

3 1761 04617615 2

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

<http://www.archive.org/details/fourgospelsfromm00whit>

OLD-LATIN BIBLICAL TEXTS: No. III

THE FOUR GOSPELS

FROM THE MUNICH MS. (q) NOW NUMBERED LAT. 6224 IN THE
ROYAL LIBRARY AT MUNICH

WITH

A FRAGMENT FROM ST. JOHN

IN THE HOF-BIBLIOTHEK AT VIENNA (COD. LAT. 502)

*EDITED, WITH THE AID OF TISCHENDORF'S TRANSCRIPT
(UNDER THE DIRECTION OF THE BISHOP OF SALISBURY)*

BY

HENRY J. WHITE, M.A.

OF THE SOCIETY OF ST. ANDREW, SALISBURY

WITH A FACSIMILE

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

1888

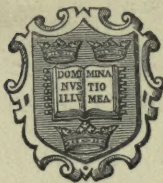
Price Twelve Shillings and Sixpence.

London
HENRY FROWDE

5856
1/10/av

6

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE
AMEN CORNER, E.C.

CONTENTS.

FACSIMILE OF CODEX MONACENSIS (q).

	PAGE
INTRODUCTION DESCRIPTIVE OF THE MS.	v-lv
§ 1. <i>General Notice</i>	v
§ 2. <i>Title and Number</i>	v
§ 3. <i>External Description</i>	vi
§ 4. <i>Orthography, etc.</i>	xiv
§ 5. <i>Relation of q to other Old-Latin Texts</i>	xxi
§ 6. <i>History</i>	li
§ 7. <i>The Lectionary Notes in q</i>	liii
MONITUM	I
CODEx EUANGELIORUM MONACENSIS	2-138
EDITORIS NOTULAE	139-158
INDEX LOCORUM A MANIBUS RECENTIORIBUS CORRECTORUM	159
APPENDIX. FRAGMENTUM UINDOBONENSE (v) EUANGELII SECUNDUM	
JOHANNEM CAP. XIX. 27-XX. II	161
<i>Additions and Corrections to Old-Latin Biblical Texts, Nos.</i>	
I and II	165

INTRODUCTION.

§ 1. *General Notice.* Some apology is perhaps needed for the length of time which has elapsed between the first advertisement of this book and its actual appearance. But though I went to Munich as long ago as September, 1884, to revise the proof-sheets of the manuscript¹ with the manuscript itself, the large amount of labour which fell to my share as joint editor of the second number of 'Old-Latin Biblical Texts,' and other pressing duties, have prevented me from working continuously at the Munich MS. Even now my Introduction is not so complete as I could wish, though I trust that the relation of the text to that of other Old-Latin MSS. may receive fuller treatment in time to come at the hands of Dr. Sanday. I have however spared no effort to make the printed text a representation as correct as possible of the written one.

I was able to work for a little over four weeks at Munich in revising the proof-sheets and examining the MS., and my labours were much lightened by the kind assistance of Dr. Laubmann, the Director of the Hof-Bibliothek, and Dr. Wilhelm Meyer, then the Secretary, but now Professor at Göttingen: to them I owe my thanks for their courtesy in answering my questions, and in furnishing me with information, both while I was at Munich, and also afterwards. Especially must I thank Dr. Meyer for his advice, and for the assistance of his experience in deciding difficult points in the MS., and notably in the lectionary notes.

§ 2. *Title and Number.* The Manuscript is now numbered *Lat. 6224* in the Hof-Bibliothek at Munich, whither it was transferred in 1802 with the rest of the Monastic Library of Freising, in which it was numbered 24. Since the time of Tischendorf it has been cited as *q*. It is thus

¹ These were printed by the Delegates of the Clarendon Press from Tischendorf's transcript of the MS., which had been bought by them with other similar material from Tischendorf's widow in Feb. 1883.

described in the printed Catalogue of the Munich Royal Library (vol. 1. part iii. Codices Latini, Munich, 1873):—

‘6224 (Fris. 24), membr. in 4to. s. vii. 251 fol. literis semiuncialibus exaratus inter Cimelia II. 13.

Quatuor euangelia secundum Matheum, Johannem, Lukan, Markum. Ordo foliorum culpa ligatoris septem locis turbatus est, atque ita ut finis legatur in fol. 202; simul aliquot inde lacunae notantur. Conclusio haec est fol. 202 b, sinistrorsum ab imagine crucis in medio folio depictae; finit liber sancti euangelii dicta adque facta domini nostri Ihi Christi amen: qui legis intellige quia domini sunt uerba ista sancta et ora pro scriptore sic mereas corona a saluatore et uitam cum sanctis eius cultores et legentes mementote mei peccatoris. Dextrorsum: quia tribus digitis scribitur et totus membrus laborat labor quidem modicum gratia autem magna a creatori pax legentibus pax audientibus pax et caritas et gaudium spiritui Sancto uiuentibus in Christo Amen.

In centro crucis apicem ornat imago uiri, cum in brachiis sedeant columbae, legitur

Ego ualerianus scripsi

Manus cursiua sat antiqua et difficilis lectu aliquot in margine adscripsit adnotationes quae spectant lectiones euangeliorum solemnes.’

§ 3. *External Description, date and place of origin.* The book thus described is a fairly stout volume, with its old binding of oak boards and yellow worm-eaten leathern back still remaining. It is written throughout in bold but rather squat semi-uncial characters apparently of the 7th century¹, though Tischendorf on the one hand assigns it to the sixth, and Silvestre² on the other describes it as ‘une écriture onciale caroline.’ But Tischendorf was known to be rather prone towards dating his MSS. early, and it is at the same time difficult to discover any traces of a Caroline character in *q*. The writing seems to be an ordinary half-uncial, such as prevailed in the 7th century, the century which witnessed the breaking up of the uncial hand, and which therefore produced

¹ *N. T. editio octava critica maior* (Leipzig, 1869) p. xv. ‘*q* Monacensis VI. saeculi.’

² *Paléographie universelle; Quatrième Partie*, No. 158. ‘On reconnaît ici une mauuaise écriture onciale caroline, à plein trait, à demitranchée, massive, indistinct, un peu tortue, parfois pointue à ses extrémités inférieures, très-inégale, plusieurs lettres, telles que LUIAT approchant de la minuscule’; but though, below, Silvestre again notices the spelling of the MS., ‘l’orthographe n’est pas encore correcte comme au temps du Charlemagne,’ he strangely enough heads the specimen which he gives, ‘VIIe siècle Latin, Allemand.’

a writing rougher and more careless than that of the previous century. Though unlike the writing of the 5th and 6th centuries, at the same time it seems quite different from the careful uncials which marked the revival of the 8th century and the Caroline times. The Editors of the Palaeographical Society's facsimiles¹ remark apropos of this 7th century, 'once past the year 600, the decay of uncial writing rapidly advances; the letters lose uniformity and become mis-shapen, and, though there is occasionally a calligraphic revival, as in MSS. of the 8th century, the trained eye detects the imitative character of the writing,' and they cite as a characteristic MS. of the 7th century the Ashburnham Pentateuch (pl. 234), a MS. which shews a strong general resemblance to the Codex Monacensis, and is supposed to have been written in North Italy. We may notice also that in the printed catalogue of the library, as we saw above, it is assigned to the 7th century, and also that another German scholar, in a small work containing notices of MSS. in the Munich Library², cites it as of the 6th or 7th century.

The book contains in its present mutilated state 251 leaves of vellum, usually stout in texture and of a yellow tinge, though mixed with sheets of whiter and thinner skin; it measures $9\frac{1}{8}$ inches by $8\frac{5}{16}$ (in centimetres 25.1×21.1). The pages are divided into two columns, ruled on the average with about 20 lines; and there are from 12 to 16 letters in a line. The writing is on the whole well preserved, though in parts the ink has faded to a light brown colour. The writer is the same throughout, and though careless, as his numerous slips shew, had by no means an unpractised hand. The initial sentences of the Gospels, and of the chapters into which each Gospel is divided, are marked by capital letters, ornamented in colours, but without gold, while the two or three lines following them are also written in colours and in letters slightly larger than those of the rest of the book. The capital letters vary in size, but are always considerably larger than the rest of the text; the outlines are drawn in ink, and the colours laid on in diagonal patterns. They are frequently

¹ *The Palaeographical Society, Facsimiles. Series I*, London, 1873-1878, p. viii.

² *Allgemeine Auskunft über die K. Hof- und Staats-Bibliothek zu München* (München, 1846), p. 24. 'Cim. 13. Clm. 6224, sec. vi-vii, Quatuor Evangelia, oder vielmehr Theile derselben nach vorhieronymischer Uebersetzung in Halbuncialschrift wahrscheinlich des vi-vii Jahrhunderts, mit etwas spätern cursiven Randbemerkungen.'

ornamented further by the addition of well-drawn, though rather primitive figures of birds, also roughly coloured; and the blank spaces at the end of the chapters and gospels are similarly ornamented with birds, beasts, and fishes; the drawing of the beasts and fishes however is far more primitive and schoolboy-like, and lacks the boldness and grace which characterise the birds. The titles of the gospels also, which are placed in the centre at the head of each page, are frequently inscribed within roughly drawn and uncoloured figures, generally of quite imaginary animals.

As regards the colours used for the capital letters and the initial sentences of the Gospels, green, brown, vermilion and crimson are the only colours employed throughout the MS.; with the exception of the brown they have all lasted well, though occasionally they have come off on to the opposite page.

The largest and most representative piece of ornamentation is on fol. 202 b, the page which originally ended the MS., and which contains the subscription of the scribe. A large cross occupies the middle of the page, and extends down the greater part of its length; it is divided by a vertical line along the upright part of the cross, and by a horizontal line running along the cross-beams, and one side of the cross is painted crimson, the other brown; a large number of oblong and lozenge-shaped ornaments, apparently meant to represent jewels, are let into the cross, and these are painted green; in the head of the cross is placed the half-length portrait of a man, evidently intended for the scribe himself, and on the two arms are seated birds, while hanging from these arms are the A on the one side, the Ω on the other. In the centre of the cross is written 'ego ualerianus scripsi.' Silvestre notices that the signature of a scribe, though comparatively common in Greek MSS., is rare in Latin; but besides the well-known frequency of signatures in Irish¹ and Saxon

¹ In the Book of Durrow (7th or 8th century), there is at the end of the book the following subscription, 'Rogo beatitudinem tuam scē praesbitere patrici ut quicumque hunc libellum manu tenuerit meminerit columbae scriptoris. qui hoc scripsi liimet euangelium per xii dierum spatium, gtia dñi nris. s.' (Abbott, *Euangeliorum Versio Antehieron.* (Dublin, 1884), p. xix. In a St. Gall MS. of the 9th century we have 'Psalterium hoc domino semper sancire curauit Wolfcoz, sic supplex nomine qui uocitor' (Wattenb. *Schriftw.* p. 419). The Book of Armagh (9th century) bears the name of the scribe 'Ferdornach'; so do the Gospels of Macregol (also 9th century) and the Gospels of Maelbrigte (A.D. 1138).

MSS., the examples mentioned by Dr. Wattenbach seem to shew that the practice was usual in German MSS. also; in his *Schriftwesen*¹ (p. 234) he mentions a MS. of the 11th century, in which the scribe begs the prayers of his readers, 'pro indigno clerico Reginpoldo, quia ipse laboravit in ipso libro'; also (p. 235) in an 8th century MSS., the prayer, 'Orate pro Martirio indignum sacerdotem uel scriptorem,' etc., and in another, 'Ego in dei nomine Uuarembertus scripsi'; nor must we forget the well-known inscription in the famous Vulgate *Codex Amiatinus* *οκυρις σεργανδος αιποιησεν*². Dr. Wattenbach indeed there mentions the subscription of Ualerianus in our manuscript amongst a number of other instances collected and brought forward by him, so we must conclude that signed Latin MSS. at any rate from the 7th century onwards were not so rare as Silvestre seemed to think. Of the scribe Valerianus however it seems impossible to obtain any information from other sources, and beyond the fact of his having been the writer of this MS., he must, it is to be feared, remain a 'vox et preterea nihil.'

The statement in his subscription 'quia tribus digitis scribitur et totus membrus laborat' must not of course be taken of his having lost two fingers of his right hand, but simply of his method of holding the pen. Some ancient scribe, who had perhaps been twitted by his companions with his indolent life compared with their hard work in the fields, put the case of his class in an epigrammatic form which became almost proverbial. We might English it perhaps thus :—

Three fingers only hold the reed
But every member toils indeed.

The expression seems to have been a common one, and Dr. Wattenbach adduces numerous examples of such subscriptions; a Würzburg. MS. of the Gospels of the 7th century has 'Tris digiti scribunt et totum corpus laborat. Hora pro me scribtore, sic deum habeas protectorem'³. Warembert, mentioned above, explains the expression, 'Calamus tribus digitis continetur, totum corpus laborat.' We have also given us such variations

¹ Leipzig, 1875.

² Tischendorf, Proleg. in *Nov. Test. Amiatinum* (Lipsiae, 1854). The La Cava Vulgate MS. is also signed (Danila scriptor). Since writing this a new and interesting discussion has centred round this subject. See the *Academy*, Feb.-June, 1887.

³ An account and collation of this MS. has lately been published by Dr. G. Schepps (*Die Ältesten Evangelienhandschriften der Würzburger Universitätsbibliothek*, Würzburg, 1887).

of the expression as the following: 'Qui nescit scribere, nullum putat esse laborem, quia quod tris digiti scribunt totos corpus laborat'; or again put in hexameters, 'Scribere qui nescit nullum putat esse laborem; tres digiti scribunt totum corpusque laborat'; or in an attempt at a pentameter, 'Tres digiti scribunt cetera membra languent.' Some waxed quite pathetic over their sufferings in the Scriptorium. 'Qui nescit scribere, putat hoc esse nullum laborem. O quam gravis est scriptura; oculos grauat, renes frangit, simul et omnia membra contristat. Tria digita scribunt, totus corpus laborat'; or, again, 'Tria digita scribunt, totus corpus laborat. Dorsum inclinat, costas in uentrem mergit, et omne fastidium corporis nutrit'; and also, 'Qui nescit scribere, putat nullus est et laborem sed qui habet intentos oculos et inclinata cervice. Tria digita scribunt, sed totum corpus laborat¹.' The prayer too seems to have been in common use, with slight variations; we have 'Karissime qui legis, peto te per ipsum qui plasmavit nos, ut oris pro me indigno peccatore et ultimo scriptore, si habeas partem cum domino salvatore';² also 'ora pro scriptore si christo habeas adiutorem.'

As regards the birthplace of the MS., it has every appearance of having been written in Germany; the handwriting, the colours and tints used in the ornamentation, as well as the style of the subscription, seem to point to its having been written not very far from its present resting-place; there seems every reason, too, to believe that it belonged to the Freising Library from an early time. One point however which seems at first to militate against this supposition, and to suggest a Spanish origin to the MS., is the use of the term 'apparitio' for Epiphany in the lectionary note written by the first hand against St. Matthew iii. 13 (p. 3). 'Apparitio' seems to have been a Spanish expression; in the Mozarabic missal the mass for the Festival of the Epiphany is headed *in apparitione seu Epiphania domini nostri Iesu Christi*, the title in the Breviary being *in festo apparitionis domini*³.

¹ *Schriftwesen*, pp. 232-236, 418, 424 (note 2). In a MS. of St. Augustine from Luxeuil of the 7th century we have 'Ignorat quis sacros conscribere libros tribus namque digitis sulcante membrana,' etc. See *Notice sur un MS de l'abbaye de Luxeuil copié en 625, par M. Léopold Deslisle* (*Extrait des notices et extraits des manuscrits de la bibliothèque nationale, &c. Tome xxxi. 2e partie*).

² *Schriftw.* p. 232; see note 4 on that page; also p. 418.

³ The Host in the Mozarabic Liturgy is divided into nine portions, arranged in the form of a cross, and named respectively:—1. Corporatio, 2. nativitas, 3. circumcisio, 4. apparitio, 5.

But though 'apparitio' seems to be a Spanish word, and is given by Isidore of Seville in his Etymologies, yet it is difficult to imagine that the MS. has a Spanish origin; it is not written in Visigothic characters, as one would expect in a Spanish MS. of that date, and the colours employed in the illumination are not bright and startling as in Spanish work. The existence of 'apparitio' then must point not to a Spanish origin of the MS., but to a more widely diffused use of the term than has been hitherto supposed.

Gatherings. The gatherings are rather hard to unravel, partly because I was unable to discover any signatures, and partly from the ruthless manner in which the various parts of the book have been cut about and transposed by a later hand, who re-bound it. The binder, being unable to appreciate the order in which the Gospels were placed, viz. the usual Old-Latin order of Matthew, John, Luke, and Mark, tried to rearrange them in the order familiar to us, or at any rate to bring in St. John at the end, for, after all, he has made St. Mark come after St. Luke. Of course he could not succeed, as the same leaf more than once contains the end of one Gospel on the one side and the beginning of the next on the other, and this in the Old-Latin order¹; so that his efforts have only succeeded in cutting up most of the Gospels into fragments, and introducing a general appearance of confusion into the Book. Probably it was during this forcible arrangement of the gatherings that most of the leaves now missing fell out. A little calculation will however enable us to form a fair idea as to the original gatherings and their order.

The Manuscript opens with a ternion (Fol. 1-6); then comes what appears now as a complete quaternion, but is really a quaternion made up largely of odd leaves from different parts of the book. The first two, and also the fifth and sixth leaves of the quaternion proper, are missing; and these four leaves have for some unknown reason been filled in from the last two chapters of St. Luke. It must be noticed too that this gathering was originally irregular, and contained nine leaves, for Fol. 15, which naturally would be the beginning of a new gathering, is missing;

passio, 6. mors, 7. resurrectio, 8. gloria, 9. regnum. On this the note is made: 'Apparitio idem ac Epiphania seu manifestatio.' Much the same is said by Isidore of Seville, *Origines*, vi. 18. 6, 'Epiphania Graece, Latine apparitio sive manifestatio vocatur'; see also Ducange, art. *apparitio*.

¹ E. g. Fol. 82 contains the last verses of St. John, Fol. 82 b the first verses of St. Luke.

and yet the following leaf (i.e. Fol. 16 in the original state of the MS., Fol. 15 in its present condition) is the first leaf of a perfect quaternion, and the seven gatherings following are all complete quaternions; room for Fol. 15 must therefore be found in the mutilated gathering, and it must have contained nine leaves. After the eight complete quaternions, comes at Fol. 79 another gathering, which has been mutilated; it begins at Matt. xxvii. 54, and consists at present of nine whole leaves, with the edges of three more still visible; the three first leaves of this gathering are in St. Matthew and in their right order (Fol. 79-81); then (Fol. 82-87) are six leaves containing the end of St. John and the beginning of St. Luke, and after this may be seen the projecting edges of the three sheets of vellum whose other halves gave us St. Matthew xxvii. 54 *fol.*; the three pages however have been cut out, and, together with the rest of the quaternion proper, are bound up later in the book, at the beginning of St. John's Gospel, forming part of an imperfect quaternion which we find there (Fol. 203-207). Now if we bring these five leaves back to their original position, and expel the intruding leaves 82-87, we shall get our quaternion entire (Fol. 79-81 St. Matthew, 203-207 St. John). After this we have three regular quaternions (Fol. 208-231), and then apparently ten leaves, or possibly nine, are missing: the gathering must have been a quinion, or else a quaternion with an extra leaf, as the gatherings before and after it are perfect. It is followed by a quaternion (Fol. 232-239), and the next page (240^a) is a fragment of a leaf from St. John xxi. 8 *fol.*, and quite out of place in its present position. Fol. 240^b begins a gathering consisting of 240^b, 241, then a page left unnumbered by mistake, and then Fol. 242-246; this makes a quaternion. After this come five complete pages, to which we might add in its right place the fragment bound at 240^a, forming altogether a ternion. This is at the end of the Book as it now stands, and we have to go back to the middle for the rest of the Gospels, viz. the end of St. John, and the whole of St. Luke and St. Mark. After the above-mentioned ternion we place in their right order the six intruding leaves found at the end of St. Matthew (Fol. 82-87); these give us another ternion. Then (Fol. 88-95) comes a quaternion, followed by two quinions (Fol. 96-115), and these in turn followed by five quaternions, taking us on to page 155. Here ends the consecutive portion of St. Luke; a leaf is now missing, and the four

remaining pages of St. Luke (there ought to be five, but one is lost), are bound up, as was noticed above, at the beginning of St. Matthew (Fol. 9-12). This would make six leaves, and the leaf after these, which had the early part of St. Mark written upon it, is also missing, which makes seven; consequently Fol. 156 ought to be the concluding leaf of this quaternion, which has been partly lost, partly moved to the beginning of St. Matthew; and so it is, for the next leaf, Fol. 157, begins a new quaternion; following this is another irregular gathering of nine leaves (Fol. 165-173); then a ternion (Fol. 174-179), and two quaternions (Fol. 180-195). Finally, Fol. 194-202 was an irregular gathering of nine sheets, but two leaves are missing. This brings us to the end of the volume as originally bound, and by adding the restored gatherings together, we may see of how many pages the Manuscript consisted.

1 ternion (Fol. 1-6)	. . . . .	= 6 leaves
1 quaternion, with an extra leaf (Fol. 7-14)	. . . . .	= 9 "
8 quaternions (Fol. 15-78)	. . . . .	= 64 "
1 quaternion, mutilated by the binder (Fol. 79-		
81, 203-207)	. . . . .	= 8 "
3 quaternions (Fol. 203-231)	. . . . .	= 24 "
1 quinion, missing	. . . . .	= 10 "
1 quaternion (Fol. 232-239)	. . . . .	= 8 "
1 quaternion (one leaf unnumbered: Fol. 240 ^b -		
246)	. . . . .	= 8 "
1 ternion (Fol. 247-251 with 240 ^a)	. . . . .	= 6 "
1 ternion, bound in St. Matthew (Fol. 82-87)		= 6 "
1 quaternion (Fol. 88-95)	. . . . .	= 8 "
2 quinions (Fol. 96-115)	. . . . .	= 20 "
5 quaternions (Fol. 116-155)	. . . . .	= 40 "
1 quaternion (partly missing, partly bound up		
in St. Matthew; Fol. 156 with 9-12)	. . . . .	= 8 "
1 quaternion (Fol. 157-164)	. . . . .	= 8 "
1 quaternion, with an extra leaf (Fol. 165-173)		= 9 "
1 ternion (Fol. 174-179)	. . . . .	= 6 "
2 quaternions (Fol. 180-195)	. . . . .	= 16 "
1 quaternion, with an extra leaf (Fol. 196-202)		= 9 "

Original —

gatherings 34   Total No. of leaves in the original volume   273

Thus the Manuscript when complete must have been a volume of perhaps more than average, but still not excessive thickness; there is no sign of there having been any leaves before the first page of St. Matthew or after the last page of St. Mark; the subscription of the writer occupies the reverse side of the leaf on which the last verses of that Gospel are written. Of the 273 leaves, St. Matthew took up 82; St. John, 62; St. Luke, 78; St. Mark, 51.

At present the following passages are missing: two pages after fol. 6, containing Matt. iii. 15–iv. 23; two after fol. 8, containing Matt. v. 25–vi. 4; one after fol. 14, containing Matt. vi. 28–vii. 8; after fol. 231, nine or ten pages have disappeared, containing John x. 11–xii. 38; fol. 240^a has partly disappeared, so that we lose nearly all of John xxi. 8–20; after fol. 155 a page has disappeared, containing Luke xxiii. 23–35; and again after fol. 10, containing Luke xxiv. 11–39; after fol. 12 we lose another page with Mark i. 7–21; and after fol. 199 we lose two more, containing Mark xv. 5–36.

The division into chapters, marked by the illuminated capitals and coloured lines, is interesting; there are 34 chapters out of the surviving portion of St. Matthew, beginning at the following places in our notation:—i. 1, ii. 1, iii. 1, iii. 13, v. 17, vi. 16, vii. 28, ix. 9, ix. 35, x. 16, xi. 1, xii. 1, xii. 33, xiii. 1, xiii. 24, xiii. 53, xiv. 34, xvi. 13, xvii. 1, xvii. 22, xviii. 12, xix. 1, xx. 1, xx. 17, xx. 29, xxi. 28, xxii. 15, xxiii. 29, xxiv. 1, xxiv. 15, xxiv. 46, xxvi. 1, xxvi. 36, xxvii. 1, xxvii. 54, xxviii. 1.

In St. John there are twenty-five chapters surviving, divided respectively at i. 1, i. 35, ii. 1, iii. 1, iii. 22, iv. 1, iv. 43, v. 1, v. 25, vi. 1, vi. 22, vii. 37, viii. 21, ix. 1, x. 1, xiii. 1, xiv. 15, xv. 1, xv. 17, xvi. 16, xvii. 1, xviii. 1, xviii. 28, xix. 23, xx. 1, xxi. 1.

In St. Luke we have thirty-six chapters, beginning at i. 1, i. 26, ii. 1, iii. 1, iv. 1, iv. 14, iv. 44, v. 27, vi. 12, vi. 37, vii. 1, viii. 1, viii. 22, ix. 1, ix. 28, ix. 51, x. 3, x. 38, xi. 14, xi. 37, xii. 13, xii. 49, xiii. 10, xiv. 1, xv. 1, xv. 11, xvi. 1, xvi. 19, xvii. 11, xviii. 1, xix. 29, xx. 9, xxi. 5, xxi. 37, xxii. 39, xxii. 63.

In St. Mark we have twenty-one chapters, beginning at i. 1, ii. 13, iv. 1, iv. 35, v. 21, vi. 6, vii. 1, viii. 1, viii. 27, ix. 2, x. 30, x. 1, x. 32, x. 46, xi. 27, xiii. 1, xiii. 14, xiv. 1, xiv. 32, xv. 1, xv. 42.

§ 4. *Orthography, &c.* The orthography of our MS. does not present any very striking variations from ordinary use, and such as it has, are

more often, I think, the result of carelessness on the part of the scribe than of intention. But although the very formation of his handwriting and the numberless corrections of his own slips by himself, shew him to have been a careless writer, it is at the same time unadvisable to dismiss the problem of a peculiarly-spelt word on the ground of carelessness, until other means of solving it have failed. A fuller comparative examination of early Latin MSS. may strengthen the supposition that cases of apparently careless spelling may be really due not to accident, but to different modes of pronunciation current in the regions to which the MS. or its ancestors belonged: and thus the orthography of a MS. may throw great light on the origin of the text which it presents. I have therefore collected some of the more regularly recurring cases of peculiar orthography in *q*.

In the vowels *ae* and *e* seem interchangeable; *Iudea* and *Iudaea* are found impartially; *Abraee* in Luke iii. 8; *Esaias* and *Æsaias*, Matt. xv. 7; xiii. 14; *Cesar*, Matt. xxii. 21; *egrimonia, terre, prestat*, etc.; and on the other hand *aedunt, blasfaemiae, habaebat, occultae*; *a* is found occasionally for *e*: *genaratio*, Matt. xxiv. 34; *processarat*, Luke ii. 36; *u* and *o* are occasionally interchanged: *soffuco* and *suffuco*, Matt. xiii. 7, 22; Luke viii. 7, 14, 33; *diurnu*, Matt. xx. 2; *pseodoxpi*, Matt. xxiv. 24; and *speodoprofetis*, Luke vi. 26. In the consonants we may notice examples of 'dittography,' *consummat*, Luke ix. 54; *atullerunt*, John ii. 8; and *Iordannis* usually (but not John iii. 26, etc.); *s* is more frequently doubled, as in *accussarent, effussus, occissa, transsire*, etc., and is frequently added after *x*, as in *benedixserint, dixserunt, crucifixserunt, intellexsistis, surrexsit, exsiens, exsempulum, exsercitum, maxsillam*, etc.; and yet side by side with these we have such forms as *audisent, ingresus, percusit, misus, posumus*; the omission and insertion of *h* seem to shew that then as now that letter had an uncertain foothold in popular pronunciation, and, expelled from places to which it rightly belonged, revenged itself by trespassing where it had no claim; we have on the one hand *abuisti, ora (hour), odie, ospes, proibere*, etc., and on the other *hired, habundantius, haridorum, habiit, hista*, etc. The omission of other letters may be due partly to slovenly and hasty pronunciation, partly to careless writing; we have *mandcare, pecctum, mlites, spientibus*, in which not only a letter but a syllable is lost, and also *autm* and *atem* (for *autem*), *sient* (for *scient*),

fatum (for *factum*), *omis* (for *omnis*), *ueturus* (*uent-*), *iuicem*, *batizare*, *copus*, *confetim*, *Agusto* (Luke ii. 1). Letters are dropped at the end of words, giving us such forms as *accesserun(t)*, *plu(s)*, *ueneri(t)*, *praeeparatu(s)*, *sun(t)*, *uocan(s)*, and also at the beginning, as in (*i*)*bi*, (*u*)*tique*. These instances seem to point to careless pronunciation rather than careless writing; but for the following the scribe must surely be responsible:—

Haplography . . . . *Crederei*, *discipulosuos*, *eritibi*, *etertius*, *maioresunt*, *queme*, *qūmercestra* (for *qūmerces uestra* Mt. v. 12), *utestimonium*.

Syllables dropped . . . . *aspiens* (*aspici-*), *congrauil* (*congrega-*), *dit* (*dicit* or *dixit*), *hierolyma*, *mistrauimus*, *pisculos*, *rinquetur* (*relinqu-*) *tenies* (*tenen-*).

Syllables reduplicated . . . *pateler*, *uerilatatis*, *menente*, *farisisei*, *ostendendite*, *patitientiam*, etc.

Of other peculiar forms of orthography, *qūm* as the contracted form of *quoniam* will at once strike the reader's eye; it is employed throughout the Manuscript, *qūm* not being used once, and *quōm* only in Matt. xxvii. 24. I have not yet found any other examples of MSS. spelling the contracted form in this way, and it may possibly serve to identify the locality in which our book was written; *ihs* is as usual found for the contraction of the Sacred name, but *Hīs* is found in Luke iv. 1 (cf. its frequent use in Cod. Bobiensis *k*); *thensaurus*, *publicanus*, *profeta*, *adulescens* are regularly employed, as also *Moyse*s, not *Moses*; *absconsus*, *absconditus* are both found; the form *nequa* is judged by Bishop Wordsworth to be not a mistake, but an old indeclinable noun¹.

The other usual contractions and abbreviations are found; *d̄s* and *dñs*, *isl* as a rule for *Israel*, though *its* is also found. The line over, or more frequently after, the last letter of a word, and often with a dot under it, marks the *m* or *n*, but even this ordinary contraction seldom occurs except at the end of a line; final *-us*, *-ue*, or *-uit* is marked by the sign *;*; the most frequently occurring ligatures are *ae*, *ant*, *uc*, *ue*, *ui*, *ur*, *us*, and *ns*. Though the numerous corrections by the first hand in almost every page are mostly genuine corrections of previous slips, yet I cannot help thinking that many of the letters, especially vowels,

¹ Old-Latin Biblical Texts. No. I. p. xxxix, also No. II. p. ccxlv.

which are added above the line, are not corrections, but part of the scribe's regular scheme of writing; most of the vowels (he seems to have had a special fondness for writing *o* in this way), are added towards the end of the line, and generally when the line is more than usually long. He seems then to have written them thus on purpose to avoid making the line run beyond the limits ruled for it; indeed he has often added them in this way at the *end* of the line, where, of course, had he been merely correcting a slip, there would have been no reason why he should not have written them in the ordinary manner *after* the last letter.

Correctors. Besides the original scribe, two later hands have been at work on the margin and text of the MS.

The first is that of the 8th or 9th century scribe (for to this date his hand is assigned by Prof. Meyer) who has added the various notes in the margin, marking such portions of the Gospels as were appointed for lessons on Sundays and Saints' days (see below, p. liii); he has also added the crosses in the text to mark the beginning and ending of the lessons. The ink is black, and the writing big and straggling, ugly to look at, much abbreviated, and extremely difficult to read. I trust, however, that, partly through the kind assistance of Prof. Meyer, I have deciphered these notes, at any rate in most cases, correctly. Of the grammar and orthography of this scribe, all that can be said is that they are worthy of his handwriting. He has also made a few corrections of no critical importance in the text, such as the insertion of letters omitted by the first hand.

One or two slight notes have also been added by a small and neat hand of the 14th century, who has again corrected some faults in orthography by the original scribe, and has written the inscription in the second page of the book, 'lib iste ē sce marie sciq' corbiniani frisinge.' This hand has also been guilty of a piece of unintentional humour on the page which ends St. John's Gospel and begins that of St. Luke; the blank spaces above and below the inscription 'secundum iohannem expt amen . . . . incipit secundum lukan' have been as usual ornamented with roughly-drawn figures of animals; so roughly drawn indeed are they, that they seem to have much exercised the later student as to what were the animals they were intended to represent; and he has recorded his conclusion by writing 'serpentes' against a long object without

legs, somewhat resembling a caterpillar, and by ticketing as 'boues' a primitive-looking animal with legs and horns. This hand has again made a very few emendations of no critical value in the text.

The Printing of the MS. In editing the text of the Manuscript my aim has been to make the printed text resemble as far as possible the written text of the MS. in its state on leaving the scribe's hand after his final revision. All corrections by the first hand have accordingly been noted in the form which they take in the MS.; when the scribe has written a word wrongly, has discovered his mistake, and added the correct form of the word after, with a line through and dots over the wrong letters, this has been reproduced in print; where he has written letters over incomplete words, they have been placed where he put them; where there has been an erasure, *the word erased has been printed*, as it is of course uncertain whether the erasure was by the first or by a later hand.

The few corrections made by the second and third hands have been placed not in the texts but in the notes which follow.

The lectionary notes, however, it was thought advisable to print in the actual places they occupy in the MS., as they exercise no critical influence on the text; and to any student of ancient lectionaries it would probably be more convenient to have the lessons ready to hand instead of having to look them up in the notes.

As regards the arrangement of the text in printing, a slight departure from the appearance of the written book was thought advisable for the sake of convenience to the student. In several editions of MSS.¹, no less than four written pages have been compressed into one printed page, as in our own; but this has been done by placing the second column opposite to the first, in the same position as in the original book. The objection to this arrangement is that the page is thus broken up into eight short columns, the puzzling effect of which, for purposes of reference, may be seen in the specimen on p. xx. It has seemed more convenient then to print the first and second columns continuously, straight down the page.

In a few other points convenience of printing has also led to a slight departure from the exact appearance of the original book; the initial

¹ E.g. the excellent reproduction of *Cod. Rehdigeranus*, by H. F. Haase (Breslau, 1865-6).

capital letters, especially where the verse number has to be placed over them, are indented slightly within the line instead of projecting into the margin, as they do in the MS.; final *m* or *n*, as was noticed above, is usually marked by a line after the letter with a dot under the centre of the line; but it has been found simpler to print the dot under the end of the line; the three or four dots which the scribe has placed at the end of a sentence are written sometimes quite close to each other, sometimes far apart, but in printing it was found necessary to place them at equal distances; indeed, it is obviously impossible to reproduce in a printed edition all such minute characteristics as these of the written Manuscript; but I have taken all the care I could to make the *number* of the dots in each case correspond to that of the MS., and also throughout the text to make the spaces between the words as nearly as possible representative of the actual spaces left accidentally or designedly by the scribe himself. The sentences written in colour by the scribe are marked by asterisks added on the left-hand margin.

Our facsimile is taken by the collotype process, by the kind permission of Prof. Rendell Harris, from a photograph belonging to him. To him, to Dr. Sanday, to the Bishop of Salisbury, to the Rev. E. W. Watson who revised the 'notulae,' and to all those who have so gladly assisted and advised me in this labour of love, I owe my best thanks.

SALISBURY, *Aug.* 1887.

SPECIMEN PAGE OF THE MANUSCRIPT.

MATT. VI. 4-28. See below, p. 7.

Fol. 13.

mosyna tua in
abscondito. Et
pater tuus qui
uidet in abscon-
dito. ipse red-
det tibi in mani-
festo. ⁵Et cum o-
ras non eris sicut
hypocritae. qui
amant stare in sy-
nagogis et in an-
gulis platearum
stantes adorare.
ut uideantur ab
hominibus.
Amen dico uobis
perceperunt
mercedem suam.
⁶Tu autem cum oras.
intra in cubiculū
tuum. Et cludens

ostium tuum. o-
ra patrem tuum
in absconso. et pa-
ter tuus qui uidet
in absconso red-
det tibi in manifes-
to. ⁷Orantes au-
tem nolite multū
loqui sicut ethnici.
putant enim quod
in multiloquio suo
exaudiuntur.
⁸Nolite ergo similes
eos. scit enim pa-
ter uester quid uo-
bis opus sit ante
quam petatis eum.
⁹sic ergo orate uos.
Pater noster
iēŕ qui in caelis es.
sēŕficetur nomen
tuū

Fol. 13b.

¹⁰adueniat reg-
num tuum fiat
uoluntas tua si-
cut in caelo et in
terra. ¹¹panem
nostrum cotidi-
anum da nobis
hodie ¹²et remit-
te nobis debita
nostra sicut
et nos dimittimus
debitoribus nos-
tris. ¹³et ne indu-
cas nos in temta-
tionem. sed libe-
ra nos a malo
quū tuum est
regnum tuum et uir-
tus et gloria in
secula amen. ¹⁴Si
enim dimiseritis

hominibus pec-
cata eorum. di-
mittet uobis et pater
uester qui est in
celis. ¹⁵Si autem
non remiseri-
tis hominibus
peccata eorum.
nec pater uester
remittet uobis
peccata uestra ~
inc. ¹⁶ ~ ~ ~
Cum autem ieiun-
atis. nolite fi-
eri sicut hypo-
critae tristes.
Exterminant enī
facies suas ut
pareant homini-
bus ieiunantes.
Amen dico uobis

Fol. 14.

Habent merce-
dem suam. ¹⁷Tu
autem cum ieiun-
as unge ca-
put tuum et fa-
ciem tuam laua.
¹⁸ne pareas homi-
nibus ieiunans.
Sed patri tuo qui
est in abscondito.
Et pater tuus qui
uidet in abscondi-
to reddet tibi.
¹⁹Nolite thesauri-
zare uobis. theus-
auros in terra.
ubi erugo et tineae
et comestura ex-
terminat. Et ubi
fures effodiunt
et furantur.

²⁰Thesaurizate au-
tem uobis theus-
auros in caelo. ubi
neque erugo. ne-
que tineae. neque
comestura exter-
minat. et ubi fu-
res non effodiunt
et furantur.
²¹Ubi enim fuerit
thesaurus tuus
ibi erit et cor tuum.
²²Lucerna corporis
tui est oculus tuus. —
Si oculus tuus sim-
plex fuerit. totū
corpus tuum lu-
cidum erit. ²³Si au-
tem oculus tuus
nequam fuerit.
Totum corpus tuū

Fol. 14b.

tenebrosus erit.
Si ergo lumen quod
in te est tenebre
sunt. ipse tene-
bre quante sunt.
²⁴Nemo potest duo-
bus dominis ser-
uire. Aut enim
unum odiet et
alterum amabit.
Aut unum patie-
tur et alterum
contemnet. non
potestis dō ser-
uire et mammo-
ne. ²⁵Ideo dico
uobis ne cogite-
tis in corde uestro
quid mandu-
cetis. aut quid
bibatis. neque

corpori uestro.
quid induatis. non
ne anima pluris
est quam esca.
et corpus quam
uestimenta.
²⁶Respiciite uolatili-
a caeli. quū non
serunt neque
metunt. neque
congregant in
horreo. Et pater
uester caelestis
alit illas. nonne
magis uos pluris
estis illis. ²⁷Quis
autem ex uobis co-
gitando potest
adicere. ad statu-
ram suam cubitū
unum. ²⁸Et de ind

§ 5. RELATION OF *q* TO OTHER OLD-LATIN TEXTS.

Dr. Hort in his 'Introduction'¹ places *q* among the *Italian* class of MSS., the third type 'due to various revisions of the European texts, made partly to bring it into accord with such Greek MSS. as chanced to be available, partly to give the Latinity a smoother and more customary aspect. In itself the process was analogous to that by which the European text must have been formed, on the supposition that it was of African parentage; but as we shall see presently, the fundamental text now underwent more serious changes owing to the character of the Greek MSS. chiefly employed.' And again²: 'Two other MSS. (*f*, *q*), and one or two fragments, must be classed as "Italian".' In two points then Dr. Hort would place *q* along with *f* (Brixianus), as against such European MSS. as *a* (Vercellensis), *b* (Veronensis), *i* (Vindobonensis), etc.; first in the Latinity, and secondly in the underlying Greek text. I venture to think, however, that, though in the underlying Greek text, *q* may run with *f* against *a*, *b*, etc., yet in the Latinity this is less the case, and that *q* represents a somewhat older type of text. It does not indeed, so far as I have been able to examine it, represent any one type of text for long consistently; it agrees sometimes with *a* against *b*, though more frequently and noticeably with *b* against *a*; occasionally it presents what appear to be genuine African readings, now and then it agrees with the rather peculiar text of D, and occasionally it stands quite alone. Yet the general impression left on the mind as one studies the text is that if it be Italian in its readings, it is European in its renderings; it presents a text which seems either to have been the subject of an earlier and less complete revision than that of *f*, or else to have been European in its base, while a later corrector has attempted to bring it into conformity with the Italian type, by deleting or inserting such passages as he thought proper. While attempting to correct the *readings*, however, he has not altered the Latinity so thoroughly as to

¹ *The New Testament in Greek*, vol. ii, p. 79.

² p. 81.

assimilate it in minuter points to the Italian type; in its vocabulary and turns of expression *q* shews a far closer affinity to *b* than to any other MS.; *b* indeed seems to be almost a typical European MS., as the other MSS. of European and of Italian origin, such as *a, f, h, i, q, r*, all resemble *b* more closely than they resemble each other.

This revision in the text of *q* will be brought out more clearly if we select first a few specimen readings in which it seems to have taken place (though of course many cases may be found in which the text has not been assimilated to that of the *f* group); this will shew how far the revision has progressed; a few selections from a series of tables which I am compiling on the renderings of Greek words in the Old-Latin MSS. will again shew where it has stopped short. It will simplify the problem if as a rule we only take the readings of the older texts into consideration, *a, b, d, e, f, k*, together with the Vulgate Amiatinus; the phenomena of later and more mixed texts, such as *c, g, h, l, r, d*, though highly interesting in themselves, will hardly throw light on the main question of the assignment of *q* to the *f* or to the *b* group of Old-Latin texts.

Mt. v. 11 (dicent) omne malum aduersum uos mentientes propter me *f q Am.*

" " " " " propter iustitiam *a b d k.*

vi. 13 *The doxology to the Lord's Prayer is found in f q, and in a shorter form in k; omitted in a b d Am.*

xi. 23 (Et tu Capernaum) quae usque ad caelum exaltata es *f q.*

" numquid usque in caelum exaltaueris *a b d k Am.*

xii. 16 *Insert at the beginning of the verse* Omnes autem quos curauit *a b d k. omit. f q Am.*

Jn. i. 21 interrogauerunt eum iterum dicentes *a b e.*

omit iterum dicentes f q Am.

22 dixerunt ergo ei dic (ergo) nobis *a b e.*

omit dic ergo nobis f q Am.

ii. 3 *After defecisset uirum, add* quoniam finitum erat uinum nuptiarum

(a consummatum erat ff₂ c. est) a b ff₂.

add et factum est per multam turbam

uocitorum uinum consummari e,

omit the passage f q Am.

iii. 31 qui autem de caelo uenit super omnes est *f q Am.*

omit super omnes est a b d e.

v. 4 *This verse is inserted in a b e Am.*

omitted by d f q.

Lk. iii. 22 (Filius meus es tu) ego hodie genui te *a b d*.

„ „ in te conplacui *g*, in quo bene conplacui *f*.
 „ „ in te bene sensi *e*.

If we now turn to the *renderings*, a few instances will shew what seems to be the general tendency of the text in *q*—that it is mainly European; the following instances are not arbitrarily selected, for indeed the tables were not drawn up with a view to proving any theory about a particular Manuscript, but simply to discover in what channels the various renderings of the Greek ran,

Let us take the word *δοξάζω*, occurring thirty-seven times in the Gospels and translated by *clarifico*, *glorifico*, *honorem accipio*, *honorifico*, *honoro*, *magnifico*.

	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>d</i>	<i>e and k</i>	<i>f</i>	<i>q</i>	<i>Am.</i>
Matt. v. 16	magnifico	magnifico	glorifico	clarifico (<i>k</i>)	glorifico	magnifico	glorifico
vi. 2	honorifico	honorifico	glorifico	clarifico (<i>k</i>)	honorifico		honorifico
ix. 8	honorifico	honorifico	glorifico	clarifico (<i>k</i>)	magnifico	honorifico	glorifico
xv. 31	magnifico	magnifico	glorifico	clarifico (<i>k</i>)	magnifico	magnifico	magnifico
Mark ii. 12	honorifico	honorifico	honorifico	clarifico (<i>k</i>)	honorifico	honorifico	honorifico
Luke ii. 20	magnifico	magnifico	honorifico	magnifico (<i>e</i>)	magnifico	magnifico	glorifico
iv. 15	honorem accipio }	magnifico }	gloriam accipio }	magnifico (<i>e</i>)	magnifico	magnifico	magnifico
v. 25	honorifico	magnifico	honorifico	clarifico (<i>e</i>)	magnifico	magnifico	magnifico
26		magnifico			magnifico	magnifico	magnifico
vii. 16	honorifico	magnifico	honorifico	clarifico (<i>e</i>)	magnifico	magnifico	magnifico
xiii. 13		magnifico	honorifico	clarifico (<i>e</i>)	glorifico	magnifico	glorifico
xvii. 15	honorifico	magnifico	honoro	clarifico (<i>e</i>)	magnifico	magnifico	magnifico
xviii. 43	honorifico	magnifico	honoro	clarifico (<i>e</i>)	magnifico	magnifico	magnifico
xxiii. 47	honorifico	magnifico	honorifico	magnifico (<i>e</i>)	glorifico	magnifico	glorifico
John vii. 39	honoro	honorifico	honoro	clarifico (<i>e</i>)	glorifico	honorifico	glorifico
viii. 54 (<i>bz's</i>)	glorifico	honorifico	honorifico	clarifico (<i>e</i>)	glorifico	honorifico	glorifico
xi. 4	magnifico	clarifico	glorifico	magnifico (<i>e</i>)	glorifico		glorifico
xii. 16	glorifico	clarifico	glorifico	glorifico (<i>e</i>)	glorifico		glorifico
23	honorifico	clarifico	glorifico	glorifico (<i>e</i>)	clarifico		glorifico
28 (<i>ter</i>)	honorifico	clarifico	glorifico	(1) glorifico (<i>e</i>) (2) & (3) hono- rifico (<i>e</i>) }	clarifico		clarifico
xiii. 31 (<i>bz's</i>)	(1) honoro (2) hono- rifico }	clarifico	glorifico	glorifico (<i>e</i>)	clarifico	honorifico	clarifico

	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>d</i>	<i>e and k</i>	<i>f</i>	<i>g</i>	<i>Am.</i>
John xiii.	(1) <i>om.</i>	(1) <i>om.</i>	(1) <i>om.</i>				
32 (<i>ter</i>)	(2) } honori- (3) } fico	(2) } honori- (3) } fico	(2) } glori- (3) } fico	glorifico (<i>e</i>)	clarifico	honorifico	clarifico
xiv. 13	honorifico	honorifico	glorifico	magnifico (<i>e</i>)	honorifico	honorifico	glorifico
xv. 8	honorifico	clarifico	glorifico	glorifico (<i>e</i>)	clarifico	honorifico	glorifico
xvi. 14	honorifico	clarifico	glorifico	glorifico (<i>e</i>)	clarifico	honorifico	glorifico
xvii. 1 (<i>bis</i>)	honorifico	clarifico	{ glorifico honorifico }	clarifico (<i>e</i>)	clarifico	honorifico	glorifico
4	honorifico	clarifico	honorifico	clarifico (<i>e</i>)	clarifico	honorifico	glorifico
5	honorifico	clarifico	honorifico	clarifico (<i>e</i>)	glorifico	honorifico	glorifico
10	honorifico	clarifico	glorifico	clarifico (<i>e</i>)	glorifico	honorifico	glorifico
xxi. 19	honorifico	clarifico	honorifico	honoro (<i>e</i>)	clarifico		glorifico

In this table the reader cannot fail to be struck with the close adherence of *g* to *b* until we get to the latter chapters of St. John; there is not in the first three Gospels a single case of divergence, but they always change from *magnifico* to *honorifico* and back to *magnifico* together, while *f* diverges frequently into *glorifico*, and in Matt. ix. 8 has *magnifico* against the *honorifico* of *b, g*. The appearance of *clarifico* in *b* in the latter chapters of St. John, and not only in *b* but in *f*, whence it has crept in a few places into the Vulgate, is very puzzling; for *clarifico*, from its regular use in the African MSS. *e, k*, and in the quotations of African Fathers, would seem to be a distinctly African term; *g* here agrees with *a* in reading *honorifico* (*glorifico*, it may be noted, is not once found in *g*), and it may be possible that in these chapters the text of *b* has been slightly corrupted from an African source, while *a* and *g* have preserved the genuine European rendering. Another point worthy of notice is that in John xiii. 32 *g* inserts with *f* the initial clause *et si deus honorificatus est in eo* against *a, b, d* (which omit it and go straight to *et deus honorificabit eum*, etc.); but though *g* agrees with *f* in the reading, it differs in the rendering, having *honorificatus* instead of *clarificatus*.

Let us take another case, that of ἐπιτιμᾶν, a word which seems to have much exercised its Latin translators, as it is rendered in no less than eleven ways, by *admonere*, *comminari*, *corripere* (once by *comperire* in *k*, probably by a slip for *corripere*), *emendare*, *imperare*, *increpare*, *minari*, *obsecrare*, *obiurgare*, *praecipere*, *prohibere*, while *r* (Cod. Usserianus) renders it by *arguere* in Luke xxiii. 40.

		<i>a</i>	<i>b</i>	<i>d</i>	<i>e and k</i>	<i>f</i>	<i>q</i>	<i>Am.</i>
Matt.	viii. 26	impero	impero		corripio (<i>k</i>)		impero	increpo
	xii. 16	precipio	praecipio	comminor	corripio (<i>k</i>)	comminor	praecipio	praecipio
	xvi. 20	impero	impero	comminor	increpo (<i>e</i>)	praecipio	impero	praecipio
	22	increpo	increpo	increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	xvii. 18 ¹	increpo	increpo	increpo	corripio (<i>e</i>)	comminor	increpo	increpo
	xix. 13	prohibeo	prohibeo	comminor	corripio (<i>e</i>)	prohibeo	prohibeo	increpo
Mark	xx. 31	increpo	increpo	increpo	increpo (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	i. 25		impero	comminor	corripio (<i>e</i>)	comminor	impero	comminor
	iii. 12	obiurgo	increpo	comminor	corripio (<i>e</i>)	comminor	increpo	comminor
	iv. 39		impero	comminor	corripio (<i>e</i>)	comminor	comminor	comminor
	viii. 30	obiurgo	comminor	comminor	admoneo (<i>k</i>)	comminor	impero	comminor
	32	obiurgo	increpo	obiurgo	obsecro (<i>k</i>)	increpo	obiurgo	increpo
	33	obiurgo	comminor	comminor	corripio (<i>k</i>)	comminor	increpo	comminor
	ix. 25	obiurgo	comminor	comminor	corripio (<i>k</i>)	comminor	comminor	comminor
	x. 13	obiurgo	comminor	comminor	corripio (<i>k</i>)	comminor	comminor	comminor
	48	obiurgo	minor	comminor	comperio (<i>k</i>)	comminor	increpo	comminor
	Luke iv. 35	obiurgo	increpo	increpo	corripio (<i>e</i>)	comminor	increpo	increpo
	39	impero	impero	increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	impero	impero
Luke	41	obiurgo	increpo	increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	viii. 24	impero	impero	impero	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	ix. 21	obiurgo	increpo	increpo	increpo (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	42	impero	increpo	impero	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	55	obiurgo	increpo	increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	xvii. 3	corripio	increpo	emendo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	xviii. 15	obiurgo	increpo	increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	39	increpo		increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	xix. 39	obiurgo		increpo	corripio (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo
	xxiii. 40	obiurgo	increpo	increpo	increpoo (<i>e</i>)	increpo	increpo	increpo

Here again the connection between *q* and *b*, though not quite so marked as in the former table, is still striking. In the first nine instances they run together, changing from *impero* to *praecipio*, *increpo*, and *prohibeo* at the same places, against *f* and also against *a*, which, though agreeing with *b* in St. Matthew, begins its characteristic word *obiurgo* in Mark iii. 12. In Mark iv. 39 we have a solitary agreement with *f* in *comminor* against the *impero* of *b*, and in viii. 32 *obiurgo* with *a*; in x. 48 we may notice that though *q* does not share the peculiar *b* reading of *minor*, it does not, on the other hand, agree with *f*, but reads *increpo*; in Luke iv. 39 it again reads *impero* with *a*, *b*, *Am.*, against the *increpo* of *d*, *f*.

These instances, it is hoped, may shew fairly enough the general tendency of the text of *q*, and there is little doubt that an extended series of such tables would do much towards throwing light on the inter-relations of the Old-Latin texts.

Let us now proceed to a more detailed examination of a few chapters in each Gospel, and this impression as to the connection of *q* with *b* rather than with *f* in the main course of its text will, we believe, be strengthened. At any rate we shall be thus collecting facts which will speak for themselves, and though our conclusions may be afterwards modified by others, still the collection and arrangement of data may be useful to any one who in the future may have leisure for a more complete analysis. To avoid undue length, we have left minor differences and slight variations of spelling unnoticed, and have marked approximate agreement by placing the MS. in a bracket—(*a*), (*b*). It has been thought advisable to continue the plan adopted by Dr. Sanday in the 2nd vol. of 'Old-Latin Biblical Texts,' and to place our readings in parallel columns, giving in the left hand readings in which *q* differs from *f*, and in the right those in which they are agreed against all or most other Old-Latin authorities.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Matt. i.

16. cui desponsata maria genuit ihm *q*.
       cui desponsata uirgo maria genuit ihm *a g₁ k cf d*.
       cui desponsata erat uirgo maria
       uirgo autem maria genuit ihm
       b.
       uirum mariae de qua natus est
       ihs *f Am*.
 20. ne timeas *d q*.
       ne timueris *f*.
       ne metueris *k*.
       noli timere *a Am*.
 22. profetam dicentem *a b d k q Am*.
       prophetam *f*.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

Matt. i.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Matt. i.

ii. 1. Bethlehem ciuitatem iudaeae a b
q (*slight variations in spelling
not noticed*).

Bethlehem iudaeae d k f Am.

4. interrogauit a b d q.

requisiuit f quaesit k.

sciscitabatur Am.

5. dictum b q.

scriptum a d f k Am.

7. uocauit . . . et a b k q.

uocans d f.

uocatis (*abl. abs.*) Am.

8. interrogate a b d q Am.

requirite f quaerite k.

ueniam et a b q.

ueniens d f k Am.

9. super puerum (b d) k q.

supra ubi erat puer (a?) f Am.

12. in somnis a k q Am.

per somnium d f.

13. qui cum recessissent a b q Am. cf k.

recedentibus autem illis (d) f.

15. consummationem b q.

obitum f Am.

mortem a d.

16. regionibus a q.

finibus b d f k Am.

20. mortui d k q.

defuncti a b f Am.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

23. in utero habebit d f q Am.

in utero concipiet a b.

pregnas erit k.

12. reu ersi d f k q Am.

regressi a b.

16. uehementer et mittens f q.

ualde et mittens d Am.

ualde et misit et a b.

nimis et misit k.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Matt. iii.

3. qui dictus est *k q Am.*
de quo dictum est *a b f.*
4. cameli *k q.*
camelorum *a b f Am.*
6. Jordanne + fluuio *q, om. fluuio rell.*
7. ostendit *k q.*
demonstrauit *a b f Am.*
9. nolite preferre uos dicentes intra
uos *q (conflation?)*.
nolite preferre uos dicentes *b f.*
nolite existimare dicentes inter
uos *a.*
ne uelit dicere intra uos *Am.*
(*d k*).
12. permundabit *b q Am.*
mundabit *a.*
purgabit *d f.*
14. debeo *a b q Am.*
opus habeo *d f.*
15. decet *a q Am. d (decens est)*.
oportet *b f.*
- v. 2. aperuit os suum et *a b k q.*
aperiens os suum *d f Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

4. 5. Order.
beati qui lugunt } *b f q.*
beati mansueti }
5. 4. beati m. } *a d k Am.*
beati qui l. }
5. beati mansueti *f q.*
b. mites *a b d k Am.*
5. possidebunt terram *b q Am.*
hereditabunt *d f k.*
hereditate possidebunt *a.*
7. ipsi miserabuntur *d q.*
ipsi misericordiam consequentur
f (k) Am.
ipsis miserebitur deus *a b.*

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Matt. v.

8. beati mundo corde *a b d q Am.*

b. mundi corde *f k.*

9. pacifici quoniam filii dei uocabuntur *a b d q.*

p. q. ipsi filii dei u. *f k Am.*

11. persecuti fuerint *k q Am.*

persequentur *a (b) d f.*

12. (merces uestra) multa est *d k q.*

copiosa *a b f Am.*

13. (sal) fatuatum fuerit (*d k infat-*) *q.*

euanuerit *a b Am.*

fatuum fuerit *f.*

14. lux huius mundi *a b q.*

lumen mundi *d k.*

lux mundi *f Am.*

supra montem posita (*a d*) *b q Am.*

s. m. constituta *f k.*

16. sic luceat lumen uestrum *d k q.*

s. l. lux uestra *a b f Am.*

17. (2nd clause).

non ueni soluere legem sed adimplere *q.*

n. u. soluere sed ad. *a b f Am.*

n. u. dissoluere s. ad. *d k.*

18. non transibit a lege *k q (d transiet).*

n. praeteribit a l. *a b f Am.*

23. et ibi memoratus fueris *a b (d) (k) q.*

e. i. recordatus *f. f Am.*

vi. 4. abscondito (*bis*) *k q Am. cf. v. 18.*

absconso (*bis*) *a b f.*

occulto *bis d.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

11. beati eritis cum exprobauerint, etc.

f q.

maledicent *a (b).*

maledixerint *k Am.*

inpropaauerint *d.*

mentientes propter me *f q Am. (see
above, p. xxii).*

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Matt. vi.

5. amant stare in synagogis et in
angulis platearum stantes adorare
a b (d) (k) q.
om. stare f Am.

15. remiseritis . . remittet *a b k q.*
dimiseritis . . dimittet *f Am.*

16. habent mercedem suam *a b q.*
perceperunt *f.*
receperunt *Am.*
consecuti sunt *k.*

17. tu . . cum ieiunas *q Am.*
tu . . ieiunans *f.*
uos . . cum ieiunatis *a b.*
uos . . ieiunantes *k.*

- 19 (*similarly v. 20*).

ubi erugo et tinea et comestura ex-
terminat *q.*
ubi erugo et tinea exterminat *a b*
cf Am.
ubi tinea et erugo exterminant *f.*
ubi tinea et comestura eter-
minant *k.*

(*This is a very clear conflate reading, and shews the occasional intrusion of an
African element into q.*)

21. thesaurus tuus . . cor tuum (*a*) *b*
k q Am.

thesaurus uester . . cor uest-
rum *f.*

22. lucerna corporis tui est oculus tuus
a b (k) q.
om. tui and tuus f Am.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

- vi. 4 and 6. reddet tibi in manifesto
f q.

re. ti. in palam *a b.*
reddet tibi *d k Am.*

10. fiat uoluntas tua sicut in caelo et in
terra *f q Am.*
om. sicut a b k.

13. *Doxology in the Lord's Prayer f q*
(*k*), *see above, p. xxii.*

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Matt. vi.

24. alterum amabit *a b q*.
alterum diligit *f k Am.*
unum patietur *a b q*.
unum sustinebit *k Am.*
uno obediet *f*.
25. ne cogitetis in corde Mestro *a b q*.
ne c. animae uestrae *f*.
ne soll. sitis. in an. ue. *k Am.*
quid induatis *a b k q*.
quid induamini *f Am.*
26. alit illas *k (illa) q*.
pascit illa *a b f Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

27. cogitando *q*.
cogitans *f Am.*
om. *a b k*.

*Here again q is agreed in its reading
with f, but even then differs in its ren-
dering.*

vii. 10. dabit *q*.

porriget *a b f k Am.*

13. quam lata *a b (k) q*.
quia lata *f Am.*

15. in uestimentis ouium *q Am.*
in uestitu ouium *a b f (k)*.
ab intus *a (b) q*.
intrinsecus *f k Am.*

23. iurabo *b q*.
confitebor *f Am.*
dicam *a k*.
operarii *a q*.
qui operamini *b f (k) Am.*

13. add. porta after lata *f q Am.*
om. porta *a b k*.
spatiosa uia *f q Am.*
spatiosa est uia *a b k (uia est)*.

17. fructus bonos facit *f q Am.*
bonos fructus facit *a b k*.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*
Matt. vii.

25. descendit pluuiā, flauerunt uenti,
aduenerunt flumina *b q*.
descendit pluuiā et uenerunt flu-
mina et flauerunt uenti *f Am*.
descendit pluuiā, aduenerunt flu-
mina flauerunt uenti *a (k)*.
26. similis est *a b q Am*. (erit).
simulabo illi *k*.
similabitur *f*.
27. flauerunt uenti aduenerunt flumina
b q.
aduenerunt flumina flauerunt
uenti (*a*) *f (k Am)*.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

24. similabo eum *f k q*.
similis est *a b*.
assimilabitur *Am*.
25. inpegerunt *f k q*.
offenderunt *a b*.
inruerunt *Am*.

The result of this examination of the earlier chapters of St. Matthew shews plainly enough, we venture to think, the relation of *q* to *b* as compared with its relation to *f*. Out of seventy-five instances there are but sixteen of agreement with *f* against *b*; while there are thirty-four of agreement with *b* against *f*; in one marked instance, the order of verses in Matt. v. 4, 5, *b, f, q* stand together against the other MSS. In five instances *b, q* stand together against all the rest, in four *q* agrees with *k* alone, in two with *a* and in two with *d*; in six *q* presents a peculiar reading, though in one of these (Matt. v. 13) a kindred reading is found in *d* and *k*. But still the substantial ground of the text seems of the ordinary European type, and foreign elements intrude themselves every now and then, rather in single isolated readings and expressions than for any spaces of noticeable length. The analysis of further chapters of St. Matthew, so far as it has been carried, points in the same direction; the large majority of variants in *q* are variants against *f* rather than with it, and the text oscillates generally between *a*

and *b*, though inclining on the whole to *b*; every now and then *f* readings, *d* readings, *k* readings, and also peculiarities come to the front; in the 13th chapter, for instance, the agreement with *f* becomes more marked, and in the 10th and 11th *q* inclines slightly towards *a*; but still the relation with *b*, combined with fewer or more of the other Old-Latin texts, is pretty closely maintained throughout.

If we now proceed to analyse a chapter or two in St. John we shall find that the revision has been carried out rather more thoroughly than in St. Matthew: more of the characteristic Old-Latin and 'Western' expansions and interpolations have been deleted in common with *f*, and several of the expressions have been altered into conformity with that Manuscript; but still the mass of the text runs as before with the older European MSS., *a* and *b*, and the general conclusion of its being the product either of an earlier revision or of a hasty and less thorough revision than that of *f*, remains strengthened.

Selected readings and renderings in which f q differ from each other.   *Selected readings and renderings in which f q are agreed against other European texts.*

John i.

8. testimonium diceret *q* (cf. v. 15
= *e*).

test. perhiberet *a b f Am.*

test. redderet *e.*

11. in sua uenit *a q.*

in sua propria uenit *b e Am.*

in propria uenit *f Am.*

12. qui (autem recipiunt) *q.*

quotquot *rell.*

14. unici *a e q.*

unigeniti *b f Am.*

gratiae et ueritatis *q Am.*

gratia et ueritate *a b e f.*

15. quem dixi *q Am.*

de quo dixi *a b e f.*

fuit *q.*

erat *a b e f Am.*

19. cum misissent *b q.*

quando miserunt *a b e f Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

John i.

23. ait *q Am.*, quibus ait *b*.
    ' qui respondit *a*, respondit *f*.
    et dixit *e*.
24. missi erant *a e q*.
    missi fuerant *b f Am.*
26. ego quidem *b q*.
    ego (*om.* quidem) *a e f Am.*
    in penitentia *a (-am) q*.
    penitentiae *b*.
    om. e f Am.
27. calciamentorum *e q*.
    calciamenti *a b f Am.*
29. postera die *b q [and so v. 35.]*
    altera die *a f Am.*
    alia die *e*.
    uidit *a q*.
    uidit Iohannes *b e f Am.*
    dixit *q*.
    ait *a b e f Am.*
31. ideo *a q*
    propter hoc *b*.
    propterea *e f Am.*
32. testatus est *e q*.
    testificatus est *b*.
    testimonium perhibuit *a f Am.*
33. ignorabam *a b e q (cf. vv. 26, 31)*.
    nesciebam *f Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

21. interrogauerunt eum *f q Am.*
    int. eum + iterum *a*.
    + iterum dicentes *b e*.
22. dixerunt ergo ei *f q Am.*
    et dix. ei dic ergo *a*.
    et dix. dic ergo nobis *b cf. e*.
23. parate *f q*.
    dirigite *a b e Am.*
26. nescitis *f q*.
    non scitis *e Am.*
    ignoratis *a b*.
31. nesciebam *f q Am.*
    ignorabam *a b e*.
32. descendentem quasi columbam *f q*
    Am.
    tamquam columbam desc. *a*
    sicut columbam desc. *b*.
    ut columbam d. *e*.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

John i.

36. *intuens b q.*

respiciens a f Am.

uidit e.

38. *at illi a q.*

qui b e f Am.

interpretatur b e q.

dicitur interpretatum a f Am.

manes a b e q.

habitas f Am.

41. *interpretaetur q (cf. v. 38)*

est interpretatum a b e f Am.

42. *respiciens a q.*

intuens b.

intuitus f Am.

cum uidisset e.

filius ionae q.

f. iohanna Am.

f. iohannis a b f.

frater andreae e.

48. *antequam b q.*

priusquam a e f Am.

arbore fici e q (so v. 50.)

ficus arbore a.

arbore ficulnea b.

ficulnea f.

ficu Am.

51. *ad filium b e q.*

supra filium a f Am.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

34. *filius dei f q Am.*

f. d. electus b, a (electus f. d.)

electus dei e.

47. *uidit f q Am. (e ut uidit).*

uidens a b.

48. *dicit f q Am.*

ait a b e.

ii. 3. (*see p. xxii*).

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

John ii.

9. gustasset *a q*.
gustavit *b e f Am*.
ignorabat *q*.
nesciebat *a b*.
non sciebat *f Am*.
non intellegebat *e*.
10. deinde cum *q*.
et cum *a b e f Am*.
usque nunc *q*.
usque modo *a b*.
usque adhuc *f Am*.
usque in hanc horam *e*.
12. descendit *a b e q Am*.
abiit *f*.
multos dies *a b q*.
multis diebus *e f Am*.
13. cum in proximo esset *q*.
in proximo erat *b*, proximum
fuit *e*.
prope erat *a f*, properabat *Am*.
15. fecit *a b e q*.
faciens *f*.
cum fecisset *Am*.
resticula *q*, resticulis *e*.
restibus *a b*.
funiculis *f Am*.
uendentes *q*, uindebant *e*.
om. a b f Am.
pecunias *a q*.
aes *f Am*.
nummos *b*.
om. e.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

5. dixit autem *f q* (*cf. e* dixit).
dicit *a b Am*.
9. aquam *f q Am*.
aq. et uidentes factum mira-
bantur *a b*.
aquam quae unum factum
est *e*.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

John ii.

16. tollite *a b q*.
auferte *e f Am.*
19. soluite *a b e q Am.*
destruite *f*.
suscitabo *a b q (cf. v. 20)*.
excitabo *f Am.*
restaurabo *e*.
20. triduo *b e q*.
tribus diebus *a f Am.*
22. rememorati *a b q*.
recordati *f Am.*
commonefacti *e*.
uerbo *a b q*.
sermoni *e f Am.*
23. in die festo pascae *e q*.
in diem festum paschae *b*.
per pascha in die festo *a*.
in pascha in d. f. *Am.*
in die festo *f*.
25. necesse habebat *e q (b habuit)*.
erat ei opus *f (Am. opus ei erat)*.
desideraret *a*.

1. Nicodemus nomen eius *q*.
nomine Nicodemus *b (f Am.*
N. nomine).
cui nomen N. *a*.
qui uocabatur N. *e*.
4. dicit ad eum *a b q Am.*
dicit ad illum *e*.
dicit autem ei *f*.
renasci *a q*.
nasci *b Am.*
denuo nasci *f*.
denuo renasci *e*.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

16. eis qui . . . uendebant *e q (f Am. his)*.
uendentibus *a b*.
19. tribus diebus *e f q Am.*
triduo *a b*.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

John iii.

4. denuo introire *b e q.*
iterum introire *a f* (*Am.* itera-
to introire).
5. renatus *a b e q Am.*
natus *f.*
poterit *q.*
potest *a b e q Am.*

7. renasci *a b e q.*
nasci *f Am.*
8. nescis *a b q.*
non scis *e f Am.*

10. doctor *a q.*
magister *b e f Am.*
11. nouimus *q.*
scimus *a b e f Am.*

15. non pereat *b e q Am.*
om. non pereat *a f.*

18. non iudicabitur *b d q.*
non iudicatur *a e f Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

6. caro est quoniam de carne natum
est *a b e q.*
caro est (*om.* *q.* de *c.* *n.* est)
f Am.
spiritus est quia deus spiritus est
a e.
spiritus est (*om.* *q.* *d.* *sp.* est) *b*
f q Am.

8. natus est ex spiritu *f q Am.*
n. est ex aqua et spiritu *a*
(renascitur) *b e.*

11. testificamur *f q.*
testamur *a b Am.*
testimonium dicimus *e.*

16. unigenitum *f q Am.*
unicum *a b d e.*

19. in hunc mundum *f q.*
in mundum *d Am.*
in hoc mundo *a b.*
in saeculum *e.*

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

John iii.

20. manifestentur *e q*.

arguantur *a b d f Am.*

21. perfecta *q*.

facta *f Am.* (factum *a*).

operata *d e, b (operatae).*

23. ueniebant *a b d (e) q*.

adueniebant *f Am.*

25. factum est ergo ut fieret questio *q*.

facta est ergo *q. a (b) d (e) f
Am.*

26. testimonium dixisti *e q*.

test. reddidisti *a d*.

test. perhibuisti *b f Am.*

27. aliquid *q*.

quicquam *a b d e f Am.*

29. repletum *q*.

completum *b*.

impletum *a d f Am.*

adimpletum *e*.

34. quoniam quem *q*.

quem enim *a b d e f Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other
European texts.*

22. uenit *e f q Am.*

exiit *a d*.

profectus est *b*.

25. inter discipulos iohannis et iudaeos

(*a*) *f q*.

ex discipulis ioh. cum iud. *b (e
discentibus) Am.*

a discipulis ioh. ad iud. *d*.

31. super omnes est (*in second clause*)

f q Am.

om. *a b d e*.

32. hoc testificatur *f q (Am. testatur).*

om. hoc *a b d e*.

We note in these chapters of St. John some ninety-three instances; and though the text of *q* is more mixed here than in St. Matthew, as a mere glance will shew us, the agreement between it and *b* is still far more

noticeable than that with any other MS. A review of the analysis shews some thirty-three agreements with *b* alone, against twenty-three with *f* alone; the agreements with *a* alone and with *e* alone are each nine, and in seventeen instances *q* presents a peculiar reading. If we look back at the more noticeable variations we shall see on the whole much the same features repeated that we noticed in St. Matthew; in the important variations of reading—variations which shew a difference in the underlying Greek Text—*q* sides with *f* against the older manuscripts, though sometimes the older reading is left unaltered; but in points of translation, grammar, turns of expression, etc., *q* is very largely free from the revision of which *f* is the result.

For instance, the addition of *ὅτι συνετελέσθη ὁ οἶνος τοῦ γάμου* in ch. ii. 2 (see above, p. xxii), is excised in *q* and *f*, though found in *a*, *b*, *ff*₂ and also *r* (Cod. Usserianus); and again in *v*. 9 of the same chapter the shorter form of the verse is found with *f*, against the European addition 'et uidentes factum mirabantur' of *a*, *b*. In iii. 6 the addition found in *a*, *e*, *ff*₂ and *r* of 'quia deus spiritus est' is excised, though as *b* as well as *f* agree here with *q*, we may perhaps ascribe to the inserted clause an African instead of an European origin; nay, this is the more likely, because in the same verse we meet with a striking instance of the incompleteness of the Italian revision in *q*, as it has the European addition 'quoniam de carne natum est' in common with *a*, *b*, *e*, *ff*₂, *r*, which is omitted by *f*. But in *v*. 8 of the same chapter the intruding 'aqua et' of *a*, *b*, *e*, *ff*₂, (*r*) is expelled, in company with *f*. In *v*. 31 of the same chapter (see also p. xxii) we have an instance of what is more rare—an *addition*, not an excision, in common with *f*; for the 'super omnes est' at the end of the verse is not found in the older texts *a*, *b*, *d*, *e*.

If we look at the readings in the left-hand column, however, which mark the differences from *f*, we shall find the majority of these to consist in differences of rendering, not reading; there are different methods of translating *μαρτυρεῖν*—*testimonium dico*, *testor*, *testificor*, *testimonium reddo*, and the revised rendering *testimonium perhibeo*, which occurs regularly in *f* and afterwards in the Vulgate; in these readings *q* seems to draw near to *e*.

In other cases the rendering is not consistent, but sometimes belongs

to the Italian, sometimes to the European family; for instance *οὐκ οἶδα* is translated, i. 26, 31, iii. 8, by *nescio* with *f*, against the *non scio*, and *ignoro* of the others (ii. 9, iii. 8 *f* has *non scis*), but elsewhere (i. 33, ii. 9) by *ignoro*; *ἐμβλέπω* is rendered by *intueor* in i. 36, against the *respicio*, *uideo* of the others, but in v. 42 of the same chapter *respicio* is used, *f* moving round at the same time to *intueor*, whilst *e* keeps faithful to *uideo*; *μονογενής* is rendered by *unicus* with *a*, *e*, in i. 14 against the *unigenitus* of *b*, *f*, but in iii. 16 by *unigenitus* with *f*, *ff*₂, while *a*, *b*, *d*, *e* all have *unicus*; *unicus* then would seem to be the older, and *unigenitus* the revised form; *γεννηθῆναι* is translated by the older rendering *renasci* (iii. 4, 5, 7), whereas *f* favours simply *nasci*; in the dissertation on the text of the Bobbio MS.¹ *excito* was noted as a possible African rendering, but in John ii. 19 it is adopted by *f* against the *suscito* of *a*, *b*, *q*, while *e* has the forcible and African-sounding expression *restauro*.

On the whole, then, the text of *q* in St. John seems to have suffered more from mixture than in St. Matthew; but the characteristic features of the manuscript—a deep-grounded affinity to *b*, altered here and there and revised into an agreement with *f*—though rather more obscured, are still not entirely hidden. We think that an examination of the text in St. Luke will confirm this impression.

To avoid going over the same ground twice, we propose here to draw our inferences from the analysis made in this Gospel in the 2nd vol. of this series, with a view of determining the texts of *a*₂ and *s*².

In that analysis we took respectively *a*₂ and *s* as our standards of comparison, and thus many points in which the relation between *q* and *f* or other manuscripts may be interesting are omitted, as *q* and *f* were only cited when they threw light on the texts of *a*₂ and *s*; but by using this analysis for a second purpose what we lose in thoroughness we gain both in the extent of matter examined, and also in what we may term impartiality; for in arranging data to illustrate any theory there is always the temptation to lay most stress on those which fit the theory best and to omit or gloss over those which speak on the other side. But when out of a previous analysis we select all those instances which have anything to do with our present purpose we are tied down rigidly to facts, and the testimony given as to the inter-relations of *f* and *q* will be

¹ Old-Lat. Bibl. Texts, No. ii. p. cxlv.

² O.-L. Bibl. Texts, ii. p. ccxvi-ccxlv.

all the more valuable, as it will be unconscious testimony disclosed by the way, when they were being quoted with a different aim.

There are some sixty-three instances in the analysis of a_2 and s in which q presents us with readings of any interest as shewing its relation to other MSS. Out of these sixty-three instances there are thirty-four of agreement with b against f , and only nine of agreement with f against b ; in eight readings q stands alone, and in eight it agrees with the composite text of ff_2 against both b and f .

To take the more noticeable cases of *reading*—as opposed to rendering—first: in Luke xi. 13 the clause ‘cum autem haec dixisset adduxerunt ad eum unum daemoniacum surdum et mutum’ found in f , and with minor variations in a_2, c, d , is omitted by b, i, q and *Am.*; in v. 22 ‘eius’ is omitted after ‘spolia’ in b, q , but inserted in the other MSS.; in v. 25 ‘scopis mundatam’ is read by $b, i, q, Am.$, while f (with l, δ) insert ‘vacantem’ as well; in v. 28 ‘ad eos’ is added after ‘dixit’ in b, i, q , but omitted in $d, e, f, Am.$ In xiii. 17 the simple ‘praeclarius’ is read in b, i, q against the ‘uniuersis praeclaris uirtutibus’ of f , the other MSS. agreeing in inserting either ‘uniuersis’ or ‘omnibus.’

These are all the noticeable cases of differences of reading which imply a variation in the underlying Greek text, and, as we shall see, they are paralleled by about an equal number of cases in which q has f readings opposed to those of b ; these are as follows:—

Luke xi. 13 ‘spiritum sanctum,’ f, q , (cp. *Am.* ‘spiritum bonum’), against ‘bonum datum’ or ‘bona data’ of the European MSS.; v. 18 the addition of ‘satanan eicit’ to ‘si satanas,’ before ‘in seipsum diuisus est,’ is found in f, i, q , but not in a_2, b or d ; v. 24 (d) f, q have ‘loca arida’ against ‘loca quae non habent aquam’ of $b (i)$, while a_2 and Ambrose in his commentary on St. Luke combine the two readings in ‘arida loca quae aquam non habent.’ In xiii. 33 the clause ‘uerumtamen oportet me hodie et cras et sequenti ire’ is found with slight variations in $f, q, Am.$, and, in a slightly different form, also in a, d, e , but is omitted in b, i . Thus in cases of reading q seems to hold a middle place between b and f in St. Luke as in the other Gospels; it is revised in some places, unrevised in others.

If we examine its *renderings* the conclusion suggested by the other Gospels will be considerably strengthened; the large majority are dis-

tinctly characteristic of the European class of MSS., and there are but few in which *q* agrees with *f* against the older family. We have the 'dabit' of *d, f, i, q, Am.* in Luke xi. 11 against the 'porriget' of *a* and *b*; 'miratae sunt' in v. 14, *d, f, q, Am.* against the 'stupebant' or 'obstupabant' of *a, b, i*, etc.; 'paenitet me' in xvii. 4 with *f, Am.* against the 'paeniteor' of *b, d*, and the 'paenitentiam ago' of (*a*) and *e*; v. 8, 'post haec' with *d, f, Am.* against the 'postea' of *a, e*, and the 'sic' of *b*. These are about all the cases that we can notice of agreement with the revised family against the older European group.

On the other side the agreements with *b* are both numerous and important, and we may instance: xi. 21, 'ea quae possidet' (*b, q, Am.*) against 'omnia quae possidet' (*f*); 22, 'distribuet' against 'dividet' of *f*; xiii. 17, 'aduersario eius' against 'qui resistebant ei,' and 'quae uiderant fieri ad ipso' against 'quae uidebatur fieri ab eo'; 25, 'et pulsare' against 'et pulsauerit ostium'; 32, 'ite dicite' against 'ite et dicite'; xvii. 6, 'utique obaudisset uobis' against 'et oboediret uobis'; 12, 'ingredienti ei' against 'cum ingrederetur,' and 'quodam castello' against 'quoddam castellum'; 18, 'rediret et... ageret' against 'reuerteretur et daret,' and 'gratias' against 'gloriam'; 22, 'ut' instead of 'quando' before 'desideretis'; 24, 'fulgurans de caelo lucet in his sub caelo sunt' is read by *b, q* alone, against 'coruscans in his quae sub caelo sunt fulget' of *f*, while the other MSS. differ both from *f* and *q*, and also among themselves; 27, 'nubebant' against 'nubtum dabant'; xix. 4, 'illa parte' against 'inde'; 7, 'murmurauerunt' against 'murmurabant,' and 'deuertit' against 'intrauit'; 8, 'quid alicui' against 'quid aliquem'; 15, 'quantum quisque' against 'quis quantum.' These instances, and more might be quoted, shew pretty conclusively, we think, that in the great mass of the text and in turns of expression *q* is really a text of the *b* and not of the *f* type.

The peculiar readings of *q* in these chapters do not seem to present us with anything striking, or suggestive as to any further light on the origin of the MS.; they are as follows:—xi. 16, 'ab eo de celo quaerebant,' *q* standing alone in arranging the words in this order; 20, 'utique' before 'praeuenit' against the 'certe' of *a*, 'profecto' of *f, i, Am.*, 'forisitam' of *d*; xiii. 24, 'querunt introire et non potuerunt' against the 'quaerunt intrare et non poterunt' of most of the other MSS. In xvii. 7

q stands alone in reading 'cui regredienti,' but is very nearly approached by the 'cui regresso' of *r*, and the 'regredienti' of *b*; in 24 *Am.* follows *q* in 'filius hominis in die sua' against 'aduentus fili hominis in die sua' of *f*, and 'filius hominis' of *a, b, d, e*; in xix. 22 *q* stands alone in 'o infidelis serue et piger,' though *f* draws near to it with 'serue neque et piger.'

There are also but few agreements of any great interest or suggestiveness with other MSS., though we may notice four agreements with *a* or *a*₂, 'ex illis,' xv. 15, where the other MSS. have 'ex eis' or 'ex his,' and *b, i* 'ex phariseis'; the curious 'quod accepto' of *a*₂ (not *a*) and *q* in xiii. 19; the omission of 'si' before 'septies' in xvii. 4 with *a, e, Am.*, etc., while it is inserted by *b, d, f*; and the reading 'sanus' in v. 15 with *a* against 'mundatus' of *b, d, f, Am.*, 'curatus' of *e, s*. In the following instances *q* agrees with *i, Am.* against the other MSS.; were it not for the presence of *i* we should feel tempted to ascribe this to a slight Vulgate stream in *q*; but as *i* represents on the whole a pure European text, we must attribute these readings to the influence of another branch of the widely-spread European family on our text, which, as we have already seen, includes such a variety of elements in its formation. The readings in question are these:—xi. 17, 'in se ipsum diuisum,' *i, q, (Am.)*, *f* has 'semetipsum,' *b* 'se'; 24, 'perambulat' (*i*), *q, Am.*, 'ambulat' *b, f*, 'circuit' *a*₂, 'uadit' *d*; xiii. 16, 'uinculo isto' *i, q, Am.*, 'uinculo hoc' *a, a*₂, *d*, 'uinculo' *b, e*, 'uinculis istis' *f*; 21, 'farinam' *i, q*, 'farina' *a, a*₂^{*}, *b*, 'farinae mensuris tribus' *f*, 'f. mensuras tris' *d, (e, a*₂^{corr}), 'f. sata tria,' *Am.*; 31, 'in ipsa die' *i, q, Am.*, *b, e, f* insert 'autem'; 32, 'et ait illis' *i, q, Am.*, *b, f* add 'ihs'; 33, 'non capit' *i, q, Am.*, 'non est possibile' (*e*), *f*, 'non oportet' *a, a*₂, *b, d*; xviii. 40, 'adpropiasset' *q*, 'adpropinquasset' (*a*), *b, (d), f, Am.*

It remains lastly to examine a few chapters in St. Mark, that we may see whether our text bears out there the character which we imagine to have been established regarding it in the other Gospels, the character of being fundamentally European, but altered and revised in parts so as to accord with the Italian family; we think that this will be found to be the case in St. Mark just as much as elsewhere.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Mark i.

2. uiam tuam *a b d q Am.*
uiam tuam ante te *f.*
3. semitas eius *q Am.*
semitas dei nostri *a b d f.*
5. hierosolymitae uniuersi *b d q Am.*
hiero. omnes *a.*
hierosolymitae *f.*
iordane *a b d q.*
iordane flumine *f Am.*
6. pilos *b d q.*
ex pilis *f,* pilis *Am.*
pellem *a.*
- 6, 7. hic predicabat dicens quoniam
b q.
et praedicabat dicens (*om.*
quoniam) *f Am.*
et dicebat illis *a d.*
34. curauit *d e q Am.*
sanauit *b f.*
35. diluculo surgens abiit *b d q (exs.).*
diluculo ualde surgens egres-
sus abiit *f Am.*
prima luce exiit et abiit *a.*
ante lucem surgens abiit *e.*
38. ad predicandum *q (also found in r).*
ut et ibi praedicem *a d f Am.*
praedicare *b e.*
39. in synagogis galileae *b q.*
in syn. eorum in omnem gali-
laeam *a d (totam), (per om-
nem) f.*
in omnibus syn. in tota gali-
laea *e.*
in syn. eorum et omni galilaea *Am.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other Euro-
pean texts.*

6. + et zona pellicia circa lumbos eius
f q Am.
om. a b d.
34. sinebat *d e f q Am.*
patiebatur *a b.*
37. cum inuenissent eum dicunt (*or*
dixerunt) ei (*or illi*) *a d (e)*
f q Am.
dicentes illi *b.*

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other Euro-
pean texts.*

Mark i.

39. itemque demonia expellens *b q, e*
(et).

et demonia eiciens *a d f Am.*

45. manifeste *d e q Am.*

palam *a b f.*

ii. 1. uenit *b, (benit) e q.*

introisset *a.*

intrauit *d f Am.*

2. ad eos *b q.*

ad illos *d.*

eis *f Am.*

illis *a e.*

4. accedere *a b d e q.*

offerre *f Am.*

om. et patefacientes *a b d e q.*

+ et patefacientes *f Am.*

dimisserunt *a d q.*

summiserunt *b e f Am.*

5. remissa sunt *b q.*

dimissa sunt *f.*

dimittuntur *d Am. (rem- a e).*

8. quo cognito ihs in spū *b d q (cf*

Am. quo statim cognito ihs

spiritu suo).

quod statim cognoscens ihs

spiritu suo *f.*

et continuo agnoscens ihs

spiritu *e.*

et cum cognouisset ihs in

spiritu *a.*

quid cogitarent *b e q.*

quod cog. *a,* quod ita cog. *f.*

quod sic cog. *d,* quia sic cog.

Am.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Mark ii.

10. filius hominis *b q*.

f. h. super terram *a e f* (-ra).

f. h. in terra *d Am*.

12. ille autem surgens tulit crabatum

b q.

et ille confestim surgens sub-
lato grabatto *a*.

et statim surrexit et sublato
gr. *d f* (statim ille) (*Am*).

et surgens adsumens gr. *e*.

quia numquam taliter uidisse se *q*.

numquam taliter uidisse se *a*.

quia numquam sic uidimus
f Am.

quia taliter numquam uid. *d*.

quoniam sic numquam tal.
uid. *e*.

quoniam taliter non talia uide-
runt *b*.

13. processit *d q*.

exiit *a b e*.

egressus est *f Am*.

omnisque *b q Am*.

et omnis *a d* (omnes) *e f*.

15. discumbente illo *q*.

discumbentibus eis *a* (*b* illis).

recumbentibus illis *d*.

cum discumberet *f Am*.
(accum-).

cum recumberent *e*.

recumbabant *a b d e q*.

discumbabant *f Am*.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other Euro-
pean texts.*

11. tibi dico *a d f q Am*.

om. *b e*.

14. leui *q*, leuin *f Am*.

iacobum *a b d e*.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Mark ii.

16. peccatoribus et puplicanis (*pr. loco*)
    a b d q Am.
    publicanis et peccatoribus *f.*
    add. magister uester f Am.
    om. a b d e q.

17. cum audisset *a b e q.*
    hoc audito *f Am. (d hoc audit).*
    non egent fortes *b q.*
    non egent sani *a.*
    non opus habent sani *f.*
    non necesse habent sani *Am.*
    non est opus sanis *e.*
    non desiderant qui sani sunt *d.*
18. ueniunt . . dicunt *b d i q Am.*
    uenerunt . . dixerunt *a e f.*

20. illa die *d i q Am.*
    illis diebus *a b e f.*
21. adsummentum *d i q Am.*
    insumentum *a.*
    additamentum *f.*
    commissuram *b.*
    inijectionem *e.*
    alioquin *a b d i q Am.*
    ne f.

22. alioquin dirumpit uinum utres (*d*
    i) q Am.
    alioquin dirumpet utres *b.*

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other Euro-
pean texts.*

16. uidentes *f q Am.*
    cum uidissent *a.*
    et uiderunt *b d.*
    manducat et bibet *f q Am.*
    manducat *b d e.*
    edit *a.*

19. *after* ieiuare, *add* quantum tem-
    poris secum habuerint spon-
    sum non possunt ieiuare *q.*
    quanto tempore secum habent
    (habent secum *Am.*) spon-
    sum n. p. ie. *f Am.*
    om. whole clause a b d e i.

21. aufert *q,* auferat *f,* auferet *d i Am.*
    tollit *a b e.*

22. *after* utres ueteres *add* sed in nouos
    a b.
    om. sed in nouos d e f i q Am.

*Selected readings and renderings in which
f q differ from each other.*

Mark ii.

22. alioquin dirrumpit uinum
nouum utres ueteres *e*.
alioquin rumpentur utres *a*.
ne dirumpat uinum nouum
utres *f*.

23. per segetes *b q*; -em *a e*.
per sata *d f i Am*.

24. *om.* discipuli tui *e q Am*.
ins. discipuli tui *a b d f i*.

26. intrauit *b q*.
introiuit (-ibit, -iit) *a d e f i Am*.

*Selected readings and renderings in which
f q are agreed against other Euro-
pean texts.*

22. et uinum effundetur et utres peri-
bunt *f q Am*. (effunditur).
et uinum et utres peribunt *a b d e i*.
sed uinum nouum in utres
nouos mittendum est *q Am*.
(mitti debet).
sed uinum nouum in utres
nouos mittunt et ambo con-
seruantur *e* (serbantur) *f*.
om. a b d i.

26. sub abiathar principem sacerdotum
q Am. (principe).
sub abiathar sacerdotem *f*.
om. a b d e i.
order: et dedit eis, *etc.*, after quos . .
sacerdotibus *f q Am*.
et dedit, *etc.*, before quos . .
sacerdotibus *a b d e i*.

27. et dicebat illis sabbatum propter
hominem factum est non
homo propter sabbatum *f q*
Am.
dico autem uobis quia sab., *etc.*, *b*.
om. the verse a d e i.

28. itaque dominus est filius hominis
f q Am.
dico autem uobis quoniam
filius hominis dominus est
a e, (etiam dñs) *i*.
d. a. u. dominus est filius
hominis *d*.
quia dominus est filius hominis
b.

Here we have some fifty-five instances of interesting relations between *q* and other texts, and though the balance is a little disturbed by a very strong stream of Italian influence towards the end of the second chapter, yet the result on the whole is much the same in St. Mark as in the other Gospels. Even allowing the *f* readings at the end of the list, the number of agreements with that MS. against *b* is only sixteen, while there are thirty cases of agreements with *b* against *f*; and as before the majority of the agreements with *b* are in rendering, the majority of those with *f* are in reading. Amongst the *b* renderings we may notice the term 'expello' (i. 39) of casting out devils, instead of the Italian 'eicio,' which has been adopted into regular use in the Vulgate; in ii. 5, 'remissa,' not 'dimissa sunt,' and in v. 8 'quid cogitarent' instead of 'quod c.' as a translation of *ὅτι οὕτως διαλογίζονται* (or perhaps *τί οὕ. δ.*); in ii. 17 the interesting 'egeo' is found against 'opus habeo' of *f*, and in v. 21 'alioquin' against 'ne'; in v. 23 we note 'segetes' against 'sata,' and in v. 26 'intrare' instead of 'introire.' The composite character of the text of *q* is however clearly shewn in the latter verses of the second chapter, where alternate European and Italian readings occur in the closest proximity; after shewing a pronounced European text in the 17th and 18th verses, we have in v. 19 the addition of 'quantum temporis secum habuerint sponsum non possunt ieunare,' which is found in a slightly different form in *f*, *Am.*, but entirely omitted by the Europeans; then for two verses *q* sides with the European family, then changes over to *f*; in v. 22 sides first with one, then with the other, though on the whole with *f*; then in vv. 23, 24 inclines towards *b*, and finally ends the chapter in the closest alliance with *f*.

We are only getting brought out in a more marked and emphasised form in this second chapter of St. Mark, the same features which we have found elsewhere. The fact that *q*, if we take all its readings into consideration, cannot be classed with any one definite branch of the Old-Latin family, but has come under the influence of every group in turn, may be considered almost established: but if we consider it in the vast bulk of its readings, not merely in the fallacious 'test-passages' (fallacious because they would be the first to be altered by a reviser, who might leave the rest untouched), but throughout its text, in slight turns of expression and habitual use of small, apparently unimportant groups of

words, we shall find it to have a far stronger resemblance to *b* than to any other Old-Latin MS. It is of course a wearisome and difficult task to note down the minute points—each inconclusive in itself—in which *q* agrees with *b* against *f*, while it is comparatively easy and convincing to point to the striking test-passages where in important questions of reading *q* sides with *f* against *b*; but at the same time any student who will take the trouble to examine it word by word with the other texts will, I think, endorse my conclusion. I may add that at the present time I am thus slowly, and I trust thoroughly, examining it verse by verse, together with all the other Old-Latin texts, in connection with the Vulgate, and every day's examination tends to strengthen this opinion.

§ 6. *History.* Of the history of our Manuscript little or nothing seems to be known beyond the fact that it formerly belonged to the Freising Chapter Library, and with that Library was moved to Munich in the year 1802. The life of Corbinian, the founder of the Benedictine Monastery of Freising, and a typical mediaeval saint, has however been frequently related; the Monastic Library attained considerable fame, and is mentioned by the translators of the authorized Version of our Bible in their preface¹.

Corbinian was born at Chartres, near Paris, in the 7th century; he shewed early a strong religious tendency, and whilst still young established a small community near his native town: his fame both for preaching and miracles, however, soon extended far and wide. After fourteen years spent in this life he undertook a journey to Rome (c. 714 A.D.), for devotional purposes; but Pope Gregory II persuaded him against his will to accept the office of a missionary bishop, and he was accordingly consecrated as a 'regionarius episcopus.' He returned, and spent some time in preaching throughout Gaul; after which he again retired to his cell at Chartres, where he spent another seven years with the brethren.

He then made a second journey to Rome with the intention of obtaining the permission of the Pope to retire elsewhere for a life of

¹ *The Translator to the Reader*; amongst other translations of the Sacred Scriptures into the vulgar tongue of various lands. 'Valdo, Bishop of *Frising* (is reported) by *Beatus Rhenanus* to have caused about that time, the Gospels to be translated into *Dutch* rhyme, yet extant in the library of *Corbinian*.'

greater seclusion and strictness, as his fame both for preaching and miracles attracted large crowds of visitors to his present abode. The Pope, however, compelled him to apply himself afresh to his task of missionary preaching. On arriving at Maises on the Adige he incurred the wrath of Duke Grimoald by his boldness in rebuking him for his marriage with Piltrud, the widow of his deceased brother; and the persecution of Piltrud, rather than of Grimoald perhaps, forced him to flee to the Tyrol, whence he returned after the death of Grimoald in 724.

He now founded the Monastery of Freising, on the Isar, in Bavaria, and dedicated it to the Blessed Virgin and to St. Benedict; it was raised to an episcopal seat, and Corbinian was himself the first Bishop.

He died on the 8th of September, 730 A.D., and was succeeded by his own brother Erimbert. Erimbert was succeeded by Aribio, who transferred the body of Corbinian back to Freising from Maises, whither, in accordance with his dying request, it had been conveyed. To Aribio also we are indebted for a life of the Saint and founder of the Monastery¹.

The library was founded by Bishop Hitto, the fifth in order from Corbinian, and received large additions under Bishop Abraham (died 994); but our Manuscript is of course considerably older than the library to which it belonged; in all probability it was there from the first, as there are no marks on it to suggest its having been in any other library; it only bears its present Munich number of Lat. 6224; and its old Freising number of 24. No Biblical MS. appears in the three very fragmentary lists of books in the library of Freising, reprinted by G. Becker², but these are too scanty for any argument to be drawn from them.

¹ For the history of Corbinian and Freising see Mabillon, *Annales O. S. B.* lib. liii, Meikelbeck, *Historia Frisingensis*, Augsburg, 1724.

² *Catalogi Bibliothecarum Antiqui*, pp. 41, 148, Bonn, 1885.

§ 7. THE LECTIONARY NOTES IN q.

The following is a list of the lectionary notes; they are written in the margin of the MS. in an ugly cursive hand of probably the 8th or 9th century, being in some cases almost undecipherable. I have arranged them as far as I can in the chronological order of the Church's year; but I cannot always assign a definite passage of Scripture to each lesson, as the crosses in the text do not regularly correspond to the notes written in the margin: as a rule, of course, two crosses are inserted, which we may take to mark the beginning and the end; but sometimes only one is found, which may refer either to the beginning or the end, sometimes none, sometimes the crosses without any corresponding lesson. Nor does the comparison of other Lectionaries help us here, as the lessons seem to belong to some German local use, and have few affinities either with the Comes, Gallican, or Mozarabic uses¹.

I can then but call attention to them in the hope that future workers in this branch of study may be able to throw more light upon the question.

de aduento Lk. 26-39 († at 36 and †† fine at 39).

de aduento Lk. iii. 1-7 († at 1 and at 7).

initium lect. de natiuitate dñi Mt. i. 18-22 († 18, † 22).

in natale dñi Lk. ii. 1-15? († at 1 only).

seconda natal sc.

(*Innocents' day*) Mt. ii. 16-23 († 16, † 23).

in octaba dñi Lk. ii. 21-26? († at 21 only).

in die s̄co epefanie lectio prima Mt. ii. 1-13 († at 13 only). *This is part of the Ambrosian Gospel. There is no lectio secunda for Epiphany, but above Mt. iii. 13 is written the note by the first hand lege in apparitionem dñi and this passage may have been appropriated for the second lesson.*

tertia lectio in die s̄co epefania Jn. ii. 1-12? (no marks of beginning or end; but this would agree with the Ambrosian and with the Lect^m. Luxouiense).

domineca in caput quadragesime Lk. iv. 1-14? († at 1 only).

in caput quadragesim Mt. vii. 13-15? († at 13 only: cf. *Sacr. Bobiense*).

dominica in oliuo Mt. xx. 29-34 († and fine at 34).

¹ As given in the article *Lectionary* (by Dr. Scrivener) in *Smith's Dictionary of Christian Antiquities*; cf. Mabillon *De Liturgia Gallicana*.

- dominec in oliuo Mk. xi. 1-11 (finem at 11).
- cena di Mt. xxvi. 17-30? cena di at 17: (*this is part of the Sacr. Bobiense, and is probably the Gallican lesson shortened: cf. also the Ambrosian Lectionary*).
- lectio in uigiliis pasce per altare Mt. xxviii. 1-8 († at 8).
- lectio prima ad fontes in uigiliis pasce Jn. iii. 7-10? (*no mark except in the middle of 10: so in the Ambrosian; in the Mozarabic for the vigil of Pentecost*).
- lectio secunda ad fontes in uigiliis pasce Jn. iv. 13-15 († and finet at the beginning of 15).
- lectio tertia ad fontes in uigiliis pasce Mt. xxviii. 16 ad fin.? († at 16 also at 18; *this may have been originally part of the same lesson as Mt. xxviii. 1-8; or cf. the Ambrosian for Thursday in Easter week*).
- lectio in domeneca in prima pasca Jn. xx. 1-10? (*no marks*).
- lectio in plena pasca diae domenecarum Jn. xx. 19-24? († at 19 only).
- secunda firia in albas Jn. i. 1-15 († before 15).
- lectio in albas die sabbatorum Jn. v. 1-14 (finet before 14).
- secunda domeneca post xl. Lk. xv. 12 ad fin.? (*no marks*).
- tertia dominica post pasca Jn. iv. 1-28 († before 28).
- mediantem penteconste lectio euangelii secundum iuhande Jn. vii. 14-19? († at 14 only: *found in Ambr. and in Moz. for dom. 4 xl.*).
- post mediantem pentecuste sequenti domeneca lectio euangelii Jn. ix. 1-39 (procedent finet at end of 38; *this is the Moz. Gospel for dom. 3 xl., and Ambr. for dom. 4 xl.; it is possible that the previous lesson was transferred to its present date when the Gospel of Abraham was borrowed from Rome by the Milanese for dom. 3 xl., and that this lesson was similarly transferred from dom. 3 or 4 xl.*).
- in die ascensiones dñi nostri ihu xp̄i second carnem lectio euangelii secundum luca Lk. xxiv. ad fin. († at 44; *agrees with Ambrosian and Mozarabic, and is part of the Gospel in the Sacr. Bobiense*).
- post ascensionem dñi lectio euangelii iohanen die domenecorum Jn. vi. 22-25? (*no marks*).
- in penteconste Jn. xv. 23 ad fin.? († at 23 only).
- lectiones que debeant legi per vii domenecas lectio prima domeneca Jn. i. 32-35? *no marks: cf. the seven Sundays after Pentecost in the Mozarabic and Ambrosian*).
- secunda domeneca lectionem que debeat legi Jn. iii. 19-22? (*no marks: these do not seem to have been completed, unless all the remaining lessons fell in the passage of St. John which is missing*).
- Apostolorum in passione scr̄um maccaueorum lectio euangelii secundum mattheum Mt. xx. 20-29 (*The Maccabees were patron Saints of Cologne and were commemorated on the 1st of August*).

iiii calendas sebtembres pustridie iohanni baptiste.

lectio s̄ci iohannis baptiste Mt. xiv. 1-15 (finet at end of 14).

lectio s̄ci iohanni Lk. i. 57-67? († finet lectio s̄ci iohanni before 67, but nothing to mark where the lesson begins).

in uitiis.

in nate s̄ce marie Mk. x. 48 ad fin.

in timothei et in (rest gone) Mt. xvi. 21 ad fin.? (no marks).

lectio zacch. Lk. xix. 1-39.

de ceco Mk. x. 46 ad fin.

v firias Mk. xvi. 9 († at 9 only).

in scr̄um

in dedecation Mk. ix. 1-8? (no mark of ending).

The notes which I have added to the lessons are principally the suggestions kindly offered by the Rev. W. C. Bishop; the term 'Ambrosian' refers to the Ambrosian MS. lectionary, the oldest known; a proof of which Dr. Ceriani had sent him.

I may also add a list of the following passages to which the crosses to mark a lesson have been attached, though the title of the lesson itself has either never been added, or else has disappeared by being cut off with the margin of the page by the binder:—Matt. v. 1; vi. 16 *inc., viii. 14; ix. 18; x. 32; xiii. 43; xv. 21, 29, the title of the lesson has been cut off here, 32, 39; xvii. 14, xviii. 23, xix. 16, xxi. 5, no cross here, but the title of a lesson, which has been cut off, and similarly against 17; xxiv. 34; xxv. 1, 31; John iv. 27; Luke x. 25; xii. 32; xvii. 20; xviii. 18, 35; Mark iii. 28.

MONITUM.

Codicis numerus est Lat. 6224 Bibliothecae Regiae Monacensis. Fuit olim Frisingensis 24 inter Cimelia ii. 13. A. Tischendorffio ceterisque Noui Testamenti criticis littera *q* insignitus est: ultimi folii ectypon arte lithographica reproductum in Silvestrii operibus *Quatrième Partie*, no. 158 reperitur. Ordo Euangeliorum est Mathaeus, Johannes, Lucas, Marcus: Codex saeculo post Christum septimo attribuitur. Litteris semi-uncialibus exaratus est, iisque lineis quibus asteriscos praefixi, uariis coloribus ornatis: necnon sub signo , imagines uel in margine uel in imis paginis depictas indicaui; uerba uel litterae quae uncis includuntur ex Codice perierunt.

Manus primae scripturam cum punctis et spatiolis fideliter secutus sum, correctionesque aliarum manuum in notulis recensui, nisi quod eas litteras quas a manu prima omissas suppleuit eadem manus, lectionesque ecclesiasticas a manu secunda scriptas in eodem loco quem in Codice habent, typis commisi: quae folia ex Codice exciderunt uacuis paginis expressi, foliorumque adnumerationem ut nunc exstat, quamuis priscum foliorum ordinem restitui, fideliter reddidi: de quibus plura in prolegomenis uidebis.

Fol. 1.* 1. ¹Liber

* generationis
* ihu xpi fili did.
* fili abraham.
* ²[abr]aham genu
* [it i]saac. isaac
* genuit iacob.
* iacob autem ge
* nuit iudam et
fratres eius.
³iudas autem ge
nuit fares et
zara ex thamar.
fares autem
genuit esrom.
esrom autem
genuit aram.
⁴aram autem
genuit amina
dab. aminadab

autem genuit.
naasson. naas
son autem ge
nuit salmon.
⁵salmon autem
genuit booz
ex rachab. booz
autem genuit
obeth ex ruth.
obeth autem
genuit iesse.
⁶iesse autem ge
nuit dauid re
gem. dauid aute-
rex genuit so
lomonem ex ea
quae fuit uriae.
⁷Solomon autem.
genuit roboam

roboam autem
genuit abiud.
abiud autem ge
nuit asaph.
⁸asaph autem ge
nuit iosafath.
iosafath autem
genuit ioram.
ioram autem
genuit oziam.
⁹ozias autem ge
nuit ioatham.
ioatham autē
genuit achas.
achas autem ge
nuit ezechiam
¹⁰ezecias autem
genuit manna
sem. mannases
autem genuit

amos. amos autē
genuit iosiam.
¹¹iosias autem
genuit iecho
niam. et fratres
eius. in trans
migratione ba
bylonis. ¹²Et
post transmi
grationem ba
bylonis. ieco
nias genuit sa
lathiel. Salatiel
autem genuit
zorobabel.
¹³zorobabel autē
genuit abiud.
abiud autem ge
nuit eliachim.
eliachim autem

liber iste est sēe marie sēique corbiniani frisinge;

genuit azor.
¹⁴azōr autem ge
nuit saddoc.
saddoc autem
genuit achim.
achim autem ge
nuit eliud. ¹⁵eliū
autem genuit
eleazar. elea
zar autem ge
nuit mattham.
mattham autē
genuit iacob.
¹⁶iacob autem ge
nuit ioseph...
Cui desponsata
maria genuit
ihm. qu¹⁷uocatur
xps. ¹⁷Omnes
ergo generatio

nes ab abraham.
usque ad dauid.
generationes
quattuordecim.—
Et ad dauid usq¹⁸
ad transmigra
tionem babylo
nis generatio
nes quattuorde
cim. Et a trans
migratione ba
bylonis. usque
ad xpm generati
ones quattuor
decim. ¹⁸† Xpi au
tem generatio
sic erat.
Cum esset despon
sata mater eius
maria ioseph

† initium lect de
natiuitate dñi

Antequam conue
nirent. inuen
ta est in utero
habens de spū
sco. . . ¹⁹ioseph
autem uir eius.
cum esset iustus.
et nolet eam tra
ducere. uolu
it occulte dimit
tere illam.
²⁰Hec eo cogitante.
ecce angelus dñi
apparuit in som
nis dicens. io
seph. fili dauid.
ne timeas acci
pere mariam
coniugem tuam.
Quod enim in ea

nascetur de spū
sco est. ²¹pariet
autem filium
et uocabis nomen
eius ihm. ipse
enim saluum fa
ciet populum
suum a peccatis
eorum. † ²²Hoc
autem totum
factum est. ut
adimpleretur
quod dictum est
a dño. per esa
iam profetam
dicentem.
²³Ecce uirgo in ute
ro habebit. Et
pariet filium.
Et uocabunt no

Fol. 2.

Fol. 3. men eius em
manuel. quod
est interpre
tatum nobis
cum dñs. ²⁴Exur
gens autem io
seph a somno.
fecit sic ut pre
cepit ei angelus
dñi. et acce
pit coniugem
suam. ²⁵et non
cognouit eam.
Donec peperit
filium primo
genitum. Et
uocauit nomen
eius ihm. ~

~ ~ ~
in die s̄co epefanie
lectio prima

* **2.** ¹Cum ego natus
esset ihs in beth
lehem. ciuitatem
iudeae. in die
bus herodis regis.
Ecce magi ab ori
ente uenerunt
in hierosolyma
dicentes. ²ubi
est quis natus est.
rex iudaeorum.
Uidimus enim
stellam eius in
oriente. et ue
nimus adorare
eum. ³Audiens
autem herodes
rex turbatus
est et omnis
hierolyma cum illo

⁴Et congrauit om
nes principes
sacerdotum.
et scribas popu
li. et interro
gauit ab eis.
ubi xps nascitur.
⁵At ili dixerunt.
in bethlehem
iudeae. sic enī
dictum est per
prophetam.
⁶Et tu bethleem iu
deae non es mi
nima. inter
principes iuda.
Ex te enim exiet
princeps. qui
regat populu
meum isl.

⁷Tunc herodes
occulte uoca
uit magos. Et
diligenter ex
quisiuit ab eis
tempus. quando
apparuit eis
stella. ⁸Et misit
eos in bethleem
dicens. ite di
ligenter inter
rogate de pue
ro. Et cum in
ueneritis re
nuntiate mihi.
ut ego ueniam
et adorem eum.
⁹Qui cum audis
sent regem ab
ierunt. Et ecce

stellam quam
uiderant in
oriente. ante
cedebat eos.
usque dum ue
nit et setit su
per puerum.

¹⁰Uidentes autē
stellam gaudi
si sunt gaudi
o magno ual
de. ¹¹Et intran
tes in domum
uiderunt pu
erum cum
maria matre
eius. et pro
cidentes ado
rauerunt eum.
Et apertis thens

auris suis op
tulerunt ei mu
nera. aurum.
et tus. et murra.
¹²Et admoniti in
somnia. ne re
dirent adhero
dem. per alia
uiam reuersi
sunt in regio
nem suam. ¹³qui
cum recesissent.
† Ecce angēlus dñi
apparuit in so
nis ioseph di
cens. Surge
et accipe puerū.
et matrem eius.
et fuge in egyptu
et esto ibi.

Fol. 4.
Usque quo dica
tibi. futurum
est enim ut he
rodes querat
puerum perde
re eum. ¹⁴Sur
gens autem io
seph accepit
puerum et ma
trem eius noc
te et abiit in
aegyptum.
¹⁵Et erat ibi usque
ad consumma
tionem hero
dis. Ut adim
pleretur quod
dictum est a
dño. per pro
fetam dicente.

Ex aegypto uoca
ui filium meu. †
† ¹⁶Tunc herodes
ut uidit. qm
delusus est a
magis. iratus
est uehemen
ter. et mittens
occidit omnes
pueros qui e
rant in bethlee.
et in omnibus
regionibus eius.
A bimatu et in
fra secundum
tempus quod
exquisierat a
magis. ¹⁷Tunc
adimpletum
est quod dictū est

Fol. 5. 'Per hieremiam
'prophetam di
'centem. ¹⁸uox
'in rama audi
'ta est. plora
'tus et ululatus
'multus. ra
'chel prorans fi
'lios suos. et no
'luit consolari
'quia non sunt.
¹⁹Defuncto autem
herode. Ecce
angelus dñi ap
paruit in som
nis ioseph in ae
gypto ²⁰dicens.
Surge accipe pu
erum et mtrē
eius et uade in
terram iśl. mor
tui sunt enim qui
querebant ani
mam pueri.
²¹Et surgens acce
pit puerum et
matrem eius
et uenit in terra
iśl. ²²Audiens
autem quod ar
chelaus regna
ret in iudea
pro herode pa
tre suo timuit
illuc ire. Ad
monitus autē
in somnis. Re
cessit in partis
galileae. ²³et ue
niens habitauit †

In ciuitatem
quae uocatur
nazareth. ut
adimpleretur
quod dictum
est per profe
tas. quia nazo
reus uocabi
tur. ~ ~ ~
* 3. ¹In illis diebus.
* uenit iohan
* nes baptista.
* ²predicans in
* deserto iude
* ae. dicens. pe
* nitentiam agi
* te adpropin
quauit enim
regnum celorū

³Hic est enim qui
dictus est. per
esaiam profe
tam dicentem.
Uox clamantis
in deserto pa
rate uiam dñi.
rectas facite
semitas eius.
⁴Ipse autem io
hannes habuit
uestitum suū.
de pilis cameli.
et zona pellicia
super lumbos
eius. esca autē
eius erat locus
tae et mel silues
tre. ⁵tunc exsi
ebant ad eum

Hierosolyma.
et omnis iudea
et omnis regionis
iordannis. ⁶et
baptizabantur
in iordanne
fluuiō ab illo.
confitentes pec
cata sua. ⁷Ui
dens autem mul
tos fariseorū.
et sadduceorū
uenientē ad
baptismum su
um. dixit eis.
Progenies uipe
rarum. quis
ostendit uobis
fugere ab ira
futura. ⁸facite
ergo fructum
dignum paeniten
tiae. ⁹et nolite
preferre uos
dicentes intra
uos. patrem
habemus abra
ham. dico enī
uobis qūm po
tens est dñs ex
lapidibus istis.
suscitare filios
abrae. ¹⁰Iam
enim securis
ad radices arbo
rum posita est.
Omnis ergo ar
bor quae non
facit fructum
bonum excidetur

Et in ignem mit
tetur. ¹¹Ego
quidem bapti
zo uos in paeni
tentiam. qui
autem post me
uenit fortior
me est. cuius
non sum dignus
calciamenta
portare. ipse
uos baptizauit
in spū sō et ig
ni. ¹²Habens
uentilabrum
in manu sua.
Et permundabit
aream suam.
Et congregabit
triticum in hor
reum. paleas
autem conbu
ret igni inex
tinguibili ~ dñi
~ lege in appa ritionem ~
* ¹³Tunc uenit ihs
* a galilea ad ior
* dannen ad io
* hannem. ut
* baptizaretur
* ab eo. ¹⁴et pro
ibebat eum io
hannes dicens.
Ego a te debeo bap
tizari et tue
nis ad me. . .
¹⁵Respondens au
tem ihs dixit ei.
Sine modo. sic
enim decet nos

Fol. 6.

Fol. 7. Et omnem firmi-
tatem in plebe.
24 Et abiit fama eius
in totam Syriam.
Et optulerunt ei
omnes male ha-
bentes. uariis
languoribus.
et tormentis con-
prehensos. et
paralyticos. et
demoniacos. et
lunaticos et cu-
rauit eos. 25 Et
sequebantur
eum turbae mul-
tae. de galilea.
et decapoli. et ab
hierosolymis.
et iudea. et trans
iordanen. 5. 1 U-
dens autem tur-
bas ascendit in
montem. et cū
sedisset. † acce-
serunt ad eum
discipuli eius.
2 Et aperuit os suū
et docebat eos
dicens. 3 Beati
pauperes spū.
qūm ipsorum est
regnum celorū.
4 Beati qui lugunt
qūm ipsi conso-
labuntur.
5 Beati mansueti.
qūm ipsi possi-
debunt terram
6 Beati qui esuriunt
et sitiunt iustitia-
qūm ipsi satura-
buntur

7 Beati misericor-
des qūm ipsi
miserabuntur.
8 Beati mundo cor-
de quoniam ipsi
dñm uidebunt.
9 Beati pacifici qūm
filii dī uocabuntur.
10 Beati qui persecu-
tionem patiun-
tur propter ius-
titiam. qūm ip-
sorum est reg-
num caelorum.
11 Beati eritis cum
exprobauerint
uobis homines.
et persecuti fue-
rint et dixerint
omne uerbum
malum aduersus
uos mentientes
propter me.
12 Gaudete et exulta-
te. qūmercestra
multa est in celis.
Sic enim persecu-
ti sunt et profe-
tas qui erant ante
uos. 13 Uos estis
sal terre. Si au-
tem sal fatuatū
fuerit in quo sal
lietur ad nihilū
ualet nisi ut mit-
tatur foras. et
conculcetur ab
hominibus. —
14 Uos estis lux huius
mundi. Non po-
test ciuitas abscon-
di supra monte-

posita. 15 Neque
accendunt lu-
cernam et ponunt
ea sub modio.
Sed super cande-
labrum ut lu-
ceat omnibus
qui in domo sunt.
16 Sic luceat lumen
uestrum cora-
hominibus. ut
uideant opera
uestra bona.
Et magnificet
patrem uestrū
qui in caelis est. . .

~ ~ ~
* 17 Nolite putare
* qūm ueni sol
* uere legem
aut profetas

Non ueni soluere
legem sed adim-
plere. 18 Amen
enim dico uobis
Donec transeat
caelum et terra.
Iota unum uel
unus apaex non
transibit a lege
donec omnia fiant.
19 Qui enim soluerit
unum de manda-
tis istis minimis.
et docuerit sic
homines. mini-
mus uocabitur
in regno caeloru.
Qui autem fecerit
et docuerit hic
magnus uocabi-
tur in regno caeloru. . . illo in uia. ne for

Fol. 8. 20 Dico autem uobis
qūm nisi abun-
dauerit iustitia
uestra. plus
quam scribarū.
et phariseoru
nontrabitis in reg-
num caelorum.
21 Audistis quia dic-
tum est antiquis.
non occides. qui
autem occiderit
reus erit iudicii.
22 Ego autem dico uo-
bis. quod omnis
qui irascitur fra-
tri suo sine causa.
reus erit iudicii.
Qui autem dixerit
fratri suo racha.
reus erit concilio.

Qui autem dixerit
fatue reus erit
gehenne ignis.
23 Si ergo offeres mu-
nus tuum ad alta-
rem et ibi reme-
moratus fueris.
quia frater tuus
habet aliquem
aduersum te.
24 Relique ibi mus-
tuum ante altare. . .
et uade prius re-
conciliare fratri
tuo. et tunc
ueniens offers
munus tuum. . .
25 Esto consentiens
aduersario tuo
cito cum es cum
illo in uia. ne for

Fol. 13. mosyna tua in abscondito. Et pater tuus qui uidet in abscondito. ipse reddet tibi in mani festo. ⁵Et cum o ras non eris sicut hypocritae. qui amant stare in synagogis et in angulis platearum stantes adorare. ut uideantur ab hominibus. Amen dico uobis perceperunt mercedem suam. ⁶Tu autem cum oras intra in cubiculum tuum. Et cludens ostium tuum. ora patrem tuum in absconso. et pater tuus qui uidet in absconso reddet tibi in manifesto. ⁷Orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici. putant enim quod in multiloquio suo exaudiuntur. ⁸Nolite ergo similare eos. scit enim pater uester quid uobis opus sit antequam petatis eum. ⁹sic ergo orate uos. Pater noster noster in caelis es. sanctificetur nomen tuum

¹⁰adueniat regnum tuum fiat uoluntas tua sicut in caelo et in terra. ¹¹panem nostrum cotidianum da nobis hodie ¹²et remitte nobis debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. ¹³et ne inducas nos in temptationem. sed libera nos a malo quoniam tuum est regnum tuum et uirtus et gloria in secula amen. ¹⁴Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum. dimittet uobis et pater uester qui est in celis. ¹⁵Si autem non remiseritis hominibus peccata eorum. nec pater uester remittet uobis peccata uestra. ¹⁶Cum autem ieiunatis. nolite fieri sicut hypocritae tristes. Exterminant enim facies suas ut pareant hominibus ieiunantes. Amen dico uobis

Habent mercedem suam. ¹⁷Tu autem cum ieiunas. ungue caput tuum et faciem tuam laua. ¹⁸ne pareas hominibus ieiunans. Sed patri tuo qui est in abscondito. Et pater tuus qui uidet in abscondito reddet tibi. ¹⁹Nolite thesaurizare uobis. thesauros in terra. ubi erugo et tinea et comestura ex terminat. Et ubi fures effodiunt et furantur. ²⁰Thesaurizate autem uobis thesauros in caelo. ubi neque erugo. neque tinea. neque comestura exterminat. et ubi fures non effodiunt et furantur. ²¹Ubi enim fuerit thesaurus tuus ibi erit et cor tuum. ²²Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus simplex fuerit. totum corpus tuum lucidum erit. ²³Si autem oculus tuus nequam fuerit. Totum corpus tuum

tenebrosum erit. Si ergo lumen quod in te est tenebrae sunt. ipse tenebrae quante sunt. ²⁴Nemo potest duobus dominis seruire. Aut enim unum odiet et alterum amabit. Aut unum patietur et alterum contemnet. non potestis deo seruire et mammoni. ²⁵Ideo dico uobis ne cogitis in corde uestro quid manducetis. aut quid bibatis. neque corpori uestro. quid induatis. nonne anima pluris est quam esca. et corpus quam uestimenta. ²⁶Respicite uolatili a caeli. quoniam non serunt neque metunt. neque congregant in horreo. Et pater uester caelestis alit illas. nonne magis uos pluris estis illis. ²⁷Quis autem ex uobis cogitando potest ad statueram suam cubitum unum. ²⁸Et de indu

Fol. 14.

⁸Omnis enim qui
petit accipit · et
qui querit inue
nit et pulsanti
aperietur ·

⁹Aut quis est ex uo
bis homo · quem
si petat filius pa
nem numquid
lapidem porri
get ei · ¹⁰Aut si pis
cem petit · num
quid serpentem
dabit ei · ¹¹Si ergo
uos cum sitis ma
li · nostis bona
data dare filiis
uestris · quan
to magis pater
uester qui in cae

in caput q^uadragisim
lis est dabit bona
petentibus se ·

¹²Omnia ergo quae
cumque uultis
ut faciant uobis
homines ita et
uos facite illis ·
Haec est enim lex et
profetae · †¹³Intra
te per angustam
portam · quam
lata porta et spa
tiosa uia quae du
cit in p^{er}ditiōē
Et multi sunt qui
intran^t per eam ·

¹⁴Quam angusta est
porta et arta uia ·
quae ducit ad uita^m ·
et pauci sunt

qui inueniunt
eam · ¹⁵Atendi

te autem a fal
sis profetis qui
ueniunt ad uos
in uestimentis
ouium · abin
tus autem sunt
lupi rapaces ·

¹⁶a fructibus eo
rum cognosce
tis eos · Num
quid colligunt de
spinis · u · as · Aut
de tribulis ficos ·

¹⁷Sic omnis arbor
bona fructus b^o
nus facit · mala
autem arbor ma
los fructus facit

¹⁸Non potest arbor
bona malos fruc
tus facere · ne
que arbor mala
fructus bonus
facere · ¹⁹Omnis
arbor quae non
facit fructum bo
num excidetur
et in ignem mit
tetur · ²⁰Igitur
ex fructibus eo
rum cognoscetis
eos · ²¹non omnis
qui dicit mihi dñe
dñe intrabit in
regnum caelorū ·
Sed qui facit uolū
tatem patris mei
qui in caelis est ·

Fol. 16. Ipse intrabit in regnum caelōrū.

²²Multi dicent mihi in illa die · dñe dñe nonne in nomine tuo profetauimus · Et in nomine tuo daemonia eicimus · Et in tuo nomine uirtutes multas fecimus · ²³Et tunc iurabo illis quia non noui uos · Discedite a me operarii iniquitatis · ²⁴Omnis ergo qui audit uerba mea haec et facit ea · si milabo eum uiro

sapienti · qui aedificauit domum suam supra petram · ²⁵descendit pluuia flauerunt uenti · aduerunt flumina · et inegerunt in domum illam et non cecidit · Fundata enim erat supra petra · ²⁶Et omnis qui audit uerba mea haec · et non facit ea · similis est uiro stulto · Qui aedificauit domum suam supra harenam · ²⁷descendit pluuia

Flauerunt uenti aduenerunt flumina · et offenderunt in domum illam et cecidit · et facta est ruina eius magna · ~ ~ ~

²⁸Et factum est cum consummasset ihs · uerbis haec · admirantur turbae super doctrinam eius · ²⁹erat autem docens eos sicut potestatem habens et non sicut scribae eorum et farisaei · **8.** ¹Et descendente eo de

monte secute sunt eum turbae multae · ²Et ecce leprosus quidam ueniens adorabat eum dicens · Dñe si uis potes me mundare · ³et extendens manum tetigit eum ihs dicens uolo mundare · Et confestim mundata est lepra eius · ⁴Et ait illi ihs · uide · nemini dixeris · sed uadens ostende te sacerdoti · Et offer munus quod precepit

moyses in testimonium illis · · ⁵Post hec autem cum introisset caernaum · accersit ad eum qui dam centurio · rogans eum et dicens · dñe · puer meus iacet in domo paralyticus et male torquetur · ⁷ait illi ihs · ego ueniam et curabo eum · ⁸Et respondens centurio ait · dñe · non sum dignus ut intres sub tectum meum · Sed

tantum dic uerbo et sanabitur puer meus · — ⁹Nam et ego homo sum · sub potestate constitutus habens sub me milites · et dico huic uade et uadit et alii ueni et uenit · et seruo meo fac hoc et facit · · ¹⁰Audiens autem ihs miratus est · et sequentibus se dixit · Amen dico uobis in nullum tantum fidem inueni in israel · ¹¹Dico autem uobis

quoniam multi ab oriente et occidente uenient et recumbent cum abraham et isaac et iacob in regno caelorum · ¹²Filii autem regni ibunt in tenebras exteriores · ibi erit fletus et stridor dentium · · ¹³Et dixit ihs centurioni Uade si cut credidisti fiat tibi · et sanatus est puer ex illa hora · ¹⁴Et cum uenisset ihs in domum petri uidit socrum eius

iacentem et febricitantem ¹⁵et tetigit manum eius et remisit eam febris et surrexit et ministrabat ei · ¹⁶Uespere autem facto · optulerunt illi demoniacos multos Et eiciebat spiritus inmundos in uerbo Et omnes male habentes curauit · ¹⁷Ut adimpleretur quod dictum est · per esaiam prophetam dicentem · quia ipse infirmitates nostras accepit

Fol. 17.

bis

Fol. 18. et egrimonia
nostra porta
uit. ¹⁸ Uidens
autem ihs tur
bas multas cir
cum se iussit
discipulos su
os ire trans
fretum. ¹⁹ Et ac
cedens quida-
scriba ait illi.
Magister se
quor te quocū
que ieris. ²⁰ Dicit
ei ihs uulpes
foucas abent.
et uolucres celi
nidos ubi re
quiescant.
Filius autem ho
minis non ha
bet ubi capud de
clinet. ²¹ Alius au
tem discipulus
ait illi. dñe per
mitte mihi pri
mum ire et se
pellire patrē
meum. ²² At ipse
ait illi sequere
me sine mortu
os sepellire mor
tuos suos.
²³ Et ascendente eo
in nauicula se
cui sunt eum
discipuli eius.
²⁴ Et ecce motus mag
nus factus est
in mari. ita ut
nauicula operi
retur a fluctibus.

Ipse autem dormi
ebat. ²⁵ et acce
dentes suscitaue
runt eum disci
puli eius dicen
tes. dñe libera
nos perimus.
²⁶ Et ait illis quid ti
midi estis modi
ce fidei. Tunc
surgens impe
rauit uento
et mari et facta
est tranquilli
tas magna. ²⁷ illi
autem homines
mirati sunt dicen
tes qualis est
hic quod uenti
et mari oboediunt
ei. ²⁸ et cum uenis
set trans fretū.
in regione gera
senorum. occur
rerunt ei duo
homines dae
monia habentes.
de monumentis
exeuntes peri
culosi nimis.
Ita ut nemo pos
set transsi
re per uiam illā.
²⁹ Et ecce exclamaue
runt dicentes
Quid nobis et tibi
ihu fili dī uenis
ti hic ante tem
pus torquere
nos. ³⁰ Erat autē
longe ab illis grex
porcorum multo
rum pascentium

³¹ Daemones autē
rogabant eum
dicentes Si ei
cis nos permit
te nos ire in gre
gem porcorum.
³² Et ait illis ite. at
illi exeuntes abi
erunt in porcos.
Et ecce impetum
abiit totus grex
per preceps in
mare et mor
tui sunt in a
quis. ³³ Hi autē
qui eos pascebant.
fugerunt et ue
nientes in ciuita
tem nuntiaue
runt omnia. et
de his qui demo
nium habebant.
³⁴ Et ecce tota ciui
tas exiit in obuiam
ihu. et uiso eo ro
gabant ut trans
siret a finibus eoru.
^{9.} Et ascendens in na
uiculam trans
fretauit et uenit
in ciuitatem suam.
² Et optulerunt ei
paralyticum ia
centem in lecto.
Et uidens ihs fidem
illorum dixit pa
ralytico. constans
esto fili remissa
sunt tibi peccata
tua. ³ Quidam au
tem ex scribis dixe
runt. intra se

Hic blasfemat.
⁴ et uidens ihs
cogitationes eo
rum dixit. ut
quid cogitatis ma
la in cordibus uest
ris. ⁵ quid est fa
cilis dicere re
mittuntur tibi
peccata tua. aut
dicere surge et
ambula. ⁶ ut sci
atis autem quia
filius hominis
potestatem ha
bet in terra re
mittendi peccata.
Tunc ait paralyti
co. surgens tol
le lectum tuum
et uade in domum
tuam. ⁷ et surgens
abiit in domum
suam. ⁸ Uiden
tes autem tur
be timuerunt.
et honorificaue
runt dñm qui
tantam potesta
tem dedit homi
nibus. ~ ~ ~
⁹ Et cum transsiret
^{*} inde ihs uidit
hominem
sedentem
in theloneo. no
mine mattheu.
Et ait illi seque
re me. et surgens
secutus est eum.
¹⁰ Et factum est re
cumbente illo

Fol. 19.

Fol. 20. In domo eius · et
 ecce multi pu
 plicani et pec
 catores uene
 runt et recu
 bebant cum ihu
 et discipulis eius ·
¹¹Et uidentes fari
 saei dicebant
 discipulis eius ·
 quare magister
 uester cum pu
 plicanibus et
 peccatoribus
 manducat · ¹²At ihs
 audiens ait illis ·
 non est opus · sa
 nis medicus · sed
 male habentibus ·
¹³Euntes autem dis
 cite quid sit

miseri cordiam
 uolo et non sacri
 ficium · non enī
 ueni uocare ius
 tos sed peccato
 res · ¹⁴Tunc ac
 cesserunt ad eu
 discipuli iohannis
 dicentes · quare
 nos et pharisei
 ieiunamus fre
 quenter · disci
 puli autem tui
 non ieiunant · ·
¹⁵Et ait illis ihs ·
 numquid pos
 sunt filii spon
 si ieiunare · ·
 quamdiu cum
 illis est sponsus

Uenient autem di
 es cum aufere
 tur ab eis sponsus
 et tunc ieiunabunt
 in illis diebus ·
¹⁶Nemo autem com
 mittit commis
 sura panni rudis
 in uestimentum
 uetus · tollit
 enim fortitudi
 nem eius a uesti
 mento ueteri et
 peior fit scissura ·
¹⁷Neque mittunt ui
 num nouum in
 utres ueteres ·
 Alioquin rumpen
 tur utres et ui
 num effundetur ·

et utres peribunt ·
 Sed mittunt uinu
 nouum in utres
 nouos et ambo ser
 uantur · †¹⁸Haec
 illo loquente eis ·
 Ecce princeps ue
 niens accessit
 et adorabat eum
 dicens · quoniam
 filia mea modo de
 functa est sed
 ueniens inpone
 manum super ea
 et uiuet · ¹⁹Et sur
 gens ihs seque
 batur eum cum
 discipulis suis ·
²⁰Et ecce mulier
 que sanguinis

fluxum habebat
 duodecim annis ·
 Accedens retro
 tetigit fimbri
 am uestimenti
 eius · ²¹dicebat
 enim intra se ·
 si tantummodo
 tetigero uesti
 mento eius sal
 ua ero · ²²At ille
 conuersus ui
 dens eam dixit ·
 Constans esto fi
 lia fides tua te
 saluam fecit · et
 salua facta est
 mulier ex illa ho
 ra · ²³Et cum ue
 nisset ihs in do

mum principis ·
 uidens tubicines ·
 et turbam tumultu
 antem dicebat ·
²⁴recedite · non
 est enim mortua
 puella sed dor
 mit et deride
 bant eum · ²⁵Et cu
 eicta esset turba ·
 uenit et tenuit
 manum eius
 et surrexit puel
 la · ²⁶et exiit fama
 hec in totam ter
 ram illam · · · ·
²⁷Et transseunte in
 de ihu · secuti
 sunt eum duo ceci ·
 clamantes et dicen

tes

miserere nostri
 fili dauid · ²⁸Cum
 uenisset autem
 in domum acce
 serunt ad eum
 ceci · et dixit illis
 ihs · creditis quod
 hoc possum face
 re dicunt ei uti
 que dñe · ²⁹Tunc
 tetigit oculos eo
 rum dicens se
 cundum fidem
 uestram fiat uobis ·
³⁰Et aperti sunt ocu
 li eorum · Et com
 minatus est illis ihs
 dicens uidete
 nemo sciat · · ³¹illi
 autem exeuntes

diffamauerunt eū
 in tota terra illa ·
³²Egressis autem illis ·
 Ecce optulerunt ei
 hominem · mutuu
 et surdum daemo
 nem habentem ·
³³Et eiecto daemone
 locutus est mutus ·
 et miratae sunt tur
 bae dicentes ·
 numquam sic pa
 ruit in isrl · ³⁴Pha
 risei autem dicebant ·
 in principe demo
 niorum eicit hic
 daemones · · · ·
³⁵Et circuibat ihs
 ciuitates omnes ·
 et castella docens

Fol. 21.

Fol. 22. in synagogis eorū ·
et predicans euan-
gelium regni · Et
curans omnem
languorem et
omnem infirmi-
tatem · ³⁶Uidens
autem turbas
misertus est illo-
rum quod essent ·
uexati · et iacen-
tes sicut oues
non habentes
pastorem · ·
³⁷Tunc dicit disci-
pulis suis mes-
sis quidem mul-
ta operarii au-
tem pauci · ³⁸roga-
te dñm mesis

ut mittat opera-
rios in messem suā ·
10. ¹Et conuocatis duo-
decim discipulis
suis · dedit illis
potestatem spi-
rituum in mun-
dum ut eice-
rent eos · et cu-
rarent omnem
languorem et om-
nem infirmitate · · ·
²Duodecim autem
apostolorum no-
mina sunt haec · ·
Primus simon qui
dicitur petrus ·
Et andreas frater
eius · ³Iacobus ze-
bedei et iohannes

frater eius · filip-
pus et bartholo-
meus · et matthe-
us puplicanus ·
iacobus alfei · et
iudas zelotes et
thomas · ⁴et simon
cananeus · et iu-
das scariota qui
tradidit eum ·
⁵Hos duodecim mi-
sit ihs · praeci-
piens eis et dicens ·
in uiam gentium
ne abieritis et
in ciuitate sama-
ritanorum ne
intraueritis ·
⁶Sed potius ite ad o-
ues perditas do-

mus isrl ⁷euntes au-
tem predicate ·
dicentes quia ad-
propinquauit
regnum caeloru ·
⁸Infirmos curate
mortuos suscita-
te · leprosos mun-
date · demonia
eicite · gratis
accepistis · gratis
date · ⁹Nolite
possidere aurum ·
neque argentum ·
neque pecuniam
in zonis uestris
¹⁰Non peram in uia ·
neque duas tui-
cas · neque calci-
amenta · neque

uirgam in manibus ·
dignus est enim
operarius mer-
cede sua · ¹¹in qua-
cumque ciuitate
aut castello in-
traueritis · in-
terrogate quis
in ea dignus est ·
et ibi manete do-
nec exeatis · ¹²in-
trantes autem
in domum salu-
tateam dicentes ·
pax huic domui ·
¹³et si fuerit domus
illa digna · ueni
et pax uestra su-
per eam · si autē
non fuerit digna
pax uestra ad uos

reuertetur · ¹⁴Et
quicumque non
reciperit uos nec
audierit sermo-
nes uestros · ex-
euntes foras de
domo · uel ciuita-
te · excutite pul-
uerem de pedibus
uestris · ¹⁵Amen
dico uobis · tole-
rabilius erit ter-
rae sodomorum
et gomorreorum
in die iudicii quam
ciuitati illi · ~

~ ~ ~
¹⁶Ecce ego mitto
*uos sicut o-
*ues in medio
*luporum · · Esto

te ergo prudentes
sicut serpentes ·
et simplices sicut
columbae · ¹⁷Aten-
dite autem uobis
ab hominibus ·
Tradent enim uos
in conciliis · et in
synagogis suis
flagellabunt uos
¹⁸Et apud reges et pre-
sides stabitis prop-
ter me in testi-
monium illis et
gentibus · · ¹⁹Cum
autem tradent
uos · nolite cogi-
tare quomodo
aut quid lo-
quimini · dabitur
enim uobis
in illa hora quid
loquamini · ²⁰non
enim uos estis
qui loquimini ·
sed sps patris uest-
ri qui loquitur
in uobis · ²¹Tra-
det autem frater
fratrem in mor-
tem · et pater
filium · et insur-
gent filii in pa-
rentes · et mor-
ti eos adicient ·
²²Et eritis odio om-
nibus propter
nomen meum ·
Qui autem perse-
uerauerit in fi-
nem · hic saluus
erit · ²³Cum autem

Fol. 23.

Pol. 24. persequentur
uos in ciuitatē
istam fugite in
alteram · quod
si in alteram per
sequentur uos ·
fugite in aliam ·
Amen dico uobis
non consumabi
tis ciuitates ill̄s ·
donec ueniat fi
lius hominis ·
²⁴ Non est discipulus
super magistrū ·
nec seruus super
dñm · ²⁵ Satis est
discipulo ut sit
sicut magister
eius · et seruus
sicut dñs eius ·
Si patrem familiās

beelzebul uocau
erunt · quanto ma
gis domesticos
eius · ²⁶ Ne ergo ti
mueritis eos ·
nihil enim opertū
est quod non re
uelabitur · et oc
cultum quod non
sciatur · ²⁷ quod
dico uobis in tene
bris dicite in lumi
ne · et quae in au
re auditis praedi
cate super tectū ·
²⁸ Et nolite timere
eos qui occidunt
corpus · anima
autem non possunt
occidere · sed
potius eum timete

qui potest anima
et corpus perde
re in gehennam ·
²⁹ Nonne du^o passer^{es}
asse ueneunt ·
et unum ex illis
non cadet super
terram sine uo
luntate patris
uestri · ³⁰ Uestri
autem et capilli ca
pitis numerati
sunt omnes · ³¹ noli
te ergo timere ·
multo uos melio
res estis passeri
bus · ³² omnis er
go qui confitetur
† me coram homini
bus · confitebor
ego illum coram

patre meo qui est
in caelis · ³³ qui au
tem negauerit
me coram homi
nibus negabo et
ego illum coram
patre meo qui est
in caelis · ³⁴ Nolite
arbitrari quia
ueni pacem mitte
re in terram ·
Non ueni pacem
mittere sed gla
dium · ³⁵ Ueni enī
separare filiū
aduersus patrē
suum · et filiam
aduersus matrē
suam · et nurū
aduersus socrū
suam · ³⁶ et inimici

hominis domes
tici · ³⁷ qui dili
git patrem aut
matrem plus
quam me non
est me dignus ·
Et qui diligit filiū
aut filiam plus
quā me · non
est me dignus ·
³⁸ Et qui non accipit
crucem suam
et sequitur me
non est me dig
nus · ³⁹ qui inue
nit animam suā
perdet illam ·
Et qui perdiderit
animam suam
propter me ·
inueniet eam

⁴⁰ Qui recipit uos me
recipit · et qui me
recipit · recipit
eum qui me misit ·
⁴¹ Qui recipit profe
tam · in nomine
prophaetae · mer
cedem profetae
accipiet · et qui
recipit iustum
in nomine iusti ·
mercedem iusti ac
cipiet · ⁴² et quicū
que potum dede
rit · uni ex mini
mis istis calicem
aque frigidae · tan
tum in nomine
discipuli · Amen
dico uobis non pe
ribit merces eius ·

*11. 1 Et factum est
*cum consumma^s
*set ihs · praecipi
*ens duodecim
*discipulis suis ·
transiit inde ·
ut doceret et pre
dicaret in ciuita
tibus eorum ·
² Iohannes autem
cum audisset in
carcere opera
xpi · mittens per
discipulos suos ·
³ ait illi Tu es qui
uenturus es an
aliū expecta
mus · ⁴ et respon
dens ihs ait illis ·
Euntes nuntiate
iohanni · quae au

distis et uidistis ·
⁵ caeci uident · et
claudi ambulant ·
leprosi mundan
tur · et surdi au
diunt · et mortui
resurgunt · et
pauperes euan
gelizantur · ⁶ et be
atus est qui non
scandalizatus fu
erit in me ·
⁷ Abeuntibus autē
illis · coepit ihs
dicere ad turbas
de ihoanne · quid
existis in deser
tum uidere · ha
rundinem a uen
to agitari · ⁸ sed
quid existis uide
re

Pol. 25.

Fol. 26. Hominem molli
bus uestitum ·
ecce qui mollibus
uestiuntur in
domibus regum
sunt · ⁹ sed quid
existis uidere
profetam etia-
dico uobis et am-
plius quam pro-
feta · ¹⁰ Hic est enī
de quo scriptū
est · ecce ego
mitto angelum
meum ante faci-
em tuam qui
praeparauit uia-
tuam ante te ·
¹¹ Amen dico uobis
non surrexit
inter natos mu-
lierum maior
iohanne baptista ·
Qui autem minor
est in regno cae-
lorum maior
est ei · ¹² A diebus
autem iohannis
baptistae usque
nunc regnum
caelorum uim pa-
titur · et qui uim
faciunt rapiunt
illud · · ¹³ Omnes
enim profetae et
lex · usque ad
iohannem profe-
tauerunt · ¹⁴ et si
uultis percipe-
re · ipse est heli-
as qui uenturus
est · ¹⁵ qui habet au-
res

audiendi audiat ·
¹⁶ Cui autem adsimi-
labo generatio
nem istam · Si
milis est pueris
sedentibus in fo-
ro et clamanti-
bus in inuicem
dicentes · ¹⁷ Can-
tauius uobis
et non saltastis ·
Lamentauimus
uobis et non plax-
sistis · ¹⁸ Uenit
iohannes neque
manducans ne-
que bibens · et
dicunt demoniū
habet · ¹⁹ Uenit
filius hominis
manducans et bi-
bens · et dicunt
ecce homo uorax
et potator ppu-
plicanorum et
peccatorum ami-
cus · et iustifica-
ta est sapientia
a filiis suis · —
²⁰ Tunc coepit inpro-
perare ciuitati-
bus · in quibus
facte sunt pluri-
me uirtutes eius ·
quod non egerint
paenitentiam ·
²¹ Uae tibi corazain ·
uae tibi bethsaida ·
quia si in tyro et si
done factae es-
sent [istae] uirtu-
tes quae facte sunt

in uobis olim
utique in cilicio
et cinere paeni-
tentiam egissent
²² Tamen dico uobis ·
tyro et sidoni
remissius erit
in die iudicii
quam uobis ·
²³ Et tu capernaū
quae usque ad
caelum exalta-
ta es usque in
infernū des-
cendes · quia
si in sodomis
factae fuissent
uirtutes quae
factae sunt in te
mansissent us-
que in odiernū
diem · ²⁴ tamen di-
co uobis · quia ter-
rae sodomorum
remissius erit in
die iudicii quam
uobis · — ²⁵ In illo te-
pore respondens
ihs dixit · confite-
or tibi pater dñe
caeli et terrae · quia
abscondisti haec
a sapientibus et pru-
dentibus et reue-
lasti ea paruulis ·
²⁶ Ita pater qm̄ sic fu-
it placitum ante te ·
²⁷ Omnia mihi tradita sunt
a patre meo · et ne-
mo nouit filium
nisi pater · neque
patrem quis nouit

Fol. 27. Nisi filius · et cui fi-
lius uoluerit re-
uelare · ²⁸ Uenite
ad me omnes qui
laboratis et ho-
nerati estis et e-
go uos reficiam ·
²⁹ Tollite iugum meū
super uos et dis-
cite a me quia mi-
tis sum et humi-
lis corde · et in-
uenietis requiem
animis uestris ·
³⁰ Iugum enim meum
suaue est · et onus
meum leue est · —
*¹² In illo tempore abit
*ihs sabbatis per
*per segetes · dis-
cipuli autem eius
esurierunt et
coeperunt uelle
re spicas et man-
ducare · ² phari-
sei autem uidē-
tes dixerunt ·
Ecce discipuli tui
faciunt quod
non licet facere
in sabbato · ³ At
ipse dixit eis ·
Non legistis quid
fecit dauid cu-
esuriit ipse et
qui cum illo erant ·
⁴ quomodo intra-
uit in domum dī ·
et panes propo-
sitionis mandu-
cauit · quod non
licebat ei mandu-

Fol. 28. care · neque his
qui cum illo e
rant · nisi solis
sacerdotibus
⁵ Aut non legistis
in lege quia
sabbatis sacer
dotes in templo ·
sabbatum uio
lant et sine
crimine sunt ·
⁶ Dico autem uo
bis quia hic
maius est qua
templum · ⁷ Si
autem sciretis
quid sit mi
sericordiam
uolo et non sa
crificium
Numquam con
demnassetis in
nocentes · ⁸ dñs
enim est sabbati ·
filius hominis ·
⁹ Et transiens inde
uenit in synagoga
eorum · ¹⁰ Et ecce
erat ibi homo ma
num habens ari
dam et interro
gabant eum dicen
tes si licet sabba
tis curare ut accu
sarent eum · ¹¹ Ipse
autem dixit eis ·
quis est ex uobis
homo qui habet
ouem unam Si ce
ciderit ista sabba
tis in foueam non
tenebit eam et ele
uabit

¹² quanto magis meli
or est homo oue
Itaque licet sabba
tis benefacere ·
¹³ Tunc ait homini
extende manum
tuam et extendit
et restituta est sa
na sicut altera ·
¹⁴ Farisaei autem con
silium acceperunt
aduersus eum ut
eum perderent ·
¹⁵ At ihs sciens seces
sit inde et seque
batur eum turba
multa · et cura
bat eos omnes · ¹⁶ Et
praecepit eis ut
ne peruulgarent
eum · ¹⁷ Ut adimple
retur quod dic
tum est per e
saia[m] profeta
dicentem ·
¹⁸ Ecce puer meus
quem elegi · di
lectus meus in
quo bene con
placuit anima
mea · ponam
super eum spm
meum · Et iudi
cium gentibus
adnuntiabit ·
¹⁹ non contendet
nec clamabit ·
Neque audiet ali
quis in plateis uo
cem eius · ²⁰ ha
rundinem quas
satam non con

fringet · Et li
num fumigans
non exstinguet
done ponat iudi
cium ad uincen
dum · ²¹ et in no
mine eius gen
tes sperabunt ·
²² Tunc oblatus est
ei daemoniacus
caecus et mutus
et curauit eum ·
Ita ut caecus et mu
tus loqueretur
et uideret ·
²³ Et stupebant om
nes turbae et
dicebant num
quid hic est fili
us dauid · ²⁴ fari
sei autem audi
entes dixerunt ·
Hic non eicit demo
nia nisi in beelzebul
principem daemo
niorum · ²⁵ Sciens
autem ihs cogitati
ones eorum dixit
eis · Omne regnu
diuisum intra se
non stabit · Et om
nis ciuitas uel do
mus diuisa contra
se non stabit · ²⁶ Si
enim satanas sata
nan eicit aduer
sus se diuisus est ·
Quomodo erga sta
bit regnum eius
²⁷ Etsi ego in beelzebul
eicio daemonia · fi
lii uestri in quo eici
unt

Ideo ipse iudices e
runt uestri · ²⁸ Si
autem in spu dñi
ego daemones eicio ·
utique adpropin
quauit in uos reg
num dñi · ²⁹ Aut quo
modo potest quis
intrare in domum
eius qui fortis est ·
et uasa eius diripe
re · nisi prius alli
gauerit fortem ·
et tunc domum illi
us diripiet · ³⁰ qui
non est mecum · con
tra me est · et qui
non congregat me
cum · spargit ·
³¹ Ideo dico uobis · om
ne peccatum et blas

femia remitte
tur hominibus ·
sp̄s autem blasfe
miae · non remit
tetur hominibus
³² Et quicumque dix
erit uerbum
contra filium
hominis remit
tetur ei · qui
autem dixerit
contra sp̄m scm ·
non remittetur
ei neque in hoc
seculo neque
in futuro · ~
*³³ Aut facite arbo
rem bonam ·
*et fructum eius
*bonum · Aut fa
cite arborem

Fol. 29.

Fol. 30. malam et fructum eius malu⁻.
ex fructibus enī arbor cognoscitur. ³⁴ Progenies uiperarū quomodo potestis bona loqui cum sitis mali.
Ex abundantia enim cordis os loquitur. ³⁵ Bonus homo de bono thensauo profert bona. Et malus homo de malo thens auro profert mala. ³⁶ Dico autem uobis. quod omne uerbum otiosum quod locuti fuerint homines reddent eius rationem in die iudicii.
³⁷ Unusquisque enim uerbis suis iustificabitur et uerbis suis condemnabitur. ³⁸ Tunc responderunt ei quidam de scribis et farisaeis dicentes. magister uolumus a te signū uidere. ³⁹ ihs autē respondens ait illis. Generatio mala et adultera signum querit. Et signum non dabitur ei nisi signum

Ionae profetae ⁴⁰ si cut enim fuit ionas in uentre coeti. tribus diebus et tribus noctibus. Sic erit filius hominis in corde terre tribus diebus et tribus noctibus.
⁴¹ Uiri nineuite surgent in iudicio cū generatione ista et condemnabunt eam. quia paenitentiam egerunt in praedicatione ionae. Et ecce plus quam iona hic. ⁴² Regina austri surget in iudicio cum generatione ista. et condemnabit ea. quia uenit ab ultimis partibus terrae audire sapientiam solomonis. et ecce plu hic quam solomon.
⁴³ Cum autem in mundus sps exierit ab homine. ambulat per loca arida quarens requiem et non inuenit.
⁴⁴ Tunc dicit reuertar in domum meam unde exiui. et ueniens inuenit uacantē. et scopis munda

tam et ornatam.
⁴⁵ Tunc uadit et adsumit secum alios septē sps nequiores se. et intrantes abitant in ea et fiunt nouissima hominis illius peiora magis quam priora. Sic erit et generatione huic pessima.
⁴⁶ Aduc autē eo loquente ad turbas Ecce mater et fratres eius stabant foris querentes loqui cum eo
⁴⁷ Dixit autem ei quidam. ecce mater tua et fratres tui. foris stant querentes loqui tecum. ⁴⁸ At ipse respondens dixit dicenti sibi. que est mater mea. aut qui sunt fratres mei. ⁴⁹ Et extendens manum in discipulos suos dixit. ecce mater mea et fratres mei. ⁵⁰ quicumque enim fecerit uoluntatem patris mei qui in caelis est ipse meus frater et soror et mater est. —

*13. ¹In illa autem die **Fol. 31.**
²exiens ihs de domo. sedebat secus mare. ³Et congregatae sunt ad eum turbae multae. ita ut in nauicula ascendens sederet. Et omnis turba in litore stabat. ⁴Et locutus est eis multa in parabolis dicens. Ecce exiit seminator seminare. ⁵et cum seminaret quaedam ceciderunt secus uiam et uenerunt uolucres et comederunt ea. ⁶Alia autem ceciderunt in petrosa ubi non habebat terram multam. et continuo exorta sunt quonia non habebat altitudinem terrae.
⁷Sole autem orto aestuauerunt. Et quia non habebant radicem. aruerunt. ⁸Alia autem ceciderunt in spinis et creuerunt spiniae et soffucauerunt ea. ⁹Alia autem ceciderunt in terra —

Fol. 32. bonam et dabunt
fructum quae
dam centesimū.
Et aliud sexagesi-
mum. Et aliud
tricesimum.
⁹ qui habet aures
audiendi audiat.
¹⁰ Et accedentes ad
eum discipuli.
dixerunt ei qua-
re in parabolis
loqueris eis.
¹¹ At ipse respon-
dens ait illis. quia
uobis datum est
nosse mysteriū
regni caelorum.
illis autem non
est datum. ¹² qui
enim habet dabi-
tur ei et abunda-
bit illi. qui autē
non habet. et quod
habet auferetur
ab eo. ¹³ Ideo in pa-
rabolis loquor.
illis. quā uiden-
tes non uident.
Et audientes non
audiunt. neque
intelligunt. ¹⁴ Et
conpletur illis.
prophetiae aesaiae
dicentis. 'Audi
'tu audietis. et non
'intellegetis. et
'uidentes uidebi-
'tis. et non uidebi-
'bitis. ¹⁵ incrassa

'tum est enim cor
'populi huius.
'Et auribus graui
'ter audierunt.
'Et oculos suos gra-
'uauerunt. ne
'quando uideant
'oculis. et auri-
'bus audiant. et
'corde intelligant
'et conuertantur
'et sanem eos. —
¹⁶ Uestri autem be-
ati oculi quā
uident. et aures
quā audiunt.
¹⁷ Amen autem di-
co uobis. quā
multi profetae
et iusti cupie-
runt uidere quae
uidetis et non
uiderunt. Et au-
dire quae auditis.
et non audierunt.
¹⁸ Uos ergo audite
parabolam semi-
nantis. ¹⁹ Omnis
audientis uerbū
regni et non in-
tellegentis. ue-
nit malus et rapit
quod seminatū
est in corde illo-
rum. hic est
qui secus uiam se-
minatus est.
²⁰ Qui autem supra
petrosa semina-
tus est. hic est

qui uerbum meū
audit et intelli-
git. et continuo
cum gaudio acci-
pit illud. ²¹ non ha-
bet autem in se
radicem sed tē-
poralis est. Fac-
ta autem tribu-
latione uel per-
secutione prop-
ter uerbum.
continuo scan-
dalizatur. ²² At
his qui in spinis
seminatus est
hic est qui uer-
bum meum au-
dit. et sollicitu-
do seculi huius
et uoluptas diui-
tiarum suffocat
uerbum et sine
fructu efficitur. —
²³ qui uero in ter-
ram bonam se-
minatus est.
hic est qui uerbū
meum audit et
intelligit. tunc
affert et facit
aliud quidem cen-
tesimum. aliud
sexagesimum. a-
liud tricesimum. —
* ²⁴ Aliam parabola-
* proposuit illis
* dicens. Simile
* est regnum caelo-
rum homini qui

seminauit bonū
semen in agro
suo. ²⁵ Cum autē
dormirent ho-
mines. uenit i-
nicus eius
et seminauit
zizania in medio
tritici et abiit.
²⁶ Cum autem cre-
uissent herba
et fructum fecis-
sent. tunc appa-
ruerunt zizania.
²⁷ Accesserunt autē
serui patris fa-
miliās et dixē-
runt ei. dñe non
ne bonum semen
seminasti in agro
tuo. unde ergo
habet zizania.
²⁸ At ille ait eis. inimi-
cus homo hoc fe-
cit. Serui autē
dixerunt ei. uis
ergo euntes col-
ligamus ea. ²⁹ At
ille ait. non. ne
forte colligentes
zizania eradice-
tis simul et triti-
cum. ³⁰ Sinite u-
traque crescere
usque ad messem.
Et in tempore mes-
sis Dicam mes-
soribus. colligi-
te primum ziza-
nia et alligate ea

Fol. 33.

Fol. 34. fasciculos ad cō
burendum .

· Triticum autem
congregate in hōr
reum meum —

³¹ Aliam parabolam
proposuit illis
dicens . Simi
le est regnum
caelorum gra
no sinapis quod
accipiens homo
seminavit in a
gro suo . ³² quod
minimum est
quidem omniū
seminum . Cum
autem creuerit .
maius fit omni
bus holeribus

Et fit arbor . ita
ut uolucres caeli
ueniant . et habi
tent in ramis eius
³³ Aliam parabolam
locutus est eis di
cens . Simile est
regnum caeloru .
fermento . quod
acceptum muli
er abscondit in
farinam mensi
bus tribus do
nec fermentatū
est totum . —

³⁴ Haec omnia locutus
est ihs in parabo
lis a turbas . et si
ne parabolis non
loquebatur eis

³⁵ Ut adimpleretur
quod dictum e
rat per profe
tam dicentem .
Aperiam in para
bolis os meum .
eructuabo abscon
dita . a constitui
onem mundi . —

³⁶ Tunc dimisis tur
bis abiit in domū
ihs . Et accese
runt ad eum dis
cipuli eius dicen
tes . enarra no
bis parabolam
zizaniorum agri .

³⁷ At ihs respondens
dixit eis . qui se
minat bonum

semen est fi
lius hominis .

³⁸ ager autem est h
hic mundus . bo
num autem semen .
hi sunt filii regni .
zizania autem
filii sunt maligni .

³⁹ Inimicus autem
qui seminavit ea .
est diabolus . mes
sis uero consum
matio saeculi est .
mesores autem
angeli sunt ⁴⁰ Sicut
ergo colliguntur
zizania et in igne
comburuntur .
Sic erit in consum
matione saeculi

huius . ⁴¹ mittet
filius hominis an
gelos suos et col
ligent de regno
eius omnia scan
dala et eos qui
faciunt iniquita
tem . ⁴² et mittent
eos in caminum
ignis ibi erit fle
tus et stridor
dentium . + ⁴³ Tunc
iusti fulgebunt
sicut sol in reg
no patris eorum .
Qui habet aures
audiendi audiat .
⁴⁴ Iterum simile est
regnum caeloru
thensauero ab

scondito in agro :
quem qui inuenit
homo abscondit .
et prae gaudio illi
us uadet et uni
uersa que habet
uendet et emet
agrum illum .

⁴⁵ Iterum simile est
regnum caeloru .
homini negoti
anti querenti
bonas margari
tas . ⁴⁶ qui inueta u
na pretiosa mar
garita . abiit et
uendidit omnia
quae habuit et e
mit illam . ⁴⁷ Ite
rum simile est

Regnum caeloru .
reti misso in ma
ri . quod ex om
ne genere pisci
um collegit .

⁴⁸ Cum autem esset
impletum . edux
erunt ad litus .
Et sedentes elege
runt bonos in ua
sis nugas aute
foris miserunt .

⁴⁹ Sic erit in consu
matione saeculi .
Exibunt angeli et
separabunt ma
los de medio ius
torum ⁵⁰ et mit
tent eos in cami
num ignis . ibi e

rit fletus et stri
dor dentium . —

⁵¹ Dicit eis ihs intel
lexistis hec om
nia . dicunt ei
utique dñe . ⁵² et
ait illis Ideo om
nis scribe doc
tus in regno cae
lorum . Similis
est homini patri
familias qui
profert de thens
auro suo noua
et uetera . . .

* ⁵³ Et factum est cum
* consummasset
* ihs parabolas
istas . trassiit in
de . ⁵⁴ et ueniens

Fol. 35.

Fol. 36. in patriam sua-
docebat eos in
synagogis eorū.
Ita ut miraren-
tur et dicerent.
unde huic sapi-
entia haec et uir-
tutes. ⁵⁵ Nonne
hic est fabri fili-
us. Nonne ma-
ter eius dicitur
maria. et fra-
tres eius iaco-
bus et ioseph.
Et simon et iudas.
⁵⁶ Et sorores eius
nonne omnes a-
pud nos sunt.
unde ergo huic
omnia ista. ⁵⁷ Et

+ IIII calendas septem-
bres pustridie iohanni
baptiste

scandalizabantur
in eo. ihs aute-
dixit eis non est
profeta sine ho-
nore nisi in pa-
tria sua et in do-
mo sua. ⁵⁸ ideo
non fecit ibi uir-
tutes multas.
propter incre-
dulitatem illo-
rum. † 14. ¹ In illo

† inc

tempore audi-
uit herodes te-
trarcha fama
ihu. ² et ait pue-
ris suis Hic est
iohannes baptis-
ta. ipse surrexit
a mortuis. et ideo

uirtutes operan-
tur in eo. ³ He-
rodes enim tenu-
it iohannem et al-
ligauit et misit
eum in carcerem.
Propter herodi-
adam uxorem
philippi fratris
sui. ⁴ Dicebat enī
illi iohannis. non
licet tibi habere
eam. ⁵ Et uolens
illum occidere
timuit populum.
quia quasi profe-
tam eum habebant.
⁶ Die autem natalis
herodis. salta-
uit filiam herodi-

adis in medio tri-
clinio et placuit
herodi. ⁷ unde
cum iuramento
pollicitus est ei da-
re quodcumque
postulasset ab eo.

⁸ At illa praemonita
a matre sua dixit.
da mihi hic in dis-
co. caput iohan-
nis baptistae.

⁹ Et contritus est
rex herodes.
propter iuramen-
tum autem et prop-
ter simul recum-
bentes iussit dari.
¹⁰ Et mittens decolla-
uit iohannem in

carcere. ¹¹ et ad-
latum est capud
eius in disco et
datum est puellae.
et attulit matri
suae. ¹² Et accese-
runt discipuli eius
et tulerunt cor-
pus eius et sepe-
lierunt illud et re-
nuntiauerunt
ihu. ¹³ Quo audi-
tu ihs secessit in-
de in nauicula.
in locum deser-
tum seorsum
Et cum audissent
turbae secutae
sunt eum pe-

destre de ciuita-
tibus. ¹⁴ et exiens
ihs uidit turbam
multam et mi-
sertus est pro illis
et curauit langu-
dos eorum. ^{finet}

¹⁵ Uespere autem fac-
to accenserunt
ad eum discipuli
eius dicentes.
desertus est lo-
cus et hora iam
praeteriit dimit-
te turbas ut eun-
tes in castella
emant sibi escas.
¹⁶ Ihs autem dixit.
non habent neces-
se ire. date illis uos

manducare.

¹⁷ Responderunt ei
non habemus hic.
nisi quinque pa-
nes et duos pis-
ces. ¹⁸ Et ait ihs
adferte eos ad
me. ¹⁹ Et cum ius-
sisset turbam
discumbere su-
pra fenum. Ac-
ceptis quinque
panibus et du-
obus piscibus.
Aspiciens in caelū.
benedixit et fre-
git et dedit disci-
pulis panes. dis-
cipuli autem tur-
bis. ²⁰ et manduca-

Fol. 37.

uerunt omnes et
saturati sunt.
et reliquias colle-
gerunt duodeci-
cofinos plenos.
²¹ Manducantium au-
tem fuit numerus.
quinque milia ui-
rorum. excep-
tis pueris et muli-
eribus. ²² Et statim
ihs iussit discipu-
los suos ascende-
re in nauiculam.
et praecedere eu-
trans fretum.
donec ipse dimitte-
ret turbas. ²³ Et di-
missa turba as-
cendit in mon-

Fol. 38. tem solus orare ·
 Uespere autem fac
 to solus erat ibi ·
²⁴ Naucula autem
 iam in medio mari
 iactabatur flucti
 bus · erat enim
 illis uentus con
 trarius ²⁵ quar
 ta autem uigilia
 noctis uenit ad
 eos ambulans su
 per mare · ²⁶ ui
 dentes autem illū
 supra mare am
 bulantem tur
 bati sunt dicen
 tes quia fantas
 ma est · et a ti
 more exclamaue
 runt · ²⁷ Statim
 locutus est illis
 ihs dicens · con
 stantes estote
 ego sum nolite ti
 mere · ²⁸ Respon
 dens autem ei pe
 trus dixit · dñe
 si tu es iube me ue
 nire a te super a
 quam · ²⁹ At ipse
 ait illi ueni · Et des
 cendens petrus
 de naucula am
 bulabat super a
 quam ut ueniret
 ad ihm · ³⁰ uidens
 uero uentum ua
 lidum timuit · Et
 cum coepisset mer
 gi ·

Clamauit dicens
 dñe salua me ·
³¹ et continuo ihs
 extendens manū ·
 adpraehendit eū
 et ait illi · modi
 ce fidei quare du
 bitasti · ³² Et cum
 ascendisset in na
 uiculam cessauit
 uentus · ³³ qui autē
 in naucula erant ·
 uenerunt et ado
 rauerunt eum di
 centes · uere fi
 lius dī es ·
³⁴ Et cum trans
 fretassent ·
^{*} uenerunt in ter
^{*} ram gennezareth ·
³⁵ et cum cognouis
 sent eum uiri loci
 illius · miserunt
 in uniuersam re
 gionem illam ·
 et optulerunt ei
 omnes male ha
 bentes ³⁶ et roga
 bant · ut uel fim
 bream uestimen
 ti eius tangerent ·
 et quicumque te
 tigerunt salui ·
 facti sunt · —
15. ¹ Tunc accenserunt
 ad ihm ab hiero
 solymis scribae
 et farisaei dicen
 tes · ² quare dis
 cipuli tui trans

grediuntur · tra
 ditiones senio
 rum · non enī
 lauant manus
 suas cum panē
 manducant · ³ Ip
 se autem respon
 dens ait illis ·
 quare uos sine in
 tellectu estis in
 mandatum dī
 propter traditi
 onem uestram ·
⁴ Dñs enim dixit ho
 nora patrem tuū
 et matrem tuam ·
 Et qui maledixerit
 patri uel matri
 morte moriatur ·
⁵ Uos autem dicitis ·
 quicumque dixe
 rit patri uel ma
 tri munus quod
 a me melioratus
 fueris · ⁶ et non
 honorifica
 bit patrem
 suum et matrē
 suam · et inritū
 fecistis man
 datum dī prop
 ter traditionem
 uestram · ⁷ Hypo
 crite · bene pro
 fetauit de uobis
 esaias dicens ·
⁸ adpropinquauit
 mihi plebs haec
 ore suo et labiis
 me honorat —

Fol. 39. cor autem eorum
 longe es a me · ⁹ Si
 ne causa colunt
 me docentes doc
 trinas mandata
 hominum · ·
¹⁰ Et conuoca
 tis turbis dixit
 eis · Audite et in
 telligite · ¹¹ non
 quod intrat intrat
 in os coinquinat
 hominem Sed
 quod procedit de
 ore hoc coinqui
 nat hominem · ·
¹² Tunc accedentes
 discipuli eius dix
 erunt ei · Scis
 quod farisaei au
 dito hoc uerbo
 scandalizati sunt ·
¹³ ille autem respon
 dens ait · Om
 nis plantatio ·
 quam non planta
 uit pater meus
 caelestis eradi
 cabitur · ¹⁴ Sinite
 illos duces sunt
 caeci caecorum ·
 Caecus autem si cae
 co ducatum pres
 tat ambo in fo
 ueam cadent ·
¹⁵ Respondens autē
 petrus dixit ei ·
 enarra nobis pa
 rabolam istam
¹⁶ Ihs autem dixit eis ·

Fol. 40. adhuc et uos sine intellectu estis. ¹⁷ nondum intellexistis. quia omne quod in os intrat in uentrē uadit et in seces sum mittitur. ¹⁸ Quae autem procedunt de ore de corde exeunt et ea coinquant hominem. ¹⁹ De corde enim exeunt cogitationes male fornicationes. adulteria. homicidia. furta. falsa testimonia. blasphemiae.

²⁰ Hae sunt quae coinquant hominem. Non lotis autem manibus māni būs manducare non coinquant hominem.

†²¹ Et egressus inde ihs secessit in partes tyri et sidonis. ²² et ecce mulier cananea a finibus illis egressa. clamabat dicens. miserere mei dñe fili dauid. filia mea male a daemonio uexatur.

²³ At ille non respondit ei uerbum —

Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicens. Dimittēa qui clamat post nos. ²⁴ Ipse autē respondens ait. Non summissus nisi ad oues perditas domus isrl. ²⁵ At illa ueniens adorauit eum dicens. dñe adiuua me.

²⁶ Ipse autem respondens ait. non est bonum accipere panem filiorū et mittere canib⁹.

²⁷ At illa dixit utique dñe. Nam et canelli manducant de micis quae cadunt de mensa dominorum suorum. ²⁸ Tunc respondens ihs dixit ei. O. mulier magna est fides tua fiat tibi sicut uis et sanata est filia illius ex illa hora. †²⁹ Et cum transisset inde ihs uenit secus mare galileae et ascendens in montem sedebat ibi. ³⁰ et accesserunt ad eum turbae multae. habentes

secum multos clodos caecos debiles et alios multos. et proiecerunt eos ad pedes ihs. et sanauit eos. ³¹ Ita ut turba mirarentur. uidentes multos loquentes. debiles sanos. clodos ambulantes. caecos uidentes et magnificabant dñm isrl. †³² Ihs autē conuocatis discipulis suis dixit. Misereor turbae quia iam triduū est quod perseuerat mecum. et non habent quod manducare. et dimittere eos ieiunos. nolo. ne deficiant in uia. ³³ Dicunt autem ei discipuli eius. unde nobis in deserto panes tantos ut saturantur turbae tantae. ³⁴ et ait illis ihs quod panes habetis. at illi dixerunt septem. et paucos pisces. ³⁵ Et praecepit turbae discumbere in terram.

³⁶ Et accipiens septē **Fol. 41.** panes et duos pisculos. et gratias agens fregit et dedit discipulis suis et discipuli eius dederunt populo.

³⁷ Et manducauerunt omnes et saturati sunt. et tulērunt quod abundauit fragmentorum septem sportas plenas.

³⁸ Erant autem qui manducauerunt quattuor milia uirorum. extra pueros et mulieres. ³⁹ Et dimissa turba ascendit in nauiculam. et uenit in fines magdalan. † **16.** ¹ et accesserunt farisei et sadducei tentantes rogauerunt eum. ut signum de caelo ostenderet illis. ² At ille respondens ait illis. cum sero factum fuerit. dicitis serenum erit. rubicundū est enim caelum. ³ et mane hodie tempestas. rubicundum est enim caelū

Fol. 42. cum tristitia . ⁴ faciem ergo caeli n^os
tis aestimare .
Signa autem tem-
porum non po-
testis . genera-
tio mala et adulte-
ra signum quae-
rit et signum n^on
dabitur ei . nisi
signum ione pro-
faetae . et relic-
tis illis abiit . ⁵ Et
cum uenissent
discipuli eius tra^{ns}
fretum obli-
ti sunt panes sume-
re . ⁶ ihs autem
dixit illis . uidete

et attendite a fer-
mento pharisae-
orum et sadduce-
orum . ⁷ illi ergo
cogitabant intra-
se dicentes quia
panes non sumsi-
mus . ⁸ Sciens au-
tem ihs dixit
quid cogitatis
intra uos mo-
dice fidei .
quia panes non a-
betis . ⁹ nondum
intelligitis ne-
que meministis
Quinque panes et
quinque milia ho-
minum . et quod
cofinos sumsisistis

¹⁰ Neque septem pa-
nes et quattu-
or milia hominū
et quod spor-
tas sumsisistis .

¹¹ Quomodo non in-
telligitis quia
n^on de pane dixi uo-

bis attendere .
attendⁱte^{ndi}
a fermento
fariseorum
et sadduceorū .

¹² Tunc intellexe-
runt quia non
dixit attendere
a fermento panis .
sed ad doctrina
farisaeorum et
sadduceorum .

* ¹³ Ueniens autem ihs .

* in partem cesaraeae

* filippi . interro-

* gabat discipulos

* suos dicens .

quem me homines
dicunt esse . fili-
um hominis .

¹⁴ At illi dixerunt qui-
dam iohannem ^{in timo}
baptistam . alii ^{thei et in}

heliam . alii uero
hieremiam . aut
unum ex profetis .

¹⁵ Dicit illis ihs uos
autem quem me
dicitis esse .

¹⁶ Respondens autē
simon petrus dixit .
tu es xps filius di-

uiui . ¹⁷ et respon-
dens ihs dixit ei .
beatus es simon
bariona . quia ca-
ro et sanguis n^on
reuelabit tibi . Sed
pater meus qui
in caelis est . ¹⁸ et e-
go dico tibi . quia
tu es petrus et
super hanc petra-
m aedificabo eclesi-
am meam . et p^or-
te inferorum
non praeualebunt
ei . ¹⁹ Et dabo tibi
clauēs regni celo-
rum . et quaecū
que ligaueris su-
per terram .

erunt ligata in caelis .
et quaecumque sol-
ueris super terrā
erunt soluta in ce-
lis . ²⁰ Tunc impe-
rauit discipulis
suis ut nemini
dicerent quod
hic est ihs xps .

²¹ Exinde coepit ihs
ostendere disci-
pulis suis quia
oportet eum ire
hierosolyma et
multa pati a senio-
ribus et princi-
pibus sacerdotu-
m et scribis . et occidi .
et tertia die resur-
gere . ²² Et adsumens

eum petrus coe-
pit increpare ei-
pit increpare ei-
dicens . propiti-
us esto dñe . nam
non eritibi hoc .
²³ At ipse conuersus
dixit petro . ua-
de post me . sata-
nas scandalum es
mihi . quia non
sapis quae dī sunt .
sed quae hominis .
²⁴ Tunc ihs dixit disci-
pulis suis . si quis
uult post me ueni-
re . abneget se ip-
sum . sibi . et tollat
crucem suam et se-
quatur me . ²⁵ qui e-
nim uoluerit ani-

am suam saluare
perdet eam . qui au-
tem perdidit
animam suam p^op-
ter me inueniet
eam . ²⁶ quid enim
proderit homini .
si hunc mundum
lucretur . anima-
m suam detri-
mentum patiat .
At quam dabit homo
commutationem
anime suae . ²⁷ nam
filius hominis
ueturus est in
maiestate patris
sui . cum angelis
suis . Et tunc red-
det unicuique .

Fol. 43.

Fol. 44. secundum ope
ra eius. ²⁸ Amen di
co uobis sunt qui
dam de hic stanti
bus qui non gus
tabunt mortem.
donec uideant fi
lium hominis
uenientem in reg
no suo. . . ~
* 17. ¹ Et post dies sex
* adumsit ihs
* petrum et iaco
* bum et iohan
* nem fratrem eius.
Et duxit illos in
montem excelsū
seorsum. ² et tr^{ans}
figuratus est an
te eos. et re
splenduit facies
eius sicut sol.
Uestimenta autem
eius facta sunt
alba sicut lumen.
³ Et ecce apparuerunt
eis moyses et he
lias conloquen
tes cum eo.
⁴ Respondens aute^m.
petrus dixit ad
ihm. dñe bonū
est nos hic esse
Si uis faciamus hic
tria tabernacula.
tibi unum. et mo
ysi unum. et unū
heliae. ⁵ Adhuc
eo loquente. ecce
nubis lucida. —

obumbravit eos.
Et ecce uox de nube
dicens. Hic est
filius meus dilec
tus. in quo mihi
bene conplacuit.
ipsum audite.
⁶ Et audientes disci
puli ceciderunt
in faciem et timu
erunt ualde. ⁷ Et
accedens ihs te
gigit eos et dixit.
Surgite et nolite
timere. ⁸ Leuan
tes autem oculos
suos neminem
uiderunt nisi
ihm solum.
⁹ Et descendantibus
illis de monte pre
cepit eis ihs dicens.
nemini dixeritis
uisum. donec fi
lius hominis a
mortuis resur
gat. ¹⁰ Et interro
gauerunt eum
discipuli eius di
centes. quid er
go scribae dicunt.
quod heliam op^{or}
tet uenire primū.
¹¹ Ihs autem respon
dens dixit illis.
Helias quidem uen
turus est primū
et restituet om
nia. ¹² dico autem
uobis. qūm helias

iam uenit. et non
cognouerunt eu^m.
Sed fecerunt ei
quanta uoluerunt.
¹³ Sic et filius homi
nis passurus est
ab illis. Tunc in
tellexerunt dis
cipuli eius quod
de iohanne bap
tista dixit illis.
† ¹⁴ Et cum uenissent
ad turbam. Ac^{ces}
sit ad eum homo.
genibus prouo
lutus ante eum
dicens. ¹⁵ Dñe mi
serere filii mei.
quia lunaticus est
et male patitur
Aliquotiens enim
cadit in ignem. et ali
quotiens in aquam.
¹⁶ Et optuli eum disci
pulis tuis et non
p^otuerunt eicere
eum. ¹⁷ Respon
dens autm ihs
dixit. o. genera
tio incredibilis.
et peruersa. quo
usque ero uobis
cum. usque quo
patiar uos. Af
ferte mihi illum
huc. ¹⁸ et increpa
uit eum ihs. et exi
it ab eo daemoniu^m.
et curatus est pu
er ex illa hora. —

¹⁹ Tunc accesserunt
discipuli ad ihm.
secreto et dixe
runt ei. quare
nos non potui
mus eicere illū.
²⁰ Ihs autem dixit il
lis. propter in
credulitatem
uestram. Amen
dico uobis si ha
bueritis fidem
sicut granum si
napi. dicetis
monti huic tran
si hinc illuc. et
transibit. et ni
hil impossibile
erit uobis. ²¹ Hoc
autem genus
non ecitur. nisi
orationibus et ie
iuniis. . . ~
* ²² Conuersantibus
* autem ipsis in
* galileam. dixit
* illis ihs. futu
* rum est ut fili
* us hominis tra
* datur in manus
hominum ²³ et oc
cident eum et oc
post tertium di
em resurget.
et contristati sunt
uehementer.
²⁴ Cum uenisset au
tem in caperna
um. Accesse
runt qui didrag

Fol. 45.

Fol. 46. mas exigebant
ad petrum et
dixerunt . ma
gister uester non
soluet didrag
ma ²⁵ ait etiam .
Et cum intrasset
in domum . pre
uenit eum ihs
dicens . quid ti
bi uidetur simon .
Reges terre a qui
bus accipiunt tri
butum uel cen
sum . a filiis suis .
aut ab alienis .
²⁶ Dicit ei petrus ab
alienis . Dicit
illi ihs ergo libe
ri sunt filii . ²⁷ Ut
autem non scan
dalizemus eos . ua
dens ad mare . mit
te hamum et eum
qui primus ascen
derit piscem tol
le et aperiens os
eius inueniens
staterem illum
accipiens da eis
pro me et te .
18. ¹ In illa hora acces
serunt discipuli
ad ihm dicentes .
Quis putas maior
est in regno celo
rum . ² Et uocans
ihs puerum et
statuit eum in me
dio eorum . ³ et dixit

Amen dico uobis .
nisi conuersi fu
eritis et efficia
mini sicut pueri .
non intrabitis in
regno caelorum .
⁴ Quicumque ergo
humiliauerit se
sicut puer iste
hic erit maior
in regno caelorum .
⁵ Et qui acceperit
puerum talem
unum in nomi
ne meo me acce
pit . ⁶ qui autem
scandalizauerit
unum de pusillis
istis credentibus
in me . expedit ei
ut suspendatur
mola asinaria in
collo eius . et de
mergatur in pro
fundum maris . —
⁷ Uae huic mundo a
scandalis . neces
se enim est ueni
re scandalum .
Uerum tamen uae
homini illi per
quem scandalu
uenerit . ⁸ quod
si manus tua uel
pes tuus scanda
lizat te excide eum
et proice abs te
Bonum tibi est
intro introire
in uitam . clodum

uel debilem .
quam duas ma
nus et duos pe
des habentem
mitti in ignem
aeternum . ⁹ Et si
oculus tuus scan
dalizat te . eru
e eum et proice
abs te . bonum
tibi est unum o
culum habentem
in uitam intrare .
quam duos ocu
los habentem
mitti in gehennam
ignis . ¹⁰ Uidete
ne contemnatis
unum de pusil
lis istis . dico enim

uobis quod ange
li eorum in caelis
semper uident
faciem patris mei
qui in caelis est .
¹¹ Uenit enim filius
hominis salua
re quod perierat —
— — —

* ¹² Quid uobis uidetur
* si fuerint homi
* ni centum oues .
* et errauerit una
* ex eis . Nonne
relinquens no
naginta nouem
in montibus ua
dens querit er
rantem . ¹³ et si con
tigerit ut inueniat
eam

Amen dico uobis
quod gaudebit in
eam magis quam
in nonaginta et
nouem quae non
errauerunt . ¹⁴ Sic
non est uoluntas
ante patrem ues
trum qui in caelis
est ut pereat u
nus ex pusillis is
tis . ¹⁵ Si autem pec
cauerit in te fra
ter tuus uade
et corripe eum . in
ter te et ipsum so
lum . Si te audie
rit lucratus es
fratrem tuum .
¹⁶ Si autem non audierit .

adhibe tecum ad
huc unum uel du
os . ut in ore duu
uel trium testium
stet omne uerbum .
¹⁷ Quod si non audie
rit eos dic ecclesie
Si autem ecclesiam
non audierit .
sit tibi sicut etni
cus et puplicanus .
¹⁸ Amen dico uobis
quaecumque alli
gaueritis super
terram erunt
alligata in caelo .
Et quaecumque sol
ueritis super ter
ram erunt soluta
in caelo . ¹⁹ Iterum autem

Fol. 47.

Fol. 48. Amen dico uobis
quia si duo uestri
conuenerint su
per terram de
omni re quecum
que pitierint. fi
et illis a patre meo
qui in caelis est.
²⁰ Ubi enim sunt duo
uel tres congre
gati in nomine
meo ibi sum in
medio eorum.
²¹ Tunc accedens
ad eum petrus
dixit. dñe quo
tiens peccauit in
me frater meus
et remittam ei.
usque septiens.

²² Dicite ihs. non dico
tibi usque septi
ens. Sed usque
septuagies septi
† es. ²³ Ideo similis
est habitus reg
ni caelorum ho
mini regi. qui uo
luit rationem po
nere cum seruis
suis. ²⁴ et cum coe
pisset rationem
ponere oblatu
est ei unus qui
debebat ei dece
milia talentoru.
²⁵ Cum autem non
haberet unde
redderet. ius
sit eum dñs eius

uenundari et ux
orem eius et fili
os. et omnia quae
habebat et red
di debitum.

²⁶ Procidens ergo
seruus adorabat
eum dicens. dñe
patientiam habe
in me. et omnia
tibi reddam. ²⁷ mi
sertus autem dñs
serui illius dimi
sit eum. et debitū
dimisit ei. ²⁸ egre
sus autem seruus
ille inuenit u
num ex conseruis
suis. qui debe
bat ei centum de

narios. et tenens
eum suffocabat
dicens. Redde
si quid debes.
²⁹ Procidens ergo
conseruus eius
ad pedes eius. ro
gabatur eum dicens.
patientiam habe
in me et omnia
reddam tibi. ³⁰ il
le autem noluit.
Sed abiit et misit
eum in carcerē
donec redderet
debitum. ³¹ U
dentes autem con
serui illius quae
faciebat. contris
tati sunt ualde

Et uenientes enar
rauerunt dño
suo omnia quae
facta sunt. ³² tunc
uocans eum dñs.
eius ait illi. ser
ue nequa om
nem debitum
remisi tibi quā
rogasti me.

³³ non ergo oportuit
et te miseri
rer conserui
tui. sicut et e
go tui misertus
sum. ³⁴ Et iratus
dñs eius tradit
eum tortoribus.
Quoadusque red
deret uniuer

sum debitum.
³⁵ Sic et pater meus
caelestis faciet
uobis. si non re
miseritis homi
nibus unusquis
que de cordibus
uestris. . . .

* **19.** ¹ Et factum est.

* cum consumas

* set ihs sermo

* nes istos. trans

* tulit se in galile

* am. et uenit in
fines iudeae trans
iordannem.

² et secute sunt eu
turbae multae.

et curauit eos ibi.

³ Et accesserunt ad

eū

Farisaei taentan
tes eum et dicen
tes ei. Si licet
homini dimitte
re uxorem suam.
quacumque ex
causa. ⁴ At ille
respondens ait
eis. non legistis.
quia qui fecit ab i
nitio masculum
et feminam fecit
eos ⁵ et dixit. prop
ter hoc dimittet
homo patrem et
matrem. et ad
iungetur uxori
suae. et erunt due
in carne una. ⁶ Ita
que iam non sunt

duo sed caro una.
Quod ergo dñs con
iunxit homo non
separet. ⁷ Dicunt
illi quid ergo moy
ses mandauit
dare librum re
pudii et dimitte
re eam. ⁸ ait illis
quā moyses prop
ter durtiam cor
dis uestri. per
misit uobis dimit
tere uxores uest
ras. Ab initio
autem non fuit sic.
⁹ Dico autem uobis
quā quicumcūq
ue dimiserit ux
orem suam. nisi

Fol. 49.

Fol. 50. ob causa fornicationis . et aliam duxerit moechatur . et dimissam qui duxerit moechatur . ¹⁰ dicunt ei discipuli eius . Si ita est causa . uiri cum uxore non expedit nubere . ¹¹ At ille dixit eis . non omnes capiunt uerbum istud sed quibus paratum est . ¹² Sunt enim eunuchi . qui de utero matris nati sunt sic . Et sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus . Et sunt eunuchi qui se ipsos eunuchos fecerunt propter regnum caelorum . qui potest capere capiat . ¹³ Tunc oblatis sunt ei pueri ut manus eis in poneret et oraret . Discipuli autem prohibebant eos . ¹⁴ Ihs autem ait . sini te pueros et noli prohibere eos uenire ad me . talium enim est regnum caelorum . ¹⁵ et inpositis illis manus abiit inde .

¹⁶ Et ecce unus accessit ad eum . et ait illi magister bonae . quid boni faciam ut habeam uitam aeternam . ¹⁷ At ille dixit ei quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus deus . Si autem uis introire in uitam serua mandata . ¹⁸ dicit illi quae Ihs autem dixit . non occides . non adulterabis . non facies furtum . non falsum testimoniū dices . ¹⁹ Honora patrem et matrem . et diliges proximum sicut te ipsum . ²⁰ Dicit illi adulescens . omnia haec custodiui a iuuentute mea . quid adhuc mihi deest . ²¹ Ait illi ihs si uis perfectus esse . uade uende omnia tua et da pauperibus . et habebis thesaurum in caelo . et ueni sequere me . ²² Cum audisset autem adulescens uerbum . abiit tristis erat enim habens

multas possessiones . ²³ Ihs autem dixit discipulis suis . Amen dico uobis quod difficile diues intrabit in regnum caelorum . ²⁴ Iterum dico uobis . Facilius est camelum per foramen agui transire quam diuitem intrare in regnum caelorum . ²⁵ Audistis autem his discipulis mirabantur nimis dicentes . quis ergo potest saluari . ²⁶ Aspiens autem ihs . dixit illis . apud homines quidem hoc impossibile est . apud deum autem omnia possible sunt . . ²⁷ Tunc respondens petrus dixit ei . ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te quid ergo erit nobis . ²⁸ Ihs autem dixit illis . amen dico uobis quod uos qui secuti estis me . In regeneratione cum sederit filius

hominis in sede maiestatis suae . Sedebitis et uos super thronos duodecim iudicantes duodecim tribus israel . ²⁹ Et omnis qui reliquerit domos uel fratres . uel sorores . aut patrem aut matrem . aut uxorem . aut filios . aut agros propter nomen meum . centuplum accipiet . et uitam aeternam possidebit . ³⁰ Multi autem erunt primi nouissimi et nouissimi primi .

— — — — —

* **20.** ¹ Simile est enim regnum caelorum . * homini patrifamilias . qui exiit primo mane conducere operarios in uineam suam . ² conuenit autem cum operariis ex denario diurnum et misit eos in uineam suam . ³ Et egressus circa tertiam horam . uidit alios stantes in foro otiosos . ⁴ Et illis dixit ite et uos in uineam .

Fol. 51.

Fol. 52. Et quod iustum fuerit dabo uobis. ⁵ illi autem abierunt. Iterum exiit circa sexta et nonam horam. et fecit similiter. ⁶ Circa undecimam autem horam exiens inuenit alios stantes otiosos. et dicit illis. Quid hic statis tota die otiosi. ⁷ dicunt ei quia nemo nos conduxit. dicit illis. Ite et uos in uineam. et quod fuerit iustum accipietis. ⁸ Cum sero autem factus esset dicit dñs uineae procuratori suo uoca operarios et redde illis mercedem. Incipiens a nouissimis usque ad primos. ⁹ cum uenissent ergo qui circa undecimam uenerant acciperunt singulos denarios. ¹⁰ uenientes autem primi arbitrati sunt. quod plus essent accepturi. et acceperunt et ipsi singulos denarios.

¹¹ Accipientes autem murmurauerunt. aduersus patrem familias. ¹² dicens. quoniam hi non uisissimi una hora fecerunt. et aequales illos nobis fecisti. qui portauimus pondus diei et aestus. ¹³ At ille respondens dixit uni eorum. amice non facio tibi iniuriam. nonne ex denario conuenisti mecum. ¹⁴ Tolle quod tuum est et uade. Uolo autem huic non uisissimo dare sicut tibi. ¹⁵ Aut non licet mihi facere quod uolo in propriis meis. An oculus tuus nequus est quia ego bonus sum. ¹⁶ Sic erunt primi nouissimi. et nouissimi primi. Multi autem sunt uocati pauci autem electi. ~ ~ ~ ~ ~
* ¹⁷ Et ascendens ihs hierosolyma.
* adsumsit duodecim discipulos seorsum in itinere. et ait illis. Ecce ¹⁸ ascendimus hiero-

Apostolorum
†

solyma. et filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et condemnabunt eum morte. ¹⁹ et tradent eum gentibus ad deludendum et flagellandum et crucifigendum. et tertiam die resurget. ²⁰ Tunc accessit ad eum mater filiorum zebedei cum filiis suis. adorans et petens aliquid ab eo. ²¹ ipse autem dixit ei. quid uis. dicit ei. dic ut sedent hic duo filii mei unus ad dextram tuam et unus ad sinistram tuam in regno tuo. ²² Respondens autem ihs dixit. nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum. Aut baptizma quod ego baptizor baptizari. dicunt ei posumus. ²³ et dicit eis calicem quidem meum bibetis. et baptizma quod ego baptizor

baptizamini. Sed dedit autem ad dextram meam et ad sinistram. non est hoc meum dare sed quibus paratum est a patre meo. — ²⁴ Et audientes decem contristati sunt de duobus fratribus. ²⁵ Ihs autem uocauit eos ait. Scitis quod principes gentium dominantur eorum. et qui maiores sunt potestatem exercent in eis. ²⁶ Non ita erit inter uos. Sed quicumque uoluerit inter uos maior fieri. Erit inter minores. ²⁷ et qui uoluerit inter uos primus esse erit uester seruus. ²⁸ Sicut filius hominis non uenit ministrari. sed ministrare. et dare animam suam redemptionem pro multis. ~ ~ ~ ~ ~
* ²⁹ Et egredientibus eis ab hieri cho. secute sunt eum turbe multae.

Fol. 53.

domi|neca||in
oli|uo

in passione sc̄m̄ maccae
orum lectio euangelii se
condum mattheum

Fol. 54. ³⁰ Et ecce duo caeci
sedentes secus
uiam . audierunt
quod ihs transit .
Et exclamauerunt
dicentes . mi
serere nobis
dñe fili dauid .
³¹ Turba autem in
crepabat eos
ut tacerent . at
illi magis clama
bant dicentes .
miserere nobis
dñe fili dauid .
³² Et statim ihs uoca
uit eos et ait .
Quid uultis ut faci
am uobis . ³³ dicunt
illi dñe ut aperi

antur oculi nos
tri . ³⁴ misertus
est autem illis ihs .
Et tetigit oculos
eorum . et con
festim uiderunt
oculi eorum et
secuti sunt eum ^{fine}
†21. ¹ Et cum ad propias
sent hierosoly
mis . et uenit in
bethphage in mon
te oliueti . —
Tunc ihs misit du
os discipulos su
os ² dicens eis Ite
in castellum quod
contra uos est .
Et confestim inue
nietis asinam

alligatam et pul
lum cum ea . sol
uite et adducite
mihi . ³ et si quis
uobi^s dixerit ali
quid . dicte quia
dñs operam eo
rum desiderat .
Confestim autem
remittet eos
⁴ Hoc autem totum
factum est ut
impleretur quod
dictum est per
prophetam dicen
tem . ⁵ dicite fi
liae sion . ecce
rex tuus uenit ti
bi mansuetus
Et sedens super

asinam et pulū
filium iumentum .
⁶ Euntes autem dis
cipuli fecerunt
sicut precepit il
lis ihs . ⁷ et addux
erunt asinam
et pullum . Et in
posuerunt su
per eum uesti
menta sua et se
dit super eum .
⁸ Plurima autem
turba strae
runt uestimen
ta sua in uia . Alii
autem cedebat
ramos de arbori
bus et strauerunt
in uia . ⁹ turba au

tem que prece
debat . et sequae
bantur clama
bant dicentes
Osanna filio dauid .
benedictus qui
uenit in nomine
dñi . o . sanna in
altissimis .
¹⁰ Et cum intrasset
hierosolyma co
mota est uniuersa
ciuitas dicens
quis est hic . ¹¹ tur
ba autem dicebat .
Hic est ihs profe
ta a nazareth ga
lilee . . ¹² et intra
uit ihs in templū
dñi . et eiciebat

uendentes et emen
tes in templo . et
mensas numula
riorum euerit .
et cathedras uen
dentium colum
bas . ¹³ Et dixit illis .
scriptum est Do
mus mea domus
orationis uocabi
tur . uos autem
fecistis illam spe
luncam latronum .
¹⁴ Et accesserunt ad
eum ceci et clodi
in templo et sana
uit eos . ¹⁵ Uiden
tes autem princi
pes sacerdotum
et scribae mirabi
lia

que fecit et pue
ros clamantes
in templo et di
centes . o . san
na filio dauid .
Indignati sunt
¹⁶ et dixerunt ei .
Audis quid isti di
cunt . Ihs au
tem dixit eis . uti
que num num
quam legistis
quā ex ore infan
tium et lactan
tium perfecis
ti laudem . ¹⁷ et
relictis illis abi
it foras extra ci
uitatem in be
thaniam et man
sit ibi . ¹⁸ Mane

autem reuer
tens in ciuitate
esuriit . ¹⁹ et ui
dens fici arborē
unam secus uia .
uenit ad eam . et
nihil inuenit in
ea nisi folia tan
tum . et ait illi
numquam ex te
fructus nascatur
in sempiternum .
Et arefacta est con
tinuo ficulnea .
²⁰ Et uidentes discipu
li mirati sunt di
centes . quomo
do continuo aru
it ficulnea . ²¹ Res
pondens autem
ihs ait illis . Amen

Fol. 55.

Fol. 56. dico uobis . si a
bueritis fidem .
et non hesitaue
ritis . non solū
de ficulnea faci
etis . Sed et si
monti huic dix
seritis tolle et
iacta te in mare
fiet . ²²Et omnia
quaecumque pe
tieritis in orati
one credentes
accipietis .

²³ Et cum uenisset in
templum . acces
serunt ad eum
docentem . prⁱⁿ
cipes sacerdo
tum et seniores
populi dicentes .

in qua potestate
haec facis . et quis
tibi dedit hanc po
testatem . . ²⁴ Res
pondens autem
ihs dixit illis . in
terrogabo uos
et ego uerbum
unum quod si
dixeritis mihi .
et ego uobis
dico in qua potes
tate haec facio .

²⁵ Baptisma iohannis
unde erat . de ce
lo an ex homini
bus . At illi cogi
tabant inter se di
centes . Si dixer
imus de celo dicet
nobis quare non

Credidit illi .

²⁶ Si autem dixer
imus ex hominib^{us} .
timemus turbā .
Omnes enim habe
bant iohannem
sicut profetam .

²⁷ Et respondentes
ihu dixerunt
nescimus . et ip
se ait illis .

nec ego uobis di
co in qua potesta
te haec facio .

* ²⁸ Quid autem uo

* bis uidetur —

* homo quidam ha

* bebat duos fili

* os . et accedens
ad primum dixit

Fili uade odie ope
rare in uineam .

²⁹ ille autem respon
dens ait nolo .

Postea autem pae
nitentia motus
abiit . ³⁰ Et accedens

ad alterum dixit
similiter . At ille
respondens ait .

eo dño . et non iit .

³¹ Quis ex duobus fe
cit uoluntatem
patris . dicunt

ei . primus . dicit
illis ihs . Amen di
co uobis . quod
puplicani et me
retrices prece
dunt uos in reg

no dī . ³² Uenit enī
ad uos iohannes .
in uia iustitiae .
et non credidis
tis illi . publica
ni autem et me
retrices credi
derunt ei . Uos
autem uidentes
nec penitentiam
egistis postea
credere . .

³³ Aliam parabolam
audite . homo
erat pater fami
lias qui planta
uit uineam et se
pe circumdedit
ei . et fodit in ea
torcular . et edi

ficauit turrem .
et locauit eam colo
nis et peregre
profectus est .

³⁴ Cum autem adpro
piasset tempus
fructuum . misit
seruos suos ad co
lonos . ut accipe
ret de fructibus
suis . ³⁵ et coloni
adpraehensis ser
uis . unum ceci
derunt . alium
lapidauerunt .
alium uero occide
runt . ³⁶ Iterum
misit alios plures
prioribus . et fe
cerunt illis similiter

³⁷ Nouissime autem
misit ad illos fili
um suum dicens .
uerebuntur fili
um meum . ³⁸ Colo
ni autem uiden
tes filium dixe
runt intra se
Hic est heres . ue
nite occidamus
eum . et optine
amus hereditatē
eius . ³⁹ et adpra
hensum eum eie
cerunt extra ui
neam et occide
runt . . . ⁴⁰ Cum er
go ueneri dñs ui
neae quid faciet
colonis illis . ⁴¹ aiunt

illi malos male
perdet . et uinea—
locauit aliis colo
nis qui reddent
ei fructum tem
poribus suis . —
⁴² Dicit illis ihs . num
quam legistis in
scripturis lapi
dem quem repro
bauerunt aedifi
cantes hic factus
est in capud angu
li . a dño factus est
iste . et est mira
bilis in oculis nos
tris . ⁴³ Ideo dico
uobis quia aufe
retur a uobis reg
num dī . Et dabitur

Fol. 57.

Fol. 58. genti facienti
fructum eius.
44 Qui ceciderit su
per lapidem hunc
confringetur.
Super quem autē
cecidit com
minuet eum.
45 Et cum audisent
principes sacer
dotum et farisei
parabolas eius.
cognouerunt quod
de ipsis dicit. 46 Et
querentes eum te
nere. timuerunt
turbas quā si
cut profetam eū
habebant. **22.** 1 Res
pondens ihs iterū

dixit illis in para
bolis dicens.
2 Simile est regnum
caelorum homi
ni regi qui fecit
nuptias filio suo.
3 Et misit seruos su
os uocare inuita
tos ad nuptias.
et noluerunt ue
nire. 4 Iterum mi
sit alios seruos di
cens. dicite inui
tatos. Ecce pran
dium meum para
ui. tauri mei et
saginata mea oc
cissa et omnia pa
rata uenite ad
nuptias. 5 Illi autē

neglexerunt.
et abierunt. alius
in uillam suam.
Alius uero in nego
tiationem suam.
6 Reliqui uero tenu
erunt seruos eius.
et contumelia af
fectos occiderunt.
7 Et audiens rex ille
iratus est. et mi
sit exercitum
suum et perdi
dit homicidas il
los et ciuitatem
eorum succendit.
8 Tunc ait seruis suis.
nuptiae quidem
paratae sunt. in
uitati autem non
fuerunt digni.
9 Ite ergo ad exitus
uiarum et quos
cumque inueneri
tis uocate ad nup
tias. 10 et egressi ser
ui eius in uias con
gregauerunt om
nes quodquod in
uenerunt malos
et bonos. et inple
te sunt nuptiae
discumbentibus.
11 Intrauit autem rex
ut uideret discum
bentes. Et uidit
ibi hominem non
uestitum ueste
nuptiale 12 Et ait illi.
amicae quomodo

ingressus es hic.
non habens uesti
mentum nuptia
le. At ille obmu
tuit. 13 Tunc dixit
rex ministris.
tollite illum pedi
bus et manibus.
Et mittite eum in te
nebras exterio
res. ibi erit fle
tus et stridor den
tium. 14 multi eni
sunt uocati. pauci
autem electi. ~

~ ~ ~
* 15 Tunc abierunt
* farisei. et con
* silium acciperunt
* ut caperent eum

* in sermone. 16 et
* mittunt discipu
* los suos cum he
rodianis dicentes.
Magister scimus
quia uerax es. et
uiam dī doces in
ueritate. et non
est tibi cura de ali
quo. non enim
respices personas
hominum. 17 quid
tibi uidetur licet
censum dari caesa
ri. aut non. 18 Cog
nita autem ihs ne
quitia eorum. ait.
Quid me temtatis
hypocritae. 19 os
tendendite mihi.

Fol. 59. nomisma. census.
At illi optulerunt
ei denarium. 20 Et
ait illis ihs. cuius
est imago haec. et
superscriptio.
21 dicunt ei cesaris.
Tunc ait illis. red
dite ergo que sunt
cesaris cesari.
et quae sunt dī dō.
22 et audientes mira
ti sunt. et relicto
eo abierunt.
23 In illa die accese
runt ad eum sad
ducei. qui dicunt
non esse resur
rectionem. Et
interrogauerunt

eum 24 dicentes. ma
gister moyses
dixit. si quis mor
tuus fuerit non
habens filium.
ut ducat frater eius
uxorem illius. et
suscitet semen
fratris sui. 25 Erant
apud nos septem
fratres. et pri
mus uxore ducta.
defunctus est. et
non habens semen.
reliquit uxorem
suam fratri suo.
26 Similiter et secun
dus etertius. us
que ad septimum.
27 Nouissime autem

Fol. 60. omnium defuncta est et mulier.
²⁸ in resurrectio-
 ne ergo cuius erit
 de septe uxor.
 Omnes enim habu-
 erunt eam. ²⁹ Res-
 pondens autem
 ihs ait. erras
 tis nescientes
 scripturas ne-
 que uirtutem dñi.
³⁰ In resurrectione
 enim. neque
 nubunt neque
 uxores ducunt.
 Sed sunt sicut an-
 geli in caelo.
³¹ De resurrectione
 autem mortuorū
 non legistis quod
 dictum est uobis
 a dō dicente. ³² ego
 sum dñs abraham
 et dñs isaac et dñs
 iacob... Non est dñs
 mortuorum sed
 uiuentium. ³³ et au-
 dientes turbæ
 mirabantur in
 doctrinam eius.—
³⁴ Pharisei autem au-
 dientes quod si-
 lentium inposuit
 sadduceis. con-
 uenerunt in unum.
³⁵ Et interrogauit
 eum unus ex illis
 legis doctor. tem-
 tans eum et dicens

³⁶ Magister quod
 est mandatum
 magnum in lege
³⁷ Ihs autem dixit ei.
 diliges dñm dñm
 tuum in toto cor-
 de tuo et in tota
 anima tua et tota
 menente tua.
³⁸ Hoc est primum et
 maximum manda-
 tum.. ³⁹ Secundū
 autem simile est
 huic. Diliges proxi-
 mum tuum sicut
 te ipsum. ⁴⁰ in his
 duobus manda-
 tis uniuersa lex
 pendet et profe-
 tæ. ⁴¹ Congregatis
 autem fariseis in-
 terrogauit eos ihs
⁴² dicens. quid uo-
 bis uidetur de xpo
 cuius filius est.
 Dicunt ei dauid. ⁴³ ait
 illis. quomodo
 ergo dauid in spu.
 dñm eum uocat di-
 cens. ⁴⁴ Dixit dñs
 dño meo sede ad
 dextram meam.
 donec ponam ini-
 micos tuos sub pe-
 dibus tuis. ⁴⁵ Si er-
 go dauid uocat eū
 dñm. quomodo
 filius eius est. ⁴⁶ et
 nemo poterat res-
 pondere ei uerbu-

Neque ausus est
 quisquam ex il-
 la hora interro-
 gare eum ampli-
 us... **23.** ¹ Tunc ihs
 locutus est ad tur-
 bas et ad discipu-
 los suos ² dicens.
 Super cathedra
 moysi Sederunt
 scribæ et farisei.
³ Omnia ergo quæcū-
 que dixerint uo-
 bis seruare ser-
 uate et facite
 Secundum facta
 uero eorum no-
 lite facere. di-
 cunt et non faci-
 unt. ⁴ Alligant
 autem honera gra-
 uia et inportabilia.
 et inponunt super
 humeros hominū.
 Digito autem suo no-
 lunt mouere ea.—
⁵ Omnia autem ope-
 ra sua faciunt. ut
 uideantur ab ho-
 minibus. Dilatant
 enim filacteria
 sua. et magnifi-
 cant fimbrias
 uestimentorum
 suorum. ⁶ Amant
 autem primum
 recubitus in con-
 uiuiis. et primas
 cathedras ⁷ in syna-
 gogis. et salutatio-
 nes

in foro. et uoca-
 ri ab hominibus
 rabbi. ⁸ Uos autē
 nolite uocari rab-
 bi. unus est enī
 magister. om-
 nes autem uos
 fratres estis.
⁹ Et patrem nolite
 uocare uobis su-
 per terram.
 Unus est enim pa-
 ter uester qui
 in caelis est. ¹⁰ nec
 uocemini magis
 tri. unus est enī
 magister uester
 xp̄s. ¹¹ qui autē
 maior est uestro.
 erit minister uest-
 ter. ¹² qui autem ex-
 altauerit se humi-
 liabitur. et qui
 se humiliat exal-
 tabitur. ~ ~
¹³ Uae autem uobis
¹⁴ scribæ et farisei
¹⁵ hypocritæ —
¹⁶ quia edificatis
¹⁷ sepulchra pro
¹⁸ fetarum. et or-
 natis monumen-
 ta iustorum ¹⁹ et
 dicitis quia si fu-
 issemus in die-
 bus patrum nos-
 trorum. non es-
 semus socii eorū
 in sanguine pro-
 fetarum. ²⁰ Itaque

Fol. 61.

Fol. 62. testimonium
redditis uobis .
Quia filii estis eorū
qui occiderunt
profetas . ³² Uos
ergo implete mēn
sura patrum
uestrorum . ³³ ser
pentes genera
tio uiperarum .
Quomodo fugietis
a iudicio gehenne .
³⁴ Ideo ecce ego mitto
ad uos profetas
et sapientes et
scribas . ex illis
occidetis et cru
cifigietis . ex illis
flagellabitis in
synagogis uestris

Et persequimini
de ciuitate in ciui
tatem . ³⁵ ut ueniat
super uos omnis
sanguis iustus
qui effunditur su
per terram . A
sanguine abel ius
ti . usque ad san
guinem zachariae
fili barachi . quem
occidistis inter
templum et alta
re . ³⁶ Amen dico
uobis quia ueni
ent hec omnia su
per generationē
istam . . . ³⁷ Hierusa
lem hierusalem
quae occidis profe
tas

Et lapidas eos qui
ad te misi sunt .
Quoties uolui con
gregare filios
tuos . quemad
modum gallina
congregat pul
los suos sub alas
suas et noluis
tis . . ³⁸ Ecce re
linquetur uobis
domus uestra
deserta . ³⁹ Dico
enim uobis . quia
non ne uidebitis
a modo . donec
dicatis bene
dictus qui ue
nit in nomine
domini —

* **24.** ¹ Et egressus ihs
* de templo . ibat .
* et accesserunt
* discipuli eius .
* ut ostenderent
* ei structuras
* templi . ² Ihs autē
respondens dixit
eis . non uidetis
haec omnia . Amen
dico uobis non
relinquetur hic
lapis super lapi
dem qui non de
struatur .
³ Sedente autem ipso
super montem
oliueti . Accesse
runt ad eum disci
puli secreto dicen

tes . dic nobis
quando hec e
runt . et quod
signum aduen
tus tui . et con
summationis
seculi . ⁴ Et res
pondens ihs
dixit eis . Uidete
nequis uos se
ducat . ⁵ multi
enim uenient
in nomine meo
dicentes ego
sum xp̄s et mul
tos seducent .
⁶ Audietis autem
proelia et opi
niones proeli
orum . Uidete

ne turbemini .
Oportet enim haec
fieri sed nondū
est finis . ⁷ insur
get enim gens con
tra gentem . et
regnum aduer
sus regnum . et
erunt fames . et
pestes . et terre
motus per loca .
⁸ Omnia autem haec .
initia sunt partu
ritionis . ⁹ Tunc
tradent uos in tri
bulationem . et
occident uos et e
ritis odio omnibus
gentibus propter
nomen meum

¹⁰ Et tunc scandaliza buntur multi .
et inuicem tradent .
et odio habebunt
inuicem . ¹¹ Multi
pseudoprofeti
exsurgent et se
ducent multos .
¹² Et qūm abundauit
iniquitas refri
gescit caritas mul
torum . ¹³ Sed qui
permanserit in
finem hic saluus
erit . ¹⁴ et praedi
cabitur hoc euan
gelium regni . in
uniuerso orbi .
in testimonium
omnibus gentibus .

et tunc ueniet
— finis —
* ¹⁵ Cum ergo uideri
* tis abhomina
* tionem deso
* lationis . quod
dictum est per
daniel profeta
stantem in lo
co scō qui le
git intellegat .
¹⁶ Tunc qui in iudea
sunt fugiant
in montibus .
¹⁷ Et qui in tecto .
non descendat
tollere aliquid
de domo . ¹⁸ Et
qui in agro non
reuertatur re

Fol. 63.

Fol. 64. tro tollere tu-
nicam suam .
¹⁹ Uae autem preg-
nantibus et nu-
trientibus in
illis diebus .
²⁰ Orate autem ut
non fiat fuga
uestra hieme
uel sabbato .
²¹ Erit enim tunc
tribulatio mag-
na qualis non
fuit ab initio se-
culi usque mo-
do neque fiet .
²² Et nisi dñs breui
asset dies illos
non fieret sal-
ua omnis caro
sed propter elec-
tos breuiabuntur
dies illi . ²³ Tunc
si quis uobis dixe-
rit ecce hic xp̄s
ecce illic nolite
credere . . ²⁴ Sur-
gent enim pseodo-
xp̄i . et pseodopro-
fetae . et dabunt
signa magna et pro-
digia . Ita ut in er-
rore inducantur .
Si fieri potest etia-
electi . ²⁵ ecce prae-
dixi uobis . ²⁶ Si au-
tem dixerint uobis .
ecce in solitudine
est . nolite exire .
ecce in domibus

nolite credere
²⁷ Sicut enim fulgor
exit ab oriente et
paret usque ad oc-
cidentem . Ita erit
aduentus filii ho-
minis . ²⁸ Ubi-
que enim fuerit
copus illic congre-
gabuntur aquilae .
²⁹ Statim autem post
tribulationem die-
rum illorum . Sol
obscurabitur . et
luna non dabit lu-
men suum . et stel-
lae cadent de caelo .
Et uirtutes caelorum
commouebuntur .
³⁰ Et tunc parebit signum
filii hominis in caelo .
Et tunc plangent se
omnes tribus terre
Et uidebunt filium
hominis uenientem
in nubibus caeli .
Cum uirtute et glo-
ria multa . ³¹ Et mit-
tet angelos suos
cum tuba et uoce
magna . et congre-
gabunt electos eius .
a quattuor uentis .
A summis caelorum
usque ad terminos
eorum . Cum coe-
perint haec omnia
fieri . respicite
et eleuate caput .
quoniam adpropiat re-

demptio uestra .
³² A facie autem arbo-
ris fici discite
parabolam . Cu-
iam ramus eius
tener fuerit et
folia nascuntur .
scitis quia prope
est aestas . ³³ Sic
et uos cum uide-
ritis omnia haec .
cognoscite quoniam
prope est in limi-
ne . † ³⁴ Amen dico
uobis quia non
preteribit haec
generatio donec
omnia haec fiant
³⁵ Caelum et terra
transsient . uer-
ba uero mea . non
praeteribunt .
³⁶ De die autem illa nemo
scit . neque
angeli caelorum .
neque filius nisi
pater solus . .
³⁷ Sicut autem in die-
bus noe . Ita erit ad-
uentus filii hominis .
³⁸ Sicut enim erant in
diebus ante diluuium .
manducantes et bi-
bentes . nubentes
et nuptum tradentes .
usque in die qua in-
trauit noe in arca .
³⁹ et non cognouerunt
donec uenit diluuium
et tulit omnes .

sic erit aduentus
filii hominis . —
⁴⁰ Tunc duo erunt in a-
gro . unus adsu-
metur et unus re-
linquetur . ⁴¹ duae
molentes ad mo-
lam unus adsume-
tur et unus relin-
quetur . ⁴² Duo in
lecto unus adsu-
metur et unus re-
linquetur . ⁴³ Uigi-
late ergo quia nesci-
tis quia hora dñs
uester ueniet . .
⁴⁴ Illud autem scitote
quoniam si sciret pater
familias quia hora
fur uenit uigilaret
utique et non si-
neret perfodire
domum suam .
⁴⁵ Ideo et uos estote
parati . quia qua
hora non speratis
filius hominis uen-
turus est .
⁴⁶ Quis enim est fide-
lis seruus et
prudens quem
constituit dñs
suus . super do-
mum suam . ut
det cibos in tem-
pore . ⁴⁷ Beatus
seruus ille quem
ueniens dñs eius
inuenit faciente-
sic . ⁴⁸ Amen dico

Fol. 65.

Fol. 66. uobis . qūm super omnia bona sua constituet eum .

⁴⁹ Si autem dixerit malus seruus ille in corde suo . Moram facit dñs meus uenire

⁵⁰ Et incipiet percutere conseruos suos . manducet autem et bibat cum ebriis . ⁵¹ ueniet autem dñs serui illius in die qua non sperat et hora qua ignorat . ⁵² et diuidet eum et partem eius cum hy-

pocritis ponit . illic erit fletus et stridentium . —

†25. Tunc simile est regnum caelorum . de cem uirginibus . qui acciperunt lampadas suas . et uenerunt obuiam sponso et sponsae . ² quique autem erant ex ipsis fatuae . et quique prudentes .

³ Fatuae autem accipientes lampadas suas . non sumserunt secum oleum . ⁴ Prudentes autem acceperunt oleum in uasis cum lampadibus suis

⁵ Mora autem sponso faciente dormitauerunt omnes uirgines et dormiebant . ⁶ media autem nocte clamor fatus est . ecce sponsus uenit exite in obuiam ei . ⁷ Tunc surrexerunt omnes uirgines ille . et composurunt lampadas suas . ⁸ Fatuae autem sapientibus dixerunt . date nobis de oleo uestro quia lampades nostre extinguuntur . ⁹ Responderunt autem

prudentes dicentes . ne forte non sufficiat nobis

et uobis . Ite potius ad uendentes et emite uobis . .

¹⁰ Abeuntibus autem illis emere . uenit sponsus et quae paratae erant intrauerunt cum eo in nuptias et clusa est ianua . ¹¹ Nouissime ueniunt relique uirgines dicentes . dñe dñe aperi nobis . ¹² At ille respondens ait . Amen dico uobis —

nescio uos . ¹³ Uigilate itaque quia nescitis horam illam . neque diē

¹⁴ Sicut enim homo peregre futurus uocauit seruos suos et tradidit illis bona sua . ¹⁵ et uni dedit quinque talenta . alii autē duo . alii uero unum . unicuique secundum propriam uirtutem et profectus est .

¹⁶ Statim autem abiit qui quinque talentas acceperat . Et operatus est in eis

et fecit alia quinque talenta . ¹⁷ similiter et qui duo acceperat lucratus est in eis alia duo ; ¹⁸ qui autē unum acceperat abiens fodit in terrā . et abscondit pecuniam dñi sui .

¹⁹ Post multum uero temporis uenit dñs seruorum illorum . et posuit cum eis rationem .

²⁰ Et accedens qui quinque talenta acceperat optulit alia quinque talenta dicens .

Dñe quinque talen-

ta

mihi dedisti . ecce alia quinque talenta superlucratus sū .

²¹ ait illi dñs eius . Euge serue bonae et fidelis . quia supra pauca fuisti fidelis . supra multa te constitui am . intra in gaudium dñi tui .

²² Accedens autem et qui duo talenta acceperat ait dñe duo talenta mihi dedisti . ecce alia duo talenta lucratum sum . ²³ ait illi dñs eius . euge serue bone et fidelis

quia super pauca fuisti fidelis . supra multa te constitui am . intra in gaudium dñi tui .

²⁴ Accedens autem et qui unum talentum acceperat . ait dñe . scio quia homo durus es — et metes ubi non seminasti . et congregas ubi non sparsisti . ²⁵ et timens abi et abscondi talentum tuum in terra . ecce abest tuum . ²⁶ Respondens autem dñs eius dixit . Male serue

Fol. 67.

Fol. 68. et piger. Scie
bas quod meto
ubi non semino.
et congreco ubi
non sparsi. ²⁷op^{or}
tuit ergo te com
mittere pecuni
am meam numu
lariis. et ueni
ens ego recepis
sem meum cum
usuris. ²⁸ Tolli
te itaque ab eo ta
lentum. et date
ei qui abet decim
talenta. ²⁹Omni
enim habenti da
bitur et abunda
bit ei. ab eo autē
qui non habet
Et quod habet au
feretur ab eo. ³⁰ Et
hunc nequam ser
uum proicite fo
ris in tenebras
exteriores ibi e
rit fletus et stri
dor dentium. —
†³¹ Cum autem uene
rit filius hominis
in maiestate sua.
et omnes angeli
cum eo. tunc se
debit super sedē
maiestatis suae.
³² et congregabun
tur ante eum
omnes gentes. et
separabit eos ab
iuicem. sicut

segregat oues
pastor ab hedis.
³³ et statuet oues
quidem ad dextrā
suam. hedos au
tem ad sinistra.
³⁴ Tunc dicit rex his
qui ad dextris eius
sunt. Uenite
benedicti patrīs
mei. possidete
paratum uobis
regnum caelōrū.
a constitutionē
mundi. ³⁵ Esurii
enim et dedistis
mihi manducare
Sitiui et dedistis
mihi bibere. —
Ospes eram et col
legistis me. ³⁶ Nu
dus et operuisti
me. Infirmus
et uisitastis me
In carcerem et ue
nistis ad me.
³⁷ Tunc responde
bunt ei iusti. dicen
tes dñe quando
te uidimus esuri
entem et pauimus
Sitientem et pota
uimus. ³⁸ quando
autem te uidimus
ospitem et colle
gimus. Aut nu
dum et cooperui
mus. ³⁹ Quando au
tem te uidimus
infirmum aut

in carcerem et
uenimus ad te
⁴⁰ Et respondens rex
dicet illis. Amen
dico uobis qua
diu fecistis uni
horum fratrū
meorum mini
morum mihi fe
cistis. ⁴¹ Tunc
dicit et eis qui ad
sinistra sunt
Discedite a me ma
ledicti in ignem
aeternum. qui
praeparatu est
diabolo et ange
lis eius. ⁴² Esurii
enim et non de
distis mihi man
ducare. Sitiui
et non dedistis mi
hi potum. ⁴³ ospes
eram et non col
legistis me. nu
dus et non coope
ruistis me. In
firmus et in car
cerem et non ue
nistis ad me
⁴⁴ Tunc responde
bunt et ipsi dicen
tes dñe quando
te uidimus esu
rientem. aut si
tientem. aut os
pitem. aut nudū
aut infirmum.
aut in carcerem
et non mistruiimus
tibi

⁴⁵ Tunc responde
bit illis dicens.
Amen dico uobis.
quamdiu non fe
cistis uni de mi
noribus his nec
mihi fecistis.
⁴⁶ Et ibunt hi in poe
nas aeternas. ius
ti autem in uita
aeternam. —
^{26.} ¹ Et factum est
postquam con
summauit ihs.
hos sermones
omnes. Dixit
discipulis suis.
² Scitis quia post bi
duum pascha fi
et. et filius homi
nis tradetur ut
crucifigatur. —
³ Tunc congregati
sunt principes
sacerdotum et
scribae et senio
res populi. in a
trium principis
sacerdotum. qui
dicebatur caiafas
⁴ Et consilium fece
runt. ut ihm dolo
tentes occiderent.
⁵ Dicebant autem
non in diem festū.
ut non tumultus
fiat in populo.
⁶ Cum autem esset ihs
in bethania. in do
mum simonis le

Fol. 69.

Fol. 70. prosi. ⁷ Accessit ad eum mulier Habens uasculū unguenti preti osi. et infudit super capud eius recumbente ipso. ⁸ Uidentes autem discipuli eius indignati sunt dicentes. ut quid perditio haec. ⁹ Potuit istud unguentum uenundari pretio et dari pauperibus. ¹⁰ Cognoscens autē ihs ait illis. quid ^{cenadi} molesti estis mulieri opus enim

bonum operata est in me. ¹¹ Semper enim pauperes habebitis uobis cum. me autem non semper habebitis. ¹² mittens enim hec. unguentum hoc in corpus meum. ad sepeliendum me fecit. ¹³ Amen autē dico uobis. ubi cumque fuerit predicatum euangelium hoc in toto mundo dicitur. et quod fecit haec in memoriam ipsius.

¹⁴ Tunc abiit unus de duodecim. qui dicitur iudas scariota. ad principes sacerdotum ¹⁵ et ait illis. quid uultis mihi dare et ego eum uobis tradam. at illi constituerunt ei triginta stateres. ¹⁶ Exinde querebat oportunitatem ut eum traderet eis. ¹⁷ prima autem azymorum. Accesserunt discipuli ad ihm

dicentes ei. Ubi uis paremus tibi pascam manducare. ¹⁸ At ille dixit. Ite in ciuitatem ad quendam et dicite magister dicit. Tempus meum prope est. Aput te faciam pasca cum discipulis meis. ¹⁹ et fecerunt discipuli sicut constituit illis ihs. et parauerunt pascha. ²⁰ Uespere autem facto discubuit cum duodecim discipulis.

²¹ Et edentibus illis dixit. Amen dico uobis quod unus ex uobis traditurus est me. ²² Et contristati nimis coeperunt dicere singuli num quid ego sum dñe. ²³ At ipse respondens ait. qui intinguet mecum manum in parapside hic me tradet. ²⁴ Et filius quidem huius hominis uadit sicut scriptum est de eo. Uae autem homini illi

per quem filius hominis tradetur. bonum erat illi si non fuisset natus homo ille. ²⁵ Respondens autem iudas qui traditurus erat eum dixit. num quid ego sum rabbi. Ait illi ihs. tu dixisti. ²⁶ Ipsi autem cenantibus. Accipit ihs panem et benedicens. fregit et dedit discipulis suis. et ait. Accipite et manducate

Hoc est corpus meum. ²⁷ et accipiens calicem. gratias agens dedit illis dicens. bibite ex hoc omnes. ²⁸ hic est enim sanguis meus noui testamenti. qui pro multis effundetur in remissione peccatorum. ²⁹ Dico autem uobis. non bibam amodo de hac creatura uitae. usque in diem illum. Cum illud bibam uobis cum in regno patris mei. ³⁰ Et ymnus

dicto exierunt in monte oliueti. ³¹ Tunc dicit illis ihs omnes uos scandalum patiemini in me in huius nocte. scriptum est enim percutiam pastorem et dispergentur oues gregis. ³² Sed postquam resurrexero precedam uos in galilea. — ³³ Respondens autem petrus ait ei. Si omnes scandalizabuntur in te ego numquam scandalizabor. ³⁴ dicit illi ihs. amen dico tibi

Fol. 71.

Fol. 72. quod hac note an
tequam gallus
cantet . ter me
negabis . ³⁶ Ait illi
petrus etiam
si me oportue
rit mori tecum
non te negabo .
Similiter autem
et omnes discipu
li dixerunt . .
^{*36} Tunc uenit ihs
^{*cum} illis . in pre
^{*dium} quod di
^{*citur} gessema
^{*ni} . et dicit dis
^{*cipulis} suis se
dete hic donec
eo illuc orare .
³⁷ Et adsumto petro
et duobus filiis

zebedei . coepit
cotristari et mes
tus esse . ³⁸ Tunc
ait illis tristis
est animam mea[—]
usquae ad morte[—] .
sustinete hic et
uigilate mecum .
³⁹ Et progressus pu
sillum . . proci
dit in faciem sua[—] .
orans et dicens .
Pater meus si pos
sibile est trans
seat a me calix is
te . Sed tamen
non sicut ego uo
lo sed sicut tu .
⁴⁰ Et uenit ad disci
pulos suos et in
uenit eos dormi
entes

Et ait petro . sic
non potuistis u
na hora uigilare
mecum . ⁴¹ uigila
te et orate ut n^{on}
intretis in tem
tationem . sps
quidem promptus
caro autem infir
ma . ⁴² Iterum se
cundo abiens o
rauit dicens .
Pater meus si n^{on}
potest hoc tran
sire a me nisi il
lud bibam fiat
uoluntas tua .
⁴³ Et ueniens inue
nit eos iterum
dormientes .
erant enim

oculi eorum gra
uati . ⁴⁴ et relictis
illis abiens ora
uit iterum tertio
eundem sermo
nem dicens .
⁴⁵ Tunc uenit ad dis
cipulos et dicit
eis . dormite iam
et requiescite .
ecce iā adpropia
uit hora et fili
us hominis tra
detur in manus
peccatorum .
⁴⁶ surgite eamus
ecce adpropiauit
qui me tradet .
⁴⁷ Et adhuc eo loqu^{ente}
ecce iudas unus
de duodecim uenit

et cum eo turba
multa cum gla
diis et fustibus
missi a principi
bus sacerdotū
et senioribus
populi . ⁴⁸ qui au
tem tradidit eū
dedit illis signū
dicens quemcū
que osculatus
fuero ipse est
tenete eum . ⁴⁹ Et
confestim acce
dens ad ihm dixit .
haue rabbi . et os
culatus est eum .
⁵⁰ At ihs dixit illi .
amice a quod ue
nisti . tunc acce
dentes manus in

iecerunt in ihm
et tenuerunt eū
⁵¹ Et ecce unus ex his
qui erant cum
ihu extendens
manum exemit
gladium suum .
et percussit ser
uum principis
sacerdotum . et
amputauit auri
culam eius .
⁵² Tunc ait illi ihs
conuerte gladi
um tuum in loco
suo . omnes
enim qui accipi
unt gladium .
gladio peribunt .
⁵³ Aut non putas
posse me modo

rogare patre[—]
meum . et exhi
bebit mihi plus
quam duodeci
legiones ange
lorum . ⁵⁴ quom^o
do ergo imple
buntur scrip
turae quia sic
oportet fieri^s
⁵⁵ In illa ora dixit
ihs turbis . Si
cut ad latronē
uenistis cum
gladiis et fusti
bus conprehē
dere me . Cotti
die apud uos se
debam in tem
plo docens et n^{on}
me tenuistis .

⁵⁶ Hoc autem totum
factum est . ut im
plerentur scrip
turae profetarū[—] .
Tunc discipuli om
nes derelicto eo
fugerunt . ⁵⁷ At illi
tenentes ihm .
Duxerunt ad caia
fan principem
sacerdotum . U
bi scribae et seni
ores conuenerant .
⁵⁸ Petrus autem seq^s
batur eum a longe,
usque in atrium
principis sacerdo
tum . et ingres in
tro . sedebat cu[—]
ministris ut uide
ret exitum rei . . —

Fol. 73.

Fol. 74. ⁵⁹ Principes autē sacerdotum . et seniores . et uni uersum conciliū . querebant falsū testimonium contra ihm ut eum morti traderent ⁶⁰ et non inuenerunt . Et multi falsi testes accesserunt et non inuenerunt . Nouissime autem accedentes duo falsi testes ⁶¹ dixerunt . . Hic dixit possum destruere templum dī et in triduo illud reaedificabo

⁶² Et surgens princeps sacerdotū ait illi . nihil res pondis ad ea quae isti aduersus te testificantur .

⁶³ Ihs autem tacebat . Et respondens princeps sacerdotum ait illi — Adiuro te per dñm uiuum . ut nobis dicas si tu es xp̄s filius dī .

⁶⁴ Dicit illi ihs tu dixisti . tamen dico uobis . A modo uidebitis filium hominis sedentem ad dextram uirtutis .

Et uenientem super nubes caeli .

⁶⁵ Tunc princeps sacerdotum concidit uestimenta sua dicens . blasfemauit . Quid adhuc egemus testibus . Ecce nunc audistis blasfemiam eius . ⁶⁶ quid uobis uidetur . at illi respondentes dixerunt reus est morti . ⁶⁷ tunc expuerunt in faciem eius et coalap̄is eum ceciderunt . alii autē palmas in faciem ei dederunt ⁶⁸ dicentes . profetiza nobis xp̄e quis te percussit .

⁶⁹ Petrus uero sedebat foris in atrio . Et accessit ad eum una ancilla dicens . Et tu eras cum ihu galileo . ⁷⁰ At ille negauit coram omnibus dicens . ne scio quid dicis .

⁷¹ Exeunte autem illo ianua . Uidit illū alia ancilla et ait eis . ibi . et hic erat cum ihu nazoreno .

⁷² Et iterum negauit cum iuramento . quia non noui hominem

⁷³ Post pusillum autem accedentes qui stabant dixerunt petro . uere ex illis es tu . Etenim loquella tua manifestū te facit . ⁷⁴ Tunc coepit deuotare se et iurare . Quod non noui hominem . et continuo gallus cantauit . ⁷⁵ Et rememoratus est petrus uerbi ihu dicentis sibi . quod priusquam gallus cantet ter me negabis . et egressus foras amarissime plorauit . . .

*27. ¹ Mane autem factum . ² consilium . ³ acceperunt . omnes principes sacerdotum et seniores plebis aduersus ihm . ut eum morti traderent . ⁴ et uinctum eum adduxerunt et tradiderunt pontio pilato presidi . —

⁵ Tunc uidens iudas qui eum tradidit quā damnatus est . penitentia ductus . retulit triginta argenteos

Fol. 75. principibus sacerdotum et senioribus ⁴ dicens . peccaui quod traderim sanguinē iustum . At illi dixerunt quid ad nos tu uideris .

⁵ Et proiecitis argenteis in templo . secessit . Et abiens laqueo se suspendit . ⁶ Principes autem sacerdotū . Acceptis argenteis dixerunt . non licet mittere eos in corban quia pretium sanguinis est . ⁷ Consilio autem accepto inter se emerunt agrum figuli in sepultura peregrinorum . ⁸ propter hoc uocatus est ager ille aceldama . quod est ager sanguinis usque in hodiernū diem . .

⁹ Tunc repletum est quod dictum est per hieremiam prophetam dicentem . Et acciperunt triginta argenteos . praetium adpraetiatum quod adpraetiauerunt a filiis israel . ¹⁰ et dederunt eos in agrum figuli .

Fol. 76. sicut constituit mihi dñs . . ¹¹ Ihs autem stetit ante presidem . Et interrogauit eum preses dicens . tu es rex iudeorum . dixit ei ihs tu dixisti . ¹² et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus nihil respondebatur . ¹³ Tunc dixit illi pilatus . Non audis quanta aduersus te dicunt testimonia . ¹⁴ Et non respondit illi ullum uerbū .

Ita ut miraretur preses uehementer . ¹⁵ Per diem autem sollempnē consueuerat preses dimittere populo unum uincum quem uoluissent . ¹⁶ Habebant autem tunc uincum insignem . qui dicebatur barabhas . ¹⁷ congregatis autem illis dixit pilatus . quem uultis dimittam uobis . barabban an ihm qui dicitur xp̄s . ¹⁸ sciebat enim quod per inuidiam tradiderunt eum .

¹⁹ Sedente autem illo pro tribunali . Misit ad eum uxor eius dicens . nihil sit tibi et iusto illi . Multa enim passa sum hodie per uisum . propter eum . ²⁰ Princeps autem sacerdotum et seniores . persuaserunt populū . ut peterent barabban . ihm uero perderent . . ²¹ Respondens autem preses dicit illis . Quem uultis de duobus dimittam uobis . at illi dixerunt barabban : ²² dicit illis

pilatus quid ergo faciemus ihm qui dicitur xp̄s . Dicunt omnes crucifigatur . ²³ Ait illis preses quid enim male fecit . at illi magis clamabant dicentes crucifigatur . ²⁴ Uidens autem pilatus . quomodo nihil proficit sed magis tumultum fieri . Accepta aqua lauit manus coram populo dicens innoceat ego sum a sanguine iusti huius uos uideritis . ²⁵ et respondens

uniuersa turba dixit . Sanguis eius super nos et super filios nostros . ²⁶ tunc dimisit illis barabban . Ihm autem flagellis caesum tradidit ut crucifigeretur . . ²⁷ Tunc milites presidis susceperunt eum in pretorio . et congregauerunt ad eum totam cohortem . ²⁸ Et induerunt eum clamidem coccineam . circumdederunt eum et purpurem

²⁹ Et coronam de spinis posuerunt super caput eius . et harundinem in dextrā eius . Et ad geniculas se ante eum . deludebant eum dicentes . haurae rex iudeorum .

³⁰ Et expuentes in eum . acceperunt harundinem . Et percutiebant caput eius . ³¹ Et postquam inluserunt eum . dispoliauerunt eum et clamidem . Et induerunt eum

uestimenta eius . Et duxerunt eum ut crucifigerent . ³² Exeuntes autem inuenerunt hominem cyrenēum nomine simonē . Hunc angariauerunt ut tollet crucem eius . ³³ Et uenerunt in locum qui dicitur golgotha quod est caluarie locus . ³⁴ Et dederunt ei bibere acetum felle mixtum . Et cum gustasset noluit bibere . . ³⁵ Postquam autem crucifixi erant

eum . diuiserunt sibi uestimenta eius sortem mittentes . ut imple retur quod dictum est per prophetam . Diuiserunt uestimenta mea sibi et super uestem meam miserunt sortem .

³⁶ Et sedentes seruabant eum . ³⁷ et inposuerunt super caput eius causam eius scriptam . hic est rex iudeorum . ³⁸ Tunc crucifixi erant cum eo duo latrones

Fol. 77.

Fol. 78. Unum ad dextris
et unum ad sinis
tris. ³⁹ Transe
untes autem.
blasfemabant
eum mouentes
capita sua ⁴⁰ et di
centes. ua. qui
destruebat tem
plum dī et in tri
duo illud rae
dificabat. libe
ra te si filius es
dī. descende
de cruce. ⁴¹ Simi
liter et princi
pes sacerdotū
deludentes eū
cum scribis et
fariseis dice
bant. ⁴² Alios sal
uos fecit. seip
sum non potest
saluum facere.
Si rex est isrl descen
dat nunc de cruce
et credimus illi.
⁴³ Confidit in dō li
beret nunc eum
si uult eum. dixit
enim quia filius
dī sum. ⁴⁴ Id ipsu
autem et latrones
qui erant cum eo
inproperabant ei. .
⁴⁵ A sexta autem hora.
tenebre factae sunt
super uniuersa
terram. usque
ad horam nona. .
⁴⁶ Circa autem nona
horam clamauit ihs.

uoce magna di
cens. heli. heli.
lima sibactani.
Hoc est dīs dīs meus.
ut quid me dere
liquisti. ⁴⁷ Quidā
autem illic stan
tes dicebant.
quia heliam uocat
iste. ⁴⁸ et continuo
adcurrrens unus
ex eis accepta
spungia imple
uit aceto. et inpo
suit harundini
et dabat ei bibere.
⁴⁹ Ceteri uero dix
erunt. sine uide
amus si uenit
helias et libera
uit eum. ⁵⁰ Ihs autē
iterum clamans
uoce magna emi
sit spm. ⁵¹ Et ecce
uelum templi scis
sum est in duabus
partes. a summo
usque deorsum.
Et terra mota est.
et petrae fisse sunt.
⁵² et monumenta
aperta sunt.
Et multa corpora
scōrum dormien
tium resurrex
erunt. ⁵³ Et exeun
tes de monumen
tis. post resurrec
tionem ipsius. in
troierunt in scām
ciuitatem. et appa
ruerunt multis. —
.. .. .

⁵⁴ Centurio autem.
*et qui cum eo
*erant custodi
*entes ihm. ui
*su terre motu
et his quae fiebant.
timuerunt ual
de dicentes. ue
re dī filius erat
iste. . ⁵⁵ Erant
autem ibi mulie
res multe a lon
ge uidentes.
quae secutae e
rant ihm a gali
lea ministran
tes ei. ⁵⁶ inter quas
erat maria mag
dalena. et maria
iacobi. et ioseph

mater et mater
filiorum zebedei.
⁵⁷ Cum sero autem
factum esset —
uenit quidam ho
mo diues ab ari
matia nomine
ioseph. qui et
ipse discipulus
erat ihu. ⁵⁸ Hic
accessit ad pilatu
et petit corpus ihu.
Tunc pilatus ius
sit reddi corpus.
⁵⁹ Et accepto corpore
ioseph inuoluit
illud in sindone
mundo. ⁶⁰ et posuit
eum in monumen
to suo nouo quod

Fol. 79. excidit in petra.
et aduoluit lapi
dem magnum ad
ostium monumen
ti et abiit. ⁶¹ erat
autem ibi maria
magdalena. et al
tera maria se
dentes contra
sepulchrum.
⁶² Altera autem die
quae est post pa
rasceue. Conue
nerunt principēs
sacerdotum. et
farisei ad pilatū
⁶³ dicentes. domi
ne rememorati
sumus quod ille
seductor dixit

adhuc uiuens. .
post tertium die
resurgam. ⁶⁴ iube
ergo custodire
sepulchrum us
quae in diem ter
tium. ne forte
ueniant discipu
li eius et furen
tur eum et dicant
plebi surrexit
a mortuis. et e
rit nouissimus
error peior pri
ori. . ⁶⁵ Ait illis pi
latus habetis cus
todes ite custodi
te sicut scitis.
⁶⁶ Illi autem euntes
munierunt sepul

Fol. 80. lectio in uegilis pascē
per altare

chr̄um . signantes
lapidem cum cus
todibus . . .

*28. ¹ Uespere autem

*sabbati . quae

*lucescit in pri

*ma sabbati . Ue

nit maria magda

lena . et altera

maria uidere se

pulchrum . ² Et

ecce terre motus

factus est magnus

Angelus enim dñi

descendit de caelo .

et accedens re

uoluit lapidem

ab osteo et sede

bat super eum .

³ Erat autem aspec

tus eius sicut ful

gor et uestimen

ta eius candida si

cut nix . ⁴ prae ti

more autem eius

exterriti sunt cus

todes . et facti

sunt uelut mor

tui . . . ⁵ Respon

dens autem ange

lus dixit mulieri

bus . nolite time

re uos . Scio eni

quod ihm qui cru

cifixus est que

ritis . ⁶ non est hic

surrexit enim si

cut dixit . ueni

te uidete locum .

ubi positus erat dñs

⁷ Et cito euntes di

cite discipulis

eius . Quia sur

rexerit a mortuis

et ecce precedet

uos in galileam

et ibi eum uidebi

tis . ecce praedixi

uobis . ⁸ et exie

runt cito de mo

numento cum ti

more et gaudio

magno . currentes

nuntiare discipu

lis . ⁹ cum autem

abierent nuntia

re discipulis . Et

ecce ihs occurrit il

lis dicens . haurate .

Illi autem acceden

tes tenuerunt pe

des eius et adora

uerunt eum .

¹⁰ Tunc ait illis ihs . no

lite timere . Ite nun

tiate fratribus meis

ut eant in galileam .

et ibi me uidebunt .

¹¹ Quae cum abierent .

ecce quidam de custo

dibus uenerunt in

ciuitatem et nuntia

uerunt principi

bus sacerdotum .

omnia quae facta sunt .

¹² Et congregati cum se

nioribus consilio

accepto pecunia

multam dederunt

militibus ¹³ dicentes

In uigi
liis
pascē

lectio tertia ad Fontes

dicite quia disci

puli illius noctu

uenerunt et fu

rati sunt eum no

bis dormientibus .

¹⁴ Et si hoc auditum fu

erit a praeside

nos suadebimus

ei et sequeos uos

faciemus . ¹⁵ At illi

accepta pecunia .

fecerunt sicut

erant edocti .

et diuulgatum

est uerbum istud

apud iudeos us

quae in hodiernū

diem . ¹⁶ Undecū

autem discipuli

abierunt in galilea

in montem ubi

constituerat illis

ihs . ¹⁷ et uidentes

eum adorauerunt

eum . quidam au

tem dubitauerunt .

¹⁸ Et accedens ihs

locutus est eis

dicens . ¹⁹ data

est mihi omnis

potestas in caelo

et in terra .

²⁰ Euntes ergo doce

te omnes gentes

baptizantes eos .

in nomine patris .

et filii . et sp̄s sc̄i .

²¹ Docentes eos ser

uare omnia quae

cumque mandaui

uobis

seconda firia in albas

Et ecce ego uobis

cum sum . . omni

bus diebus us

quae ad consum

mationem seculi

~~~~~

EVAGELIVM .

SECUNDUM .

MATTHEUM .

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

INCIPIT EUAN

LIUM . SECUNDUM

IOHANNEM . . .

~~~~~

~~~~~ initium . euangelii ~~~~~

~~~~~ secund . iohanne ~~~~~

* 1. ¹ In principio

* erat uerbum .

* et uerbum erat

* apud dñm . et dñs

* erat uerbum .

* ² hoc erat in prin

* cipio apud dñm .

³ omnia per ipsum

facta sunt et sine

illo factum est nihil

quod factum est

⁴ in eo uita est . et ui

ta erat lux hominu

⁵ et lux lucet in tene

bris et tenebre

eum non compre

henderunt . .

⁶ Fuit homo missus

a dō cui nomen e

rat iohannes

Fol. 203. ⁷ Hic uenit in testi-
monium u^t testi-
monium perhibe-
ret de lumine .
ut omnes crede-
rent per illum .
⁸ Non erat ille lum^{en} .
sed ut testimoni-
um diceret de lu-
mine . ⁹ Erat lu-
men uerum
quod inluminat
omnem homine^m
uenientem in hunc
mundum . ¹⁰ In hoc
mundo erat et
mundus per eum
factus est . et mun-
dus eum non cog-
nouit . ¹¹ In sua ue-

nit et sui eum
non recipiunt .
¹² Qui autem recipi-
unt eum dedit
illis potestatem
filios dī fieri .
His qui credunt
in nomine eius .
¹³ Qui non ex sangui-
ne . neque ex uo-
luntate carnis .
neque ex uolunta-
te uiri . sed ex dō
nati sunt . ¹⁴ et uer-
bum caro factu^m
est et habitabit
in nobis et uidi-
mus gloriam eius .
Gloriam tamquam
unici a patre

plenum gratiae
et ueritatis . ¹⁵ iohan-
nes testimonium
dicit de illo et cla-
mat dicens . hic
est quem dixi . qui
post me uenit an-
te me factus est .
Quia prior me fuit .
¹⁶ qūm de plenitudi-
ne eius nos omnes
accepimus et gra-
tiam pro gratia .
¹⁷ qūm lex per moysen
data est . Gratia
autem et ueritas
per ihm xpm fata est .
¹⁸ Dm nemo uidit um-
quam . unigenitus
filius dī qui est

in sinu patris ipse
enarrauit . ¹⁹ et hoc
est testimonium
iohannis . Cum
misissent iudei
ex hierusalem sa-
cerdotes et leui-
tas ad eum ut in-
terrogarent eu^m
tu quis es . ²⁰ Et con-
fessus est et non
negauit . Et con-
fessus est quonia^m
ego non sum xps .
²¹ Et interrogauerunt
eum quid ergo .
helias es tu et dixit
non sum . profe-
ta es tu et respon-
dit non . ²² dixerunt

ergo ei qui^s es .
ut responsum
demus his qui
nos miserunt .
quid dicis de te
ipso . ²³ ait ego
uox clamantis
in deserto para-
te uiam dñi . si-
cut dixit esaia
profeta . ²⁴ Et qui
missi erant ex
phariseis . ²⁵ In-
terrogauerunt
eum dicentes .
Quid ergo tu bap-
tizas si tu non
es xps . nequae
helias . nequae
profeta .

²⁶ Respondit illis
iohannes dicens .
Ego quidem baptizo
uos in aqua in peni-
tentia . in medio
autem uestrum
stat quem uos
nescitis . ²⁷ Ipse est
qui post me uenit .
qui ante me factus
est . Cuius non sū
dignus soluere
corrigia calciamen-
torum eius . . —

²⁸ Haec in bethania fac-
ta sunt trans ior-
danen ubi erat
iohannes baptizans
²⁹ Postera autem die
uidit ihm ueniente^m .

ad se et dixit .
Ecce agnus dī qui tol-
lit peccatum mundi .
³⁰ Hic est de quo dixi
post me uenit uir
qui ante me factus
est quia prior me
fuit . ³¹ et ego nesci-
ebam illum . Sed
ut manifestaretur
in ist . Ideo ueni
ego in aqua batiza-
re . ³² . Et testatus
est iohannes dicens .
qūm uidi spm des-
cendentem quasi co-
lumbam de celo .
et manentem supra
ipsum . ³³ et ego igno-
lectiones que debeant legi
per vii domenecas lectio
prima domeneca
rabam illum . Sed
his qui me misit
baptizare in aqua
ille mihi dixit . Su-
per quem uideris
spm descendente^m
et manentem in eu^m
ipse est qui bap-
tizat in spu scto . ³⁴ Et
ego uidi et testi-
monium perhibui
qūm hic est ipse
filius dī . ~
³⁵ Postera autem die
iterum stabat
*iohannes . et ex
*discipulis eius duo
³⁶ et intuens ihm
ambulante^m . dixit
ecce agnus dī

Fol. 204.

tertia lectio in die s̄co
Epefania

Fol. 205. ³⁷ Et audierunt eū
duo discipuli sui
loquentem. et se
cuti sunt ihm.
³⁸ Et conuersus ihs
uidit eos sequen
tes se et dixit illis.
quid quaeritis.
At illi dixerunt ei
rabbi quod inter
pretatur magis
ter ubi manes.
³⁹ Dixit illis uenite
et uidete. uene
runt et uiderunt
ubi manebat. Et
apud illum man
serunt illa die.
Hora erat fere de
cima. ⁴⁰ Erat an
dreas frater simo
nis petri unus de
duobus. qui audie
rant ab iohanne
et secuti fuerant eu.
⁴¹ Inuenit hic primu
fratrem suum si
monem et dixit ei.
Inuenimus messia
quod interpreta
tur xps. ⁴² et adduxit
illum ad ihm. Et re
spiciens eum ihs
dixit tu es simon
filius ionae tu uoca
beris cephas quod
interpretatur pe
trus. ⁴³ Sequenti
autem die uoluit
proficisci in galilea.

Et inuenit filippum
et dixit illi ihs seqs
re me. ⁴⁴ erat autem fi
lippus a betsaida.
de ciuitate andreae
et petri. ⁴⁵ Inuenit
filippus nathana
el. et dixit illi. que
scripsit moyses
in lege et profete
Inuenimus ihm fi
lium ioseph a na
zareth. ⁴⁶ et dixit
illi nathanael. ex
nazareth potest
aliquid boni esse.
dicit illi filippus ue
ni et uide. ⁴⁷ uidit
ihs nathanael ueni
entem ad se. et dixit
de illo. Ecce uerus
israhelites in quo
dolus non est. ⁴⁸ Di
cit illi nathanael
unde me nosti.
Respondit ihs
et dixit illi ante
quam te filippus
uocaret cum eses
sub arbore fici
uidi te. ⁴⁹ Respon
dit nathanael et
dixit ei rabbi tu es
filius dī. tu es rex
isrl. ⁵⁰ Respondit
ihs et dixit illi. quia
dixi uidi te sub ar
bore fici credis.
maiora horum ui
debis. ⁵¹ Et dixit ei

Amen amen dico
uobis quia a modo
uidebitis caelum
apertum. et ange
los dī descenden
tes et ascendentes
ad filium hominis. —
* **2.** ¹ Et tertia die nup
tiae facte sunt
* in cana galileae
* Et erat mater ihu
* ibi. . ² uocatus est
* autem ihs et dis
cipuli eius ad nup
tias. ³ et cum de
fecisset uinum.
Dicit mater ihu ad
eum. uinum non
habent. ⁴ et dixit
illi ihs. quid mihi
et tibi mulier non
dum uenit hora mea.
⁵ Dixit autem mater
ihu ministris.
quodcumque dixe
rit uobis facite
⁶ Erant autem hydrae
lapideae sex posite
secundum purifi
cationem iudaeorū.
capentes metraetas
binas uel ternas.
⁷ Dixit illis ihs imple
tae hydrias aqua.
et impleuerunt eas
usque ad summum.
⁸ Et dixit illis aurite nunc
et ferte architricli
no. et atulerunt.
⁹ Cum autem gustasset

Architriclinus
aquam uinum fac
tum et ignorabat
unde esset mi
nistri uero scie
bant quia aurie
rant aquam.
Tunc uocat sponsū
architriclinus
¹⁰ et dixit illi. omnis
homo primum ui
num bonum ponit.
deinde cum inebri
ati fuerint homi
nes id quod deteri
us. tu autem us
que nunc seruas
ti bonum uinum.
¹¹ Hoc primum initiū
fecit ihs signum
in cana galileae. et
manifestauit glori
am suam. et cre
diderunt in illum
discipuli eius. —
¹² Post hec descendit
capernaum ipse
et mater eius et
discipuli eius. et
ibi manserunt non
multos dies.
¹³ Et cum in proximo
esset pascha iude
orum et ascendit
hierosolyma ihs.
¹⁴ Et inuenit in tem
plo uendentes
oues et boues et co
lumbas et num
mularios sedentes

Fol. 206.

Fol. 207. ¹⁵ Et fecit quāsi flagellum de resticula . et omnes eiecit de templo . oues et boues uendentes . et nummuliorum effudit pecunias . et euerit mensas eorū . ¹⁶ Et eis qui columbas uendebant . dixit Tollite hec hinc . et nolite facere domum patris mei domum negotiationis . ¹⁷ Et commemorati sunt discipuli eius quā scriptum est Zelus domus tuae

comedit me . ¹⁸ Responderunt ergo iudei et dixerunt ei . Quod signum ostendes nobis quā hec facis . ¹⁹ Respondit ihs et dixit illis . Soluite templum hoc et in tribus diebus suscitabo illud . ²⁰ Dixerunt ergo iudei quadraginta et sex annis aedificatum est templum hoc et in tri-
duo suscitabis illud . ²¹ Ille autem dicebat de templo corporis sui . ²² cum ergo resurrexit a mortuis

Rememorati sunt discipuli eius . quā hoc dicebat . et crediderunt scripturae et uerbo quod dixerat ihs . ²³ Cum autem esset hierosolymis in die festo pascae . multi crediderunt in nomine eius . uidentes illius signa quae faciebat . ²⁴ Ipse autem ihs . non credebatur se illis . eo quod omnes nosset . ²⁵ et quā non necesse habebat ut aliquis testimonium periberet

de homine . ipse enim sciebat quid eisset in homine . — ^{3.} ¹ Erat autem homo ex farisaeis . nuncius eius . princeps iudaeorum . ² hic uenit ad illum noctu . et dixit illi . rabbi . scimus quā a deo uenisti magister . nemo enim haec signa facere potest quae tu facis nisi sit deus cum illo . ³ Respondit ihs et dixit illi . Amen amen dico tibi nisi quis renatus fue-

lectio prima ad Fontes
rit denuo non potest uidere regnum dei . ⁴ dicit ad eum nicodemus quomodo potest homo renasci cum sit senex . numquid potest homo in utero matris suae de nouo introire et renasci . ⁵ Respondit ihs

In uigiliis pasce Amen amen dico tibi . nisi quis renatus fuerit de aqua et spiritu . non poterit introire in regnum dei . ⁶ quod enim natum est de carne ca-

ro est quā de carne natum est et quod natum est de spiritu spiritus est ⁷ nemineris quia dixi tibi oportet uos denuo renasci . ⁸ spiritus ubi uult spirat et uocem illius audis . sed nescis unde uenit aut quo uadit . Sic et omnis qui natus est ex spiritu . ⁹ Respondit nicodemus et dixit ei quomodo possunt haec fieri . ¹⁰ Respondit ihs et dixit ei . Tu es doctor israel et hec ignoras

¹¹ Amen amen dico tibi quā quod nouimus loquimur . et quod uidimus testificamur et testimonium nostrum non accipitis . ¹² Si terrestria dixi uobis et non creditis . quomodo si celestia dixero uobis credetis . ¹³ Et nemo ascendet in caelo nisi qui de celo descendit filius hominis qui est in caelo . ¹⁴ et sicut moyses exaltauit serpentem in

deserto . sic exaltari oportet filium hominis . ¹⁵ ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat uitam aeternam . ¹⁶ Sic enim dilexit deus hunc mundum . ut filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat uitam aeternam ¹⁷ Non enim misit deus filium suum in hunc mundum sed ut saluetur mun-

Fol. 208.

Fol. 209. dus per ipsum .
¹⁸ qui credit in eum
 non iudicabitur .
 qui autem non cre-
 dit iam iudicatus
 est . qm̄ non cre-
 dit in nomine uni-
 geniti filii dī .
¹⁹ Hoc est autem iudi-
 cium . qm̄ lux
 uenit in hunc mun-
 dum . et dilexe-
 runt homines po-
 tius tenebras
 quam lumen . E-
 rant enim opera
 eorum mala . ²⁰ om-
 nis enim qui mala
 agit odit lumen
 et non uenit ad lu-
 cem . ne manifes-
 tentur opera eius .
²¹ qui autem facit ue-
 ritatem uenit
 ad lumen ut ma-
 nifestentur ope-
 ra eius qm̄ in dō
 sunt perfecta .
 * ²² Post hec uenit ihs
 * et discipuli eius
 * in iudeam terra-
 et ibi moratur cu-
 eis et baptizabat .
²³ erat autem iohan-
 nes baptizans in
 aenon iuxta salim
 qm̄ aquae multae
 erant illic . et ue-
 niebant et baptiza-
 bantur . ²⁴ nondum

enim misus erat
 in carcere iohan-
 nes . ²⁵ Factum est
 ergo ut fieret ques-
 tio inter discipu-
 los iohannis et iu-
 daeos de purifica-
 tione . ²⁶ et uenerunt
 ad iohannem et dix-
 erunt illi . rabbi
 qui erat tecum
 trans iordanem
 cui tu testimonium
 dixisti . ecce hic
 batizat et omnes
 ueniunt ad eum .
²⁷ Respondit iohannis .
 et dixit . non po-
 test homo accipe-
 re aliquid nisi fu-
 erit ei datum de caelo
²⁸ ipsi uos mihi testi-
 monium perhibe-
 tis . qm̄ dixi non
 sum ego xps̄ Sed
 qm̄ missus sum
 ante ipsum .
²⁹ qui habet sponsam
 sponsus est . Ami-
 cus autem sponsi
 qui stat et audit eū
 gaudio gaudet
 propter uocem spon-
 si . hoc itaque
 meum gaudium
 repletum est . ³⁰ illū
 enim oportet cres-
 cere . me autem
 minui . ³¹ qui enim
 de susum uenit

super omnes est .
 qui autem est de
 terra de terra est .
 et de terra loqui-
 tur . qui autem
 de celo uenit su-
 per omnes est .
³² Et quod uidit et au-
 diuit hoc testifica-
 tur . et testimo-
 nium eius nemo
 accipit . ³³ qui autē
 accipit eius testi-
 monium signa-
 uit quia d̄s uerax
 est . ³⁴ qm̄ quem
 d̄s misit uerba dī
 loquitur . non
 enim ad mensura-
 dat d̄s sp̄m . ³⁵ Pater

diligit filium . et
 omnia dedit in ma-
 nu eius . ³⁶ qui cre-
 dit in filium habet
 uitam aeternam .
 Qui autem non credit
 in filium non ui-
 debit uitam . Sed
 ira dī manet super
 illum .
 tertia dominica post pascha
 * 4. ¹ Ut ergo cognouit
 * dñs . audisse fa-
 * riseos . quia ihs
 * plures discipu-
 * los faceret et bap-
 tizaret quam
 iohannes . ² quam
 quam ihs ipse non
 baptizabat sed
 discipuli eius .

³ reliquit iudaeam
 et habiit in galilea-
⁴ Oportebat autem
 illum transire
 per samariam .
⁵ Uenit ergo in ciuita-
 tem samariae que
 dicitur sychar .
 iuxta agrum quod
 dedit iacob iosep
 filio suo . ⁶ Erat
 autem illic fons ia-
 cob Ihs ergo fa-
 tigatus ab itinere
 sedebat sic super
 fontem . Hora e-
 rat quasi sexta .
⁷ Et uenit mulier a sa-
 maria haurire
 aquam . et dicit ei

ihs da mihi bibere .
⁸ discipuli autem ip-
 sius abierant in ci-
 uitatem ut escas
 emerent . ⁹ Dicit
 ergo ei mulier sama-
 ritana . quomodo
 tu cum sis iudeus
 a me bibere petis
 cum sim mulier sa-
 maritana . nec e-
 nim coutuntur iu-
 daei samaritis .
¹⁰ Respondit ihs et
 dixit illi . si scires
 donum dī et quis
 est quis est qui tibi
 dicit da mihi bibere .
 tu magis petisses
 ab eo . Et dedisset

Fol. 210.

lectio secunda ad Fontes

Fol. 211. tibi aquam uiuam .

¹¹ Dicit illi mulier dñe .

nequae hauritoriū

habes et puteus

altus est unde er

go habes aquam ui

uam . ¹² numquid

tu maior es patre

nostro iacob qui

nobis dedit puteū

hunc . et ipse ex eo

bibit et filii eius

et pecora eius . .

in uigiliis
pasce¹³ Respondit ihs et dixit

illi . Omnis qui bi

bet de aqua ista siti

et iterum . nam

qui biberit de aqua

quam ego dederō illi

non sitiet in aeternū .

¹⁴ Sed aqua quam de

dero illi fiet in eum

fons aquae salien ^{finet}

tis in uitam aeternā . †

¹⁵ Dicit ad eum mulier .

dñe da mihi de aqua

hac ut non sitiam

neque ueniam huc

haurire . ¹⁶ dicit illi

ihs uade uoca uirū

tuum et ueni huc .

¹⁷ Respondit mulier

dicens non habeo

uirum . Dicit illi

ihs . bene dixisti

quia uirum non ha

beo . ¹⁸ quinque enī

uiros abuisti . et

nunc quem habes

non est uir tuus

hoc uere dixisti .

¹⁹ Dicit ei mulier dñe

uideo quia profe

ta es tu ²⁰ patres

nostri in monte

hoc adorauerunt

Et uos dicitis quia

in hierusalem est

locus ubi adora

re oportet .

²¹ Dicit illi ihs crede

mihi mulier qm̄

ueniet hora . quan

do neque in monte

isto . neque in hi

erosolymis ado

rabit̄is patrem .

²² Uos adoratis quod

nescitis . Nos ad

oramus quod sci

mus . qm̄ salus ex

iudaeis est . ²³ Sed ue

niet hora et nunc

est cum ueri adora

tores adorabunt

patrem in sp̄u et ue

ritate . Nam et pa

ter tales quaeret

qui adorent eum .

²⁴ sp̄s est d̄s . Et qui ad

orant illum . opor

tet illos in sp̄u et ue

ritate adorare .

²⁵ Dicit illi mulier scio

qm̄ messias uenit

qui dicitur xp̄s . Cum

uenerit ipse adnun

tiabit nobis omnia .

²⁶ Dicit illi ihs egosum

qui tecum loquor

²⁷ Et continuo super

uenerunt discipu

li eius . Et admira

bantur quia cum

muliere loque

batur . nemo ta

men dixit quid que

ris aut quid loq̄s

ris cum illa . † ²⁸ reli

quit ergo mulier

uasculum suum .

et abiit in ciuitate .

et dicit hominibus .

²⁹ Uenite uidete homi

nem omnia quae fe

ci dixit mihi num

quid ille est xp̄s .

³⁰ Exierunt itaque de ci

uitate et ueniebant

ad eum . . ³¹ Inter haec

autem rogabant

eum discipuli sui

dicentes rabbi

manduca . ³² et dixit

illis ego cibum ha

beo quod mandu

care quem uos non

nostis . ³³ dicebant

autem discipuli eius

inter se ne aliquis

attullit illi mandu

care . ³⁴ Dicit illis

ihs mea est esca

ut faciam uolunta

tem eius qui me mi

sit et perficiam o

pus eius . . ³⁵ Nonne

uos dicitis quia ad

huc quadrimens

tre est et messis ue

nit

Ecce dico uobis le

uate oculos uestros

et inspicite regio

nes quia albae sunt

ad messem . ³⁶ nunc

qui metet merce

dem accipit et col

ligit fructum in ui

tam aeternam . ut

et qui seminat pari

ter gaudeat et qui

metet . ³⁷ In hoc enī

est uerbum ueri

tatis . qm̄ alius

est qui seminat et

alius qui metet .

³⁸ Ego misi uos metere

quod non uos labo

rastis . Alii labo

rauerunt et uos

in laboribus eoru

introistis .

³⁹ De ciuitate autem illa

multi crediderunt

in eum samaritano

rum propter uer

bum mulieris quae

testimonium dice

bat quia dixit mihi

omnia quae feci .

⁴⁰ Et cum uenissent ad

eum samaritani

rogauerunt eum ut

ibi maneret . Et man

sit ibi biduo . ⁴¹ Et mul

ti crediderunt prop

ter uerbum eius .

⁴² Dicebant autem muli

eri . quia iam non

propter tuum ser

Fol. 212.

Fol. 213. monem credimus
ipsi enim audiui-
mus et scimus quia hic
est uere saluator
seculi xps —
*⁴³ Post biduum autē
* profectus est inde
* in galileam. ⁴⁴ ipse
* enim ihs testifica-
tus est quia pro
feta in sua patria
honorem non ha-
bet. ⁴⁵ Cum ergo ue-
nisset in galilea
susceperunt eu-
galilei. omnia ui-
dentes quae facie-
bat in hierusale-
in die fe^{to} et ipsi
enim uenerant in

diem festum. —
⁴⁶ Uenit ergo iterum
ihs in cana galileae.
ubi fecerat aquam
uinum. . . Erat au-
tem quidam regu-
lus cuius filius
infirmabatur in
capernaum. ⁴⁷ Hic
cum audisset quia
ihs uenit de iudaea
in galileam. abiit
ad eum et rogabat
ut descenderet
et curaret filium
eius incipiebat
enim mori. . . ⁴⁸ Dixit
ergo ihs ad eum ni-
si signa et prodigia
uideritis non credi-
tis

lectio in albas die sabba-
torum
⁴⁹ Dicit autem ad eum
regulus. dñe
descende prius
quam moriatur
puer meus. ⁵⁰ Dicit
illi ihs uade fili
us tuus uiuit. Et
credidit homo
uerbum quod
dixit ei ihs et ibat
⁵¹ Iam autem descen-
dent^{eo}. serui eius
occurrerunt ei
et nuntiauerunt
dicentes qm̄ fi-
lius tuus uiuit —.
⁵² Interrogabat ergo
horam ab eis qua
melius habuit. Et
dixerunt ei quia

hesternam die hora
septima dimisit il-
lum febris. ⁵³ Cogno-
uit ergo pater quia
illa hora qua illi dixit
ihs quod filius tuus
uiuit. Et credidit
ipse et omnis domus
eius. ⁵⁴ Hoc iterum
secundum signu-
fecit ihs ueniens
de iudea in galileam —
* ^{5.} ¹ Post hec fuit dies fes-
tus iudeorum. et
* ascendit ihs hiero-
* solyma. ² est autem
in hierosolymis in
probatica piscina.
Quae dicitur hebreice
bethesda. quinque.

porticos habens.
³ in quibus iacebant
multitudo infir-
mantium caecoru-
claudorum et hari-
dorum. . . ⁴ Erat au-
tem ibi homo. xxx.
et. viii. annos habens
in infirmitatem.
⁵ Hunc cum uidisset
ihs iacentem et
sciens qm̄ iam
multum temporis
habebat in infirmi-
tatem. Dicit illi ihs
uis sanus fieri.
⁷ Respondit illi infir-
mus dñe. homine-
non habeo ut cum
mota fuerit aqua

mittat me in piscina. ¹⁶ et propter hoc per-
dum enim ego uenio
alius ante me descen-
det. ⁸ Dicit illi ihs.
surge tolle lec-
tum tuum etambu-
la. ⁹ Et statim factus
est sanus homo.
et tulit grabattum
suum et ambulabat.
Erat autem sabbatu-
in illa die. ¹⁰ Dicebant
ergo iudei sabba-
tum est non tibi
licet tollere lectu-
tuam. ¹¹ Respon-
dit illis qui fecit
me sanum ille mihi
dixit tolle grabat-
tum tuum et ambula

Fol. 214. ¹² Interrogabant autē
illum dicentes. quis
est homo qui tibi
dixit tolle lectum
tuum etambu-
la. ¹³ ille autem igno-
rabat quis esset.
Ihs enim declinaue-
rat cum populus
esset in locum.
¹⁴ Post haec inuenit
illum ihs in templo
et dixit illi. ecce sa-
nus factus es. iam
noli peccare. ne
quid tibi deterius finit
contingat. ¹⁵ Et habi-
uit homo et dixit iu-
daeis quia ihs est
qui fecit me sanum.

sequae bantur ihm
iudaei et quaerebant
eum occidere. quia
haec faciebat sabba-
tis. ¹⁷ Et respondit
illis ihs. pater me-
us usque modo o-
peratur et ego o-
peror. . . . ¹⁸ Propter
hoc ergo magis quaere-
bant eum iudaei oc-
cidere. qm̄ non
solum soluebat sab-
batum. Sed etiam
patrem suum dice-
bat esse dñm. aequa-
lem se faciens dō.
Respondit ergo ihs
et dixit illis. ¹⁹ Amen

Fol. 215. Amen dico uobis. *²⁵ Amen amen dico
non potest filius quicquam facere ab se
nisi uiderit patrem facientem. quae
enim ipse facit eadem et filius similiter facit. ³⁰ pater enim diligit filium et omnia ei ostendit quae ipse facit. Et maiora his ostendet ei pater ut uos admiremini. ³¹ Quomodo enim pater suscitatur mortuos et uiuificat. Ita et filius quos uult uiuificat. ³² Non enim pater iudicat quemquam. Sed iudicium omne dedit filio. ²³ ut omnes honorificent filium. Sicut honorificat patrem Qui honorificat filium. honorificat patrem qui eum misit. ²⁴ Amen amen dico uobis. quia qui uerbum meum audit. Et credit ei qui me misit. habet uitam aeternam. Et in iudicio non ueniet sed transibit a morte
.. in uitam ~
.. ~ ~ ~ ~ ~

*²⁵ Amen amen dico uobis quia ueniet hora. et nunc est. quando mortui audient uocem filii dei. et qui audierint uiuent. ²⁶ Sicut enim pater habet uitam. Sic dedit et filio uitam in se habere. ²⁷ Et potestatem dedit illi et iudicium faciendi. quia filius est hominis. ²⁸ nolite mirari hoc. Quia ueniet hora. in qua omnis qui fuerint in monumento audient uocem illius ²⁹ et prodeunt. et qui bona gesserunt in resurrectionem uitae. qui autem mala in resurrectionem iudicii. ³⁰ Non possū ego a me ipso facere quicquam. Sed sicut audio iudico. Et iudicium meum iustum est. quia non quero uoluntatem meam. Sed uoluntatem eius qui me misit. ³¹ Si ego testimonium dico

de me ipso testimonium meum non est uerum. ³² Alius est qui testimonium dicit de me. Et scitis quia uerum est testimonium quod testificatur de me. ³³ Uos misistis ad iohannem et testimonium reddidit ueritati. ³⁴ Ego autem non ab homine testimonium accipio. Sed hec dico ut uos saluemini. ³⁵ Ille fuit lucerna ardens et lucens. Uos autem uoluistis exultare ad horam in lumine eius. ³⁶ ego autem habeo testimonium maius iohanne. opera enim quae dedit mihi pater ut perficiam illa ipsa opera quae ego facio testificantur de me. quoniam pater me misit. ³⁷ et qui misit me pater ipse testificatur de me. Ne quae uocem eius umquam audistis. Neque figuram eius uidistis. ³⁸ et uerbum eius non habetis manentem in uobis. quia quem

misit ille huic uos non creditis. ³⁹ Scrutamini scripturas in quibus patet uos uitam aeternam habere. Haec sunt quae testificantur de me. ⁴⁰ et non uultis uenire ad me ut uitam habeatis. ⁴¹ Gloriam ab hominibus non accipio. ⁴² Cognoui enim uos quia non habetis dilectionem dei in uobis. ⁴³ Ego enim ueni in nomine patris mei et non recepistis me. Si alius uenerit in nomine suo illum accipietis. ⁴⁴ Quomodo potestis uos credere. Gloria ab inuicem accipientes. Et gloriam ab eo qui solus deus est non queritis. ⁴⁵ Nolite putare quia ego accusabo uos apud patrem. Est qui uos accuset Moyses in quem uos speratis. ⁴⁶ Si enim credidissetis moysi. et mihi crederetis. De me enim ille scriptis. ⁴⁷ si autem illius scripturis non creditis quomodo

Fol. 216.

Fol. 217.

uerbis meis
credetis. — .
*6. ¹ Post haec abiit
*ihs trans mare
*galileae tiberi
*adis. ² Et sequae
batur eum turba
magna. q̄m ui
debant signa que
faciebat super
infirmos. ³ Ascen
dit autem in mon
tem ihs. et bi sede
bat cum discipulis
suis. ⁴ Erat autē
in proximo pascha
dies festus iudaeo
rum . . . ⁵ Eleuatis
igitur oculis ihs.
Cum uidisset q̄m
multa turba uenit
ad eum. . . dixit ad
filippum. unde
ememus panes ut
manducent isti.
⁶ Hoc autem dicebat
temptans eum. Ipse
enim sciebat quid
esset factururus
⁷ Respondit illi filip
pus ducentorū
denariorum pa
nes non sufficiunt
eis ut unusquis
que modicum acci
piat. ⁸ dicit illi
unus ex discipu
lis suis andreas
frater simonis
petri. ⁹ Est puer

unus hic qui ha
bet quinque panes
ordiacios et duos
pisciculos Sed
haec quid sunt in
tantis. ¹⁰ Dixit au
tem ihs facite ho
mines discumbe
re. Erat autem
fenum multum
in illo loco. Et re
cubuerunt uiri.
quasi quinq⁹ milia
¹¹ Accepit itaque pa
nes ihs. et bene
dixit et dedit re
cumbentibus. —
Similiter et de pis
cibus quantum
uoluerunt.
¹² Cum autem satura
ti essent. dicit
discentibus suis.
colligite quae su
perauerunt frag
mentorū ut ni
nil pereat. ¹³ Colle
gerunt ergo et im
pleuerunt duode
cim cofinos frag
mentorū de quin
que panibus ordia
ciis. que supera
uerant eis qui man
ducauerant. —
¹⁴ Homines uero cum
uidissent quod
fecit signum ihs.
dicebant hic est
uere profeta qui

uenit in hunc mun
dum. ¹⁵ Ihs autē
sciens quia uen
turi erant rape
re illum et face
re regem. Seces
sit iterum in mon
te ip^{se} solus. ¹⁶ Cum
autem sero factū
esset. Descende
runt discipuli eius
ad mare. ¹⁷ Et cum
ascendissent in
nauculam ibant
transfretare in
capernaum. Et te
nebrae iam factae
erant. et nondum
uenerat ad eos ihs.
¹⁸ Mare uero magno
uento flante ex
surgebat. ¹⁹ Cum
ergo remigassent
fere stadia uigin
te quinque uel
triginta. uide
runt ihm ambu
lantem super
mare Et prope
nauem ueniente^m
et timuerunt.
²⁰ Ille autem dixit
illis ego sum no
lite timere. ²¹ uo
lebant ergo acci
pere illum in na
uem. et conti
nuo facta est na
uis ad terram in
qua ibant —

post ascensione dñi lec
tio euangelii iohannen
die domenecorum.

Fol. 218.

*²² Postera die tur
*bae quae erant
*trans mare uide
*runt quia alia na
*uis illic non fuit
nisi una. et q̄m
non simul cum dis
cipulis suis intro
iuit ihs in naucula^m.
Sed tantummodo
discipuli eius abie
runt. ²³ Alie uero
superuenerunt
nauculae de tibe
riade iuxta locum
illum ubi mandu
cauerant panem
quem benedixerat
dñs. . . ²⁴ Cum ergo
uidissent turbae

q̄m ihs non erat ibi
neque discipuli eius.
ingressi sunt ipsi
in naues et uene
runt in capernaum
quaerentes ihm.

²⁵ Et cum inuenissent
eum trans mare.
dixerunt ei rabbi
quando huc uenisti
²⁶ Respondit illis ihs et
dixit. Amen amen
dico uobis quaeritis
me non quia uidis
tis signa. Sed q̄m
manducastis de pa
nibus et saturati es
tis. ²⁷ Operamini
non esca quae perit —
sed esca que permanet

Fol. 219. in uitam aeternam .
 Quam filius homi-
 nis dabit uobis hunc
 enim pater signa-
 uit dñs . . ²⁸ Dixerunt
 ergo ad eum . quid
 faciemus ut ope-
 remur opera dī .
²⁹ Respondit ihs et
 dixit eis . hoc est
 opus dī ut creda-
 tis in eum quem il-
 le misit . ³⁰ Dixerunt
 illi quod ergo tu
 facis signum ut
 uideamus et cre-
 damus tibi quid o-
 peraris . ³¹ Patres
 nostri manna
 manducauerunt

in deserto sicut
 scriptum est . pa-
 nem de celo dedit
 illis manducare .

³² Dixit illis ihs Amen
 amen dico uobis .
 non moyses dedit
 illis panem de celo .
 Sed pater meus de-
 dit uobis panem
 de caelo uerum . .
³³ panis enim dī est
 qui descendit de
 caelo et uitam de-
 dit huic seculo . .

³⁴ Dixerunt ergo ad eu-
 m dñe semper da
 nobis panem hunc
³⁵ Dixit ergo eis ihs .
 ego sum panis uitae

qui uenit ad me
 non esuriat . Et qui
 credit in me non
 sitiet umquam .
³⁶ Sed dixi uobis quia
 et uidistis et non
 creditis . ³⁷ Omne
 quod mihi dat pa-
 ter ad me ueniet .
 et uenientem ad
 me non repello
 foras . ³⁸ qm̄ des-
 cendi de celo ut
 non faciam uolun-
 tatem meam .
 sed uoluntatem
 eius qui me misit .
³⁹ Haec est enim uolun-
 tas eius qui me mi-
 sit . ut omne quod

dedit mihi non amit-
 tam aliquid ex eo .
 Sed resuscitem ego
 illum in nouissima
 die . ⁴⁰ Haec est
 enim uoluntas pa-
 tris mei . ut omnis
 qui uidet filium
 et credit in illum
 habeat uitam aeter-
 nam . et resusci-
 tem ego illum in no-
 uissima die .

⁴¹ Murmurabant er-
 go iudei de eo qm̄
 dixit ego sum panis
 qui de caelo descen-
 di . ⁴² Et dicebant
 nonne hic est ihs
 filius Ioseph .

Cuius nos patrem
 nouimus et ma-
 trem . quomodo
 ergo dicit qm̄
 de celo descendi .
⁴³ Respondit ergo ihs
 et dixit illis . noli
 te murmurare in-
 ter uos . ⁴⁴ Nemo po-
 test uenire ad me .
 nisi pater qui misit
 me trahat eum . .
 et ego resuscitabo
 illum in nouissi-
 ma die . . ⁴⁵ Est scrib-
 tum in prophetis . et
 erunt omnes do-
 cibiles dī . omnis
 ergo qui audit a pa-
 tre et didicit ue-

nit ad me . ⁴⁶ Non quia
 patrem uidit quis .
 nisi qui est a dō hic
 uidit patrem . —

⁴⁷ Amen amen dico uo-
 bis qui credit in
 me habet uitam ae-
 ternam . ⁴⁸ Ego su-
 panis uitae . ⁴⁹ patres
 uestri manduca-
 uerunt manna in
 deserto et mor-
 tui sunt . ⁵⁰ Hic est
 panis qui de caelo
 descendit ut
 quis manducaue-
 rit ex eo non mo-
 riatur . . . ⁵¹ Ego su-
 panis uiuus qui de
 caelo descendi

Si quis manducaue-
 rit de isto pane ui-
 uet in aeternum .
 Panis autem quem
 ego dabo caro mea
 est . quam ego da-
 bo pro saeculi uita .
⁵² Murmurabant ita-
 quae iudaei ad inui-
 cem dicentes .
 Quomodo potest
 hic nobis carnem
 suam dare man-
 ducare . ⁵³ Dixit
 ergo illis ihs amen
 amen dico uobis
 Nisi ederitis carnē
 filii hominis Et bi-
 beritis eius sangui-
 nem . non habebi-

tis uitam in uobis .

⁵⁴ Qui edet carnem mea-

et bibit sanguine-
 meum habet uitam
 eternam . Et ego

resuscitabo illum
 in nouissima die .
⁵⁵ Corpus enim meum
 uera est esca Et
 sanguis meus ue-
 rus est potus .

⁵⁶ Qui manducat cor-
 pus meum et bibit
 sanguinem meum
 in me manet et ego
 in ipso . ⁵⁷ Quomodo
 misit me uiuus pa-
 ter et ego uiuo prop-
 ter patrem . Et qui
 manducat me

Fol. 220.

Fol. 221. et ipse uiuit prop-
ter me. ⁵⁸ hic est pa-
nis qui de caelo des-
cendit. Non quo
modo manducaue-
runt patres uestri
manna et mortui
sunt. Qui ederit
panem istum uiuet
in aeternum.

⁵⁹ Haec dixit in synago-
ga docens in caper-
naum. ⁶⁰ multi ergo
ex discipulis eius
cum audissent dix-
erunt durus est
sermo iste quis po-
test audire eum.

⁶¹ Sciens autem ihs
in semet ipsum

quia murmurabant
de hoc discipuli eius. ⁷⁰ Respondit illi ihs. non
dixit illis hoc uos
scandalizat. ⁶² quid
si uideritis filium
hominis ascenden-
tem ubi erat primu-
⁶³ sps est enim qui ui-
uificat caro nihil
prodest. uerba
quae ego locutus sū
uobis. sps est et
uita est. ⁶⁴ Sed ex uo-
bis sunt quidam
qui non credunt.
Sciebat enim ab ini-
tio ihs qui non es-
sent credituri.
et qui esset qui eu-
erat traditurus

⁶⁵ Et dicebat. prop-
terea dixi uobis
quia nemo potest
uenire ad me si
non datum fuerit ei
a patre meo. ⁶⁶ Ex hoc
multi recesserunt
ex discipulis eius
retro et cum illo
non ambulant.

⁶⁷ Dixit ergo ihs ad du-
odecim numquid
et uos uultis ire

⁶⁸ Respondit ergo illi
simon petrus. dñe.
ad quem ibimus
uerba uitae aeter-
ne habes. ⁶⁹ Et nos
credidimus et cog-
nouimus qm̄ tu es

xps filius dī uiui. ⁷⁰ Respondit illi ihs. non
ne ego uos duode-
cim elegi et unus ex
uobis diabolus est.
⁷¹ Dicebat autem iuda-
simonem scariothē
Hic enim traditurus
erat illum unus cū
esset ex duodecim —

~~~~~
^{7.} ¹ Et ambulabat ihs
post hec in galileam.
non enim uolebat
in iudeam ambula-
re. qm̄ quaere-
bant eum iudaei in-
terficere. ² erat
enim in proximum
dies sollemnis iude-

orum scenopegia.
³ Dixerunt ergo ad
eum fratres eius.
transi hinc et ua-
in iudaeam ut et
discipuli tui uide-
ant opera quae fa-
cis. ⁴ Nemo enim
in occulto aliquid
facit et quaeret ip-
se in palam esse
Si haec facis manifes-
ta te ipsum huic
mundo. ⁵ ne quae
enim tunc fratres
eius crediderunt
in eum. ⁶ Dicit au-
tem illis ihs tem-
pus meum nondū
aduenit tempus

autem uestrum sem-
per est paratum.
⁷ Non potest hic mun-
dus odire uos me
autem odit. quia
ego testificor de il-
lo qm̄ opera eius
pessima sunt..
⁸ Uos ascendite ad hunc
diem sollemnem.
Ego autem nondum
ascendo. qm̄ me-
um tempus nondū
impletum est.
⁹ Hoc cum dixisset illis
mansit in galilea.
¹⁰ cum autem ascen-
derunt fratres il-
lius. tunc et ipse
ascendit in diem

Fol. 222. sollemnem non pa-
lam sed quasi occul-
tae. ¹¹ Iudaei ergo que-
rebant eum in die
solemne et dicebant
ubi est ille. ¹² et mur-
mur de illo factus
est magnus in ple-
be. quidam enim
dicebant quia bo-
nus est. alii dice-
bant non sed sedu-
cit populum. ¹³ Ne-
mo tamen constan-
ter de illo loqueba-
tur propter metū
iudaeorum. + ¹⁴ Et
cum iam dies solē
nis ad medium per-
uenisset. Ascen-
diamentem penteconste
lectio euangelii secundum
iuhanne
dit ihs in templo et
docebat. ¹⁵ Miraban-
tur autem iudaei di-
centes. quomodo
hic litteras scit qui
non didicit. ¹⁶ Res-
pondit ergo illis ihs
et dixit mea doctri-
na non est mea sed
eius qui me misit.
¹⁷ Si quis uoluerit uo-
luntatem eius face-
re. cognoscit de dō
trina utrum ex dō
sit an ego a me ipso
loquor. ¹⁸ qui a semet
ipso loquitur glo-
riam propriam que-
rit. qui autem que-
rit gloriam eius qui

Fol. 223. misit eum hic uerax est. Et iniquitas in illo non est. ¹⁹ Non moyses dedit uobis legem. Et nemo ex uobis facit legem quid me quaeritis occidere. ²⁰ Respondit turba et dixit. daemonium habes. quis te quaerit occidere. ²¹ Respondit ihs et dixit eis. unum opus feci et omnes miramini ²² propterea. . . Moyses dedit uobis circumcisionem. Non quia ex moysi est sed ex patribus

et in sabbato circumciditis hominem.

²³ Si circumcisionem accipit homo in sabbato. ut non soluat lex moysi.

mihi irascimini quia totum hominem sanum feci sabbato.

²⁴ Nolite iudicare per sonaliter Sed iustum iudicium iudicate. . . ²⁵ Dicebant ergo quidam ex hierosolymitis non

hic est quem querunt occidere. ²⁶ Et ecce palam loquitur et nihil illi dicunt. Numquid uere cog

nouerunt principes quia hic est uere xps. ²⁷ Sed hunc scimus unde sit. Xps autem cum uenerit nemo scit unde est. . . ²⁸ Clamabat ergo in templo ihs docens et dicens. Et me scitis et scitis unde sum. et a me ipso non ueni sed est uerus qui misit me quem uos nescitis. ²⁹ ego scio illum quoniam ab illo sum et ipse me misit. ³⁰ quaerebant ergo illum adprehendere. Et ne

mo misit in illum manus quia nondum uenerat hora eius.

³¹ Multi autem de turba crediderunt in eum. et dicebant xps cum uenerit numquid plura signa facturus est quam quae hic facit. ³² Audierunt farisaei turbam murmurantem de illo ista. Et miserunt ministros farisaei et principes sacerdotum ut adprehenderent eum.

³³ Dixit ergo ihs. Adhuc tempus modicum uobiscum sum

Et uado ad eum qui me misit. ³⁴ queritis me et non inuenietis. Et ubi ego sum uos non potestis uenire ³⁵ Dixerunt ergo iudei. apud se ipsos quod hic incipiet ire. quia nos non inueniemus eum Numquid in dispersione grecorum incipiet ire Et docere grecos. ³⁶ quis est hic sermo quem dixit. quaeritis me et non inuenietis. et ubi ego sum uos non potestis uenire —

³⁷ In nouissimo autem die illo magno.

*diei festi. stabat ihs et clamabat dicens. si quis sitit ueniat ad me et bibat. ³⁸ qui credit in me sicut dixit scriptura flumina de uentre eius fluent aquae uiuae. . .

³⁹ Hoc autem dicebat de spiritu quem incipiebant accipere qui credunt in eum. Nondum autem datus erat spiritus sanctus. quia ihs nondum fuerat honorificatus. ⁴⁰ multi ergo de turba cum audissent

hos sermones. dicebant hic est uere profeta. ⁴¹ Alii dicebant numquid de galilea xps uenit. ⁴² Nonne scriptura dicit quia ex semine dauid et a bethleem castello ubi erat dauid xps uenit. ⁴³ dissensio ergo iterum in turba facta est propter eum. ⁴⁴ quidam ex ipsis uolebant adprehendere eum. Sed nemo uenit super illum manus. ⁴⁵ Uenerunt ergo ministri ad

principes sacerdotum et fariseos. —

et dixerunt eis. illi. quare non adduxistis eum. ⁴⁶ Responderunt ministri. Numquam sic locutus est homo. quomodo hic homo. ⁴⁷ Responderunt ergo eis farisei.

numquid et uos seducti estis. ⁴⁸ numquid aliquis ex principibus credidit in eum aut ex fariseis. ⁴⁹ Sed turba haec quae non nouit legem male dicti sunt

Fol. 224.

Fol. 225. ⁵⁰ Dixit nicodemus ad eos. ille qui uenit ad eum nocte. unus qui erat ex ipsis. ⁵¹ Numquid lex nostra iudicat hominem. nisi audierit pri- mum ab ipso. Et cog- nouerit quid facit. ⁵² Responderunt et dixerunt ei. num- quid et tu galileus es. Scrutare et uide quia profe- ta a galilea non sur- git... **8.** ¹² Iterum er- go illis locutus est ihs dicens. ego sum lux mundi qui sequitur me

non ambulabit in te- nebris sed abebit lucem uitae... ¹³ Dixe- runt ergo illi fari sei. tu de te testi- monium perhibes. testimonium tuum non est uerum. ¹⁴ Respondit ihs et dixit eis. Et si ego testi- monium peribeo de me ipso uerum est testimonium meum quia scio unde ueni aut quo uado. uos autem nescitis unde uenio aut quo uado. ¹⁵ Uos secundum carne-

non iudico quem quam. ¹⁶ Et si iudi- co ego Iudicium meum uerum est. quia solus non sum. sed ego et qui me misit pater ¹⁷ et in lege autem uestra scriptum est. quia duorum hominum testimonium ue- rum est. ¹⁸ Ego sum qui testimonium perhibeo de me ipso. et testimoni- um perhibet de me qui misit me pater... ¹⁹ Dicebant ergo ei ubi est pa- ter tuus. respon-

dit ihs neque me scitis neque pa- trem meam. si enim me sciretis et pa- trem meum scire- tis utique... ²⁰ Haec uerba locutus est ihs in gazofilacio. do- cens in templo. et nemo adprehen- dit eum quia non dum uenerat ho-

ra eius ~
²¹ Dixit ergo eis iterum
 * ihs. ego uado. et
 * queritis me. et
 * in peccato uestro
 moriemini. ubi
 ego uado uos non
 potestis uenire.

²² Dicebant ergo iudaei numquid occissu- rus est se. quoniam di- cit ubi ego uado uos non potestis uenire. ²³ Et dixit eis uos de deorsum estis. Ego autem de superioribus sum. uos de hoc mundo estis. ego non sum de hoc mundo... ²⁴ Dixi er- go uobis quia mo- riemini in pecca- tis uestris. Si enim non crederitis quia ego sum. mo- riemini in pecca- tis uestris. ²⁵ Dice-

bant ergo ei. tu qui s es. et dixit eis ihs principium quod et loquor uobis. ²⁶ multa habeo de uo- bis loqui et iudicare. Sed qui me misit ue- rax est. Et ego quae audiui ab eo hec loquor in hunc mundum. ²⁷ Non cognouerunt quia de patre eis dice- bat. ²⁸ Dixit ergo eis ihs cum exalta- ueritis filium ho- minis. tunc cog- noscetis quia ego sum et a me ipso facio nihil Sed

sicut docuit me pa- ter meus haec lo- quor. ²⁹ et qui me misit mecum est. non relinquit me solum pater. quia ego quae placita sunt illi facio sem- per. ³⁰ Haec illo loquente multi crediderunt in eum. ³¹ dicebat ergo ihs ad eos. qui crediderunt ei iudaeis. si uos manseritis in uer- bo meo uere dis- cipuli mei estis. ³² et cognoscetis ue- ritatem. et ueri-

tas liberabit uos
³³ Responderunt ad eum Semen abra- hae sumus et nemi- nem seruiimus umquam quomo- do tu dicis quoniam libe- ri eritis. ³⁴ Respon- dit illis ihs. Amen amen dico uobis. quia omnis qui fa- cit peccatum ser- uus est peccati. ³⁵ ser- uus autem non ma- net in domo in aeter- num filius manet in aeternum. ³⁶ Si fili- us uos liberauerit uere liberi eritis. ³⁷ Scio quia semen

Fol. 226.

Fol. 227. habrahae estis . sed
quaeritis me occi-
dere . quia sermo
meus non capit in
uobis . ³⁸ Ego quod
uidi apud patrem
meum hoc loquor .
Et uos ergo quod ui-
distis apud patrē
uestrum factis .
³⁹ Responderunt ad
eum et dixerunt .
pater noster ha-
braham est . dicit
eis ihs si filii habrae
essetis opera ha-
brahe faceretis .
⁴⁰ nunc autem quae-
ritis me occidere .
hominem qui ue-

ritatem locutus
sum uobis quam
audiui a dō Hoc
habraham non
fecit . ⁴¹ uos facitis
opera patris uestri .
Dixerunt ei
nos de fornicatio-
ne non sumus nati .
unum patrem ha-
bemus dñm . ⁴² Dixit
eis ihs . si dñs pater
uester esset . dili-
geretis utique me .
Ego enim a dō exiui
et ueni . Non enim
a me ipso ueni sed
ille me misit . ⁴³ qua-
re loquellam mea-
non cognoscitis

qum non potestis
audire uerbum meū
⁴⁴ Uos ex patre diabo-
lo estis . et deside-
ria patris uestri
uultis facere . ille
homicida erat ab
initio et in uerita-
te non stetit quia
ueritas non est in
eum . cum loqui-
tur mendacium .
ex suis propriis lo-
quitur . quia men-
dax est et pater eius .
⁴⁵ Ego qum ueritatem
dico non creditis
mihi . ⁴⁶ quis ex uo-
bis arguet me de
peccato Si ueri

tatem dico quare
uos non creditis mi-
hi . . ⁴⁷ qui a dō est
uerba dī audit . pro-
pterea uos non audi-
tis quia ex dō non
estis . ⁴⁸ Responde-
runt ergo iudaei
et dixerunt illi .
non bene dicimus
quia samaritanus
es tu et daemoniū
habes . ⁴⁹ Respondit
ihs ego daemoniū
non habeo sed ho-
norifico patrem
meum . et uos sper-
nitis me . ⁵⁰ Ego autē
non quaero gloria-
meam . est qui que-

rat et iudicet -
⁵¹ Amen amen dico uo-
bis . si quis uerbū
meum seruauerit .
mortem non uide-
bit in aeternum . .
⁵² Dixerunt ergo iudaei .
nunc cognouimus
quia daemonium ha-
bes . Abraham
mortuus est et pro-
fetae . et tu dicis
si quis uerbum me-
um seruauerit non
gustabit mortem
in aeternum . ⁵³ Num
quid tu maior es
patre nostro habra-
ham qui mortuus
est et profetae mor-

tui sunt quem te
ipsum facis . ⁵⁴ Res-
pondit ihs si ego
honorificauero
me ipsum honor
meus nullus est . .
est pater meus qui
honorificat me .
quem uos dicitis
quia dñs uester est . .
⁵⁵ et non cognouistis
eum . ego autem no-
ui illum . Et si dixe-
ro quia non noui illū
ero similis uobis
mendax . Sed noui
eum et uerbum eius
custodio . ⁵⁶ Abraha-
pater uester exulta-
uit ut uideret diē meū

et uidit et gausus
est . ⁵⁷ dixerunt
ergo iudaei ad eum
quinquaginta an-
nos nondum habes
et abraham uidisti .
⁵⁸ Dixit illis ihs amen
amen dico uobis
ante abraham ego
sum . ⁵⁹ tulerunt er-
go lapides iudaei ut
iactarent in illum .
Ihs autem abscon-
dit se . et exiuit de tē-
plo . transsiens per
medium eorum . Et
de ceco uibat sic
^{*9.} ¹ Et praeteriens . ui-
^{*dit} hominem cecū
^{*a} natiuitate sua

post mediantem pente-
custe sequenti domene-
ca
lectio euangelii secon-
dum iohanne de ceco

² et interrogauerunt
eum discipuli eius
dicentes . rabbi
quis peccauit . hic . aut
parentes eius ut ce-
cus nasceretur .
³ Respondit ihs neq̃
hic peccauit neq̃
parentes eius . sed
ut manifestaretur
opera dī in illo . ⁴ me-
oportet operari
opera eius qui me
misit donec dies
est . ueniet nox
quando nemo po-
test operari . ⁵ Cum
in hoc mundo sum .
lux sum huius mun-
di . ⁶ Haec cum dixis-

Fol. 228.

Fol. 229. set. expuit in terra et fecit lutum ex spu to. et superunxit cum luto super oculos eius ⁷ et dixit ei uade laua in natatorio siluae quod interpreta tur missus et abiit et lauit et uenit uidens. ⁸ Uicini ergo eius uiden tes eum primum quod mendicus erat dicebant. nonne hic est qui sedebat et men dicabat. Alii dice bant quia hic est. ⁹ Alii autem dicebant

quia similis est ei. Ille autem dicebat quia ego sum. ¹⁰ Dicebant ergo ei quo modo aperti sunt tibi oculi. ¹¹ Respondit ille et dixit. Homo qui dicitur xps lutum fecit. et superunxit mihi oculos. Et dixit mihi uade in natatorio siloam et laua. et abii et laui et uidi. ¹² Dixerunt ergo illi ubi est ille. dicit nescio. ¹³ ad ducunt eum ad fariseos qui fuerat cecus. ¹⁴ Erat autem

sabbatum. quando lutum fecerat ihs et aperuit oculos eius. ¹⁵ Iterum interrogabant eum farisei quomodo uidisti ille autem dixit et illis. lutum posuit mihi super oculos et laui et ecce uideo ¹⁶ Dicebant ergo ex fariseis quidam. Hic homo non est a dō qui sabbatum non obseruat. alii dicebant quomodo potest homo peccator talia signa facere Et

dissensio erat inter eos. ¹⁷ Dicunt illi ce co iterum tu quid dicis de eo qui aperuit oculos tuos. At ille dixit quoniam profeta est ¹⁸ non credebant ergo iudei de illo quod cecus erat et uidit. donec uocauerunt parentes eius ¹⁹ et interrogauerunt eos dicentes hic est filius uester quem uos dicitis quia cecus natus est. Et quomodo nunc uidet. ²⁰ Respondit ergo illis.

parentes eius et dixerunt. scimus quia hic est filius noster et quia caecus natus est. ²¹ quomodo autem nunc uidet nescimus aut quis aperuit oculos eius nos nescimus. ipse aetatem habet ipsum interroga te ipse pro se loquatur. ²² Haec dixerunt parentes eius quia timebant iudeos. Iam enim consiliati erant iudaei ut si quis eum confiteretur xpm

extra synagogam fieret ²³ propterea parentes eius dixerunt. quia aetatem habet ipsum interroga te. ²⁴ Vocauerunt ergo hominem iterum qui fuerat cecus. et dixerunt ei. da honorem dō. nos scimus quoniam hic homo peccator est. ²⁵ Dixit ergo ille si peccator est nescio. unum scio quia cecus eram et modo uideo. ²⁶ Dixerunt ergo illi iterum. quid fecit tibi quomodo aperuit

oculos tuos. ²⁷ res **Fol. 230.** pondit eis dixi uobis iam et non audistis. quid iterum uultis audire. numquid et uos uultis discipuli eius fieri. ²⁸ Maledixerunt illum dicentes tu es discipulus illius nos autem moysi sumus discipuli. ²⁹ Nos scimus quia moysi locutus est dō. Hunc autem nescimus unde sit ³⁰ Respondit homo et dixit illis. in hoc mirabile est quia uos nescitis unde

sit. et aperuit oculos meos. ³¹ Scimus enim quia peccatores dō non exaudit. Sed si quis dō cultor est et uoluntatem eius facit hunc audit. ³² A saeculo numquam auditus est qui aperuit quis oculos caeci nati. ³³ nisi esset hic a dō non poterat facere quicquam. ³⁴ Responderunt et dixerunt ei in peccato natus es totus et tu doces nos. Et eiecerunt eum foras. ³⁵ Audiuit ihs

Fol. 231. qūm eiecerunt eu^m foras et inuenit eum et dixit ei . Tu credis in filium dī .
⁸⁶ Respondit illi et dixit . quis est dñe ut credam in illum .
⁸⁷ Dixit autem ihs et ui disti eum et qui loquitur tecum ipse est . ⁸⁸ Ille autem procedent dixit credo dñe . et adorauit eum . . . finet
⁸⁹† Et dixit ihs . in iudicio ego ueni in hunc mundum ut qui non uident uideant . et qui uident caeci fiant . ⁴⁰ Et audierunt ex fariseis haec . qui cum ipso erant et dixerunt ei . numquid et nos caeci sumus . ⁴¹ Dixit eis ihs si caeci essetis non haberetis peccatum . nunc autē dicitis quia uidemus peccatum uestrū
 ~ manet ~
 * **10.** ¹ Amen amen dico
 * uobis qui non in
 * trat per ianuam
 * in cohorte ouium
 * sed ascendit aliun
 * de ille fur est et latro . ² qui autem in
 * trat per ianuam
 * hic pastor est ouiu^m .
³ huic ostiarius aperit et oues uocem eius audiunt . et suas ouiculas uocat nominatim et pro ducit illas . ⁴ Cum autem oues suas eiecerit ante ipsas uadit . et ouiculae illum secuntur . quia sciunt eius uocem . ⁵ Alienum autem non secuntur sed fugiunt ab eo . quia non agnoscunt uocem extranei . .
⁶ Hoc prouerbium dixit illis ihs . illi autem non cognouerunt quae essent quae locutus est eis
⁷ Dixit ergo eis iterū ihs . amen amen dico uobis quia ego sum ianua ouium . ⁸ omnes quodquod uenerunt fures sunt et latrones . sed non audierunt eos oues . ⁹ Ego sū ianua . per me si quis introierit saluabitur . et introibit et exiet et pascua inueniet . ¹⁰ Fur non ueniet nisi ut furetur et occidat et perdat . Ego ueni ut uiam habeant et habundantius habeant . ¹¹ ego sum pastor

·

tum est. ³⁹ propter
 ea non poterant
 credere. q̄m ite
 rum dixit esaías.
⁴⁰ Excecauit oculos e
 , orum. et indura
 , uit cor eorum. ut
 , non uideant oculis.
 , et corde intellegant.
 , et conuertantur
 , et sanem illos.
⁴¹ Haec dixit esaías.
 quando uidit glo
 riam eius. et locu
 tus est de illo. ⁴² Ue
 rum tamen et de
 principibus mul
 ti crediderunt in
 eum. Sed propter
 iudeos non confite
 bantur. ne de sy
 nagoga expelleren
 tur. ⁴³ Amauerunt
 enim honorem
 hominum. magis
 quam honorem di.
⁴⁴ Ihs autem clamabat
 et dicebat. qui cre
 dit in me. non in me
 credit sed in eum
 qui me misit. ⁴⁵ Et qui
 me uidit uidit eum
 qui me misit. ⁴⁶ Ego
 lux in mundum ueni.
 ut omnis qui credit
 in me in tenebris
 non maneat. ⁴⁷ Et si
 quis audierit uerba
 mea et non credide
 rit. ego non iudico illū
 Non enim ueni iu
 dicare mundum
 sed ut saluetur
 mundus. ⁴⁸ qui
 spernit me
 et non accipit uer
 ba mea habet iu
 dicantem de se.
 Uerbum quod locu
 tus sum ipsud iu
 dicabit de illo in no
 uissima die. ⁴⁹ q̄m
 ego non ex me ipso
 locutus sum. Sed
 qui me misit pater
 ipse mihi manda
 tum dedit quid
 dicam et quid lo
 quar. ⁵⁰ Et scio q̄m
 mandatum eius
 uita aeterna est.
 quae ergo ego loquor.
 sicut dixit mihi pa
 ter sic loquor —
 *¹³. ¹Ante diem autem
 *sollemnem pasce.
 *sciens ihs quod
 *uenit hora illius
 ut transiret de is
 to mundo ad patrē.
 Diligens suos qui in
 hoc mundo erant.
 usque in finem di
 lexit illos. ² Et cena
 facta cum diabolus
 iam misisset in cor
 de iudae simonis
 scariothe ut eum
 traderet. ³ Sciens
 ihs quia omnia dedit

Fol. 232.

Fol. 233. illi pater in manu. Et quia a dō exiuit. et ad dñm uadit. .⁴ Surrexit de cena et posuit uestimenta sua. Et tollens linteum precinxit se. .⁵ Deinde misit aquam in peluē. et coepit lauare pedes discipulorum suorum et tergere eodem linteo quo erat precinctus. .⁶ Uenit ergo ad simonem petrū et dicit ei petrus Dñe. tu mihi lauis pedes. .⁷ Respondit ihs et dixit illi quod ego facio tu nescis nunc. postea scies. .⁸ dicit illi petrus non la uabis mihi pedes in aeternum. Respondit illi ihs. nisi lauero te non habebis partem mecum. ⁹Dicit illi simon petrus dñe. non tantum pedes meos. Sed etiam manus et capud — ¹⁰ Dicit illi ihs qui lo tus est non habet necessitatem nisi pedes lauandi. sed est mundus totus. et uos mundi estis. sed non omnes. ¹¹ Sciebat enim qui tra diturus erat eum. propterea dixit quod non omnes mundi estis. .¹² Cum ergo lauisset pedes eorum et accepit uestimenta sua et recumbens iterū dixit illis Scitote quid feci uobis. ¹³ Uos uocatis me magister et dñs. et bene dicitis sum enim ¹⁴ Si ergo ego laui pedes uestros dñs et magister. et uos debetis inuicem lauare pedes ¹⁵ ex semplum enim dedi uobis ut quem admodum ego feci uobis et uos faciat. .¹⁶ Amen amen dico uobis. non est seruus maior dño suo. nec apostolus maior illo qui eum misit. ¹⁷ Si hec scitis. beati estis si feceritis ea. ¹⁸ non de omnibus uobis dico. ego enim scio quos elegerim. sed ut scriptura impleatur. qui manducat mecum panem meum leuabit calcaneum suum aduersus me. ¹⁹ A modo

dico uobis prius quam fiat. ut cum factum fuerit credatis quia ego sum. ²⁰ Amen amen dico uobis. qui acceperit unum quem misero me accepit. Qui autem me accepit. accepit eum qui me misit. ²¹ Haec ut dixit ihs turbatus est spū. et testificatus est et dixit. Amen amen dico uobis quia unus ex uobis tradet me. ²² inspiciebant ergo inuicē se discipuli incerti de quo diceret ²³ Erat autem recumbens unus de discipulis eius in sinu ihu quem diligebat ihs. ²⁴ Innuit ergo illi simon petrus et dixit. interroga quis est de quo dicit. .²⁵ Recumbens autem ille super pectus ihu. dicit illi dñe quis est. ²⁶ Respondit ihs. ille est cui ego intinctum panem porrexero. Et intinguens panem dedit iudae simonis scariothe. ²⁷ et ut accepit panem

Tunc intrauit in eum satanas. dicit ergo illi ihs quod facis fac citius. ²⁸ hoc autem nemo intellexit ex discumbentibus quare dixit hoc. ²⁹ quidem enim putabant quia loculum habebat iudas. quod dixisset illi ihs. emea quae necessaria sunt a diem festum ut pauperibus aliquid daret. ³⁰ Accepto ergo panē ille mox exiuit. erat autem nox ³¹ quando exiuit. Dicit ihs nunc honorificatus est filius hominis. Et dñs honorificatus est in illo. ³² Et si dñs honorificabit illum in se metipsum Et statim honorificabit illum. .³³ Filioli adhuc pusillum uobiscum sum — quaeritis me. et si cut dixi iudeis quū ubi uado ego uos ibi non potestis uenire. . et uobis dico nunc

Fol. 234.

Fol. 235. ³⁴mandatum nouū
do uobis ut diliga
tis inuicem sicut
dilexi uos ut et uos
diligatis inuicem.
³⁵In hoc sient omnes
quod mei discipu
li estis si caritatē
habueritis in inui
cem. . . ³⁶Dicit illi si
mon petrus. dñe
quo uadis. Res
spondit illi ihs
quo ego uado non
potes me nunc se
qui. sequeris au
tem postea. ³⁷dicit
illi petrus. dñe
quare non posu
te sequi modo
animam meam
pro te pono. ³⁸Res
spondit illi ihs
animam tuam pro
me ponis. Amen
amen dico tibi
non cantabit gallus
antequam ter me
neges. **14.** ¹non con
turbetur cor uest
rum. credite in
dñm et in me credite
²In domo patris mei
multe mansiones
sunt. Alioquin dixi
sem uobis uado
prepare locum uo
bis. ³Et si iero et
praeparauero uo
bis locum. Iterum

ueniam et acer
siam uos ad me
ipsum. ut ubi e
go sum et uos sitis.
⁴et quo uado nos
tis et uiam scitis.
⁵Dicit illi thomas
dñe. nescimus quo
uadis et unde po
sumus uiam scire
⁶Dicit illi ihs ego sū
uia et ueritas et
uita. nemo uenit
ad patrem nisi
per me. ⁷et si me
nostis et patrem
meum cognosci
tis. et ex nunc cog
noscetis eum et
uidistis eum
⁸dicit illi filippus
dñe ostende nobis
patrem et suffi
cit nobis. ⁹Dicit il
li ihs. tanto tempo
re uobiscum sum
et non nostis me
filippe. qui me
uidit uidit et patrē
meum. et quomo
do tu dicis ostende
nobis patrem. —
¹⁰non credis quia
ego in patrem et
pater in me est.
Uerba que ego dico
uobis a me ipso
non loquor sed
pater qui in me ma
net ipse facit opera

¹¹Credite mihi quia
ego in patre et pa
ter in me. uel prop
ter opera credi
te mihi. ¹²Amen
amen dico uobis
qui credit in me
opera quae ego fa
cio et ille faciet.
et maiora his faci
et. quia ego ad pa
trem uado. ¹³et quid
quid petieritis
in nomine meo
hoc faciam ut
honorificetur
pater in filium
¹⁴si quid petieritis
in nomine meo
ego faciam —

¹⁵Si diligitis me man
*data mea seruare
¹⁶Et ego rogabo patrē
*meum. et alium
aduocatum dabit
uobis qui uobis
cum sit in aeternū
¹⁷spm ueritatis
quem hic mundus
accipere non po
test. qm non ui
dit eum nec nouit
illum uos autem
cognoscitis eum
quia apud uos ma
net et in uobis est.
¹⁸Non relinquam uos
orfanos ueniam
ad uos. ¹⁹Adhuc pu
sillum et hic mundus

me iam non uide
dit. uos autem ui
debitis me. quia e
go uiuo et uos uiue
tis. ²⁰in illa die cog
noscetis uos qm
ego in patrem meū.
et uos in me et ego
in uobis ²¹qui habet
mandata mea et cus
todit illa ille est
qui me diligit. qui
autem diligit me
diligetur a patre me
o et ego diligam il
lum et ostendam
illi me ipsum. ²²dicit
illi iudas non scari
otha. dñe et quid
factum est quod

nobis ostensurus
es te ipsum et non
huic mundo. ²³res
pondit ihs et dixit
illi. si quis diligit
me uerbum meum
custodiet. et pater
meus diligit eum
et apud eum uenie
mus et mansionē
apud illum facie
mus ²⁴qui me non
diligit uerba mea
non obseruat et
uerbum quod au
distis non est meū
sed qui me misit pa
tris. ²⁵Haec locutus
sum uobis apud
uos manens. ²⁶Aduo

Fol. 236.

Fol. 237. catus autem sp̄s sc̄s
quem missurus est
pater in nomine
meo ille uos doce
bit omnia Et amo
nebit uos omnia
quaecumque dixe
ro uobis. ²⁷ Pacem
do uobis. pace^m meā
relinquo uobis.
Non quomodo hic
mundus dat ego
do uobis. non con
turbetur cor uest
rum neque per
timescat. ²⁸ Audis
tis quia ego dixi uo
bis uado et uenio
ad uos. Si me dili
geritis gauderetis

quia ego uado ad patre
m. quā pater meus ma
ior me est. ²⁹ et nunc
dixi uobis antequā
fiat ut cum factu
fuerit credatis.
³⁰ Iam non multa loquor
uobis cum. ueniet
enim huius mundi
princeps et in me
habet nihil. ³¹ Sed ut
cognoscat hic mundus
quod diligo patrem.
et quo modo mandatu
m mihi dedit pater
sic facio. surgite ea

~ mus hinc ~

* **15.** ¹ Ego sum uitis ue
* ra. et pater meus
agricola est. —

² omne sarmentū
quod in me non ad
fert fructum tol
let illud. et omne
fructiferum pur
gabit ut fructū
maiores adferat.
³ Iam uos mundi es
tis. propter uer
bum quod locutus
sum uobis... ⁴ Mane
te in me et ego in uo
bis. Sicut sarmentum
non potest ab
se fructum facere.
nisi permanserit
in uitem. Sic nec
uos si non manse
ritis in me. ⁵ Ego sū
uitis uos sarmenta

qui manet in me
et ego in illo. hic ad
fert fructum copi
osum. quia sine me
potestis facere nihil.
⁶ si quis non manse
rit in me. proicitur
foras sicut sarmentum
et arescet et
congregabunt illud.
et in ignem mittent
et conburetur —
⁷ Si manseritis in me
et uerba mea in uo
bis. si quid uolue
ritis petite et fiet
uobis. ⁸ In hoc hono
rificatus est pater
meus ut fructum
copiosum adferatis

et sitis mei discipu
li. ⁹ Sicut dilexit me
pater. et ego uos
dilexi. Manete in
caritate mea. ¹⁰ Si
precepta mea ser
uaueritis. manebi
tis in caritate mea
Sicut ego praecepta
patris custodiui.
et maneo in carita
te illius. ¹¹ Haec locu
tus sum uobis. ut
gaudium meum
in uobis sit. et gau
dium uestrum im
pleatur... ¹² Hoc est
mandatum meū
ut diligatis inuicē.
sicut dilexi uos

¹³ maiorem hanc cari
tatem nemo habet.
ut si quis animam sua
ponat pro amicis suis.
¹⁴ Uos amici mei estis.
si feceritis quod
ego mando uobis —
¹⁵ Iam non uos dicam
seruos. quā ser
uus nescit quid fa
ciat dñs eius. Uos
autem dixi amicos
Quia omnia quae au
diui a patre meo
nota uobis feci.
¹⁶ non uos me elegis
tis sed ego elegi uos
et ordinaui uos. ut
uos eatis et fructu
feratis et fructus

uester maneat.
ut quidquid peti
eritis a patre in
nomine meo det

~ uobis ~

* ¹⁷ Haec mando uobis
* ut diligatis inui
* cem ¹⁸ si mundus
uos odit scitote
quod priusquam
uos me odit. ¹⁹ Si de
hoc mundo esse
tis mundus tiq
quod suum erat a
maret. quā autē
de hoc mundo non
estis Sed ego ele
gi uos de hoc mun
do. ideo uos odit
mundus... ²⁰ Memo

res estote uerbi mei
quod ego dixi uobis.
non est seruus ma
ior dñi suo. Si me
persecuti sunt. Et
uos persequentur.
Si uerbum meum cus
todiant. et uestri
seruabunt. ²¹ Sed
haec omnia facient
uobis propter no
men meum quia ig
norant eum qui me
misit. ²² Si non ue
nissem et locutus
illis fuisset. pecca
tum non haberent.
nunc autem excusa
tionem non habent
de peccato. ²³ qui me
in penteconste

Fol. 238.

Fol. 239. odit et patrem meum odit. ²⁴ si opera non fecissem in illis que nemo alius fecit peccatum non haberent. Nunc autem oderunt me et patrem meum. ²⁵ Sed ut impleatur uerbum quod in lege illorum scriptum est quoniam oderunt me gratis. ²⁶ Cum autem uenerit aduocatus quem ego mittam uobis spiritum ueritatis. qui a patre procedit ille testificabitur de me. ²⁷ Et uos testimonium redetis quoniam ab initio mecum fuistis. **16.** ¹ Haec locutus sum uobis ut non scandalizemini. ² quoniam in synagoga uos ei cientes. Sed ueniet et hora ut omnis qui uos occiderit. aestimet se sacrificium offerre deo. — ³ Et hec faciunt quoniam non cognouerunt patrem nequae me. ⁴ Sed haec locutus sum uobis ut cum uenerit hora illorum memineritis. quoniam ego

dixi uobis. haec autem uobis ab initio non dixi quia uobiscum eram. ⁵ Nunc autem uado ad eum qui me misit. Et nemo ex uobis interrogat me quo uadis. ⁶ Sed quia hec locutus sum uobis tristitia repleuit cor uestrum. ⁷ Sed ego ueritatem dico uobis. expedit uobis ut ego eam. Si autem ego non abiero aduocatus non ueniet ad uos Si autem hiero mit tam illum ad uos. ⁸ et cum uenerit ille arguet mundum de peccato et de iustitia et de iudicio. ⁹ De peccato quidem quia non crediderunt in me. ¹⁰ De iustitia autem quoniam ad patrem meum uado et non uidebitis me. ¹¹ De iudicio autem quoniam princeps huius mundi iam iudicatus est. ¹² Adhuc multa habeo uobis dicere. sed non potestis portare modo. ¹³ cum autem uenerit ille

spiritus ueritatis. diriget uos in omnem ueritatem. non enim loquetur ab se. Sed quascumque audierit ea loquitur. Et uentura adnuntiabit uobis. ¹⁴ ille me honorificabit quia de meo accipiet et adnuntiabit uobis. ¹⁵ Omnia quaecumque habet pater mea sunt. propterea hoc dixi uobis. quia de meo accipiet et adnuntiabit uobis.

* ¹⁶ Pusillum adhuc
* et non uidebitis me
* et iterum pusillum et uidebitis me. quoniam uado ad patrem. ¹⁷ Dixerunt ergo ex discipulis eius intra se. quid est hoc quod dicit nobis pusillum et non uidebitis me et iterum pusillum et uidebitis me. Et quoniam uado ad patrem. ¹⁸ Dicebant ergo quid est hoc quod dicit pusillum nescimus quid loquitur. ¹⁹ Cognouit autem ihesus quoniam uolebant illi

interrogare. et dixit eis. de hoc quaeritis ad inuicem quia dixi pusillum et non uidebitis me. et iterum pusillum et uidebitis me. ²⁰ Amen amen dico uobis. quia uos flebitis et plangebitis. mundus autem gaudebit. Uos tristes eritis. sed tristitia uestra in gaudium ueniet. ²¹ Mulier cum parturit tristitiam habet quoniam uenit hora eius. Cum au

tem peperit infantem non est memor doloris propter gaudium quia natus est homo in hoc mundo. ²² Et uos ergo nunc quidem tristitiam habetis. Iterum autem uidebo uos et gaudebit cor uestrum. Et nemo aufert gaudium uestrum a uobis. ²³ Et in illa die me nihil interrogabitis. Amen amen dico uobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uobis

Fol. 240 B.

Fol. 241 A. ²⁴ Usque nunc nihil petistis in nomine meo. petite et accipietis ut gaudium uestrū sit plenum. ²⁵ Haec in prouerbiis locutus sum uobis. Sed ueniet hora cum iam non in prouerbiis loquar uobis. Sed palam de patre nuntiabo uobis. ²⁶ In illa die in nomine meo postulabitis. et non dicam uobis quia ego rogabo patrem pro uobis. ²⁷ Ipse enim pater amat uos quia uos me amastis. Et credidistis quia ego a dō exiui. ²⁸ exiui a patre et ueni in hunc mundum. Iterum relinquo mundum et uado ad patrem. ²⁹ dicunt discipuli illius. Ecce nunc palam loqueris et nullum prouerbium dicis. ³⁰ nunc scimus quā scis omnia. et non desideras ut liquis te interroget. In hoc credimus quia a dō existi. ³¹ Respondit illis ihs modo creditis

³² Ecce ueniet hora. et nunc uenit ut discipuli pergamini unus quisque in sua. et me solum relinquatis. Et non solum solus quia pater meus mecum est. ³³ Haec locutus sum uobis ut in me pacem habeatis. In hoc mundo tribulatio nem habebitis. Sed constantes esto te quā ego uici mundum. ^{17.} ¹ Haec locutus est et leuauit oculos [ihs. suos in caelum. et dixit pater. nunc uenit hora. honorifica filium tuum. ut et filius tuus honorificet te. ² sicut dedisti ei potestatem omnis carnis. ut omne quod dedisti ei det illis uitā aeternam. ³ Haec est autem uita aeterna. ut cognoscant te solum et uerum dñm. et quem misisti ihm xpm. ⁴ ego te honorificaui super terram. opus consueti mihi ut facerem. ⁵ Et nunc honorifica me tu pater apud

te ipsum. illo honore quem habui antequam mundus esset apud te. ⁶ Manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de hoc mundo. tui erant et mihi illos dedisti. Et uerbum tuum cum todierunt. ⁷ Nunc cognoui quod omnia quae dedisti mihi a te sunt. ⁸ quia uerba quae dedisti mihi dedi illis. Et illi acceperunt ea uere quā a te exierunt. et crediderunt quā tu me misisti. ⁹ Ego pro illis rogo non pro mundo rogo. Sed pro eis quos mihi dedisti quia tui sunt. ¹⁰ et mea omnia tua sunt et tua mea. Et honorificatus sum in ipsis. ¹¹ Etiam non sum de hoc mundo et isti in mundo sunt et ego a te uenio. Patetere scē conserua eos in nomine tuo quos dedisti mihi. ut sint unum sicut nos. ¹² cum essem cum illis in mundo ego seruabam illos

in nomine tuo quos dedisti mihi cum todium et nemo ex illis perit nisi filius perditionis. ut scriptura impleatur. ¹³ Nunc autem a te uenio et haec loquor in mundo ut habeant gaudium meum plenū in se. ¹⁴ ego dedi illis uerbum tuum et mundus odit illos. quia non sunt de hoc mundo. sicut ego non sum de hoc mundo. ¹⁵ Non rogo ut tollas eos de mundo sed ut conserues illos a maligno. ¹⁶ De hoc mundo non sunt sicut ego non sum de hoc mundo. ¹⁷ scifica illos in ueritate tua. uerbum tuum ueritas est. ¹⁸ sicut tu me misisti in hunc mundum et ego misi illos in hunc mundum. ¹⁹ Et pro illis scifico me ipsum ut sint et ipsi scificati in ueritate. ²⁰ non de his rogo solum sed pro credituris per uerbum illorum in me. ²¹ ut omnes unum sint

Fol. 241 B.

Fol. 242. Sicut tu pater in me
et ego in te ut et il
li in nobis unum
sint. ut mundus
credat quia tu me
misisti. ²² Et ego glo
riam quam dedis
ti mihi dedi illis.
ut sint unum sicut
nos unum sumus.
²³ Ego in illis et tu in me
ut sint perfecti in
unum. Et ut cog
noscat hic mundus
quia tu me misisti.
Et dilexisti illos sicut
me dilexisti. ²⁴ Pa
ter quod dedisti mi
hi uolo ut habi ego
sum et illi sint me

cum. ut uideant
gloriam meam
quam mihi dedisti.
quia dilexisti me
ante constitutio
nem mundi. ²⁵ pa
ter iuste. mundus
te non cognouit.
Ego autem te cogno
ui. et isti cognoue
runt quia tu me mi
sisti ²⁶ et notum fe
ci illis nomen tuum
et cognitum faciam.
ut caritas qua me
dilexisti in illos sit
et ego in illis

* 18. ¹ Haec cum dixisset

* ihs. exiuit cum
discipulis suis

trans torrentē
caedron ubi erat
hortus in quo in
troiuit ipse et dis
cipuli eius. ² Sci
ebat autem et iudas
qui eum traditu
rus erat locum.
quia frequenter
conuenerat ihs
ibi cum discipulis
suis. ³ Iudas itaque
accepta cohorte
militum et a prin
cipibus sacer
dotum et farise
orum ministris.
uenit in locum cum
lanternis et lampa
dibus et armis

⁴ ihs autem sciens
omnia uenientia su
per se. prodiit et
dicit illis quem qua
eritis. ⁵ responde
runt illi. ihs nazo
reum. dicit illis ihs
ego sum. Stabat
autem et iudas pro
ditor illius cum ip
sis. ⁶ Ut ergo dixit
illis ego sum abie
runt. retrorsum
et ceciderunt in ter
ram. ⁷ Iterum ergo
interrogauit illos
quem quaeritis. At
illi dixerunt ihs na
zoreum. ⁸ Respon
dit illis ihs. dixi uobis

quia ego sum. Si
ergo me quaeritis
sinite istos ire.
⁹ ut impleretur
uerbum quod
dixit. quoniam quos
dedisti mihi non
perdidi ex illis ul
lum. . . ¹⁰ Simon
autem petrus.
habens gladium
eduxit illum et
percussit princi
pi sacerdoti ser
uum et abscidit
illi auriculam dex
tram. erat autē
nomen serui
malchus. ¹¹ Dixit er
go ihs petro. mit

te gladium in theca
sua. calicem quem
dedit mihi pater
non bibam illum
¹² Cohors itaque et
tribunus et mi
nistri iudaeorum.
adpraehenderunt
ihs et alligaue
runt illum ¹³ et ad
duxerunt eum ad
annam primum.
erat enim socer
caifae qui erat
princeps sacerdo
tum annillius.
¹⁴ Errat autem caifas
qui consilium de
dit iudaeis quia ex
pedit unum hominem

mori pro plebe.

¹⁵ Sequebatur autē
ihs simon pe
trus et alius dis
cipulus. discipu
lus autem ille no
tus erat principi
sacerdotum.

¹⁶ Petrus autem sta
bat ad ianuam fo
ris. exiuit ergo
ille discipulus no
tus principi sacer
dotum et dixit os
tiariae et intro
duxit petrum.

¹⁷ Dixit ergo ancilla
ostiaria petro.
numquid et tu de
discipulis es ho

minis huius. ait il
le non sum. ¹⁸ sta
bant ergo serui et
ministri focum
habentes quia fri
gus erat et calefa
ciebantur. Erat
autem cum illis et
petrus stans et
calefaciens se.

¹⁹ Princeps ergo sa
cerdotum inter
rogauit ihs de dis
cipulis eius et de
doctrina eius.

²⁰ Respondit illi ihs.
ego in palam lo
cutus sum huic
mundo. Ego semper
docui in synagoga

Fol. 243.

Fol. 244. et in templo ubi
semper iudaei con
ueniunt. et in ab
scondito locutus
sum nihil. ²¹ quid
me interrogas.
Interroga eos qui
audierunt quid
locutus sum illis.
Ecce isti sciunt que
dixerim ego. ²² Haec
autem cum dixis
set. Unus de mi
nistris adstans
dedit palmam in
facie ihs dicens
Sic respondes prin
cipi sacerdotum.
²³ Respondit illi ihs.
si male locutus sū
testimonium per
hibe de malo. Si au
tem bene quid me
cedis. ²⁴ Misit illū
annas uinctum ad
caiafan principem
sacerdotum.
²⁵ Erat autem simon pe
trus stans et calefa
ciens se. dixerunt
ergo illi. numquid
et tu de discipulis
eius es. negauit ille
et dixit non sum. ²⁶ di
cit unus ex seruis
principis sacerdo
tum qui cognatus
erat illius. cuius
amputauerat petrus
auriculam. non ego

te uidi in horto
cum illo. ²⁷ Iterū
ergo negauit pe
trus et statim
gallus cantauit —
²⁸ Adducunt ergo
ihm. a caiafan
in pretorium.
erat autem mane.
et ipsi non intraue
runt in praetoriū.
ne coinquinaren
tur sed ut mandu
carent pascha.
²⁹ Exiuit ergo pilatus
ad illos et dixit. quā
accusationem in
fertis huic hominē
³⁰ Responderunt et
dixerunt ei. si non
esset hic malefactor
non tibi traderemus
illum. ³¹ Dixit ergo
illis pilatus. accipi
te eum uos. et secun
dum legem uestra
iudicate illum —
Dixerunt illi iudaei.
nobis non licet occi
dere quemquam.
³² Ut uerbum ihu imple
retur quod dixit
significans qua mor
e erat moriturus
³³ Introiuit iterum in
praetorio pilatus.
et uocauit ihm. et
dixit illi tu es rex iu
daeorum. ³⁴ respon
dit ihs a temetipso

tu hoc dicis. an alii
tibi hoc de me dixe
runt. ³⁵ Respondit
pilatus numquid
ego iudaeus sum.
Gens tua et princi
pes sacerdotum
tradiderunt te mi
hi quid fecisti.
³⁶ Respondit ihs reg
num meum non
est de hoc mundo
Si de hoc mundo es
set regnum meū.
ministri utiquae
mei resistent
ne traderer iudae
is. nunc autem
regnum meū non
est hinc. ³⁷ Dixit ita
quae illi pilatus. er
go tu rex es. respon
dit ihs tu dicis quod
rex sum ego. Ego in
hoc natus sum et ad
hoc ueni in mundo.
ut testimonium red
dam ueritati. Om
nis qui est de uerita
te audit uocem mea
m. ³⁸ Dicit illi pilatus quid
est ueritas. Et cum
hoc dixisset iterū
exiuit ad iudaeos. et di
cit illis ego nullam
causam inuenio in il
lum. ³⁹ est autem con
suetudo uobis ut u
num dimittam uobis
per pascha. uultis ergo

dimittam uobis re
gem iudaeorum.
⁴⁰ Exclamauerunt er
go omnes dicentes.
non hunc sed bar
abban. Erat autē
barabbas latro.
¹⁹ Tunc ergo accepit
pilatus ihm. et fla
gellauit. ² et milites
texuerunt coronā
de spinis et inposu
erunt in capud eius.
et uestimentum pur
pureum circumde
derunt eum. ³ Et di
cebant haue rex iu
daeorum. et dabant
illi palmas. ⁴ Exiuit
iterum pilatus foris
et ait illis. ecce addu
co illum uobis foris.
ut sciatis quod in il
lum culpam non in
uenio. ⁵ Exiuit ergo
foras ihs habens
spineam coronam.
et purpuream tuni
cam. Et dicit illis
ecce homo. ⁶ quem
cum uidissent prin
cipes sacerdotum.
et ministri excla
mauerunt dicentes
crucifige crucifige
illum. Dixit illis pi
latus accipite uos il
lum et crucifigite.
ego enim non inue
nio in illum culpam

Fol. 245.

Fol. 246. ⁷ Responderunt ei iudaei. Nos legem habemus et secundum legem nostram debet mori quia filium dei se fecit.

⁸ Cum ergo audiuit pilatus hoc uerbum magis timuit. ⁹ Et introiuit iterum in praetorio pilatus. et ait ad ihm unde es tu. ihs autem responsum illi non dedit. ¹⁰ Dicit illi pilatus mihi non loquaris. nescis quia potestatem habeo crucifigere te. Et potestatem habeo

dimittere te. ¹¹ Respondit ihs non haberes in me potestatem ullam. nisi datum tibi fuisset desursum. propter hoc qui tradidit me tibi maius peccatum habet. ¹² Exinde quarebat pilatus dimittere eum. Iudaei autem uociferabantur dicentes. Si hunc dimiseris non es amicus caesaris. Omnis enim qui regem facit contradicit caesari. ¹³ Pilatus postquam audiuit uerba haec. produxit

foras ihm et sedit pro tribunali in locum qui dicitur lapidestratus hebreice autem gabata. ¹⁴ erat autem parasceue pascha hora quasi sexta. Et dixit iudaeis ecce rex uester. ¹⁵ exclamauerunt autem illi tolle tolle crucifige illum. Ait illis pilatus regem uestrum crucifigam. Respondunt principes sacerdotum non habemus regem nisi caesarem. ¹⁶ tunc

ergo tradidit eis illum. ut crucifigeretur. Receperunt ergo ihm et adduxerunt. ¹⁷ et portans crucem suam exiuit in locum qui dicitur caluariae locus. quod appellatur ebreice golgotha. ¹⁸ ubi illum crucifixerunt. et cum eo alios duos. hunc et illuc. medium autem ihm. ¹⁹ conscripsit autem etiam titulum pilatus. et posuit super cruce. Erat autem scriptum ihs nazoreus. rex iudaeorum. ²⁰ Hunc

ergo titulum multum legerunt de iudeis. quia prope erat locus a ciuitate. ubi crucifixus est ihs. et erat scriptum hebreice grece et latine. ²¹ Dicebant ergo pilato principes iudaeorum. Non scribere rex iudaeorum. Sed quia ipse dixit rex sum iudaeorum. ²² Respondit pilatus quod scripsi scripsi.

* ²³ Milites ergo postea. * quam crucifixerunt * ihm sustulerunt uestimenta illius

et fecerunt quatuor partes. uni cuiusque militi partem et tunicam. Erat autem tunica illa non consutilis. desuper contexta per totum. ²⁴ Dixerunt ergo ad inuicem non scindamus illam. sed sortiamur de illa cuius sit. ut scriptura impleatur. quae dixit. Diuiserunt uestimenta mea sibi. et super uestimenta mea miserunt sortem. Et milites quidem haec fecerunt

²⁵ Stabat autem prope cruce ihu mater illius. et soror matris eius maria cleopae et maria magdalena. ²⁶ ihs ergo ut uidit matrem et discipulum adstantem quem diligebat. Ait matri suae mulier ecce filius tuus. ²⁷ deinde dicit discipulo ecce mater tua. Ex illa hora accepit illam discipulus in sua. ²⁸ Post haec sciens ihs quia omnia iam consummata sunt. ut im-

pleretur scriptura. Dixit. sitio. ²⁹ peluiergo posita erat acetoplena. Spongia ergo impleuerunt aceto et felle et hyssopum circumponentes optulerunt ori illius. ³⁰ Cum ergo accepisset ihs acetum dixit consummatum est. Et inclinans caput tradidit spiritum.

³¹ Iudei autem. ut non maneret super crucem corpora in sabato. quoniam cena purae erat. Erat autem magnus dies illius

Fol. 247.

Fol. 248. sabbati. rogaue-
runt pilatum ut
crura illorum
frangerentur et
tollerentur. ³² Ue-
nerunt ergo mli-
tes et priori qui
dem frugerunt
crura et alteri
similiter qui si-
mul crucifixi fu-
erant cum illo.
³³ Cum autem uenis-
sent ad ihm Et ui-
dissent quia mor-
tuus erat non
frugerunt ei cru-
ra. ³⁴ Sed unus ex
milites lancia sua
latus eius percussit
et perfodit. et con-
tinuo exiuit sanguis
et aqua. ³⁵ Et qui uidit
et testificatus est.
et uerum est testi-
monium eius. Et
ipse scit quia uerū
dicit. ut et uos cre-
datis... ³⁶ Fata sunt
enim haec ut scrip-
tura impleretur
quae dicit. ossum
eius non comminu-
etur. ³⁷ et iterum
alia scriptura dicit.
uiderunt in quem
compuxerunt.
³⁸ Post haec autem roga-
uit pilatum quidā
nomine ioseph

lectio in domeneca in
prima pasca

ab arimathia qui
fuerat discipulus
ihu. absconsus
autem propter
timorem iudaeorū.
ut tolleret corpus
ihu. et permisit
pilatus. uenit er-
go et tulit corus
ihu. ³⁹ Uenit autē
et nicodemus qui
uenerat ad ihm
nocte et prius
auferens mixtu-
ra murra et aloes.
ponda circiter
quasi centum.
⁴⁰ Sustulerunt ergo
corpus ihu. et alli-
gauerunt illum

in lintiaminibus.
cum aromatibus.
sicut est consuetu-
dinis iudaeis sepe
lire. ⁴¹ Erat autem
in illo loco ubi cru-
cifixus erat hor-
tus et in hortum
monumentum no-
uum in quo nemo
positus fuerat.

⁴² Ibi ergo propter pa-
rasceuen iudaeo-
rum posuerunt ihm
quia prope erat
monumentū

*20. ¹ Prima autem sab

*bati. maria mag-
dalenae. uenit
mane cum adhuc

tenebrae essent ad
monumentum.
et uidit lapidem
remotum a monu-
mento. ² cucur-
rit ergo et uenit
ad simonem pe-
trum et ad alium
discipulum quē
amabat ihs. et ait
illis. tulerunt
dñm de monumen-
to. et nescimus
ubi posuerunt
eum. ³ Exiuit ergo
petrus et alius
discipulus. et ue-
nerunt ad monu-
mentum. ⁴ curre-
bant ergo ambo

pariter. ille alter
discipulus pre-
currit uelocius
petro et uenit pri-
or ad monumentū.
⁵ et prospiciens. ui-
dit lintamina posi-
ta non tamen intro-
iit. ⁶ Uenit ergo
simon petrus se-
quens illum. Et
introiuit in monu-
mentum. Ut ui-
dit lintamina posi-
ta ⁷ et sudarium
quod fuerat super
capud ipsius non
cum lintiaminibus
positum sed sin-
gulariter inuolutū

in unum locum. .
⁸ Tunc ergo introi-
uit et alius disci-
pulus qui uene-
rat prior ad monu-
mentum. et uidit
et credidit. ⁹ non
dum enim sciebat
scripturam quod
oportet illum a
mortuis resurge-
re. ¹⁰ Abierunt
ergo iterum apud
se discipuli. ¹¹ maria
autem stabat ad
monumentum
plorans foris et
dum lacrimat.
prospexit in monu-
mentum ¹² et uidit

duos angelos in al-
bis sedentes. unū
ad capud et alium
ad pedes ubi posi-
tum fuerat corpus
ihu. ¹³ et dicunt illi.
mulier quid ploras.
quae dixit quū sus-
tulerunt dñm meū.
et nescio ubi illu-
posuerunt. ¹⁴ Haec
cum dixisset con-
uersa est retro. .
et uidit ihm stante.
et nesciebat quod
ih̄s esset. ¹⁵ dicit il-
li ihs mulier quid
ploras. quem que-
ris. illa putans eu-
hortulanum esse

Fol. 249.

Fol. 250. Dñe . si tu portasti
illum dic mihi u
bi illum posuisti
et ego illum tollam .
¹⁶ Dicit illi ihs maria .
illa conuersa dicit
illi rabboni . quod
dicitur magister .
¹⁷ Ait illi ihs noli me
tangere nondū
ascendi ad patrē
meum . Uade
ergo ad fratres
meos et dic illis .
ascendo ad patrē
meum . et ad patrē
uestrum . ad dñm
meum et ad dñm
uestrum . . ¹⁸ Uenit
maria magdalena

lectio in plena pasca
diae dominicarum

adnuntians discipu
lis quod uidis
set dñm et haec dix
isset illi . † ¹⁹ Iam au
tem cum esset ues
pera diei illius .
quae est prima sab
bati . et osteis clusis
ubi erant discipuli .
propter timorem
iudaeorum . Uenit
ihs et stetit in medio .
et dicit illis pax uo
bis . ²⁰ et hoc cum dix
isset . ostendit ma
nus et latus illis .
Gausi sunt autem dis
cipuli cum uidis
sent dñm . ²¹ dixit er
go illis iterū pax uobis

sicut misit
me pater
et ego mitto uos .
²² Haec cum dixisset
illis . Suflauit
et dixit . Accipi
te sp̄m sc̄m Si
²³ quorum remis
seritis peccata
remittetur eis .
Si cuius tenueri
tis tenebuntur .
²⁴ Thomas autem
unur ex duode
cim discipulis .
Qui cognomina
tur dydimus
non erat cum il
lis . quando ue
nerat ihs

²⁵ dicebant ergo illi
alii discipuli ui
dimus dñm . at ille
dixit eis . nisi ui
dero in manibus
eius locum clauo
rum . et mittam
digitum meum
in locum clauorū
Et mittam manum
meam in latus eius
non credam .
²⁶ Et post dies octo
iterum erant in
tus in unum disci
puli illius . et tho
mas erat cum illis .
Uenit ihs osteis
clusis . Et stetit
in medio et dixit

pax uobis . ²⁷ Dein
de dicit thomae
porrige digitum
tuum huc . et ui
de manus meas
et affer manum tu
am . et mitte in la
tus meum . et no
li esse incredulus
sed fidelis . ²⁸ Et res
pondit thomas
et dixit illi . dñs
meus et dñs meus .
²⁹ Dicit illi ihs quia
uidisti me et cre
didisti . Beati qui
non uiderunt .
et crediderunt
³⁰ Multa quidem et a
lia signa fecit ihs

coram discipulis
suis quae non sunt
sc[ri]pta in hoc libro .
³¹ Haec autem scribta
sunt ut uos creda
tis . qūm ihs est
xp̄s filius dī . et ut
credentes uitam
aeternam habeatis
in nomine eius ~
* ²¹. ¹ Postea manifes
* tavit se iterum
* ihs discipulis suis
ad mare tiberia
dis . manifesta
uit autem se sic .
² Erant simul simon
petrus et thomas
qui appellatur dydi
mus . et nathanael

a cana galileae .
et fili zebedei Et
alii duo ex discipu
lis illius . ³ Dicit eis
simon petrus ua
do piscare . dicunt
illi uenimus et nos
tecum . Exierunt
et ascenderunt in
nauem . Et in illa
nocte prehende
runt nihil . ⁴ Pri
ma autem luce .
stetit ihs ad litus .
Non tamen scierunt
discipuli quia ihs
erat . ⁵ dicit ergo
illis ihs pueri nū
quid pulmentari
um habetis .

Fol. 251.

responderunt illi
non . ⁶ at ille dixit
eis mittite in dex
tram partem nauis
retia et inuenietis .
miserunt ergo et
non potuerunt re
tia trahere prae
multitudine pisci
um . ⁷ Dicit ergo
discipulus ille quē
diligebat ihs ad pe
trum . dñs est . Si
mon ergo petrus
ut audiuit quod
dñs est tunicam
se circumcinxit
nudus enim erat
et misit se in mare
⁸ o li qu uero disci

Fol. 240A. puli. nauigio u
runt. non e
erat longe
Sed quasi cu
docentis
tes reti
⁹ Ut ergo
ate
r

ce oues meas.
¹⁸ amen dico tibi
eras iuuenis.
ngebas te. et
bas ubi uo
um autē
extendes
et ali
et

recubuit in cena
supra pectus illius
Et dixit dñe quis est
qui prodit te. .

²¹ Hunc ergo ut uidit
petrus dicit ad
ihm dñe. hic autē
quid. ²² dicit illi
ih̄s si illum uolo
remanere dum
uenio quid ad te
tu me sequere.

²³ Exiuit ergo hic ser
mo inter fratres.
quod discipulus
ille non moritur.
Et non dixit illi ih̄s
non morietur. Sed
si illum uolo rema
nere donec uenia-

quid ad te. ²⁴ Hic est * 1. ¹ Quoniam quidem
discipulus qui tes * multi conati sunt
tificatur de his. * ordinare narra
et qui scripsit haec * tionem rerum
et scimus quia ue * quae in nobis con
rum est testimoni * pleta sunt. ² sicut
um illius. ²⁵ sunt tradiderunt nobis.
autem et alia mul * qui ab initio ipsi ui
ta quae fecit ih̄s. derunt et minis
quae si scribantur tri fuerunt uerbi.
per singula nec u ³ Placuit et mihi et
sum aestimo poss spiritui s̄co ad se
capere mundum cuto a principio.
qui scribuntur omnibus diligen

~ libri ~

SECUNDUM. Fol. 82.

IOHANNEM EXP (

AMEN

INCI PIT. SE..

CUN DUM....

LV KAN.....

initium euangelii
sec'd Lucan

eruditus es ueritatē

Fol. 83. ⁵Fuit in diebus herodis regis iudeae sacerdos quidam nomine zacharias de uice abia. et uxor illi de filiabus aaron et nomen eius helisabeth. ⁶Erant autem iusti ambo ante dñm. in cedentes in omnibus mandatis et iustificationibus dñi sine querella. ⁷Et non erat illis filius eo quod esset helisabeth sterilis. Et ambo processerant in diebus suis. ⁸Factum est autem cum sacerdotio fungere tur zacharias in ordine uicis suae ante dñm. ⁹Secundum consuetudinem sacerdotii sors exiit ut incensum poneret... Ingressus in templum dñi. ¹⁰et omnis multitudo erat populus horans hora incensi. ¹¹Apparuit autem illi angelus dñi stans ad dextris altaris incensi. ¹²Et uidens zacharias turbatus est. et cecidit timor super eum

¹³Dixit autem ad illum angelus. ne timeas zacharia. quoniam ecce obsecratio tua exaudita est. Et uxor tua helisabeth pariet tibi filium et uocabis nomen eius iohannem. ¹⁴et erit gaudium tibi et exultatio. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ¹⁵Erit enim magnus coram dño. et uinum et sicera non bibet. et spiritu sancto replebitur. Ad huc ex utero matris suae. ¹⁶et multos filiorum istius conuertet ad dñm dñm ipso. ¹⁷et ipse precedet ante illum in spiritu et uirtute heliae. conuertere corda patrum in filios. et incredibiles ad prudentiam iustorum. parare dño plebem perfectam. ¹⁸Et dixit zacharias ad angelum unde hoc sciam. ego enim sum senex. et uxor mea processit in diebus suis. ¹⁹Et respondens angelus dixit ei...

Ego sum gabriel qui adsto ante dñm. ²⁰Et missus sum ad te loqui et haec tibi euangelizare. ²⁰Et ecce eris tacens. Et non poteris loqui. usque in diem quo haec fiant. pro hoc quod non credidisti uerbis meis. Quae implebuntur in tempore suo. ²¹Et erat plebs expectans zachariam. Et mirabantur quod tardaret ipse in templo. ²²Egressus autem non poterat loqui ad illos. Et cognouerunt quod uisionem uidit in templo. et ipse erat annuens illis et permansit mutus. ²³Et factum est ut impleti sunt dies officii eius. abiit in domum suam. ²⁴Post hos autem dies. concepit helisabeth uxor eius. et occultabat se mensibus quinque dicens. ²⁵quid mihi sic fecit dñs in diebus. quibus respexit aufferre obprobrium meum inter homines...

† de aduento
* ²⁶In mense autem sexto misus est angelus gabriel a dō in ciuitate galileae cui nomen nazaret ²⁷ad uirginem disponatam uiro cui nomen ioseph. de domo dauid. et nomen uirginis maria. ²⁸Et ingressus ad eam angelus dixit. habet gratificata dñs tecum. Benedicta tu inter mulieres. ²⁹ipsa autem ut uidit mota est in introitu eius. Et erat cogitans quod sic benedixisset eam. ³⁰Et dixit ei angelus ne timeas maria inuenisti gratiam apud dñm. ³¹Et ecce concipies in utero et paries filium. et uocabis nomen eius ihm. ³²Hic erit magnus et filius altissimi uocabitur. et dabit illi dñs dñs thronum dauid patris eius. ³³et regnabit in domum iacob in aeternum. et regni eius non erit finis. ³⁴Dixit autem maria

Fol. 84.

Fol. 85. ad angelum . quo
modo erit hoc .
quod uirum non
nouī . ³⁵ Et respōn
dens angelus dixit
illi . sp̄s sc̄s super
ueniet in te Et
uirtus altissimi
inumbrauit tibi .
Ideoque et quod
nascetur sc̄m
uocabitur filius
dī . ³⁶ Et ecce helisa
beth cognata tua
et ipsa concepit
filium in senec
tute sua . et hic
mensis est sextus .
illi qui uocatur
sterelis . ³⁷ quia

non est impossibile
dō omne uerbum .
³⁸ Dixit autē maria
ecce ancilla dñi con
tingat mihi sc̄cundu
uerbum tuum . et
disce^{as} sit ab illa an ^{fine}
†gelus . † ³⁹ Exsurgens
autem maria in die
bus illis abiit in
montana cum festi
natione in ciuitate
iudeae . ⁴⁰ et intrauit
in domum zachariae
et salutauit elisabeth .
⁴¹ et factum est ut au
diuit salutationē
mariae helisabeth .
exultauit infans
in utero eius

Et repleta est sp̄u
sc̄o elisabeth . ⁴² Et
exclamaui uoce
magna et dixit .
Benedicta tu inter
mulieres . Et be
nedictus fructus
uentris tui . ⁴³ Et un
de hoc mihi ut ue
niat mater dñi mei
ad me ⁴⁴ Ecce enī
ut facta est uox sa
lutationis tue in
auribus meis . ex
ultauit in gaudio
infans in utero meo .
⁴⁵ et beata quae credi
disti . q̄m perfici
entur ea quae dic
ta sunt tibi a dño

⁴⁶ Et dixit maria mag
nificat anima mea
dñm ⁴⁷ et exultauit
sp̄s meus in dō sa
lutari meo . ⁴⁸ quia
respexit humilita
tem ancillae suae .

Ecce enī ex hoc bea
tam me dicent om
nes generationes .
⁴⁹ Quia fecit mihi mag
na qui potens
est . et sc̄m nomen
eius . ⁵⁰ et miseri
cordia eius in pro
geniem et proge
niem timentibus
eum . ⁵¹ fecit po
tentiam in brachio
suo . Dispersit

superbos mente
cordis ipsorum
⁵² Deposuit potentes
de sede et exalta
uit humiles . ⁵³ esu
rientes impleuit
bonis . et diuites
dimisit inanes .
⁵⁴ Suscepit isrl̄ puerū
suum . memora
ri misericordiae
⁵⁵ sicut locutus est
ad patres nostros
abraham et semi
ni eius in secula .
⁵⁶ Mansit autem ma
ria cum illa men
sibus tribus et
reuersa est in do
mo sua . ⁵⁷ Elisabeth

autem impletus est
tempus pariendi
et peperit filium .
⁵⁸ et audierunt uicini
et cognati eius . quia
magnificauit dñs
misericordia sua
cum ea . et congratu
labantur ei . ⁵⁹ Et fac
tum est in die octauo
ut uenirent et cir
cumciderent pue
rum . et uocauerunt
eum in nomine pa
tris eius zacharia .
⁶⁰ Et respondens ma
ter eius dixit . non
sed uocabitur iohannes .
⁶¹ et dixerunt ad illa
nemo est in cognati
ne tua

qui uocatur hoc
nomine . ⁶² Innue
bant autem et patri
eius quem uellet
uocari eum . ⁶³ et acce
pit pugillarem et
scripsit dicens . io
hannes est nomen
eius et mirati sunt
omnes . . ⁶⁴ Apertū
est statim os eius
et lingua et loque
batur benedicens
dñm . ⁶⁵ et factus est
timor super om
nes uicinos eorū .
et super omnia mon
tana iudeae diuul
gabantur haec
omnia uerba .

⁶⁶ Et posuerunt om
nes qui audierant
in corde suo dicen
tes quid utique
erit puer iste et
enim manus dñi
cum illo † ⁶⁷ et za
^{finē lectio sc̄i iohanni}
charias pater eius
impletus est sp̄u
sc̄o et profetabat
dicens . ⁶⁸ Benedic
tus dñs d̄s isrl̄ . quia
uisitauit et fecit
redemptionem ple
bis suae . ⁶⁹ et erexit
cornu salutis no
bis in domo dauid
pueri sui . ⁷⁰ sicut
locutus est per os
sc̄orum profetarū

Fol. 86.

Fol. 87. suorum qui ab e
uo sunt. ⁷¹ et libera
uit nos ab inimicis
nostris et de ma
nibus omnium
qui nos oderunt.
⁷² ad faciendam mi
sericordiam cu
patribus nostris.
et memorari tes
tamenti sc̃i sui.
⁷³ Iusiurandum
quod iurauit ad
abraham patrem
nostrum. ⁷⁴ daturū
se nobis. ut sine
timore de manu
inimicorum nos
trorum liberati.
seruiamus illi ⁷⁵ in

sc̃itate et iustitiā
coram ipso. omni
bus diebus nostris
⁷⁶ Et tu puer profeta
altissimi uocabe
ris. praeibis enim
ante faciem dñi pa
rare uias eius. ⁷⁷ ad
dandam scientia
salutis plebis eius
in remissionem
peccatorum eorū.
⁷⁸ per uiscera miseri
cordiae dī nostri.
in quibus uisitauit.
nos oriens ex alto.
⁷⁹ inluminare hos qui
in tenebris. Et qui
in umbra mortis
sedent. ad dirigendos

pedes nostros in
uiam pacis. ⁸⁰ Puer
autem crescebat
et confortabatur
in spū. Et erat in
desertis usque in
diem ostensionis
suae ad isrl. ~

† In natale dñi

* 2. ¹ Factum est autem
* in diebus illis. exi
* it edictum^a cesa
re agusto ut pro
fiteretur uniuersus
orbis terrae
² Haec professio pri
ma facta est presi
de syriae cyrino.
³ et ibant omnes ut
profiterentur

singuli in suam ci
uitatem. ⁴ Ascen
dit autem et ioseph
a galilea de ciuita
te nazareth in iu
deam in ciuitatē
dauid quae uocatur
betleh^{em}. eo quod
esset de domo et
de patria dauid.
⁵ ut profiteretur
cū maria uxore su
desponsata ei.
cum esset in uter[o]
habens. ⁶ Factū
est autem cum es
sent ibi. impletus
est dies ut pareret
⁷ Et peperit filium
suum primogenit. .

et pannis eum inuoluit et posuit eum
in praesepio quia
non erat locus in
diuersorio.
⁸ Pastores autem e
rant in illa regio
ne uigilantes et
custodientes uigi
lias noctis supra
gregem suum.
⁹ Et ecce angelus dñi
stetit iuxta illos.
et claritas dñi cir
cumfulsit illos.
Et timuerunt timo
re magno. ¹⁰ Et dix
it illis angelus
nolite timere ecce
enim euangelizaui

uobis gaudium
magnum quod
erit omni plebi
¹¹ quia natus est uobis
hodie saluator qui
est xp̃s dñs in ciuita
te dauid. ¹² et huius
hoc uobis signum.
inuenietis infantē
pannis inuolutum
et positum in pre
sepio. ¹³ Et subito
facta est cum angelo
multitudo exerci[†] in octa²¹
ba dñi [†] Et postquam consu
tus caelestis laudan
tium dñm et dicentiū
¹⁴ Gloria in excelsis dō
et in terra pax homi
nibus bonae uolun
tatis. ¹⁵ Et factum est

ut discessit ab illis
angelus in caelum.
Et homines illi pas
tores dixerunt ad
inuicem transea
mus usque in beth
lehem ut uideamus
uerbum quod fac
tum est quod dñs
ostendit nobis.
¹⁶ Et uenerunt festinan
tes et inuenerunt
mariam et ioseph
et infantem posi
tum in praesepio
¹⁷ Uidentes autem cog
nouerunt de uer
bo quod dictum est
illis de puero hoc.
¹⁸ Et omnes qui aderant

mirati sunt de his
quae dicebantur a pas
toribus ad ipsos
¹⁹ Maria autem conser
uabat omnia uerba
haec conferens in
corde suo. ²⁰ Et reuer
si sunt pastores
magnificantes et lau
dantes dñm in omni
bus quae audierant
et uiderant sicut
dicta sunt ad illos, ~
[†] Et postquam consu
mati sunt dies octo.
ut circumcidere
tur. Et uocatum
est nomen eius ihs.
Quod uocatum est
ab angelo prius

Fol. 88.

Fol. 89. quam in utero conciperetur. ²² Et postquam impleti sunt dies purgationis eorum secundum legem moysi. tulerunt illū in hierusalē. ut eum sisterent dñō. ²³ sicut scriptum est in lege dñi. Quia omne masculinum adaperiens uulvam sc̃m dñō uocabitur. ²⁴ Et ut darent ostiam secundum quod dictum est in lege dñi. Parturitum. aut duos pullos colūbinos. ²⁵ Et ecce

erat homo in hierusalem cui nomen symeon. et homo iste iustus et timoratus expectans consolationem isrl̃. et sp̃s sc̃s erat in ipso. ²⁶ Responsum autem acciperat a sp̃u sc̃o. non uisurum sē mortem. nisi prius uideret xpm dñi. ²⁷ Et uenit in sp̃u in templū. Et cum inducerent puerum ihm parentes eius ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo. ²⁸ Et ipse accepit eum in manus suas. —

et benedixit dñm et dixit. ²⁹ Ex nunc dimittis seruum tuū dñe secundum uerbum tuum in pace. ³⁰ quia uiderunt oculi mei salutare tuum. ³¹ quod parasti ante faciem omnium populorū. ³² lumen ad reuelationem gentium. Et gloriam plebis tue isrl̃. ³³ Et erat ioseph et mater eius mirantes super his quae dicebantur de illo. ³⁴ et benedixit eos symeon. et dixit ad mariam ma-

trem eius. ecce positus est hic in ruinam et resurrectionem multorum in isrl̃. Et signum quod contradicetur. ³⁵ et tuam ipsius animam pertransi et gladius. ut reueletur multorū cordium cogitationes. ³⁶ Et erat anna profetissa filia fa-
nuel de tribu. aser. Haec processerat in diebus multis. et uixerat cum uiro suo annos septē a uirginitate sua. ³⁷ Et haec uidua annorū

octuinta quattuor. quae non discebat de templo ieiunis et orationibus seruans nocte ac die. ³⁸ Et hec ipsa hora stans. confitebatur dñō. et loquebatur de illo omnibus qui exspectabant redemptionem hierusalem. ³⁹ Et ut perfecta sunt omnia secundum legem dñi. Reuersi sunt in galileam in ciuitatem suam nazareth. ⁴⁰ Puer autē crescebat et con-

fortabatur sp̃u. et implebatur sapientia et gratia dei erat cum illo. ⁴¹ Et ibant parentes eius per omnes annos in hierusalem in dies sollempnis pasche. ⁴² Et cum facti essent illi anni duodecim. ascendit illis in hierosolyma. secundum consuetudinem diei festi. ⁴³ Consumatisque diebus cum redirent. re-
[bus] mansit ihs puer in hierusalem. Et non agnouit ioseph et mater eius. ⁴⁴ Estimabant

illum esse in comitatu uenerunt iter diei et requirebant eum inter cognatos et notos. ⁴⁵ et non inuenientes eum regressi sunt in hierusalem requirentes eum. ⁴⁶ Et factum est post triduum. inueniunt illum in templo sedentem in medio doctorum. audientem illos et interrogantē illos. ⁴⁷ Stupebant autem omnes qui eum audiebant super prudentiam

et responsis eius. ⁴⁸ Et uisio illo expauerunt. Et dixit mater eius ad illum fili quid fecisti nobis sic. ecce pater tuus et ego dolentes et tristes querebamus te. ⁴⁹ Et ait ad illos quid est quod me querebatis. Nescitis quod in patris mei oporet me esse. ⁵⁰ et ipsi non intellexerunt uerbum quod locutus est ad illos. ⁵¹ Et descendit cum illis et uenit in nazareth et erat

Fol. 90.

bant

Fol. 91. subditus illis

Et mater eius con
seruabat omnia
uerba haec in cor
de suo. ²² Et ihs pro
ficiēbat aetate
et sapientia et gra
tia apud dñm et ho
mines ~~~~~

* 3. ¹ Anno autem quin

* to decimo impe
rii tiberii caesaris
procurante pon
tio pilato iudeam.
Tetrarcha autem
galileae constitu
to herode. filip
po autem fratre
Eius tetrarcha
ituraeae et traco

nitidis regionis.
et lysaniam abilaē
nae tetrarcha
² sub principibus
sacerdotum anna
et caiafa. Factum
est uerbum dñi su
per iohannem. zaca
riae filium in deser
to. ³ et uenit in omnē
regionem iordani.
praedicans baptis
mum paenitentiae.
in remissionem pec
catorum. ⁴ sicut
scriptum est in li
bro sermonum
esaiiae prophetae dicen
tis. Uox claman
tis in deserto

, parate uiam dñi
, rectas facite semi
, tas eius. ⁵ omnis ual
, lis implebitur.
, et omnis mons et
, collis humiliabitur.
, et erunt praua in
, directum. et aspe
, ra in uias planas.

, ⁶ et uidebit omnis ca
ro salutare dñi
⁷ Dicebat ergo iohan
nes ad turbas. qui
exiebant ut bapti
zarentur corā ipso.
Generatio uipera
rum. quis osten
dit uobis fugere ab
ira uentura. ⁸ faci
te ergo fructus

dignos paenitentiae
et ne dixeritis intra
uos patrem habemus
abraham. Dico autē
uobis quia potens est
dñs de lapidibus istis
suscitare filios abrae
⁹ Iam autem securis
ad radicem arborū
posita est. omnis
ergo arbor quae nōn
facit fructum bonū
excidetur et in ignē
mittetur. . . ¹⁰ Et inter
rogauerunt illum
turbae et dixerunt.
quid faciemus ut ui
uamus. . . ¹¹ Respon
dens autem iohan
nes dixit illis

qui habet duas tui
cas det non habenti.
et qui habet escas
similiter faciat.

¹² Uenerunt autem et
puplicani ut bapti
zarentur. Et dixe
runt ad illum magis
ter quid faciemus.

¹³ At ille dixit eis. nihil
amplius exigatis.
quam quod consti
tutum est uobis.

¹⁴ Interrogauerunt
autem illum et mi
lites quid facie
mus et nos. Ait il
lis neminem con
cutiatis. neque
calumniam faciatis.

Et contenti estote
stipendiis uestris

¹⁵ Existimante autem
omni populo Et cogi
tantibus omnibus
in cordibus suis de
iohanne ne forte
ipse esset xp̄s.

¹⁶ Respondit iohannes
dicens omnibus.

Ego quidem uos in aqua
baptizo. In paeniten
tiam. ueniet autē
fortior me cuius
non sum dignus cal
ciamenta portare.
Ipse uos baptizabit
in sp̄u sc̄o et igni.

¹⁷ et uentilabrum in
manueius et purgabit

aream suam. et con Fol. 92.

gregabit triticum
in horreo suo. pa
leas autem comburet
igni inextinguibili.

¹⁸ Multa quidem et alia
exhortans. euange
lizabat populum.

¹⁹ Herodes autem tetrar
cha. cum corripere
tur ab illo. de aerodi
adae uxore fratris
suae. et de omnibus
malis quae fecit he
rodes ²⁰ adiecit et
hoc super omnia.
Et inclusit iohannē
in carcerem. ²¹ Fac
tum est autem cum
baptizatus esset

omnis populus. et
ihu baptizato. et oran
te aperire caelum
²² et descendere sp̄m
sc̄m corporali spe
cie sicut columba in
ipsum. Et uox de celo
fieri dicens. tu es

filius meus dilectus
in te conplacui. —

²³ Et ipse ihs erat incipi
ens fere annorum
triginta. quod uide
batur esse filius
ioseph. qui fuit filius
heli. qui fuit matthei.
²⁴ qui fuit. leui. qui fuit
melchi. qui fuit ianne.
qui fr̄. ioseph. ²⁵ qui fr̄.
mattathiae. qui fr̄ amos

† domineca in caput
quadregesime

Fol. 93. qui f. naum. qui f. ³⁷qui fuit matusalae
esli. qui f. naggae. qui f. enoc. qui f.
²⁸qui fuit maath. qui f. iaret. qui f. male
mattathiae. qui f. lehec. qui f. cainan
semei. qui f. ioseph. ³⁸qui f. enos. qui f. set.
qui f. iuda. ²⁷qui f. ione. qui f. adam. qui f. di.
qui f. resae. qui f. ^{4.} ¹His autem plenus
zorobabel. qui f. ^{*} ^spū sō. reuersus
salathiel. qui f. neri. ^{*} est ab iordane. et
²⁸qui f. melchi. qui f. agebatur in spū in
addi. qui f. cosae. deserto. ²diebus qua
qui f. elmodam. draginta tempta
qui f. er. ²⁹qui f. iose batur a diabolo.
qui f. eliezer. qui f. Et nihil manducauit
iorim. qui fuit diebus illis. Et con
matthan. qui f. summatis illis pos
leui. ³⁰qui f. sytheon. tea esuriit. ³Et dixit
qui f. iudae. qui f. illi diabolus si filius
ioseph. qui f. ionae. dī es dic lapide hu
qui f. eliacim. ic ut fiat panis

³¹qui f. meleae. qui f. ⁴Et respondit ad illum
menan. qui f. mattatha ihs et dixit. scriptū
qui f. mattan. qui f. est quia non in pane
dauid. ³²qui f. iesse solo uiuet homo Sed
qui f. obeth. qui f. booz. in omni uerbo dī.
qui f. salmon. qui f. ⁹Et duxit illum in hieru
nasson. ³³qui f. amina salem et statuit eu
dab. qui f. aram. super pinnam tē
qui f. esrom. qui f. pli et dixit illi. si fili
fares. qui f. iudae us es dī mitte te hinc
³⁴qui f. iacob. qui f. deorsum. ¹⁰scrip
isaac. qui f. abraham. tum est enim quod
qui f. thare. qui f. angelis suis manda
nachor. ³⁵qui f. seruch. uit de te ut custodi
qui f. ragau. qui f. ant te. ¹¹et quia in ma
phalec. qui f. eber. nibus tollent te
qui f. salae. ³⁶qui f. ne forte offendas
cainan. qui f. arfaxat. a lapidem pedē tuū.
qui fuit sem. qui f. ¹²Et respondens dixit
noe. qui f. lamec. illi ihs. scriptū est

non temptabis dñm
dñm tuum... ⁵Et duxit
illum diabolus in
montem excelsu.
et ostendit illi om
nia regna orbis ter
rae in momento tē
poris. ⁶Et ait ad il
lum diabolus. tibi
dabo potestatem
hanc uniuersam.
et gloriam illorū.
quia mihi tradita
sunt. Et cui uolo
do illa. ⁷tu ergo si
procidens. adora
ueris ante me.

erunt tua omnia.
⁸Et respondens dixit
illi ihs. Uade retro

me satanas. scriptū
est enim dñm dñm tū
adorabis et illi soli
seruies. ¹³Et consū
mata omni tempta
tione. diabolus re
cessit ab illo usque
ad tempus.

¹⁴Et reuersus est ihs
in uirtute sps in

^{*}galileam. et fama
exiit. per uniuersa
regionem de illo.

¹⁵Et ipse docebat in sy
nagis eorum. Et mag
nificabatur ab omnibus.

¹⁶Et uenit nazareth.
ubi erat nutritus.
et intrauit secundū
consuetudinem sua

Die sabbati in syna **Fol. 94.**
gogam. et surrex
sit legere. ¹⁷et datus
est illi liber profe
tiae esaiae. et ut
reuoluit librum.
Inuenit locum ubi
scriptum erat ¹⁸sps
dñi super me. prop
, terea unxit me e
, uangelizare pau^{peri}
, bus. misit me ¹⁹pre
, dicare captiuis re
, missionem. et cae
, cis uisum. remit
, tere confractos
, in remissionem.
, praedicare annum
, dñi acceptum et
, diem ^{redditionis}.

²⁰Et cum plucis set librū
reddidit ministro
et sedit. et omniū
oculi in synagoga
erant intententes
in eum. ²¹Coepit au
tem dicere ad illos.
quia hodie impleta
est haec scriptura
in auribus uestris.

²²Et omnes testimoniū
reddebant illi. Et
mirabantur in uer
bis gratiae que pro
cedebant de ore ip
sius. Et dicebant
nonne hic est filius
ioseph. ²³Et ait illis.
utiquae dicetis mihi
hanc similitudinē

Fol. 95. Medice cura te ipsū .
 quanta audiuius
 facta in capernaum .
 fac et hic in patria tua .
²⁴Dixit autem ihs amen
 dico uobis . quod ne
 mo profeta accep
 tus est in patria sua
²⁵In ueritate dico uo
 bis . multae uiduae
 fuerunt in diebus
 heliae in ist . quan
 do clusum est caelū
 annis tribus et
 mensibus sex . . Cū
 facta est famis mag
 na in omni terra .
²⁶Et ad nullam illarū
 missus est helias .
 nisi sarapta sidoniae

ad mulierem uidua .
²⁷et multi leprosi e
 rant in ist sub heli
 seo profeta . et ne
 mo eorum munda
 tus est nisi neaman
 syrus . . . ²⁸Et repleti
 sunt omnes in syna
 goga ira haec audi
 entes . ²⁹Et surrexe
 runt et eiecerunt
 eum extra ciuitate .
 Et deduxerunt illum .
 usque ad supercili
 cium montis . super
 quem ciuitas eorū
 erat edificata . ut
 praecipitarent eu .
³⁰Ipse autem transiit
 per medium illorū et
 abiit

³¹Et descendit in caper
 naum ciuitatem
 galileae ibique do
 cebat eos sabbatis .
³²et stupebant in doc
 trina eius . quia in
 potestate erat uer
 bum eius . ³³Et in sy
 nagoga erat homo
 habens daemoniū
 immundum . Et ex
 clamauit uoce mag
 na ³⁴dicens . quid no
 bis et tibi ihs nazo
 renae . Uenisti per
 dere nos . Scio te
 qui es scs dī . ³⁵Et in
 crepauit illum ihs
 dicens obmutes
 ce et exi ab illo . —

Et cum proiecisset illū .
 daemonium exiit ab
 illo nihilq; illi nocuit .
³⁶Et factus est pauorsu
 per omnes . Et conlo
 quebantur ad inui
 cem dicentes . quid
 est hoc uerbum .
 quod in potestate
 et uirtute imperat
 inmundis spiritib; et
 exeunt . ³⁷Et diuul
 gabatur fama de illo
 in omnem locum regi
 onis . . ³⁸Surgens autē
 de synagoga intra
 uit in domum simo
 nis . Socrus autē
 simonis tenebatur
 magnis febribus

Et rogauerunt illū
 pro ea . ³⁹Et stans su
 per illam impera
 uit febrī et dimi
 sit illam . Et conti
 nuo surgens minis
 trabat illis . ⁴⁰Cum
 sol autem occidis
 set . omnes qui ha
 bebant infirmos .
 uariis languoribus
 ducebant illos ad eū .
 At ille singulis ma
 num inponens sa
 nabat eos . ⁴¹exiebant
 autem et daemonia
 a multis . clamantes
 et dicentes quia tu
 es xps filius dī . Et in
 crepans non sine
 bat eas loqui . quia
 sciebant ipsū esse

xpm . ⁴²Facta autē
 die . egressus ibat
 in desertum locū .
 et turbae require
 bant eum . et uene
 runt usque ad ipsū .
 et retinebant illum
 ut ab ipsis non disce
 deret . ⁴³Quibus ille
 ait . quia et aliis ciui
 tatibus oportet me
 euangelizare reg
 num dī . quia ad hoc
 missus sum ~ ~ ~

* ⁴⁴Et erat praedicans
 * in synagogis gali
 * leae . **5.** ¹fatum est
 autem cum turbae
 inruerent in eum .
 ut audirent uerbū dī
 et ipse erat stans

Secus stagnum gen
 nesareth . ²et ui
 dit duas naues sta
 re . secus stagnum .
 piscatores autem
 descenderant et
 lauabant retia .
³Ascendens autē ihs
 in nauem quae
 erat simonis . ro
 gauit eum ut indu
 cerent a terra ali
 quantulum et se
 dens docebat de na
 uicula turbas .
⁴Ut cessauit autem lo
 qui . dixit ad simo
 nem . duc in altum .
 et laxate retia uest
 ra in capturam .
⁵Et respondens simon
 dixit illi praecep

tor per totam noc
 tem laborantes ni
 hil cepimus sed
 in uerbo tuo laxabo
 retia . ⁶et cum hoc
 fecissent conclu
 serunt piscium
 multitudinem copi
 osam . rumpeban
 tur autem retia eo
 rum . ⁷et innuerunt
 sociis qui erant in a
 lia naui . ut uenirent
 et adiuuarent eos
 Et uenerunt et imple
 uerunt ambas na
 uiculas ita ut mer
 gerentur . ⁸quod
 cum uideret simon
 petrus . . procidit
 ad genua ihs dicens .
 Exi a me dñe . quia

Fol. 96.

Fol. 97. homo peccator sū
 9 admiratio enim
 habebat illum et
 omnes qui cum illo
 erant in captura
 piscium quam ce
 perant. 10 simili
 ter autem iacobus
 et iohannes fili
 zebedei. qui erant
 socii simonis.
 Et ait ad simonem
 ihs noli timere.
 Ex hoc iam eris ho
 mines captans
 11 Et subductis ad ter
 ram nauculis.
 relictis omnibus
 secuti sunt eum.
 12 Et factum est. cum
 essent in una ciui
 tatem. et ecce uir
 plenus lepra. et
 uidens ihm cecidit
 in faciem et roga
 bat eum dicens
 dñe si uis potes me
 mundare. 13 Et exten
 dens manum teti
 git illum dicens
 uolo mundare.
 Confestim lepra
 eius discessit ab il
 lo. 14 Et ipse prece
 pit illi ut nemini
 diceret. Sed ua
 dens ostende te
 sacerdoti. et of
 fer pro mundatio
 ne tua sicut prae
 cepit moyses ut
 sit in testimoniu
 hoc uobis. 15 Per
 ambulabat autem

magis sermo de illo
 et conueniebant
 turbae multae ut au
 dirent et curaren
 tur ab infirmitati
 bus suis. 16 ipse autē
 secedebat in deser
 to et orabat. 17 Et
 factum est in una
 dierum et ipse erat
 docens. et erant
 farisaei sedentes
 et legis doctores.
 qui uenerant ex om
 ni castello galileae
 et iudeae et hieru
 salem. et uirtus
 erat dñi ad sanan
 dum eos. 18 et ecce
 uiri portantes in
 lecto hominem.
 qui erat paralyticus
 et quaerebant eum in
 ferre et ponere ante
 eum. 19 et non inueni
 entes qua parte il
 lum inferrent prae
 turba ascenderunt
 supra tectum. et
 per tegulas submi
 serunt illum cum
 lecto in medio ante
 ihm. 20 quorum fidē
 cum uideret. dixit
 homini. dimissa
 sunt tibi peccata tua.
 21 Et coeperunt cogita
 re scribae et farisaei.
 in cordibus suis di
 centes. quis est hic.
 qui loquitur blasfe
 mias. quis potest di
 mittere peccata nisi
 solus dñs. 22 ut cognouit

autem ihs cogitati
 ones eorum. res
 pondens dixit ad il
 los. quid cogitatis
 in cordibus uestris.
 23 quid est facilius di
 cere dimissa sunt
 tibi peccata tua aut
 dicere surge et am
 bula. 24 Ut autem sci
 atis quia filiu homi
 nis potestatem ha
 bet interra remit
 tendi peccata. ait
 paralytico. tibi dico.
 surge tolle lectum
 tuum et uade in do
 mum tuam. 25 Et con
 festim surgens corā
 illis tulit in quo iace
 bat. et abiit in domū
 suam. magnificans dñm
 26 et stupor adpraehen
 dit omnes et mag
 nificabant dñm. et
 repleti sunt timo
 re dicentes. quia
 uidimus mirabi
 lia hodiae
 * 27 Et post hec exiit.
 * et uidit publica
 * num nomine leui
 sedentem a teloneū
 et ait illi sequere
 me. 28 et relictis om
 nibus exsurgens
 secutus est eum.
 29 Et fecit illi conuiuū
 magnum leui in
 domo sua. Et erat
 turba multa pu
 plicanorum qui
 cum illis erant dis
 cumbentes. —

30 Et murmuraue
 runt farisaei. et
 scribe eorum. di
 centes ad discipu
 los eius quare
 cum publicanis
 et peccatoribus
 manducat et bibet
 31 Et respondens ihs
 dixit ad illos. non
 egent qui sansunt
 medico sed qui
 male habent. 32 non
 ueni uocare ius
 tos sed peccato
 res in penitentia
 33 At illi dixerunt ad
 eum. quare dis
 cipuli iohannis
 ieiunant frequen
 ter et farisaeorū
 et obsecrationes
 faciunt. tui autē
 aedunt et bibunt.
 34 quibus ipse ait.
 numquid potestis.
 filios sponsi dum
 cum illis est sponsus
 facere ieiunare. —
 35 uenient autem dies
 cum auferetur ab eis
 sponsus. et tunc
 ieiunabunt in illis
 diebus. 36 Dixit au
 tem et similitudinē
 ad illos. quia nemo
 commissuram
 a uestimento nouo.
 immittit in uesti
 mentum uetus. ali
 oquin et nouum rū
 pit et ueteri non con
 uenit commissura
 a nouo. 37 Et nemo

Fol. 98.

Fol. 99. mittit uinum no-
uum in utres ue-
teres . alioquin .
rumpit uinum no-
uum utres et ip-
sum effundetur .
et utres peribunt
⁸⁸ Sed uinum nouum
in utres novos
mittunt . et utra-
que conseruantur .
⁸⁹ Et nemo cum biberit
uetus statim uult
nouum . dicit enī
uetus suauior est
6. ¹ Factum est autem
in sabbato cum
transiret per semi-
nata . uellebant
discipuli eius spicas

confricantes ma-
nibus et manduca-
bant . ² Aliqui autē
fariseorum dice-
bant illis quid fa-
citis quod non licet
facere sabbatis .
³ Respondit ihs et
dixit illis . nec hoc
legistis quod fecit
dauid cum aesuri
it ipse et qui cum
eo erant . ⁴ quomo-
do intrauit in do-
mum dī . et panis
propositionis sum-
sit et manducauit
et dedit his qui cu-
eo erant . quos non

licebat manduca-
re nisi tantum
sacerdotibus .
⁵ Et dicebat illis quia
dñs est filius ho-
minis etiam sab-
bati . ⁶ Factum
est autem . et in ali-
o sabbato . ut in-
traret in synago-
gam et doceret .
et erat ibi homo
et manus eius dex-
ter erat arida .
⁷ Obseruabant au-
tem scribae et fa-
risaei . Si sabbato
curaret ut inue-
nirent accusare

illum ⁸ ipse autem
sciebat cogitatio-
nes eorum . Et ait
homini qui habebat
manum aridam .
surge et sta in medio
et surgens stetit
⁹ ait autem ihs ad illos .
interrogabo uos ali-
quid . licet sabbato
benefacere . an ma-
lefacere . anima-
saluam face an per-
dere . ¹⁰ Et circum-
spectis illis omnibus
in ira dixit homini .
extende manum tua-
et extendit . et resti-
tuta est manus eius
sicut altera —

¹¹ ipsi autem reple-
ti sunt iniquita-
tem . Et conloque-
bantur ad inuicē
quid facerent de

— ihs —

* ¹² Factum est au-
tem in illis diebus
exiit in montem
orare . et erat
pernoctans in o-
ratione dī . ¹³ Et cū
dies factus est . uo-
cavit ad se discipu-
los suos . Et elegit
duodecim ex ipsis .
quos et apostolos
cognominauit .
¹⁴ Simonem quem cog-
nominauit petrū .
Et andream fratrem

eius . iacobum et io-
hannem . filippu-
et bartholomeum .
¹⁵ et mattheum . et
thoman . iacobum
alfei . et simonem
qui uocatur zelotes .
¹⁶ iudam iacobi . et iu-
dam scarioth qui
fuit proditor —
¹⁷ Et descendit cum
illis . et stetit in lo-
co campestri et
turba discipuloru-
et multitudo copio-
sa plebis . Ab omni
iudea et hierusale-
et trans fretum .
et marittima tyri
et sidonis . ¹⁸ qui uene-
rant

ut audirent eum
et sanarentur a lan-
guoribus suis . et
qui uexabantur a
spiritibus immu-
dis curarentur .

¹⁹ Et omnis turba que
rebat eum tange-
re . quia uirtus de
illo exiebat et om-
nes sanabat . ²⁰ Et
ipse eleuatis oculis
in discipulos uos .
dicebat . . Beati
pauperes quia ue-
strum est regnum
dī . . ²¹ Beati qui nunc
esuriunt et sitiunt .
quia ipsi saturabun-
tur . Beati qui nunc
fletis . quia gaudebi-

tis . ²² Beati eritis
cum uos oderint
homines et cum
separabunt uos .
et cum eicient et ex-
probabunt nomen
uestrum tamqua-
malignum . prop-
ter filium hominis .
²³ Gaudete in illa die et
exultate . ecce enī
merces uestra mul-
ta in caelo . . Secun-
dum haec enim facie-
bant et profetis pa-
tres eorum . —
²⁴ Uerumtamen uae
uobis diuitibus qui
habetis consolatio-
nem uestram . ²⁵ Uae
uobis qui saturati es-
tis

Fol. 100.

Fol. 101. quia esuriētis .
 Uae uobis qui
 ridetis nunc quia
 lugebitis et flebitis .
²⁶Uaecum uos benedix
 serint omnes homi
 nes . Secundum
 haec facient et speo
 doprofetis patres
 eorum . ²⁷Sed uo
 bis dico qui audi
 tis diligite inimi
 cos uestros . Bene
 facite his qui uos
 oderunt . ²⁸Bene ^{Sci}
 dicite maledicen ^{uig}
 tes uos . Orate pro ^{iliis}
 calumniantibus
 uos . ²⁹Et qui te per
 cusserit in max
 sillam prebe ei
 et alteram . Et eū
 qui aufert tibi tu
 nicam tuam Et pa
 leum noli prohibe
 re . ³¹Et prout uul
 tis ut faciant uo
 bis homines . faci
 te illis uos simili
 ter . ³²Et si diligitis
 eos qui uos diligunt .
 quae uobis gratia
 nam et peccatores
 diligentes se dili
 gunt . ³³Et si bene
 feceritis his qui
 uobis benefaciunt
 quae uobis gratia
 est . nam et pecca
 tores haec faciunt .
³⁴Et si mutuum dede
 ritis his . a quibus

speratis uos re
 cipere quae gra
 tia est uobis . non
 ne et peccatores
 peccatoribus fe
 nerant ut reci
 piant . ³⁵Uerum
 tamen amate ini
 micos uestros .
 et benefacite Et
 mutuum date .
 nihil desperan
 tes et erit merces
 uestra multa . Et
 eritis fili altissi
 mi . quia ipse su
 auis est . super in
 gratos et malos .
³⁶estote misericor
 des sicut et pater
 uester misericors
 est . et mise
 ~ retur ~
³⁷Nolite iudicare
^{*}et de uobis non iu
 dicabitur . nolite
 condemnare et non
 condemnamini . di
 mittite et dimittemi
 ni . ³⁸date et dabitur
 uobis . mensuram
 bonam confertam
 commotam super
 efluentem dabunt
 in sinum uestrum .
 eadem mensura
 qua mensi eritis me
 tietur uobis . ³⁹Dice
 bat autem illis et simi
 litudinem . Num
 quid potest caecus
 caecum ducere .

nonne ambo in fo
 ueam cadent .
⁴⁰non est discipulus
 super magistrum .
 perfectus autem
 erit omnis si sit
 sicut magister eius .
⁴¹Quid autem uides
 festucam in oculo
 fratris tui . tra
 bem autem quae in
 oculo tuo est non
 consideras . ⁴²aut
 quomodo potes di
 cere fratri tuo . si
 ne eiciam festucā
 de oculo tuo . et ecce
 in oculo tuo trabis
 subiacet . Hypo
 crita . eice primū
 et Malus homo de ma
 lo thensauro cor
 dis sui profert ma
 la . Ex abundantia
 enim cordis os eius
 loquitur . ⁴³quid
 autem uocatis me
 dñe dñe et non fa
 citis quae dico .
⁴⁷Omnis qui uenit ad
 me et audit uerba
 mea haec et facit
 ea . ostendam uo
 bis cuius similis
 est . ⁴⁸Similis est
 homini aedifican
 ti domum qui fo
 dit in altum . et po
 suit fundamenta
 supra petra . in
 undantia autem
 facta allisit flu
 men domui illi .
 et non potuit eam
 mouere . funda
 ta enim erat supra
 petra . ⁴⁹Nam qui
 audit et non facit .
 Similis est homini
 aedificanti domū
 suam supra terra
 sine fundamento .
 allisit flumen do
 mui illi et continuo
 concidit et facta est
 ruina domus ilius
 magna ~
^{7.1}Et factum est cum
^{*}implesset omnia
 uerba haec in auribus
 auro cordis sui
 profert bonum

Fol. 102.

Fol. 103. plebis · intrauit
capernaum · ² Cen
turionis autem
cuiusdam seruus
male habens erat
moriturus qui
illi erat pretiosus
³ Et cum audisset de
ihu misit senio
res iudeorum ro
gans eum ut ueni
ens saluaret ser
uum eius · ⁴ at illi
uenientes ad ihm ·
rogabant eum sol
licite dicentes
quia dignus est
ut hoc ei prestes ·
⁵ Diligit enim gentē
nostram · et syna
gogam ipse aedifi
cavit nobis · ⁶ ihs
autem abiit cum
eis · et cum iam non
longe esset a domo ·
Misit ad illum cen
turio amicos di
cens · dñe · noli te
uexare · non enī
dignus sum ut sub
tectum meum in
tres · ⁷ propter
quod nec dignum
me iudicaui ueni
re ad te · sed dic
uerbo et sanabitur
puer meus · ⁸ Nam
et ego homo sum
sub potestate con
stitutus · habens
sub me milites · et
dico huic uade

et uadit · et alii ue
ni et uenit · et ser
uo meo fac hoc et fa
cit · ⁹ Audiens autē
haec ihs miratus est
eum · et conuersus
sequentibus se dix
it turbis · dico uo
bis · in nullo tantā
fidem inueni in ist ·
¹⁰ Et reuersi qui mis
si erant · inuene
runt seruum sanū ·
¹¹ Et factum est dein
ceps ibat in ciuita
tem quae uocatur
nain · et ibant cum
illo discipuli eius
multi et turba co
piosa · ¹² et factum
est dum adpropia
ret portae ciuitatis ·
Et ecce ferebatur
defunctus filius
unicus matris suae ·
Et haec uidua erat ·
et turba ciuitatis
multa cum illa ·
¹³ quam cum uideret
dñs misertus est
super eam · Et dixit
illi noli flere · ¹⁴ Et
accessit et tetigit
loculum · hi autē
qui portabant ste
terunt · Et ait · adu
lescens tibi dico
surge · ¹⁵ Et resedit
qui erat mortuus ·
et coepit loqui · et de
dit illum matri eius ·
¹⁶ Accepit autem timor

magnus omnes ·
et magnificabant
dñm dicentes ·
quod profeta mag
nus surrexit in
nobis · et quia ui
sitauit dñs plebem
suam in bono · ¹⁷ Et
exiit hic sermo in
uniuersam iudea
et in omnem confi
nem regionem de
illo · · · ¹⁸ Et nuntia
uerunt iohanni
discipuli eius de
omnibus his · ¹⁹ Et
conuocauit iohan
nes duos de disci
pulis suis · et mīsit
ad ihm dicens ·
tu es qui uenturus
es an alium expec
tamus · ²⁰ Aduenien
tes autem ad eum
uiri dixerunt · Io
hanis baptista mi
sit nos ad te dicens
tu es qui uenis an ali
um exspectamus ·
²¹ In illa autem hora
curabat multos · a
languoribus et pla
gis et spiritibus ma
lis · et caecis multis
donauit uisum ·
²² Et respondens ihs
dixit illis · Ite et nun
tiate iohanni · quae ui
distis et auditistis
caeci uident · clodi am
bulant · leprosi
mundantur · surdi

audiunt · mortui
resurgunt · pau
peres euangelizan
tur · ²³ et beatus est
quicumquae non fu
erit scandalizatus
in me · ²⁴ Et cum dis
cessissent nuntii
iohannis · coepit
dicere de iohanne
ad turbas · quid
existis in deserto
uidere · harundi
nem a uento moue
ri · ²⁵ Sed quid exis
tis uidere homi
nem mollibus ues
timentis indutum ·
Ecce qui in ueste pre
tiosa sunt et in de
liciis in domibus
regum sunt · ²⁶ Sed
quid existis uide
re profetam · uti
que dico uobis et
plus quam profeta ·
²⁷ Hic est de quo scrip
tum est · ecce mit
to angelum meum
, ante faciem tuam
, qui preparauit
, uiam tuam ante te
²⁸ Dico enim uobis
maior inter natos
mulierum profeta
iohanne baptista
nemo est · nam qui
minor est in reg
no dī maior est illo ·
²⁹ Et omnis populus au
diens et puplicani ·
iustificauerunt dñm

Fol. 104.

Fol. 105: baptizati baptis-
mum iohannis
³⁰ Farisei autem et
legis periti. con-
silium dispreue-
runt in se non bap-
tizati ab illo. ³¹ Cui
ergo similes dicā
homines huius ge-
nerationis. Et
cui similes sunt.
³² Similes sunt pue-
ris sedentibus
in fo et loquenti-
bus ad inuicem
dicentes canta-
uimus uobis et non
saltastis. lamen-
tauimus uobis
et non plorastis.
³³ Uenit enim iohannes
baptista. neque
manducans nequae
bibens. Et dicitis
daemonium habet.
³⁴ Uenit filius hominis
manducans et bibens.
et dicitis. ecce homo
uorator et bibens
uinum puplicano-
rum et peccatorū
amicus. ³⁵ Et iustifi-
cata est sapientia
ab omnibus filiis
suis. ³⁶ Rogauit autē
illum quidam fari-
saeus ut manduca-
ret cum illo. Et in-
gressus in domum
farisaei discubuit
³⁷ Et ecce mulier in ciuita-
te. que erat peccatrix.

ut cognouit quod
recubuit in domu-
farisaei. attulit ala-
bastrum unguenti.
³⁸ Stans secus pedes eius
lacrimis rigabat pe-
des eius et capillis
capitis sui tergebat.
et osculabatur pe-
des eius et unguento
unguebat. ³⁹ Uidens
autem farisaeus qui
uocauerat eum. ait
intra se dicens. hic
si esset profeta sci-
ret utiquae quae et
qualis est mulier
quae tangit eum. quia
peccatrix est. ⁴⁰ Et re-
spondens ihs ait illi.
simon habeo tibi quod
dicere. at ille ait
magister dic. ⁴¹ Duo
debtores erant
cuidam feneratori.
Unus debebat dena-
rios quingentos.
et alius quinquagin-
ta. ⁴² non habentibus
autem illis unde red-
dere. donauit utris-
que. quis ergo eū
plus diligit. ⁴³ Res-
pondit autem simon
et dixit. aestimo
quia his cui plus do-
nauit. at ille dixit ei.
recte iudicasti. ⁴⁴ Et
conuersus ad muli-
erem: dixit simoni.
uides hanc mulierē
intraui in domū tuā

aquam in pedibus
mihi non dedisti
Haec autem lacri-
mis suis rigauit pe-
des meos et capil-
lis suis tersit. ⁴⁵ os-
culum mihi non de-
disti. Haec autem
ex quo intraui non
cessauit osculari
pedes meos. ⁴⁶ oleo
non unxisti caput
meum. Haec autē
unguento unxit.
⁴⁷ Propter quod dico
tibi. remissa sunt
peccata eius multa
quā dilexit multū
Cui autem modicum
dimittitur modice
diligat. ⁴⁸ Dixit illi ihs
remissa sunt tibi
peccata. ⁴⁹ Et coepe-
runt quismul re-
cumbebat dice-
re intra se. quis est
hic qui etiam pecca-
ta remittet. ⁵⁰ Dixit
autem ad mulierē.
fides tua te saluam
fecit uade in pace....
⁵¹ ^{8.} ¹ Et factum est dein-
*ceps. et ipse iter
*faciebat per ciui-
tates et castella
predicans. et euan-
gelizans regnum
di. et duodecim dis-
cipuli cum illo. ² et
mulieres quae erant
curante a spiritibus

Fol. 106.
malignis et infirmi
tibus. maria que
uocatur magdalena
A qua demonia septe-
exierant. ³ Et iohanna
uxor cusae procura-
toris herodis. Et su-
sanna. Et alie multae.
quae et ministrabant
illi de facultatibus
suis. ⁴ Cum ergo tur-
bae conuenissent
et de ciuitatibus ad-
uenerunt multi.
Dixit similitudinem
talem ad illos. ⁵ Ecce
exiit qui seminat. se-
minare semen suū.
Et dum seminat ali-
ud cecidit secus uia.
et conculcatum est
Et uolucres illud
comederunt. ⁶ Et a-
liud cecidit supra
petram. et natum
aruit quia non ha-
bebat humorem.
⁷ Et aliud cecidit inter
spinas. Et simul ex
hortae spinae sof-
fucauerunt illud. —
⁸ Et aliud cecidit in ter-
ram bonam. et Ex
hortum fecit fruc-
tum centensimu-
Haec dicens clamabat
qui habet aures au-
diendi audiat. ⁹ In-
terrogauerunt
autem illum discipu-
li eius dicentes que
est haec parabola.
¹⁰ quibus ipse dixit

Fol. 107. uobis datum est
scire mysteriū
regni dī. Ceteris
autem in parabō
lis ut uidentes
non uideant. Et au
dientes non intel
legant... ¹¹ Est au
tem haec parabola.
Semen est uerbū
dī. ¹² qui autem se
cus uiam hi sunt
qui audiunt uenit
autem diabolus.
Et tollet de corde
illorum uerbum.
Ne credentes salui
fiant... ¹³ Nam qui
supra petram. hi
sunt. qui cum audi
erint cum gaudio
accipiunt uerbum
et hi radices non ha
bent quia ad tempus
credunt et in tempo
re temptationis re
cedunt. ¹⁴ quod autē
in spinis cecidit.
Hi sunt qui audiunt
et a sollicitudinibus.
et diuitiis et uolup
tatibus uitae euntes
simul soffucantur
et non refaerunt
fructum... ¹⁵ quod
autem in bonam ter
ram. hi sunt qui in
corde bono audien
tes uerbum retinent
et fructum adferunt
per patitientiam.
¹⁶ Nemo autem lucernā
accensam operit
uaso. aut subtus

lectum ponit. sed
supra candelabrū
ponit ut intrantes
uideant lumen. ¹⁷ non
enim est occultum
quod non manifeste
tur. nec abscondi
tum nisi cognosca
tur et in palam ueni
at. ¹⁸ Uidete quo mo
do audiatis. qui enī
habet dabitur illi. Et
quicumque non ha
bet. etiam quod pu
tat se tenere auferre
tur ab eo. ¹⁹ Uenerant
autem ad illum ma
ter et fratres eius.
et non poterant adi
re ad eum pre turba.
²⁰ Nuntiatum est autē
illi quia mater tua
et fratres tui stant
foris uolentes te
uidere. ²¹ quibus
respondens dixit
mater mea et fra
tres mei hi sunt
qui uerbum dī au
diunt et faciunt. ~
* ²² Factum est autem
in una dierum
et ipse ascendit in
nauculam et dis
cipuli eius. et ait
ad illos. transea
mus trans stagnū
et leuauerunt.
²³ Nauigantibus autē
illis obdormiit. Et
descendit procel
la uenti. Et imple
batur a fluctibus
nauicula et pere

clitabantur. ²⁴ acce
dentes autem sus
citauerunt eum
dicentes. praecep
tor praeceptor.
perimus. At ille
surgens increpa
uit uento et tem
pestati aquae. et ces
sauerunt. et fac
ta est tranquilli
tas. ²⁵ Dixit autem
illis ubi est fides
uestra. et timen
tes mirati sunt
adinuicem dicen
tes. quis est hic
quod et uentis im
perat et mari et
obaudiunt ei. ²⁶ Ena
uigauerunt autē
ad regionem gera
senorum quae est
trans contra gali
leam. ²⁷ et cum egres
sus esset ad terram
occurrit illi uir qui
dam de ciuitate.
qui habebat demo
nium temporibus
multis. Et uesti
mentum non indu
ebatur. ne neque
in domo manebat
sed in monumentis.
²⁸ Is ut uidit ihm proci
dit ante illum. et ex
clamans uoce
magna dixit.
quid mihi et tibi
ihu fili dī altissimi.
obsecro te ne me
torqueas. ²⁹ prae
cipiebat enim spiritui

inmundo ut exiret
ab homine. multis
enim temporibus
ruperat illum. nam
uinctus cathenis
et conpedibus cus
todiebatur. et rup
tis uinculis ageba
tur a demonio in lo
ca deserta. ³⁰ Inter
rogauit autem illū
ih̄s quod tibi nomē
est at ille dixit legio.
quā intrauerunt de
monia multa in eo.
³¹ et rogabant illū.
ne imperaret
illis ut in abyssū
irent. ³² Erat autem
ibi grex porco
rum multorum
pasce[n]tium. Et roga
uerunt illum ut in
illos irent et permi
sit illis. ³³ Exierunt
autem demonia ab
homine et intraue
runt in porcos et
impetu abiit grex
porcorum per pre
ceps in stagnum et
suffucati sunt. ³⁴ ui
dentes autem qui
pascebant quod fac
tum est fugerunt.
et renuntiauerunt
in ciuitate et in uil
las. ³⁵ Exierunt autē
uidere quod factū
est et uenerunt ad
ih̄m. Et inuenerunt
hominem sedentē.
a quo demonia exie
rant. uestitum

Fol. 108.

Fol. 109. ac sana mente ad pedes eius et timuerunt. ³⁶ nuntiaverunt autem illis qui viderant. quomodo saluus factus est a legione. ³⁷ Et rogauerunt illum omnis multitudo de regionis gerasenorum ut discederet ab ipsis. quia timore magno tenebantur. Ipse autem ascendens in nauem reuersus est. . . ³⁸ Et rogabat illum uir a quo demonia exierant ut cum ipso esset. . . Dimisit autem illum ihs.

dicens. ³⁹ redi domū et enarra quanta tibi fecit dñs. Et abiit per uniuersam ciuitatem predicans quanta ihs fecit illi. —

⁴⁰ Factum est autem cum redisset ihs exceperunt illum turba. Erant enim omnes expectantes illum. —

⁴¹ Et ecce uenit uir cui nomen iairus. Et ipse princeps synagoge erat. et cecidit ad pedes ihu rogans eum. ut intraret in domum eius. ⁴² quia filia unica erat illi. fere annorum duodecim. et haec moriebatur. Et contigit

dum iret ihs. praemebat eum populus. ⁴³ Et mulier quaedam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim. quae in medicos erogauerat omnem substantiam suam nec ab ullo potuit curari. ⁴⁴ accessit retro. et tetigit fimbriam uestimenti eius. Et confestim stetit fluxus sanguinis eius. ⁴⁵ et ait ihs quis me tetigit. Negan tibus autem omnibus. dixit petrus et qui cum illo erant. preceptor turbae te conprimunt tam magnae et dicis qui me

tetigit. ⁴⁶ At ihs dixit tetigit me aliquis nam et ego cognoui uirtutem de me exisse. . . ⁴⁷ Uidens autem mulier

quia non latuit illi. uenit tremens. et procidit ante pedes eius. Et ob quam causam tetigisset illum indicauit coram omnibus. Et quemadmodum sanata est. ⁴⁸ At ipse dixit illi. con-

stans esto filia. fides tua te saluam fecit uade in pace. ⁴⁹ Adhuc illo loquente uenit a principem

synagoge. dicens ei. quia mortua est filia tua noli uexare magistrum. ⁵⁰ Ihs autem audito hoc uerbo. ait patri puellae noli timere. Sed crede tantum et salua erit. ⁵¹ et cum peruenisset in domum. Non permisit intrare secum quemquam. nisi petrum et iohannem et iacobum. Et patrem et matrem puellae. ⁵² Flebant autem omnes et plangebant illam. At ille dixit nolite flere. non est enim mortua sed dormit

⁵³ et deridebant eum scientes quod mortua est. ⁵⁴ ipse autem eiciens omnes foras. et tenens manum eius. clamauit dicens. puella surge. ⁵⁵ et conuertit spiritus eius et surrexit continuo. Et iussit illi dari manducare. ⁵⁶ et stupuerunt parentes eius. quibus praecepit ne alicui dicerent — quod factum est. —

^{*9. 1} Conuocatis autem duodecim discipulis suis dedit illis uirtutem et potestatem super omnia demonia. et ut lingua

Fol. 110. curarent. ² Et misit illos predicare regnum dñi. et sanare infirmos. ³ et ait ad illos nihil tuleritis in uia. neque uirgam neque peram. neque calciamenta. neque panem. neque pecuniam. neque duas tunicas habeatis. ⁴ Et in quacumque domum intraueritis ibi manete et inde proficiscimini. ⁵ Et quicumque non reciperint uos. Exeuntes de ciuitate illa etiam puluerem uestrum excutite in testimonium supra illos.

⁶ Egressi autem ibant per castella et ciuitates. Euangelizantes ubique.

⁷ Audiuit autem herodes tetrarcha omnia quaecumque erant facta ab eo. Et consternebatur eo quod diceretur ⁸ a quibusdam.

quod iohannis surrexit a mortuis. A quibusdam autem quod helias apparuit. ab aliis autem quod profeta unus de antiquis surrexisset. ⁹ Ait autem herodes. iohannem ego decollaui. hic quis est de quo

Fol. 111. ego audio talia . et
 querebat illum ui
 dere . . . ¹⁰ Et reuer
 si apostoli nar
 rauerunt illi que
 cumque fecerunt .
 Et adsumtis illis
 secessit seorsū
 in locum desertū .
 quod est bethsai
 da . ¹¹ quod cum cog
 nouissent turbae
 secute sunt illū .
 et ^{ex}cepit illos et lo
 quebatur illis de
 regno dī . et eos
 qui cura indige
 bant sanabat .
¹² Dies autem coepe
 rat declinare . Et
 accesserunt duo
 decim discipuli eius

et dixerunt illi . dimit
 te turbam ut eant
 circa castella et uil
 las et reficiant se
 ut inueniant escas .
 quia hic in loco deser
 to sumus . ¹³ Ait autē
 ad illos date illis uos
 manducare . at illi
 dixerunt non sunt
 in nobis plus quam
 quinque panes et du
 os pisces . nisi eamus
 et emamus in omnē
 turbam hanc escas .
¹⁴ Erant enim uiri quin
 que milia . ait autē ihs
 ad discipulos suos
 facite illos discum
 bere per conuiuia
 quinquagenos ¹⁵ Et ita
 fecerunt et discubu
 erunt

¹⁶ Acceptis autem quin
 que panes et duobus
 piscibus respexit
 in celum et benedix
 sit super illos et dis
 tribuit discipulis
 ut ponerent ante
 turbas ¹⁷ et manduca
 uerunt et saturati
 sunt et sublatū est .
 quod superauit illis
 fragmentorum co
 fino ¹⁸ duodecim . —
¹⁸ Et factum est cum es
 esset orans secre
 tae . erant cum illo
 et discipuli . Et inter
 rogauit illos dicens .
 quem me dicunt es
 se turbae . ¹⁹ At illi re
 sponderunt et dixe
 runt . Iohannem

baptistam . alii
 autem heliam . alii
 uero quia profeta
 unus de prioribus
 surrexit . ²⁰ Dixit
 autem illis . uos au
 tem queme esse
 dicitis . Respon
 dens autem simon
 petrus dixit . xpm .
 dī . ²¹ at ille incre
 pans illos prece
 pit ne cui haec dice
 rent . . ²² dicens
 quod oportet fili
 um hominis mul
 ta pati et reproba
 ri a principibus
 sacerdotum et se
 nioribus et scri
 bis . et occidi . et p^ost
 tres dies resurgere

²³ Dicebat autem ad
 omnes . si quis
 uult post me ueni
 re abneget se ipsū .
 et sublata cruce
 sua sequatur me .
²⁴ Qui enim uoluerit
 animam suam sal
 uam facere per
 det illam . Nam
 qui perdiderit
 animam suam
 propter me hic
 saluam faciet il
 lam . ²⁵ Quid enim
 proficit homo
 si lucretur uni
 uersum mundū
 se autem perdat
 et detrimentum
 faciat . ²⁶ Nam qui
 me erubuerit

et meos sermones
 hunc filius hominis
 confundet cum ue
 nerit in maiestate
 sua et patris et scto
 rum angelorum . —
²⁷ Dico autem uobis ue
 aliqui sunt hic stan [re
 tes qui non gusta
 bunt mortem do
 nec uideant regnū dī . —
 * ²⁸ Factum est autem
 * post haec uerba .
 fere post dies octo .
 Et adsumsit petrum
 et iohannem . et iacobū
 et ascendit in mon
 tem ut oraret . ²⁹ Et
 dum orat facta est
 spectus aspectus
 eius altera . et ues
 titus eius candidus

refulgens . ³⁰ et ecce **Fol. 112.**
 duo uiri loqueban
 tur cum illo . erant
 autem moyses et he
 lias ³¹ uisi in maiesta
 te et dicebant excus
 sum eius quem con
 pleturus erat in hi
 erusalem . ³² Petrus
 uero et qui cum illo
 erant grauati somno
 et uigilantes uide
 runt maiestatem eius
 et duos uiros qui sta
 bant cum illo . ³³ Et fac
 tum est cum discede
 rent ab illo . ait pe
 trus ad ihs . precep
 tor bonum est nos
 hic esse Et faciamus
 tabernacula tria .
 tibi unum . Et unum

moysi . et unum
 heliae nesciens
 quid diceret . —
³⁴ Haec autem illo lo
 quente facta est
 nubes et inumbra
 uit eos et timue
 runt . Et intranti
 bus illis in nube
³⁵ Uox facta est de nu
 be dicens hic est
 filius meus dilec
 tus ipsum audite .
³⁶ et dum fit uox in
 uentus est ihs so
 lus et ipsi tacue
 runt et nemini
 nihil dixerunt in
 illis diebus ex his
 que uiderant .
³⁷ Factum est autem
 sequenti die

Fol. 113. descendentibus illis de monte occurrit illi turba multa. ³⁸ Et ecce uir de turba exclamauit dicens. magister bone obsecro te. Respice in filium meum quia unicus est mihi. ³⁹ Et ecce spiritus in mundus adprehendi illum. Et subito clamat et elidit et dissipat eum cum spuma. Et uiuiscendit ab illo dilanians eum. ⁴⁰ et rogaui discipulos tuos ut eiciant illum et non potuerunt

⁴¹ Respondens autem ihs dixit. o. generatio infidelis et peruersa usque quo ero apud uos et patiar uos. adduc huc filium tuum. ⁴² Adhuc autem ueniente ipso elisit illum demonium et dissipauit. Et increpauit ihs spm in mundum et sanauit puerum. Et reddidit illum patri eius. ⁴³ stupebant autem omnes in magnitudinem dñi. omnibusque mirantibus super omnibus quae faciebat ihs. Dixit ad discipulos suos ⁴⁴ ponite sermones hos

in auribus uestris. nam filius hominis tradetur in manus hominum. ⁴⁵ at illi ignorabant uerbum istud. et erat uelut ante ipsos ut non sentirent. et timebant interrogare de hoc uerbo. ⁴⁶ Intrauit autem cogitatio in eis. quis in eis maior esset. ⁴⁷ At ihs uidens cogitationes cordis illorum adprehendens primum statuit secus se. ⁴⁸ et ait. quicumque acciperit puerum istum in nomine meo recepit. et quicumque me receperit. non me recipit sed

eum qui me misit. Nam qui minor est inter omnes uos. hic maior erit. ⁴⁹ Respondens autem iohannes dixit. preceptor uidimus quendam in nomine tuo eicientem daemones. et prohibuimus eum quia non sequitur nobiscum. ⁵⁰ Et ait ad illos ihs. nolite prohibere qui enim non est aduersus uos pro uobis est. ⁵¹ Factum est autem dum conplerentur dies adsumtionis eius. Et ipse faciem suam firma

uit ut haret hierusalem. ⁵² Et misit nuntios ante conspectum suum. Et euntes intrauerunt in ciuitate samaritanorum. quasi paraturi illi. ⁵³ Et non receperunt illum quia facies eius erat euntis hierusalem. ⁵⁴ Cum uidissent autem discipuli eius. iacobus et iohannes dixerunt. Dñe uis dicimus ut ignis descendat de caelo super illos et consummat illos. si cut helias fecit ⁵⁵ Et conuersus incre

pauit illos ihs et dixit. nescitis cuius spiritus sitis. ⁵⁶ filius enim hominis non uenit animas hominum perdere sed saluare. et abiierunt in aliud castellum. ⁵⁷ Factum est autem eun-
tibus illis in uia. dixit ⁵⁸ Ite ecce ego mitto quidam ad illum. Se-
quor te quocumque ⁵⁹ hie-
ri dñe ⁶⁰ et ait illi ihs. uulpes foueas habent. et uolucres caeli nidos ubi requiescant. Nam filius hominis non habet ubi caput declinet. ⁶¹ Dixit autem ad alterum sequere me. ille autem dixit dñe per-
mitte mihi primum

ire et sepelire patrem meum. ⁶² dixit autem ei ihs. sine mortu-
os sepelire mortuos suos. tu autem uade adnuntia regnum dñi. ⁶³ Et ait alter sequar te dñe. sed primum permittes mihi nuntiare his qui domi sunt. ⁶⁴ dixit autem ihs ad illum. nemo respiciens retro mittens manum in aratrum habilis est in regno dñi. — ^{10.} Post haec autem designauit dñs et alios septuaginta. et misit illos binos ante faciem suam in omnem locum. et ciuitatem quo erat

uenturus. ² dicebat autem ad illos. messis quidem copiosa. operarii autem pauci. rogate ergo dñm messis ut mittat operari-
os in messem suam. ³ Factum est autem eun-
tibus illis in uia. dixit ⁴ Ite ecce ego mitto quidam ad illum. Se-
quor te quocumque ⁵ hie-
ri dñe ⁶ et ait illi ihs. uulpes foueas habent. et uolucres caeli nidos ubi requiescant. Nam filius hominis non habet ubi caput declinet. ⁷ Dixit autem ad alterum sequere me. ille autem dixit dñe per-
mitte mihi primum

Fol. 114.

Fol. 115. pacis. requiescit
super illum pax
uestra. sin autē
super uos reuer
tetur. ⁷ in eadem
autem domo ma
nete aedentes et
bibentes quae a
pud illos sunt.
dignus est enim
operarius mer
cede sua. Nolite
transire de domo
in domum. ⁸ et in
quacumque do
mum intraueri
tis et acceperint
uos manducate
quecumque adpo
nuntur uobis. ⁹ Et
curate infirmos
qui in illa sunt
et dicite illis adpro
piauit in uos regnū
dī. ¹⁰ in quacumque
autem ciuitate intra
ueritis et non rece
perint uos. exeuntes
in plateis eius dicite
¹¹ etiam puluerem qui
adhesit nobis de ciui
tate uestra in pedibz
extergimus in uobis.
Tamen hoc scitote quia
adpropiauit regnū
dī. ¹² dico autem uobis
quod sodomis et go
morrae tolerabilius
erit in die illa quam
ciuitati illa. ¹³ Uae tibi
corazain. uae tibi beth
saida. quia si in tyro
et sidone factae fuiss
ent uirtutes que in uo
bis

factae sunt. olim
in cilicio et cinere
paenitentiam egissent
¹⁴ Uerumtamen tyro et
sidoni in iudicio to
lerabilius erit qua
uobis. ¹⁵ Et tu caper
naum quae usque ad
caelum exaltata es
usque in infernum
demergeris. —
¹⁶ Qui uos audit me audit
et qui uos spernit
me spernit qui au
tem me spernit
spernit eum qui me
misit. ¹⁷ reuersi sunt
autem septuaginta
cum gaudio dicen
tes. dñe etiam dae
monia in nomine tuo
nos audiunt. ¹⁸ dixit au
tem illis uideba
satanan sicut ful
gur de celo caden
tem. ¹⁹ Et ecce dedi
uobis potestatem
calcandi super ser
pentes et scorpiones.
et supra
omnem uirtutem
inimici. et nihil
uos nocebit —
²⁰ Uerumtamen in
hoc nolite gaude
re quia sps uobis
subiecti sunt. Gau
dete autem quod
nomina uestra
scripta sunt in celo.
²¹ In ipsa hora exulta
uit in spū ihs et
dixit. Confiteor
tibi pater dñe

caeli et terrae.
quod abscondis
ti haec a spientibus
et prudentibus
et reuelasti ea par
uulis. Ita pater
quia sic bona uolun
tas fuit ante te.
²² Et conuersus ad discipulos suos dixit
omnia mihi
tradita sunt a pa
tre meo. Et nemo
scit qui est filius
nisi pater. Et quis
nouit patrem nisi
filius. et cui uolu
erit filius reuelare
²³ Et conuersus ad discipulos seorsum
dixit. Beati ita
que oculi qui uide
runt quae uidetis.
²⁴ Dico enim uobis quod
multi profetae et ius
ti uoluerunt uidere
quae uos uidetis et
non uiderunt. Et
audire quae uos au
ditis et non audie
runt. ²⁵ Et ecce
quidam legis peri
tus surrexit tem
tans illum et dicens.
magister quid fa
ciendo uitam aeter
nam possidebo. —
²⁶ At ille dixit ad eum.
in lege quid scrib
tum est quomodo
legis. ²⁷ At ille res
pondens dixit. Di
liges dñm dñm tuū
in toto corde tuo

Et in tota anima tua. Fol. 116.
et in tota uirtute tua.
et tota mente tua.
et proximum tuū
sicut teipsum
²⁸ Dixit autem illi ihs.
recte respondisti.
hoc fac et uiues —
²⁹ Ille autem uolens
iustificare seipsum
dixit ad ihs. et quis
est meus proximus
³⁰ Suscipiens autem
ihs dixit. homo
quidam descende
bat ab hierusalem
in hierico et incidit
in latrones qui etiā
dispoliauerunt illū.
Et plagis inpostis
seminiuo relicto
abierunt —
³¹ Fortuito sacerdos
quidam descende
bat eadem uia et
uiso illo praeteriit.
³² Similiter et leuita
cum esset secus
locum ueniens
et uidens eum per
transiit. ³³ Sama
ritanus autem qui
dam iter faciens
uenit secus eum.
et uidens miseri
cordia motus est.
³⁴ Et accedens alligauit
uulnera eius in
fundens oleum et
uinum. Et inpo
nens illum in iu
mentum suum. Et
duxit ad stabulum.
Et curam eius egit

Fol. 117. ³⁵ Et altera die proce-
dens protulit du-
os denarios et de-
dit stabulario .
et ait illi curam il-
lius habe et quo-
cumque superer
rogaueris ego re-
uertens reddam
tibi . . . ³⁶ Quis horū
trium uidetur ti-
bi proximus fuisse
illi qui incidit in la-
trones . ³⁷ At ille dix-
sit qui fecit mise-
ricordiam in illo
Dixit ergo illi ihs .
uade et tu fac simi-

— liter —

* ³⁸ Factum est autem
* cum irent . et ipse
intrauit in quodam
in uiliis
in nate scē marie

castellum . muli-
er autem quaedam .
nomine martha .
excepit illum in do-
mo sua . ³⁹ Et huic erat
soror nomine
maria . quae
etiam sedens secus
pedes dñi audiebat
uerbum illius —
⁴⁰ Martha autem sata-
gebat circa pluri-
mum ministeriū .
quae stetit et ait dñe
non est tibi cura . eo
quod soror mea
reliquit me solami-
nistrare . dic ergo
illi ut me adiuuet . —
⁴¹ Respondens autem
dixit illi ihs . mar-
tha . cogitas

et turbaris de mul-
ta . ⁴² unius autem est
opus . Maria uē
optimam partem
elegit quae non au-
feretur illi . . .

11. ¹ Et factum est cum
esset in quodam lo-
co orans . et cum
cessauit . dixit u-
nus quidam ex dis-
cipulis eius ad eū
dñe doce nos orare
sicut iohannes do-
cuit discipulos su-
os . ² dixit autem il-
lis cum oratis di-
cite . . . Pater nos-
ter qui in caelis es
scīficetur nomen
tuum ueniat reg-
num tuum ³ fiat uo-

luntas tua sicut
in caelo et in terra .
panem nostrum
cotidianum da no-
bis cottidie ⁴ et di-
mitte nobis pecca-
ta nostra quomo-
do et ipsi dimitti-
mus omni debenti
nobis . et ne nos
inducas in tempta-
tionem sed libera
nos a malo —
⁵ Et dixit ad eos quis
uestrum habet a-
micum et ibit ad
illum media nocte
et dicet illi amice
commoda mihi tres
panes . ⁶ qūm ami-
cus meus uenit de
uia ad me et non

habeo quod ponā
ante ipsum . ⁷ et ille
deintus respon-
dens dicit noli mi-
hi molestus esse .
iam osteum clusū
est et pueri in cu-
bili mecum sunt
non possum sur-
gere et dare tibi
⁸ Dico uobis si non da-
bit illi . Surgens
eo quod amicus eius
est propter in-
prouitatem uero
eius surget et dabit
illi quantos desi-
derat . . . ⁹ Et ego uo-
bis dico petite et
dabitur uobis . que-
rite et inuenietis .
pulsate et aperie-

tur uobis . . . ¹⁰ Omnis
enis enim qui petit
accipit . Et qui que-
rit inuenit . Et pul-
santi aperietur —
¹¹ A quo autem patre
ex uobis petit filius
eius panem num
quid lapidem por-
rigit illi . Uel eti-
am piscem . num
quid pro pisce ser-
pentem dabit illi —
¹² Aut si petierit ouum
numquid porriget
illi scorpionem —
¹³ Si ergo uos cum sitis
mali nostis bona data
dare filiis uestris .
Quanto magis pater
uester de celo dabit
sp̄msc̄mpetentibusse

* ¹⁴ Et erat eiciens de
* monium et illud
* fuit mutum fac-
tum est ut exiret
demonium locu-
tus est mutus . et
mirati sunt turbae
¹⁵ Quidam autem ex il-
lis dixerunt in
beelzebul princi-
pem daemoniorū
eicit daemonia .
¹⁶ Alii autem temtan-
tes signum ab eo
de celo querebant
¹⁷ Ipse autem ut uidit
cogitationes eorū
dixit eis . Omne
regnum in se ipsū
diuisum desola-
tur Et domus su-
pra domum cadet

¹⁸ Si autem et satanas
satanan eicit in
in semetipsum di-
uisus est quomo-
do stabit regnum
eius quia dicitis
qūm in beelzebul
principem daemo-
niorum eicio dae-
monia . ¹⁹ quod si
ego in beelzebul
eicio daemonia
filii uestri in quo
eiciunt . ideo ip-
si iudices erunt
uestri — ²⁰ Sed si
in digito dī ego eici-
o daemonia utiq̃
praeuenit in uos
regnum dī . . . ²¹ Cum
fortis armatus
custodit atriū suū

Fol. 118.

Fol. 119. in pace sunt ea que
possidet. ²² Si au-
tem fortior illo
superuenerit
et uicerit eum. uni-
uersa arma eius
auferet in quibus
confidebat et spo-
lia distribuet
²³ Qui non est mecum
aduersus me est
Et qui non colligit
mecum spargit.
²⁴ Cum immundus sp̄s
exierit ab homi-
ne perambulat
per loca arida
Quaerens requiem
et non inueniens
Dicit reuertar in
domum meam
unde exiui

²⁵ Et cum uenerit in
uenit scopis mun-
datam et ornata-
²⁶ Tunc uadit et adsu-
mit septem alios
sp̄s nequiores se
Et ingressi inhabi-
tant et fit nouis-
simae huiusmodi
hominis uita pe-
ior priori. —

²⁷ Factum est autem
cum haec diceret
extollens uocem
quedam mulier
de turba dixit il-
li. Beatus uen-
ter qui te porta-
uit et ubera quae
suxisti. ²⁸ Ad ille
dixit ad eos beati
qui audiunt uerbū dī

et faciunt. ²⁹ turbis
autem concurren-
tibus. coepit dice-
re ihs generatio
haec generatio. ne-
qua est signum
querit et non dabi-
tur illi nisi signū
ionae profetae
³⁰ Nam sicut fuit ionas
signum nineuitis.
Ita erit et filius ho-
minis generatio
ni huic. ³¹ Regina
ab austro surget
in iudicio cum ui-
ris generationi hu-
ic. et condemna-
bit illos quia uenit
a finibus terrae
audire sapientia-
solomonis. Et ecce

plus hic quam solo-
mon. ³² Uiri nine-
uite surgent
in iudicio cum ge-
neratione hac et
condemnabunt il-
lam. quia peniten-
tiam egerunt in
predicatione ionae
Et ecce plus quam
iona hic. ³³ Nemo
autem lucernam
accendit et in ab-
scondito ponit.
neque sub modio
Sed super candela-
brum ut qui ingre-
diuntur lumen ui-
deant: ³⁴ lucerna cor-
poris est oculus
tuus. Cum fuerit
oculus tuus simplex

totum corpus tuū
lucidum erit.
Cum autem nequā
fuerit etiam cor-
pus tuum obscu-
rum erit. ³⁵ Aspi-
ce ergo ne quod
lumen est in te te-
nebre sint. ³⁶ si er-
go corpus tuum
lucernam non ha-
bens lucidam ob-
scurum est. quan-
to magis cum lu-
cerna luceat in lu-
... minat te ~
* ³⁷ In eo autem cum lo-
queretur. fari
* ³⁸ seus quidam ro-
gauit illum ut cū
eo pranderet. Et
ingressus recu-

buit. ³⁹ Phariseus
autem coepit
intra se reputans
dicere quare non
primum baptiza-
tus est prius qua-
manducaret. ⁴⁰ Et
dixit dñs ad illum.
nunc uos farisaei.
quod de foris est
calicis et catini mun-
datis. quod autē
intus est uestrum
plenum est rapina
et iniquitate.
⁴¹ Stulti nonne qui fe-
cit quod defo-
ris est etiam id
quod deintus est fe-
cit. ⁴² Tamen quae
sunt date aelemosy-
nam et ecce omnia

mundata sunt uo-
bis. ⁴³ Sed uae
uobis farisei. qui
decimatis mentā
et rutam et omne
holus. et preteri-
tis iudicium et cari-
tatem dī. Haec
enim oportuit face-
re et illa non omit-
tere. ⁴⁴ Uae uobis
farisei quia dili-
gitis primas cathe-
dras in synagogis
et salutationes in
foro. et primos
discubitos in con-
uiuīis. ⁴⁵ Uae
uobis scribe et fa-
risaei hypocritae.
quia monumenta
estis quae non ap-

parent et homi-
nes ambulantes
supra illa nesci-
unt. ⁴⁶ Respon-
dens autem qui-
dam ex legisperi-
tis. ait illi. magis-
ter haec dicens
etiam et nobis con-
tumeliam facis.
⁴⁷ At ipse ait. Et uobis
legisperitis. uae.
qui honeratis ho-
mines honeribus
quae p̄rtare non
possunt. Et ipsi
uno digito uestro
non tangitis.
⁴⁸ Uae uobis qui aedifi-
catis monumenta
profetarum. pa-
tres autem uestri

Fol. 120.

Fol. 121. occiderunt illos .

⁴⁸ Ergo testimoniū
perhibetis non
consentientes

operibus patrum
uestrorum . quā
illi quidem occide
runt eos Uos au
tem aedificatis il
lorum monumen
ta .

⁴⁹ Ideo et sapi
entia dī dixit mit
to in illos profe
tas et apostolos
et ex illis occident
et persecuntur .

⁵⁰ ut inquiratur san
guis omnium pro
fetarum qui ef
fusus est a consti
tutione mundi us
quae ad generatio

nem istam . ⁵¹ A san
guine habet u^sque
ad sanguinem zacha
riae qui periit in
ter altare et aedem
Ita dico uobis requi
retur ab hac gene
ratione . . . ⁵² Uae uo

bis legisperitis
quia absconditis
clauē scientiae
et ipsi non introi
tis . Et eos qui intro
ibant prohibuistis —

⁵³ Cum haec ad illos di
ceret coram om
ni plebe . coepe
runt farisaei et le
gisperiti male habe
re . Et committe
re cum illo de mul
tis ⁵⁴ quaerentes

occasionem ali
quam inuenire de
illo ut eum accusa
rent . . . 12. ¹ Multis au

tem turbis circum
stantibus . ita ut
se inuicem concu
larent . coepit
dicere ad discipu
los . primum ad
tendite a fermen
to farisaeorum
quae est hypocrisis .

² Nihil autem opertū
est quod non reue
letur . neque ocul
tum quod non scia
tur . ³ quā quae in
tenebris dixistis .
in luce audientur .
et quod in aure lo
cuti estis predica

bitur super tecta
enim uobis ⁴ dico
enim uobis ami
cis meis ne terre
amini ab his qui
occidunt corpus .
et post haec non ha
bent amplius

quod faciant . —

⁵ Ostendam autem
uobis quem time
atis . timete eu
qui postquam oc
cidit habet potes
tatem mittere in
gehennam . etia

dico uobis huic ti
mete . ⁶ Nonne
quinque passerēs
ueneunt depon
dio et unus ex illis
non est in obliuione

coram dō . ⁷ Sed
et capilli capitis
uestri omnes
numerati sunt .

nolite ergo time
re multis passe
ribus pluris estis

⁸ Dico autem uobis
omnis quicumq^s
confessus fuerit
in me coram homi
nibus . Et filius
hominis confite
bitur in illo corā

angelis dī . ⁹ Qui au
tem negauerit me
coram hominibus .

negabitur et ipse
coram angelis dī

¹⁰ Et omnis qui dicit
uerbum in filiū
hominis remitte

tur ei . in spū autem
scō qui dixerit non
remittetur ei

¹¹ Cum autem ducent
uos in synagogis et
ad magistratos et
potestates nolite
solliciti esse qua
liter ressondeat

tis aut quid dicatis .

¹² sps enim scs doce
bit uos in ipsa hora
quae oporteat di

cere

* ¹³ Dixit autem ei qui

* dam de turba ma

* gister . dic fra
tri meo ut diuidebat
mecum hereditatē

¹⁴ At ille dixit ei . ho
mo . quis me consti
tuit iudicem

aut diuisorem su

per uos . ¹⁵ Dixit au
tem ad eos uidete
et cauete ab omni
auaritia . quia non
in abundantia cuius
quam uita eius est

ex his quae possidet

¹⁶ Dixit autem similitu
dinem ad illos dicens
Hominis cuiusdam
diuitis uberes
fructus attulit po
sessio ¹⁷ et cogitauit
intra se dicens

quid faciam quod
non habeo quo con
gregem fructus me

os . ¹⁸ Et dixit hoc fa
ciam . destruam
horrea mea et ma
iora faciam ea . et il

luc congregabo
omnia quae nata
sunt mihi . ¹⁹ et dicā

anime meae ani
ma . habes multa
bona posita in an
nis multis . requi
esce manduca
bibe epulare —

²⁰ Dixit autem illi dō

stulte hac nocte
animam tuam re
petunt a te . quae

autem parasti cu
ius erunt . ²¹ Sic qui

tensaurizat sibi
et non in dō ditatur .

²² Dixit autem ad dis
cipulos suos . prop
terea dixi uobis
nolite solliciti esse
animae quid man

Fol. 122.

Fol. 123. ducetis. neque corpori quid ues tiamini. ²³ Anima plus est quam es ca. et corpus qua- uestimentum.

²⁴ Considerate cor uos. quia non se minant. neque metunt quibus non est cellarium. neque horreum. et dñs pascit illos. quanto magis uos plures estis aui bus. ²⁵ Quis autē uestrum cogitan do potest adicere ad s^{ta}tum suum cu bitum unum. ²⁶ Si ergo nec quod est minimum potest

de ceteris quid sol liciti estis. ²⁷ Consi derate lilia quomo do crescunt. non laborant neque neunt. . . . Dico autē uobis qm̄ nec solo mon in omni gloria uestiebatur sicut unum ex istis.

²⁸ Aut uidete fenum quomodo hodie in agro est et cras in clibanum mitti tur dñs sic uestit quanto magis uos pusillae fidei.

²⁹ Et uos nolite quaere quid manduce tis aut quid biba tis. nolite sollici ti esse ³⁰ haec enim

gentes huius modi querunt. scit au tem pater uester qm̄ his indigetis. . . ³¹ Uerumtamen que rite regnum di et haec omnia adi cientur uobis. — ³² Nolite timere pusil lus grex quia con placuit patri ues tro dare uobis reg num. ³³ Uendite quae possidetis. et date aelemosynam. Facite uobis saccu los qui non uete rescant. Thens aurum non defici entem in caelis quo fur non adpro ptiat neque tineat

conrumpit. ³⁴ nam ubi thesaurus uester est ibiet cor uestrum erit. . . ³⁵ Sint autem lumbi uestri praecincti et lucernae arden tes. ³⁶ et uos simi les hominibus. expectantes dñm suum quando re uertatur ad nup tiis. ut cum uene rit et pulsauerit confestim aperi ant ei. ³⁷ Beati ser ui illi. quos cum uenerit dñs in ueniet uigilantes. Amen dico uobis. quod precinget se. et iubebit illos

discumbere et transiet et minis trabit illis. ³⁸ Et si uenerit secun da uigilia et si tertia uigilia ue nerit et ita inue nerit beati sunt serui illi qm̄ iubebit illos dis cumbere et tran siet et ministra bit illis. . . ³⁹ illud autem scitote. quia si sciret pa terfamilias qua hora fur ue nit uigilaret uti que et non sine ret perfodi do

mum suam. ⁴⁰ Et uos estote parati qua hora non pu tatis filius homi nis uenturus est ⁴¹ Dixit autem illi pe trus dñe ad nos dicis hanc simili tudinem an ad omnes. ⁴² Dixit autem dñs. quis est fidelis dispen sator et prudens. quem constituit dñs super fami liam suam ut det illis in tempore tritici mensurā ⁴³ beatus seruus il le quem uenies dñs

eius inueniet ita facientem. ⁴⁴ Uere dico uobis quia super omnia bo na sua constituet illum. . . ⁴⁵ quod si dixerit seruus ille in corde suo dicens. moram facit dñs meus uenire. Et coepe rit percutere pueros et ancil las. et edere et bibere et inebri ari. ⁴⁶ ueniet dñs serui illius in die qua non sperat. et hora qua nescit ei diuidet eum

partemque eius cum infidelibus ponit. . . ⁴⁷ ille autē seruus qui cog nouit dñi sui uo luntatem et non paruerit ad uo luntatem illius. uapulauit multū ⁴⁸ Qui autem non cog nouerit et fece rit digna plagis uapulabit paucis omnia autem cui multum datum fuerit multū quaeretur ab illo et cui cōmendaue rint multum. plus petent ab eo. —

Fol. 124.

Fol. 125. *⁴⁹ Ignem ueni mit
 * tere in terram
 * et quid . uolo si ac
 cendatur . ⁵⁰ Bap
 tisma habeo bap
 tizari . Et quomo
 do turbor usq̃
 dum perficiatur
⁵¹ Putatis q̃m pacē
 ueni mittere in
 terram . non . di
 co uobis sed sepa
 rationem . ⁵² Erunt
 enim ex hoc quin
 que in domo una
 diuisi . tres in
 duo . et duo in tres
⁵³ diuidentur . pa
 ter in filium et fi
 lius in patrem su
 um diuidetur .
 mater in filiam . et
 filia in matrem .
 socrus in nurum
 suam et nurus
 in socrum suam . —
⁵⁴ Dicebat autem et
 ad turbas . cum
 uideritis nubem
 ab oriente ad oc
 casum . statim
 dicitis nimbus ue
 nit et ita fiet . ⁵⁵ Et
 cum uideritis
 austrum flantē
 dicitis quod aes
 tus erit et ita fiet .
⁵⁶ Hypocritae faciem
 quidem caeli et ter
 rae nostis probare

hoc autem tempus
 quomodo non pro
 batis . . . ⁵⁷ quare au
 tem et a uobis ipsis
 non iudicatis quod
 iustum est . ⁵⁸ dum
 enim uadis cum
 aduersario tuo
 in uia . da operā
 liberari ab illo .
 Ne forte condem
 net te apud iudi
 cem et iudex tra
 dat te exactori .
 et exactor mittat
 te in carcerem .
⁵⁹ Dico tibi non exies
 inde donec etiā
 nouissimum qua
 drantem reddas

13. ¹ Uenerunt autem
 quidam ipso in tem
 pore nuntiantes
 illi de galileis . quo
 rum sanguinem
 pilatus miscuit cū
 sacrificiis eorum . —
² Et respondens ihs
 dixit illis . putatis
 quod hi galilaei . pre
 omnibus galilaeis
 fuerunt peccatores .
 qui talia passi sunt .
³ non . dico uobis .
 nisi penitentiam
 habeatis similiter
 omnes peribitis .
⁴ Uel sicut illi dece et
 octo super quos
 cecidit turris

in siloam et occidit
 illos . putatis q̃m
 ipsi debitores fue
 runt super omnes
 homines qui sede
 bant in hierusalē .
⁵ non . dico uobis
 nisi penitentiam
 habueritis omnes
 similiter peribi
 tis . . . ⁶ Dicebat autē
 hanc similitudinē .
 Arborem ficum
 habuit quidam
 plantatam in uine
 am . Et uenit que
 rens fructum in
 illa et non inue
 nit . ⁷ Dixit autem
 ad cultorem uineae .

Ecce anni tres sunt
 ex quo uenio quae
 rens fructum in
 ficulnea hac et non
 inuenio succide
 ergo illam . ut quid
 etiam terram eua
 cuat . . . ⁸ At ille res
 pondens dixit illi
 dñe . dimitte illam
 et hoc anno . usque
 dum fodiam circa
 illam . Et mittam
 cofinum sterco
 ris . ⁹ et si quidem
 fecerit fructum .
 sin autem . in fu
 turum succi
 des illam . ~

~ ~ ~

Fol. 126. *¹⁰ Erat autem docens
 * in una synogoga
 * rum sabbatis
¹¹ Et ecce mulier quae
 habebat sp̃m in
 firmitatis annis
 dece et octo . erat
 inclinata . nec
 omnino poterat
 susum respicere .
¹² Quam cum uidisset
 ihs uocauit eam
 ad se et ait illi .
 mulier dimissa es
 ab infirmitate tua .
¹³ et inposuit illi ma
 num et confestī
 erecta est et mag
 nificabat dñm . —
¹⁴ Respondens autē
 archisynagogus
 indignans . quod
 sabbato curaret
 ihs . dicebat tur
 bis sex dies sunt
 in quibus oportet
 operari . in his
 ergo uenite et cu
 ramini et non in
 die sabbato . ¹⁵ Res
 pondit ergo ei dñs
 et dixit . hypocri
 tae unusquisque
 uestrum sabbato
 non soluet bouem
 suum aut asinu
 a praesepe et du
 cit adquare .
¹⁶ Hanc autem quae est
 filia abraham .

Fol. 127. quam alligauit sa-
 tanas ecce decem
 et octo annis non
 oportuit solui
 a uinculo isto die
 sabbati . . . ¹⁷ Et cum
 haec diceret . eru
 bescebant aduer-
 sarii eius . et om-
 nis populus gau-
 debat in praecla-
 ris quae uiderant
 fieri ab ipso . —
¹⁸ Dicebat autem cui
 simile est regnū
 dī . et cui simile
 esse illud extima-
 bo . ¹⁹ Simile est
 granum synapis
 quod accepto homo
 misit in hortum
 suum et creuit
 et facta est arbor
 grandis . Ita ut uo-
 lucres caeli requi-
 escerent in ramis
 eius . . . ²⁰ Et iterum
 dixit . cui simile
 aestimabo regnū
 dī . ²¹ simile est fer-
 mento quod accep-
 tum mulier abscon-
 dit in farinam
 donec fermenta-
 tum est totum —
²² Et ibat per ciuitates
 et castella docens .
 et iter faciens in ie-
 rusalem . . . ²³ dixit
 autem illi quidam

dñe et si pauci qui
 salui fiunt . ipse
 autem dixit ad illos
²⁴ contendite intra-
 re per angustum
 ostium . quia di-
 co uobis multi que-
 runt introire et
 non potuerunt .
²⁵ Ex quo surrexit pa-
 terfamilias et clu-
 serit ostium . Et
 incipietis foris
 stare et pulsare
 dicentes . dñe dñe
 aperi nobis . Et re-
 spondens dicet
 nescio uos unde
 estis . . . ²⁶ Tunc inci-
 pietis dicere .
 Manducauimus co-
 ram te et bibimus .
 et in plateis nostris
 docuistis . ²⁷ et dicet
 uobis . nescio uos
 unde estis . Disce-
 dite a me omnes
 operarii iniqui-
 tatis ²⁸ ibi erit fletus
 et stridor dētiū —
 Cum uideritis abra-
 ham et isaac et
 iacob . et omnes
 profetas introe-
 untes in regnū
 dī . uos autem ex-
 pelli foras . ²⁹ et ue-
 nient ab oriente
 et occidente et a
 quilone . et austro

Et recumbent in
 regno dī . ³⁰ et ecce
 sunt nouissimi
 qui erunt primi .
 et sunt primi qui
 erunt nouissimi .
³¹ In ipsa die accesse-
 runt quidam fa-
 riseorum dicen-
 tes illi . exi et uade
 hinc . quia hero-
 des uult te occide-
 re . ³² et ait illis . ite
 dicite uulpi illi .
 Ecce eicio demonia
 et sanitates per-
 ficio hodie et cras .
 et tertia die con-
 summor . . . ³³ uerū
 tamen oportet me
 hodie et cras . et
 sequenti ire .
 quia non capit pro-
 fetam perire extra
 hierusalem . —
³⁴ Hierusalem . hieru-
 salem . quae occi-
 dis profetas et la-
 pidas eos qui ad te
 mittuntur . quo-
 tiens uolui con-
 gregare filios
 tuos quemad-
 modum gallina
 pullos suos sub
 pinnas et noluis-
 tis . ³⁵ ecce rinqe-
 tur uobis domus
 uestra deserta —
 Dico autem uobis

non me uidebitis
 donec ueniat cū
 dicatis benedic-
 tus qui uenit in no-
 mine dñi —
^{*14.} ¹ Et factum est
^{*} cum intraret
^{*} in domum cuius-
^{*} dam principis
 farisaeorum
 sabbato mandu-
 care panem . Et
 ipsi obseruabant
 eum . ² Et ecce
 homo hydropi-
 cus erat ante il-
 lum . ³ Et respon-
 dens ihs ad legis-
 peritos et fari-
 seos dixit . si licet
 sabbato curare
 aut non . ⁴ at illi ta-
 cuerunt . ipse ue-
 ro adprehensum
 eum sanauit ac di-
 misit illum . ⁵ Et dixit
 ad illos . Cuius uest-
 rum filius aut bos
 cadit in puteum .
 et non continuo ex-
 trait illum in die
 sabbati . ⁶ Et non po-
 terant ad hec res-
 pondere illi . ⁷ dice-
 bat autem ad in-
 uitatos similitu-
 dinem . intendens
 quomodo primos
 recubitos elege-
 rent . Dicens ad

Fol. 128.

Fol. 129. illos. ⁸ cum inui-
tatus fueris ab
aliquo ad nupti-
as noli discum-
bere in primo lo-
co. ne forte ho-
noratior te sit
uocatus. ⁹ Et ueni-
at qui te et illum
uocauit et dicat
tibi da huic locū
Et incipies cum ru-
bore nouissimū
locum tenere
¹⁰ Sed cum uocatus
fueris uade re-
cumbere in nouis-
simo loco. ut cū
uenerit qui te in-
uitauit dicat tibi

Amice accede su-
perius. tunc
erit tibi gloria
cum simul discū-
bentibus. ¹¹ quia
omnis qui se exal-
tat humiliabitur
et qui se humiliat
exaltabitur. ~
¹² Dicebat autem et
inuitatori. cum
faceris prandium
aut cenam. noli
inuitare amicos
tuos. neque fra-
tres. neque cog-
natos tuos. ne-
quae uicinos diui-
tes. ne forte
et ipsi te reuoluant

Et erit tibi retribu-
tio. ¹³ sed cum facis
conuiuium uoca
pauperes debiles
clodos. caecos ¹⁴ et
beatus eris. quod
non habent retri-
buere tibi. retri-
buetur autem tibi
in resurrectione
iustorum. ¹⁵ Audi
ens autem quida-
de simul discum-
bentibus haec dix-
it illi. Beatus
qui manducaue-
rit panem in reg-
no dī. ¹⁶ At ipse
dixit ei. Homo
quidam fecit

caenam magnam
et uocauit multos.
¹⁷ et misit seruū su-
um ad horam caenae
ut diceret inuita-
tis uenite iam pa-
ratum est. ¹⁸ Et coe-
perunt simul om-
nes excusare se
Primus dixit uil-
lam aemi et neces-
se habeo exire et
uidere illam. ro-
go te habere excus-
atum. ¹⁹ Et alius
dixit iuga bouum
aemi quinq³ et eo
probare illa et i-
deo uenire non pos-
sum. ²⁰ Et alius dixit

uxorem duxi et
non possum ueni-
re. ²¹ Et reuersus
seruus nuntia-
uit haec dñō suo.
Tunc iratus pater
familias. dixit ser-
uo suo. Exi cito
in plateis et uicis
ciuitatis. et paupe-
res ac debiles et
caecos et clodos
introduc huc. ²² Et
ait seruus factū
est dñe sicut impe-
rasti. Et adhuc
locus est. ²³ et ait
dñs seruo. exi in
uiam circa sepes
et compelle ut in-

trent. ut inplea-
tur domus mea
²⁴ Dico autem uobis
quod nemo uiro-
rum illorum qui
uocati sunt gusta-
bunt caenam mea
²⁵ Ibant ~~hāc~~ autem
cum illo turbae
multae. Et conuer-
sus ad illos dixit.
²⁶ Si quis uenit ad me
et non odit patrē
suum et matrē
et uxorem. et filios
et fratres. et soro-
res. etiam
et animam su-
am. non potest
meus discipulus esse

Fol. 130. ²⁷ Et qui non baiulat
crucem suam et
uenit post me nōn
potest esse meus
discipulus. . . .
²⁸ Quis ex uobis uo-
lens turrem aedi-
ficare non prius
sedens computa-
uit sumtus qui
necessarii sunt
si habet ad consū-
mandum. ²⁹ nec
postea quam po-
suerit funda-
mentum.
Et non po-
tuerit con-
summare om-
nes qui uidebunt
³⁰ dicent quia hic
homo coepit aedi-
ficare et non potu-
it consummare —
³¹ Aut quis rex iturus
committere bellū.
aduersus alium
regem. non prius
sedens cogitabit.
si potuerit cum de-
cem milibus ob-
uiare ei qui cum
uiginti milibus ue-
nit aduersus se —
³² Alioquin adhuc illo
longe agente. lega-
tionem mittit ro-
gans pacem. —
³³ Sic ergo ex uobis
qui non renuntiat

Fol. 131. Omnibus qui pos-
sident non potest
meus discipulus
esse... ⁸⁴ Bonum est
sal. sed si sal co-
que euauerit.
in quo condietur.
⁸⁵ neque in terra.
neque in stercili
no utile est. sed
foras mittent eū.
qui habet aures
audiendi audiat ~

* 15. ¹ Erat autem ad
pliciti illi pu

* plicani et pecca-
tores ut audirent
illum. ² et mur-
murabant farisei

et scribae dicentes
quod hic peccato-
res reciperet et
manducaret cum
illis... ³ Et ait ad il-
los similitudinē
hanc dicens.

⁴ Quis ex uobis homo
qui habet centu-
oues. et si erra-
uerit una ex eis
non dimittat no-
naginta nouem
in deserto et ab-
ibit ad illam quae
errauit donec
inueniat eam
⁵ et cum inuenerit
eam inponit ea-
inumeros suos

gaudens ⁶ et ueni-
ens domum con-
uocat amicos et
uicinos dicens
illis. Congratula-
mini mecum quia
inuenta est ouis
mea quae perie-
rat... ⁷ Dico uobis
quod ita gaudiū
erit in caelo in u-
no peccatore pe-
nitentiam ha-
bentem quam
in nonaginta no-
uem iustis qui
non indigent pe-
nitentiam. —
⁸ Aut quae mulier
habens dragmas

decem si perdi-
derit unam non
ne accendit lucer-
nam et scopis
mundabit domū
et quaerit diligen-
ter donec inue-
niat. ⁹ Et cum in-
uenerit conuocat
amicas et uicinas
dicens congra-
tulamini mihi
quod inueni drag-
mam quam perdi-
di. ¹⁰ ita dico uobis
gaudium erit co-
ram angelis di-
super peccatorē
penitentiam ha-
bentem ~

secunda domeneca
post xl

* ¹¹ Dixit autem ihs
* homo quidam
* habuit duos filios
* ¹² et dixit adulscen-
tior illorum patri.
pater da mihi por-
tionem substantiae
quae me contigit.
Et diuisit substan-
tiam. ¹³ et non post
multos dies con-
gregatis omnibus.
Adulscientior filius
peregre profestus
est in regionem
longinquam. Et ibi
dissipauit substan-
tiam suam uiuen-
do luxoriosae.

¹⁴ Et postquam om-
nia consumsit.
facta est famis ua-
lida per regionē
illam et coepit
et ipse egere.
¹⁵ Et abiit et adiunxit
se. cuidam ciuiū
regionis illius Et
his misit illum in
uilla sua ut pasce-
ret porcos. ¹⁶ Et cu-
piebat implere
uentrem suum
de siliquis quas
porci manduca-
bant et nemo illi
dabat. ¹⁷ in se autē
reuersus dixit quan-
ti mercennarii patris
mei

Abundant panibus
ego autem hic fa-
me pereō. ¹⁸ surgā
et ibo ad patrem
meum et dicam il-
li. pater peccaui
in caelum et cora-
te. ¹⁹ iam non sum
dignus uocari fi-
lius tuus. Fac me
sicut unum mer-
cennarium tu-
orum ~~tuorum~~
²⁰ Et surgens uenit
ad patrem suū.
cum autem adhuc
longe esset uidit
illum pater suus
et misericor-
dia motus est.

Et Accurrens cēci-
dit supra collum
eius et osculatus
est illum. ²¹ dixit
autem ei filius.
pater peccaui in
caelum et coram
te iam non sum
dignus uocari fi-
lius tuus.
²² Dixit autem pater
eius ad seruos
suos cito pro-
ferite stolam illā
primam et indu-
ite illum. et date
anulum in manu
eius et calciamen-
ta in pedes. ²³ et ad

Fol. 132.

Fol. 133. ducite uitulum
illum pastum et
occidite et man-
ducemus et aepu-
lemur. ²⁴ quia hic
filius meus mor-
tuus erat et re-
uixit. perierat
et inuentus est.
et coeperunt aepu-
lari. ²⁵ Erat autē
filius eius senior
in agro et cum
ueniret et adpro-
piaret domui.
audiuit symfoniā
et chorum. ²⁶ et uo-
cauit unum de
seruis et inter-
rogauit quae

haec essent. ²⁷ his
quae dixit illi quia
frater tuus uenit
et occidit pater tu-
us uitulum illum
pastum quia sal-
uum illum rece-
pit. ²⁸ indignatus
est autem et noluit
intrare. Pater
uero illius egres-
sus coepit rogare
illum. ²⁹ at ille res-
pondens dixit pa-
tri suo. ecce quod
annis serui tibi
et numquam man-
datum tuum prae-
terii. et numqua-
dedisti mihi aedum

ut cum amicis me-
is aepularem.
³⁰ Sed postquam fili-
us hic tuus qui
deuorauit sub-
stantiam tuam
cum meretricib⁹
uenit et occidisti
illi uitulum ~~illum~~
illum pastum.
³¹ et ipse dixit illi.
fili tu mecum fu-
isti semper et es.
et omnia tua mea
sunt. ³² aepulari au-
tem et gaudere
oportet quod
frater tuus mor-
tuus erat et reuixit
perierat et inuen-
tus est.

* **16.** ¹ Dicebat autem et
* ad discipulos su-
* os ihs. homo qui
* dam erat diues
qui habebat uili-
cum. et hic diffu-
sus erat apud
illum quasi dis-
sipasset bona eius.
² et uocauit illum
ad se et ait illi
quid hoc audio de
te. redde ratio-
nem uilicationis
 tuae. iam enim
non poteris uili-
care. ³ Ait autē
uileicus intra se.
Quid faciam quia
dñs meus aufert

a me uilicationem
fodere non ualeo
mendicare eru-
besco. ⁴ cognoui
quid faciam. ut
cum amotus fue-
ro a uilicatione
recipiant me in
domo^s suas. ⁵ Con-
uocatis itaque
singulos debito-
res dñi sui. dice-
bat primo quan-
tum debes dño
meo. ⁶ at ille dixit
centum batos olei.
Dixit autem illi ac-
cipe litteras tuas.
et sede cito scribe
cinquaginta —

⁷ deinde alii dixit.
tu quantum debes
ait. centum cho-
rus tritici. ait et
illi. accipe literas
tuas et scribe. uctu-
inta. ⁸ Et laudauit
dñs uilicum iniqui-
tatis quod pruden-
ter fecerit. quia
fili huius seculi
prudentiores sunt
quam fili lucis
in hac generati-
one. ⁹ Et ego uo-
bis dico facite uo-
bis amicos de ma-
mona iniquitatis
ut cum defeceritis
recipiant uos

in aeterna taberna-
cula. ¹⁰ qui fide-
lis est in minimo
et in maius fidelis
est. et qui in mo-
dico inicu⁹s est
et in maius inicu⁹s
est. ¹¹ Si ergo in
mamona iniquo
fideles non fuistis.
quod uestrum est
quis credet uobis.
¹² et si in alieno fide-
les non fuistis.
quod uestrum
est quis dabit uo-
bis. ¹³ nemo seruus
duobus dñis po-
test seruire aut
enim unum odiet

et alterum amabit
aut unum patietur
et alterum contem-
net. Non potestis
dō seruire et ma-
mona. ¹⁴ Audiebant
autem omnia haec
farisaei qui erant
auari et deride-
bant eum. ¹⁵ et ait
illis. Uos estis qui
iustificatis uos co-
ram hominibus.
dñs autem nouit cor-
da uestra quia
quod hominibus
aelatum est abho-
minatio est ante
dñm. ¹⁶ lex et profe-
tae usq⁹ ad iohanne-

Fol. 134.

Fol. 135. ex tunc regnum
dī euangelizatur .
et omnes illud uī
faciunt . . . ¹⁷ Facilius
autem caelum et
terram preteri
re quam de lege
unum apicem ca
dere . ¹⁸ Omnis qui
dimittit uxorem
et ducit alteram
moechatur . Et
qui dimissam a ui
ro ducit moecha

~ tur ~

* ¹⁹ Homo quidam
* erat diues qui
* induebat purpu
ram et byssum
et aepulabatur

cottidie splendide .

²⁰ Erat autem quidam
mendicus nomi
ne lazarus qui ia
cebat ad ianuam
eius ulceribus
plenus ²¹ cupiens
saturari ex his
quae cadebant . de
mensa diu^{ti}s .
sed et canes ueni
ebant et lingue
bant ulceras eius .
²² Factum est autē
ut moreretur la
zarus mendicus .
et portaretur ab
angelis in sinus
abrahae . mor
tuus est autem

et diues et sepul
tus est in infer
no . ²³ Eleuans ocu
los suos cum es
set in tormentis .
Uidit abraham a
longe et lazarū
in sinu eius requi
escentem . . . ²⁴ Et
ips⁹ clamans
dixit . pater
abraham mise
rere mei Et mit
te lazum ut intin
guat extremum
digiti sui in aquā
et refrigeret lin
guam meam . quia
crucior in hanc
flamma . ²⁵ Et dixit illi

abraham . fili . re
cordare quia re
cepisti bona in uita
tua et lazarus si
militer mala . nunc
autem hic conso
latur tu uero
cruciaris . ²⁶ Et in
omnibus inter
nos et uos chaos
magnus stabilitus
est . ut hi qui ue
niunt huc tran
sire non possunt .
neque inde huc
transmeare .

²⁷ Dixit autem rogo
ergo te pater ut
mittas illum in
domo patris mei

²⁸ Habeo enim quin
que fratres ut
testetur illis
ne et ipsi ueniant
in locum hunc
tormentorū
²⁹ Et ait illi abraham .
habent moysen
et profetas . au
diant illos . ³⁰ at
ille dixit . non .
pater abraham
sed si quis ex mor
tuis resurrexe
rit persuadebit
illis . ³¹ ait autem
illi . si moysen et
profetas non au
diunt neque si
quis ex mortuis .

ad illos abierit
credent . . . 17. ¹ Dixit
autem ad discipu
los suos impossi
bile est ut non ue
niat scandala
uerumtamen uae
illi per quem ueni
et . ² utilius autē
est illi ne nascere
tur . aut lapis mo
laris inponatur
circa collum illius
et proiciatur in
mare quam ut
scandalizet unū
de pusillis istis –
³ Adtendite uobis
si autem peccaue
rit in te frater tuus

increpa illum . et
si penitentiam ha
buerit dimitte il
li . ⁴ et si septies in
die peccauerit in
te et septiens con
uersus fuerit ad
te dicens penitet
me dimitte illi .
⁵ Et dixerunt illi a
postoli . dñe ad
auge nobis fidem .
⁶ Et dixit illis si ha
bueritis fidem
sicut granum si
napis diceretis
huic arbori mo
ro eradicare
et transplantare
in mare utique

obaudisset uobis .
⁷ Quis autem uestrū
habens seruū
arantem . aut oues
pascentem cui
regredienti de a
gro dicet illi transi
recumbe . ⁸ Sed
dicet illi para mihi
quod caenem . Et
precinge te et mi
nist^{ra} mihi donec
manducem et bi
bam et post haec
tu manducabis
et bibes ⁹ numquid
gratiam habet
seruus quod fe
cit quae sibi impe
rata sunt . non putō

Fol. 136.

Fol. 137. ¹⁰ et uos cum feceritis omnia quae precepta sunt uobis dicetis . seruus inutiles sumus quod debuimus facere fecimus ~

* ¹¹ Et factum est
* dum iret hirum
* salem et transi
* ebat per mediā
samaritaniam et galileam et hiericho . ¹² Et ingressi sunt ei in quoddam castellum . Et ecce decem uiri leprosi steterunt a longe ¹³ Et leua-

uerunt uocem dicentes . ihu preceptor miserere nobis . ¹⁴ quos tu uidisti dixisti ite ostendite uos sacerdotibus . Et factum est dum uadunt mundati sunt . ¹⁵ Unus autem ex illis ut uidit quia sanus est regressus est cum magna uoce magnificans dñm . ¹⁶ Et cecidit in faciem ante pedes eius . gratias agens ei . . Et hic erat samaritanus . ¹⁷ respondens

autem ihesus dixit . hi decem munda ti sunt nouem uobi sunt . ¹⁸ ex illis non est qui rediret et gratias ageret . nisi hic alienigena . ¹⁹ Et ait illi surge uade quia fides tua te fecit saluum . . †²⁰ Interrogatus autem a farisaeis quando uenit regnum dñi . at ille dixit eis . non uenit regnum dñi cum observatione . ²¹ Neque dicent ecce hic aut ecce illic

Ecce enim regnū dñi intra uos est ²² Et ait ad discipulos suos uenient dies ut desideretis unum diem filii hominis et non uidebitis . ²³ Et dicent uobis ecce hic ecce illic nolite ire neque sectemini ²⁴ Nam sicut fulgur fulgurans de caelo lucet in his quae sub caelo sunt . ita erit filius hominis in die sua — ²⁵ Primum autem oportet illum multa pati et reprobari

a generatione ista . ²⁶ Et sicut factum est in diebus noe ita erit et in diebus filii hominis . ²⁷ Edebant et bibebant . uxores ducebant et nubebant usque in diem illum quo intrauit noe in arcam . Et uenit diluuiū et perdidit omnes . ²⁸ Similiter factum est in diebus loth aedebant et bibebant emebant . uendebant . plantabant aedificabant . ²⁹ quae die autem exiit loth a sodomis . pluit ignis de caelo et perdidit omnes ³⁰ Secundum haec erit dies filii hominis quae reuelabitur . ³¹ In illa die qui fuerit in tecto et uasa eius in domo non descendant tollere illa . et qui in agro non redet at similiter retro ³² Memores estote uxoris loth . ³³ qui cumque autem quaesierit animā suā

liberare perdet illam . et qui cumque perdidit illam propter me saluam faciet illā ³⁴ Dico uobis ipsa nocte duo erunt in lecto uno unus adsumetur et alter relinquetur ³⁵ Duae molentes in unum una adsumetur et una relinquetur . . — Duo in agro unus adsumetur et alter relinquetur . ³⁶ Respondentes autem dixerunt illi abi dñe . ³⁷ quibus ipse dixit ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur aquilae ~ ^{18. 1} Dicebat autem parabolam ad illos ² quā oportet semper orare et non deficere . . . ³ dicens . . . iudex quidam erat in quodam ciuitate qui dñm non timebat et hominē non reuerbatur — ⁴ Uidua autem quaedam erat in ciuitate quae uenit ad illum dicens

Fol. 138.

Fol. 139. uindica me ab aduersario meo. ⁴ Et nolebat per multum tempus — Post hec autem dixit intra se si dñm non timeo et hominem non reueor. ⁵ tamen quia molesta est mihi haec uidua uindico illam ne in nouissimo die conueniendo constringat me. . . ⁶ Dixit autem dñs audite. quid iudex iniquitatis dixit. ⁷ dñs autē non faciet uindic-

tam electorum suorum clamantiū die et nocte patientiam habens in illis. ⁸ dico uobis quia faciet cito uindictam illorū. Tamen filius hominis ueniens nūquid inueniet fidem in terram. ⁹ Dixit autem ad quosdam qui sibi ipsi confitebantur tamquam iusti essent. et spernebant ceteros similitudinem istam. ¹⁰ Duo homines ascenderunt in templum

ut orarent. unus fariseus. et unus puplicanus. ¹¹ Stans itaque fariseus sic orabat. Dñs gratias ago tibi. quia non sum sicut ceteri hominum. raptores iniusti. adulteri. uelut etiam hic puplicanus. ¹² ieiuno bis in sabbato. decimo omnia quaecumque adquire. . . ¹³ Et puplicanus a longe stans nolebat nec oculos leuare ad caelum. sed percutiebat pectus suū dicens

Dñs propitius esto mihi peccatori. ¹⁴ Dico uobis quia descendit hic puplicanus iustificatus in domum suam magis quam ille fariseus. . . quia omnis qui se exaltat humiliabitur. et quis se humiliat exaltabitur. . . ¹⁵ Adferrebant autem ad illum et infantes ut eos tangeret. quod cum uiderent discipuli increpabant illos. ¹⁶ ihs autem conuocans illos dixit. Sinite

pueros uenire ad me et nolite eos uetare. tali enim est regnum dñi. . . ¹⁷ Amen dico uobis quicumque non acciperit regnum dñi sicut puer non intrabit in illud. ¹⁸ †Et interrogauit eū quidam dicens. magister bonae quid faciendo uitā aeternam possidebo. ¹⁹ Dixit autem ei ihs quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus dñs. ²⁰ mandata nostri. non occides

non adulterium admittere non furtū facies. non falsū testimonium dices. honora patrem tuū et matrem. ²¹ Ait ille haec omnia custodiui a iuuentute mea. — ²² Quo audito ihs ait adhuc unum tibi deest. omnia quaecumque habes uende et da pauperibus. et habebis thesaurum in caelo et ueni sequere me. . . ²³ Is ille auditis contristatus est. quia diues erat ualde. ²⁴ Uidens autem illum ihs tristem factum dixit

quam difficile qui pecunias habent in regnum dñi intrabunt. ²⁵ facilius est enim camelum per foramen acus transire quam diuitē in regno dñi introire. ²⁶ Dixerunt autem qui audiebant. et quis potest saluus fieri. ²⁷ At ille dixit. quae impossibilia sunt apud homines. possibilia sunt apud dñm. . . ²⁸ Ait autem petrus. ecce nos relictis omnibus rebus nostris secuti sumus te. — ²⁹ Quibus ipse dixit

Amen dico uobis. nemo est qui relinquit domum. aut parentes. aut fratres. aut uxorem aut filios propter regnum dñi — ³⁰ qui non recipiat septies tantum in hoc tempore et in seculo uenturo uitam aeternā. . . ³¹ Adsumsit autem ihs duodecim et ait ad illos. ecce ascendimus hierosolyma. et consummabuntur omnia quae scripta sunt per prophetas de filio

Fol. 140.

Fol. 141. hominis . ³² trade
tur enim gentib;
et inludetur et
inspuetur ³³ et fla
gellatum occi
dent illum et ter
tia die resurget .
³⁴ Et ipsi nihil horū
intellerunt . [lec]tio
sed erat uerbum Zacch
absconditum ab
eis . et non intel
lexerunt quod di
cebatur . ³⁵ Et fac
tum est cum ad
propinquaret hi
ericho caecus
quidam sedebat
secus uiam men
dicus . ³⁶ Et cum au
disset turbam
pretereuntem
interrogabat quid
hoc esset . ³⁷ nuntia
uerunt autem illi
quod ihs nazoreus
transit . ³⁸ Et clama
uit dicens . ihu fili
dauid miserere mei .
³⁹ et qui preibant in
crepabant eum ut
taceret . ipse uero
multo magis clama
bat . fili dauid mise
rere mihi . ⁴⁰ Stans
autem ihs iussit
illum adduci ad se . . .
et cum adpropiasset
interrogauit illū
⁴¹ dicens quid tibi uis
faciam . at ille dixit
ut uideam dñe .

⁴² Et ihs dixit illi respi
ce fides tua te sal
uum fecit ⁴³ et confes
tim uidit . et seq^s
batur illum mag
nificans dñm et
omnis plebs ut ui
dit dedit laudem
dō ⁴⁴ ^{19.} et ingres
sus perambulabat
hiericho ² et ecce
uir nomine zace
us et hic erat . prin
ceps puplicano
rum et ipse diues .
³ Et querebat uidere
ihm quis esset et
non poterat pre
turba quia stura
pusillus erat ⁴ Et
currens ascendit
in arborem syco
morum ut uide
ret illum quia il
la parte erat tran
siturus . ⁵ Et fac
tum est dum tran
sit ihs respiciens
uidit illum et dix
it ad eum zaccheae
festina descende .
quia hodie in domo
tua oportet me ma
nere ⁶ et festinans
descendit et exce
pit illum gaudens .
⁷ Et cum uiderent om
nes murmuraue
runt dicentes .
quia ad hominem
peccatorem deuer
tit . ⁸ Stans autē

Zaccheus dixit
ad dñm . ecce di
midium bonorū
meorum dñe do
pauperibus . et
si quid alicui frau
de abstuli reddo
quadruplum .
⁹ Ait autem ihs ad il
lum quod hodie
salus domui huic
facta est . eo quod
ipse sit filius abra
he . . ¹⁰ Uenit enim
filius hominis
quaerere et saluū
facere quod peri
erat . ¹¹ haec illis au
dientibus . adiciens
Dixit similitudinē
eo quod esset pro
pe hierusalem .
et quia extimarent
quod confestim
regnum dī manifes
taretur . . . ¹² Dixit er
go . homo quidam
erat diues is abiit
in regionem longin
quam accipere reg
num et reuertit . —
¹³ et uocauit decem
seruos suos . et de
dit illis decem mnas .
et ait ad illos negotia
mini dum uenio —
¹⁴ Ciues autem sui ode
rant illum . et mise
runt legationem
post illum dicen
tes nolumus hunc
regnare super nos

Fol. 142.
¹⁵ Et factum est ut redi
rediret accepto
regno . . et iussit uo
cari seruos quibus
dedit pecuniam ut
sciret quantum
quisque necotia
tus esset . ¹⁶ Uenit
autem primus di
cens dñe mna tua
decem mnas adqui
siuit . ¹⁷ Et ait illi eu
ge bone serue quia
in modico fidelis
fuisti . Eris potes
tatem habens supra
decem ciuitates
¹⁸ Et alter uenit dicens
dñe mna tua fe
cit quinque mnas .
¹⁹ Ait autem et huic
et tu esto supra
quinque ciuitates . .
²⁰ Et alter uenit dicens
dñe ecce mna tua
quam habui repo
sitam in sudario .
²¹ quia timui te quod
homo austeris es
tolles quod non
posuisti . Et me
tes quod non se
minati . . . ²² Dixit
autem illi de ore
tuo te iudico . o .
infidelis serue
et piger . Sciebas
quod ego homo
austeris sum . tol
lo quod non posui .
et meto quod non
seminauī . ²³ Et qua

Fol. 143. re non dedisti pecuniam meam ad mensam. ego ueniens cum usuris utique exigisse illum. ²⁴ Et adstantibus dixit. aufer te ab illo mnam et date illi qui habet decem mnas. ²⁶ et dixerunt ei dñe habet decē mnas. ²⁶ Dico autem uobis omni habenti dabitur. ab eo autē qui non habet et quod habet auferetur ab eo. ²⁷ Uerum tamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare super se adducite huc et interficite ante me. — ²⁸ et his dictis abiit in hierosolyma. ²⁹ Et factum est dum * adpropiasset * bethfage et bethaniam ad montem qui uocatur oliuetum. misit duos discipulos ³⁰ dicens ite in castellum quod contra uos est in quo introeuntes inuenietis pullum asinae alligatum in quo nemo sedit. soluite illum et adducite ³¹ et si quis uos inter

rogauerit ut quid soluitis sic dicitis quia dñs operam eius desiderat. ³² Abierunt autem qui missi erant et inueniunt sicut dixit illis ihs stantem ³³ Soluentibus autē illis pullum dixerunt autem dñi eius ad illos quid soluitis pullum ³⁴ at illi dixerunt quia dñs operam eius desiderat ³⁵ Et duxerunt illum ad ihm. et iactauerunt uestimenta sua super illū et inposuerunt ihm. ³⁶ Eunte autē illo substernebant uestimenta sua in uia. ³⁷ Et cū adpropiaaret iam ad descensum montis oliueti. coeperunt omnes turbae discipulorum gaudentes laudare dñm uoce magna de omnibus quibus uiderunt uirtutibus ³⁸ dicentes. Bene dictus qui uenit rex in nomine dñi pax in caelo et gloria in excelsis finem ³⁹ Et quidam farisae

orum de turba dixerunt ad illum. magister increpa discipulos tuos. ⁴⁰ quibus ipse ait. dico uobis quia si isti tacuerint lapides clamabunt ⁴¹ Et ut adpropiauit uidens ciuitatem fleuit super illā dicens ⁴² quia si cognouisses et tu in die isto quae ad pacem tibi. nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. ⁴³ quia uenient dies in te et circumdabunt te inimici tui uallo. et circumdabunt te undique ⁴⁴ et ad terram prosternent te et filios tuos qui in te sunt Et non relinquent lapidem supra lapidē in te. Eo quod non cognoueris templum uisitationis tuae. ⁴⁵ Et ingressus in templum coepit eicere uendentes in illo et ementes et menas numulariorū euerit. et cathedras uendentium columbas subuertit ⁴⁶ dicens eis scriptum est

domus mea domus orationis est uos autem fecistis eam speluncam latronum. ⁴⁷ Et erat docens in templo. princeps autem sacerdotum et scribae. et principales plebis quaerebant illum perdere ⁴⁸ Et non inueniebant quid facerent illi. omnis enim populus suspensus erat audiens illum. ^{20.} ¹ Et factū est in una dierum docente illo populum in templo et euangelizante conuenerunt principes sacerdotum et scribae cum senioribus ² et dixerunt ad illum. dic nobis in quo potestate haec facis aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem. ³ Respondens autē ihs dixit ad illos. interrogabo uos et ego uerbum respondete mihi ⁴ baptismum iohannis de celo erat an ex hominibus. ⁵ at illi cogitabant inter se

Fol. 144.

Fol. 145. Dicentes . si dix-
erimus de caelo
dicet nobis qua-
re ergo non cre-
didistis illi . ⁶ et si
dixerimus ex ho-
minibus plebs
uniuersa lapida-
bit nos . Certi
sunt enim iohan-
nem profetam fu-
isse . ⁷ et respon-
derunt se nesci-
re unde ⁸ dixit
autem illis ihs
neque ego uobis
dico in qua potes-
tate haec facio . . —

* ⁹ Coepit autem dice-
re ad plebem
hanc parabolam

Uineam plantauit
homo et locauit ea-
colonis . et ipse pe-
regre fuit mul-
tis temporibus .

¹⁰ Et quodam tempo-
re misit ad colo-
nos seruum ut
de fructu uineae
daretur illi .

Coloni autem caesū
illum dimiserunt
inanem . ¹¹ Et addi-
dit alterum mitte-
re seruum . illi
autem et hunc quo-
que caesum et sine
honore dimise-
runt inanem .

¹² Et addidit tertium
mittere seruum

Illi autem et hunc
quoque cesum
dimiserunt inanē .

¹³ Dixit autem dñs ui-
neae quid faciam .
mittam filium
meum dilectissi-
mum . forsitan
hunc uerebuntur .

¹⁴ Quem cum uiderent
coloni cogitaue-
runt intra se di-
centes . hic est
heres occidamus
illum et nostra
erit hereditas

¹⁵ Et eiectum illum
extra uineam oc-
ciderunt . quid
ergo faciet dñs ui-
neae ¹⁶ ueniet et per-

det colonos istos
et dabit uineam aliis .
Audientes autem
dixerunt absit —

¹⁷ Ipse autem aspici-
ens eos ait . quid
est ergo hoc quod
scriptum est la-
pidem quem re-
probauerunt aedi-
ficantes hic fac-
tus est in caput an-
guli . ¹⁸ Omnis qui ceci-
derit supra illū
lapidem conuas-
sabitur supra
quem ceciderit au-
tem comminuet
illum . ¹⁹ Et quere-
bant principes sa-
cerdotum et scribae

mittere in illum
manus ipsa hora .
et timuerunt popu-
lum . cognouerunt
enim quod ad istos
dixit similitudinē
istam . ²⁰ Et cum re-
cesissent . sub-
miserunt qui se
iustos simulaue-
runt ut adpre-
henderent sermo-
nes eius et trade-
rent illum potes-
tati et magistratui
presidis . ²¹ Et in-
terrogauerunt
illum dicentes —
Magister scimus
quod recte dicis
et doces . et non ac-

cipis personam .
sed in ueritate uia-
di doces . ²² licet no-
bis tributum dari
cesari aut non —

²³ Considerans autē
ihs dolum illoru-
dixit ad eos quid
me temtatis . ²⁴ osten-
dite mihi denariu-
cuius habet imagi-
nem et inscripti-
onem . Respon-
dentes dixerunt
caesaris . ²⁵ ait illis
redde quae sunt
caesaris caesari .
et quae dī sunt dō —

²⁶ Et non potuerunt
uerbum eius repre-
hendere coram plebe

Fol. 146. Et mirati in respon-
so eius tacuerunt
²⁷ Accesserunt autē
ad eum quidam
sadduceorum qui
negant esse resur-
rectionem . Et in-
terrogauerunt
illum ²⁸ dicentes .
Magister moyses
scripsit nobis
Si frater alicuius
mortuus fuerit
habens uxorem
Et hic sine filiis fu-
erit ut accipiat
eam frater eius
uxorem et susci-
tet semen fratri
suo . . ²⁹ Septem
fratres erant

apud nos . et pri-
mus accepit uxo-
rem et mortuus
est sine filio . ³⁰ Et se-
quens accepit illā
et ille mortuus est
sine filio . ³¹ Et ter-
tius accepit illam —
similiter et om-
nes septem non re-
liquerunt filios —
et mortui sunt .

³² Nouissimae autem
omnium mortua
est et mulier . ³³ In
resurrectione
ergo cuius eorū
erit uxor . septē
enim habuerunt
illam uxorem . . —
³⁴ Respondens dixit

Fol. 147. illis ihs . filii huius
seculi generantur
et generant . ³⁵ at
hi qui digni habentur
seculi huius .
et resurrectio
nis ex mortuis .
neque nubent ne
que ducent uxores . ³⁶ neque enim
moriuntur . nam
sunt similes angelis .
et filii sunt dei
quia resurrecti
onis filii sunt .
³⁷ quoniam uere resurgunt
mortui .
Moyses ostendit
sicut dixit Uidi
in rubo dominum dominum
abraham et isaac
et dominum iacob . ³⁸ dominus ergo
mortuorum non est
sed uiuorum . omnes
enim uiuent ei —
³⁹ Respondens autem
quidam scribarum
aiunt illi . magister
bene dixisti . ⁴⁰ Et amplius
non sunt ausi
eum quidquam in
interrogare .
⁴¹ Dixit autem ad illos
quomodo dicunt
christum filium dauid
esse . ⁴² Et ipse dauid
dicit in libro psal-
morum . Dixit
dominus domino meo sede
ad dextris meis
⁴³ donec ponam
inimicos tuos sub

pedibus tuis . ⁴⁴ si ergo
dauid dominum illud
uocat quomodo
ergo filius eius
est . . . ⁴⁵ Audiente autem
omni populo .
Dixit discipulis suis .
⁴⁶ attendite a scribis
qui uolunt ambulare
in stolis .
et amant salutaciones
in foro . Et pri-
mas cathedras in
synagogis . Et pri-
mos discubitos
in conuiuibus . ⁴⁷ qui
excusatione longa
orantes . deo-
rant domos ui-
duarum . hi acci-
pient damnatio-
nem maiorem . .
21. ¹ Respicens autem
uidit eos qui mit-
tebant munera
in gazofilacium
ipsorum diuites
² Et uidit quandam
uiduam pauper-
culam mittentem
ibi aera minuta
duo . ³ Et dixit ihesus
uere dico uobis .
uidua hec pauper-
cula plus quam om-
nes misit . ⁴ nam om-
nes hi ex abundan-
tia sibi miserunt
in munera dei . Hec
autem ex eo quod
deest illi omnem
uictum suum .

quem habuit misit
— — —
⁵ Et quibusdam
dicentibus de templo
⁶ plo quod lapidibus
bonis et donis
ornatum sit
Dixit ihesus . ⁶ haec uide-
tis uenient dies
in quibus non re-
linquetur lapis
supra lapidem hic
in pariete qui non
destruatur . ⁷ In-
terrogauerunt au-
tem illum dicentes
Preceptor quando
haec erunt et quod
signum cum futu-
ra erunt haec . ⁸ ille
autem dixit . uidete
ne seducamini .
multi enim ueni-
ent in nomine meo
dicentes quod
ego sum christus et tem-
pus adpropinquauit —
nolite ergo ire
post illos . ⁹ Cum
autem uideritis
proelia et auditi-
ones proeliorum —
nolite timere .
oportet enim hec
primum fieri —
sed non statim fi-
nis in illis . ¹⁰ Tunc
dicebat illis sur-
get gens contra
gentem et reg-
num aduersus
regnum ¹¹ et terre

motus magnus
erit per loca et
pestilentiae et fa-
mes . erunt terro-
res quae de celo .
et signa magna e-
runt et tempe-
states . . . ¹² Sed ante
haec omnia incient
in uos manus su-
as et persequen-
tur . tradentur
in synagogis et in
custodias . du-
centes ad reges et pre-
sides propter no-
men meum ¹³ Con-
tinget enim in tes-
timonium uobis
¹⁴ Ponite ergo in cor-
dibus uestris
non premeditari .
quemadmodum
respondeatis . ¹⁵ ego
enim dabo uobis
os et sapientiam .
cui non poterunt
resistere aduer-
sarii uestri . ¹⁶ Tra-
dimini enim a pa-
rentibus . et fratri-
bus . et a cognatis .
et amicis . et morte
adficiet ex uobis .
¹⁷ Et eritis odio omni-
bus hominibus propter
nomen meum
¹⁸ Et capillus capitis
uestri non peribit .
¹⁹ in uestra patientia .
adquiritis animas
uestras . ²⁰ Cum autem

Fol. 148.

Fol. 149. uideritis circum
dari ab exercitu
hierusalem. tunc
scitote quia ad
propiauit desola
tio eius ²¹ tunc
qui in iudaea sunt
fugiant in montes
Et qui in medio eius
discedant et qui
in regionibus non
intrent in eam
²² quia dies ultionis
hi sunt. ut imple
atur omnia quae
scripta sunt
²³ Uae illis qui in utero
habent et qui ube
ra dant in illis die
bus. erit enim
pressura magna
super terram.
et ira populo huic
²⁴ et cadent in ore gla
dii. et captiui du
centur in omnibus
gentibus. et hie
rusalem calcabi
tur a nationibus.
Donec impleatur tē
pora gentium.
²⁵ Et erunt signa in sole
et luna et stellis.
et in terris praes
sura gentium.
prae confusione so
nitus maris et fluc
tuum. ²⁶ et arescen
tibus hominibus
pre timore. et ex
spectatione quae
superueniet uniuerso
orbi.

Nam uirtutes cae
lorum mouebun
tur. ²⁷ et tunc uide
bunt filium homi
nis uenientem
cum nubibus cum
potestate magna
et maiestate.
²⁸ His autem fieri in
cipientibus
respirabitis et le
uabitis capita uest
ra. qm̄ adpropi
at redemptio uestra
²⁹ Et dixit parabolam
ad eos. uidete fi
culneam et omnes
arbores. ³⁰ cum pro
ducunt iam ex
se fructum. Sci
tis qm̄ iam prope
est aestas. ³¹ Ita et hec
cum uideritis fieri.
scitote quod prope
est regnum dī.
³² Amen dico uobis quia
non preteribit ge
neratio hec donec
omnia fiant. ³³ Caelū
et terra transibit
uerba autem mea
non transibunt
³⁴ Adtendite autem uo
bis ne forte grauen
tur corda uestra in
crapula et ebie
tate. Et cogita
tionibus secularibz
et superueniat in
uos repentina dies
illa. ³⁵ tamquam la
queus enim super

ueniet in omnes
qui sedent super
faciem omnis ter
rae. ³⁶ Uigilate ita
que omni tempo
re orantes ut
digni habeamini
effugere ista om
nia que futura
sunt et stabitis
ante filium homi
nis

* ³⁷ Erat autem inter

* dio docens in

* templo. noctibz

uero auocabatur

in monte qui uo

catur oliueti. ³⁸ Et

omnis populus

manicabat ad eū

in templo audire il

lum. . . **22.** ¹ Adpropi

auit autem dies azy

morum qui dici

tur pascha. ² Et que

rebant principes

sacerdotum et

scribae quomo

do eum interfice

rent timebant

uero plebem. —

³ Intrauit autem sa

tanus in iudam

qui cognominaba

tur scarioth unus

de duodecim. .

⁴ et abiit et locutus

est cum principi

bus sacerdotum

et scribis quem

admodum illum

traderet eis

⁵ et pacti sunt pe
cuniam illi dare.

⁶ Et querebat opur

tunitatem ut tra

deret eum illis si

ne turba. ⁷ Uenit

autem dies azy

morum in qua

necesse erat im

molari pascha.

⁸ Et misit petrum

et iohannem dicens

euntes parate no

bis pascha ut m^{an}

ducemus. . ⁹ At illi

dixerunt ubi uis

paremus. ¹⁰ et dixit

illis ecce intro

euntibus uobis in

ciuitate occur

ret uobis homo

amforam aque por

tans. sequimini eū

in domo in quo intrat

¹¹ et dicite patrifami

liae. Magister dicit

ubi est diuersoriū

ubi pascha cum dis

cipulis meis man

ducem. ¹² Et ille uo

bis ostendit supe

riorem locum stra

tum magnum ibi pa

rate. ¹³ Euntes autē

inuenerunt sicut

dixit illis et para

uerunt pascha. ¹⁴ Et

cum facta esset hora

discubuit Et duo

decim apostoli cum

illo. ¹⁵ Et ait illis desi

derio desiderau

Fol. 150.

Fol. 151. hoc pascha mandu-
care uobiscum
antequam moriar.
¹⁶ Dico enim uobis.
quia ex hoc non m^{an}
ducabo illud donec
impleatur in reg-
no dī. ¹⁷ Et accep-
to calice gratias
eget et dixit. acci-
pite hoc et diuite
inter uos. ¹⁸ dico
enim uobis quod
non bibam de gene-
ratione uitis do-
nec regnum dī ue-
niat. ¹⁹ et a^ccepto pa-
ne gratias egit et
fregit. et dedit il-
lis dicens. hoc est
corpus meum

quod pro uobis datur
hoc facite ad meam
commemorationē —
²⁰ Similiter et calicem
post cenam dicens.
hic est calix nouū
testamentum
in sanguine meo
quod pro uobis ef-
fundetur. ²¹ Tamen
ecce manus traden-
tis mecum in mensa.
²² Et quidem filius ho-
minis secundum
quod scriptum est
uadit. uerum
tamen uae illi
homini per
quem traditur.
²³ Et ipsi conquirebant
inter se qui esset

hoc facturus
²⁴ Factum est autem
contentio inter
illos quisnam ma-
ior eorum est. ²⁵ At
ipse dixit eis. re-
ges gentium
dominantur eo-
rum et qui potes-
tatem exercent
in eis beneficio-
rum largitores di-
cuntur. ²⁶ uos autē
non ita. sed qui
maior est in uobis
efficiatur ut a-
dulscientior.
et qui preest. ut
qui ministrat —
²⁷ Quis enim maior est.
qui recumbit. aut

qui ministrat. non
ne qui recumbit.
Ego autem sum in me-
dio uestrum sicut
qui ministrat.
²⁸ Uos autem estis qui
permansistis me-
cum in temptationi-
bus meis. ²⁹ Et ego dis-
pono uobis sicut
disposuit pater me-
us regnum. ³⁰ ut aeda-
tis et bibatis in mēa
mea mensa et in
regno meo. Et sede-
bitis in duodecim
sedibus iudicantes
duodecim tribus
isrl. ³¹ Ait autem
dn̄s. simon simon—
ecce satanas expeti-

uit ut uos uentilet si
cut triticum. ³² ego
autem rogaui pro te
ut non deficiat fides
tua. Et tu aliquando
confirma fratres
tuos. Et rogate ne
intretis in temptati-
onem. ³³ Dixit autē
ei petrus dn̄e tecū
paratus sum et in
carcere et in morte.
³⁴ Et ille dixit dico tibi
petrae. non cantabit
hodie gallus donec
ter abneges nosse
me. ³⁵ Et dixit eis
quando misi uos sine
sacculo et pera et
calciamentis num
quid aliquid defuit

uobis. at illi dixe-
runt nihil. ³⁶ dicit
ergo eis. Sed nunc
qui habet sacculū
tollat sibi peram —
et qui non habet
uendat tunicam
suam et emat
gladium. ³⁷ dico
enim uobis qūm
adhuc hoc quod
scriptum est
oportet impleri
in me. et cum ini-
quis deputatus est.
nunc quae de me scrip-
ta sunt finem ha-
bent. ³⁸ at illi dixerunt
ei dn̄e. ecce gladii
hic duo. qui autē
dixit eis satis est. ~

* ³⁹ Et egressus ibat
* secundum con-
* suetudinem sua-
* in monte oliueti.
secuti sunt autē
illum et discipu-
li. ⁴⁰ et cum perue-
nisset in locum
dixit illis orate
ne intretis in tem-
tationem. ⁴¹ et ip-
se auulsus est ab
eis quantum iac-
tum lapidis. Et
positis genibus
orabat. ⁴² dicens
Pater si uis trans-
fer calicem hunc
a me uerum
non mea uoluntas
sed tua fiat.

⁴³ paruit autem illi an-
gelus de celo con-
fortans illum. Et
factus est in agonia
prolixius orabat —
⁴⁴ et factus est sudor
eius sicut guttae
sanguinis decur-
rens in terram.
⁴⁵ Et cum surrexisset
ab oratione et ue-
nisset ad discipu-
los suos et inuenit
illos dormientes
pre tristitia. ⁴⁶ et ait
illis. quid dormitis.
surgite et orate
ut ne intretis in tē-
tationem. ⁴⁷ Adhuc
illo loquente ecce
turba. et qui uocabat

Fol. 152.

Fol. 153. tur iudas unus ex
duodecim antece
debat eos. Et adpro
prians ihu oscula
ri eum. ⁴⁸ dixit autē
illi ihs. iuda oscu
lum filium homi
nis tradis. ⁴⁹ quod
cum uiderunt hi
qui circa ipsum e
rant dixerunt
dñe si percutie
mus in gladio ⁵⁰ Et per
cussit unus ex illis
seruum principis
sacerdotum. Et am
putauit auriculā
eius dextram. . .
⁵¹ Respondens autem
ih̄s dixit. sinite
usque hoc. Et tan
gens auriculam
eius sanauit eum
⁵² Et dixit ihs ad eos
qui uenerunt ad
eum a principibz
sacerdotum et
magistratibus
templi et seniori
bus. quasi ad la
tronem existis
cum gladiis et fus
tibus ⁵³ Cum cotti
die uobiscum fu
erim in templo
non extendistis
in me manus.
sed hec est hora
uestra et potes
tas tenebrarum.
⁵⁴ Et conprehensū
illum duxerunt

in domum prin
cipis sacerdotū.
Petrus uero se
quebatur eum
a longe. . ⁵⁵ Accen
so autem igni in
medio atrio Et
cum circumse
dentibus sede
bat et petrus
in medio eorum
⁵⁶ Quem cum uidit
ancilla sedentē
ad lumen intuens
illum dixit et hic
de eis est qui cū
ipso erant semp̄r. .
⁵⁷ At ille negauit ei di
cens mulier non
nouī illum ⁵⁸ Et i
terum post pusil
lum uidens eum
alia dixit. homo et
tu cum illo eras sē
per. qui respon
dit. non sum ego.
⁵⁹ Et interuallo
facto horae unius.
alius contendens
dixit. uere et hic
cum illo erat. nam
et galileus est. ⁶⁰ pe
trus autem dixit.
homo nescio quid
dicas. Et continuo
adhuc illo loquente
cantauit gallus. ⁶¹ Et
conuersus dñs re
spexit petrum. Et
rememoratus est
petrus uerbum dñi
sicut dixit illi

priusquam gallus
cantet ter me nega
bis. ⁶² Et exiens foris
petrus fleuit ama
rissimae
* ⁶³ Et uiri qui tenebant
* ihs inludabant
* eum. ⁶⁴ Et uelauerunt
faciem eius. et per
cutiebant eum di
centes. profetiza
quis est qui te per
cusit. ⁶⁵ Et alia multa
blasfemantes dice
bant in eum. ⁶⁶ Et ^{ut} fac
tus est dies conue
nit presbyterium
plebis et princi
pes sacerdotum
et scribae Et duxe
runt illum in con
cilium suum. Et in
terrogabant eum
dicentes si tu es
xp̄s dic nobis. ⁶⁷ Et
dixit illis. si uobis
dixero non crede
tis. ⁶⁸ Si interroga
uero non respon
detis mihi neque
dimittetis. —
⁶⁹ Ex hoc autem erit
filius hominis
sedens ad dextris
uirtutis dī. ⁷⁰ Et dix
erunt omnes
tu ego es filius
dī. Ait autem illis
uos dicitis quod
ego sum. ⁷¹ At illi
dixerunt quid
adhuc desideramus

testimonium ip
si enim audiuimus
de ore ipsius. —
23. ¹ Et exurgens omnis
multitudo illorū.
duxerunt eum
ad pilatum. ² Coe
perunt autem
accusare illum
dicentes. . Hunc
inuenimus sub
uertentem ple
bem nostram.
Et soluentem le
gem nostram Et
profetas. Et pro
hibentem tribu
ta dari caesari.
Et dicentem se xp̄m
regem esse. —
³ Pilatus autem
audiens interro
gauit eum dicens —
tu es rex iudeorū.
at ille respondens
ait. tu dicis. ⁴ Ait au
tem pilatus ad pr̄n
cipes sacerdotū
et turbas. nihil in
uenio causa in hoc
homine. ⁵ At illi in
ualescebant dicen
tes. Commouet po
pulum per uniuer
sam iudeam. inci
piens a galilea usq;
huc. ⁶ pilatus autē
audiens galileam.
Interrogauit si a ga
lilea homo esset.
⁷ et ut cognouit quod
de herodis potesta

Fol. 154.

Fol. 155. est . misit illum
ad herodem . qui
in hierosolymis
erat in ilis diebus -
⁸ Herodes autem ui
so ihu gauisus est
ualde . erat enī
cupiens illum ui
dere ex multo tem
pore eo quod audie
ret multa de illo .
Et sperabat signū
aliquod uidere ab
eo fieri . ⁹ Interro
gabatur eum multis
sermonibus . At
ipse nihil respon
debat . ¹⁰ Stabant
etiam principes
sacerdotum et
scribe constanter
accusantes eum
¹¹ Spreuit autem il
lum herodes cū
exercito suo . et
inludit . et indu
xit illum ueste
alba remisit illū
ad pilatum .
¹² Tunc amici facti
sunt herodes et
pilatus ipsa die .
Nam ante inimici
fuerunt ad inuicē .
¹³ Pilatus autem con
uocatis princi
pes sacerdotū
et magistratibus
¹⁴ dixit ad illos op
tulit mihi hunc
hominem . quasi
auertentē populū

Et ecce ego coram
uobis interro
gans nullam cau
sam inuenio in
hoc homine Ex
is quibus eum ac
cusatis ¹⁵ sed ne
que herodes
nam misi uos ad il
lum et ecce nihil
dignum morte
actum est illi -
¹⁶ Emendabo autem
illum et dimittā -
¹⁷ Necessitatem autē
habebat per diē
festum dimitte
re illis unum uinc
tum . ¹⁸ Exclama
uit autem simul
uniuersa turba
dicens . tolle hunc
et dimitte nobis bar
abban . ¹⁹ qui erat
propter seditionē
quandam factam
in ciuitatē et homi
cidium missus in
carcere . . . ²⁰ Iterū
autem pilatus locu
tus est ad illos uo
lens dimittere ihm .
²¹ At illi subclamabant
dicentes crucefige
crucefige illum . -
²² Ille autem tertio dix
it ad illos quid enī
male fecit iste nul
lam enim causam
mortis inuenio in eo .
Corripiam ergo illū
et dimittam . . ²³ At illi

Fol. 9. electus . . . ³⁶ delu-
debant autem eū
et milites . Et a-
cetum offe-
rebant illi
³⁷ dicentes Si tu
es rex iudeorū
libera te ipsum
³⁸ Et erat superscrip-
tio inscripta su-
per illum . litte-
ris grecis . et lati-
nis . et hebreicis
hic est rex iudeo-
rum . ³⁹ Unus eti-
am dependenti-
bus latronibus
blasfemabat
eum dicens . Si
tu es xp̄s . salua
temetipsum

et nos . . . ⁴⁰ respon-
dens autem alter
increpabat eum
dicens . nec times
dñm tu quod in ea-
dem damnationē
es . ⁴¹ Et nos quidem
iuste . Nam dig-
na factis recipi-
mus . Hic uero
nihil male gessit
⁴² Et dicebat ad ihm
memor esto mei
dñe . quando ue-
nies in regno tuo .
⁴³ Et dixit ei ihs . amen
dico tibi hodie
mecū eris in
pado . ⁴⁴ Et erat
fere hora sexta
et tenebrae factae sunt

in uniuersa terra .
usque in nonam
horam . ⁴⁵ Et obscu-
ratus est sol . et ue-
lum templi scissū
est medium . ⁴⁶ Et
clamans uoce m^ag.
na ihs dixit pa-
ter in manus tuas
commendo sp̄m
meum . Et hoc di-
cens emisit sp̄m .
⁴⁷ Uidens autem cen-
turio quod fie-
bat magnifica-
bat dñm dicens
uere hic homo
iustus erat .
⁴⁸ Et omnis turba
qui simul aderant
ad spectaculum
istud . uidentes
quae fiebant
percutientes pec-
tora sua reuer-
tebantur . ⁴⁹ Sta-
bant autem omnes
noti eius a longe ui-
dentes Et mulie-
res quae secute
erant illum a gali-
lea haec uidentes
⁵⁰ Et ecce uir nomine
ioseph . qui erat
decurio bonus
et iustus . ⁵¹ Hic non
consenserat con-
silio et actibus eo-
rum . ab arimathia
ciuitate iudeae —
qui etiam exspec-
tabat regnum dī

⁵² Hic accessit ad pi-
latum et petit
corpus ihu . ⁵³ Et de-
positum illum
inuoluit in sindo-
nem et posuit eū
in monumento
exciso in quo non
dum quisquam
positus erat .
⁵⁴ et dies erat cenae
purae et sabba-
tum inlucescerat
⁵⁵ Subsecutae autē
due mulieres
quae cum ipso ue-
nerant de galilea .
uiderunt monu-
mentum . Et quē
admodum posi-
tum erat corpus
eius . ⁵⁶ Et reuer-
tentes parauerunt
aromata et unguen-
ta . Et sabbato qui-
dem siluerunt
secundum manda-
tum . **24.** ¹ prima autē
sabbati uenerunt
ualde tempore
ad monumentū
portantes quae
parauerunt un-
guenta et quidam
cum ipsis ² Et inue-
nerunt lapidem
reuolutum a mo-
numento ³ ingres-
se autem non in-
uenerunt corpus
dñi ihu . ⁴ Et factū
est dum mente

consternate sunt
de isto . Et ecce
duo uiri steterunt
secus illas in ueste
fulgenti . ⁵ Cum
timerent autem .
et declinarent
ultimum in terrā
Dixerunt ad illas
quid queritis
uiuentem cum
mortuis ⁶ non est
hic sed surrexit .
Rememoramini
qualiter locutus
est uobis cum
adhuc in galilea es-
set ⁷ dicens . quia
oportet filium ho-
minis tradi in ma-
nus hominum pec-
catorum . et cruci-
figi et tertia die re-
surgere . ⁸ Et re-
memorati sunt
uerborum eius .
⁹ Et regressae a mo-
numento renun-
tiauērunt haec om-
nia illis undecim .
et ceteris omnibus
¹⁰ Erat autem maria
magdaleneae . et io-
hanna . et maria
iacobi et ceterae
quae cum ipsis fue-
rant haec dicebant
ad apostolos . ¹¹ Et
uissae sunt ante il-
los sicut delira-
mentum uer-
ba ista et non cre-

Fol. 10.

ossam non abet
sicut me uidetis
habere. ⁴⁰ Et hoc
cum dixisset os
tendit eis manus
et pedes. ⁴¹ Adhuc
autem illis non
credentibus
et mirantibus
pre gaudio. dixit
eis habetis ali
quid hic quod
manducare.

⁴² At illi optulerunt
illi partem pis
cis assam Et de
fauo ⁴³ et mandu
cans coram ipsis
⁴⁴ Et dixit ad eos.
† hec sunt uerba
quae locutus sū

in die ascensiones dñi
nostri ihu xpi second
carnem lectio euangelii
secondum luca

ad uos cum ad
huc essem uobis
cum. qum neces
se est impleri om
nia quae scripta
sunt in lege moysi
et profetis et psal
mis de me. ⁴⁵ tunc
aperuit ~~aperui~~
† illis sensum
ut intelligerent
ea quae scripta sunt.
⁴⁶ Et dixit eis qum
sic scriptum est.
et sic oportuit
xpm pati et re
surgere a mortu
is tertia die
⁴⁷ et predicari in no
mine eius peni
tentiam et remis

sionem peccato
rum in omni gen
te incipientibus
ab hierosolyma
⁴⁸ Uos autem estis
testes horum
⁴⁹ Et ecce ego mitto
promissa patris
mei in uobis.
Uos autem sede
te in ciuitate
hierusalem
quoadusque in
duamini uirtu
tem ab alto
⁵⁰ Eduxit autem
eos foris in be
thaniam. Et ele
uatis manibus
suis benedixit
eos. ⁵¹ Et factū est

dum benedicit
illos recessit
ab eis. Et aeleua
batur in celum
⁵² Et ipsi adorantes
eum regressi
sunt in hierusa
lem cum gau
dio magno. ⁵³ et
erant semper
in templo lau
dantes et bene
dicentes dñm . . ~

~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~

Fol. 12.

EUANGELIUM

. SECUN . . DUM

. LV KA . . .

EX . . ΠΑΙΚΙΤ .

~ ~ ~

IN . KI . ΠΙΤ . . .

SE . CUN . DUM

MAR KVM . . .

~initium sc̄i euangelii~

* 1. ¹ Initium euan

* gelii ihu xp̄i

* fili dī . ² sicut

* scriptum est

in esaia profeta

* Ecce mitto ange

lum meum an

te faciem tuam .

qui preparabit

uiam tuam . —

³ , Uox clamantis

, in deserto

, parate uiam dñi

, rectas facite se

, mitas eius . —

⁴ Fuit iohannes in

deserto bap̄ti

zans . et predi

cans baptismū

penitentiae in re

missionem pec

catorum . ⁵ Et egre

diebantur ad il

lum omnis iudeae

regio et hiero

solymitae uniuer

si . et baptizaban

tur ab eo in ior

dane confiten

tes peccata sua .

⁶ Et erat iohannes

uestitus pilos

cameli . et zona

pellicia circa lū

bos eius . et lu

cistas et mel sil

uestrae edebat . —

⁷ hic predicabat

dicens qūm ue

niet fortior post

me cuius non

sum dignus

Fol. 156. in synagogam docebat illos ²² et studebant super doctrinam eius — Erat enim docens sicut potestatem habens et non sicut scribae... ²³ Et erat in synagoga eorum homo qui habebat spiritum immundum Et clamavit ²⁴ dicens. quid nobis et tibi ihu nazorenae uenisti perdere nos. scio te qui es sanctus dei. ²⁵ et imperauit illi ihs dicens obmutesce et exi de homine spiritus imunde. ²⁶ et concussit illum spiritus immundus. et clamans uoce magna exiit ab eo ²⁷ Mirabantur autem omnes et conquirebant quae esset doctrina ista noua. cum potestate. et quia spiritibus immundis imperat et obaudiunt ei. ²⁸ Et exiit rursum hic ubique circa regiones galileae. ²⁹ egressus autem continuo de synagoga uenit in domum simonis et andreae

Cum iacobo et iohanne. ³⁰ iacebat autem somnus simonis et dicitur ei de illa. ³¹ Ille autem uenit et extendens manum adprehendit eam et leuauit. et dimisit illam statim febris et mensis trabat illis. — ³² Cum autem sol occidisset ferebant ad eum omnes male habentes uariis languoribus. et eos qui demonia habebant. ³³ Et erat omnis ciuitas conueniens ad ianuam eius. ³⁴ et curauit multos male habentes. uariis languoribus et demonia multa eiciebat. et non sinebat ea loqui quoniam sciebant eum. ³⁵ Et diluculo exiit rursum abiit in desertum locum ibique orabat ³⁶ Et consecuti sunt eum simon et qui cum eo erant. ³⁷ Et cum inuenissent eum dicunt ei

quia omnes quae runt te. ³⁸ et ait illis eamus in proximos uicos et ciuitates ad predicandum ad hoc enim ueni. ³⁹ Et erat predicans in synagogis galileae. itemque demonia expellens. ⁴⁰ Et uenit ad eum leprosus deprecans eum et adgenuculans se dicens si uis potes me mundare. ⁴¹ misertus autem ihs. et extendens manum suam et tangens eum ait illi uolo mundare ⁴² Et cum diceret mox discessit ab eo lepra et mundatus est. ⁴³ Et comminatus est ei ihs et statim dimisit illum. ⁴⁴ et dicit ei uide nemini dixeris. Sed uade ostende te sacerdoti. et offeres pro emundatione tua. quae praecepit moyses in testimonium illis... ⁴⁵ Ipse autem egressus coepit predicare et diffamare sermonem Ita ut iam non possit

Manifeste in ciuitatem introire. Sed foris in desertis locis esset Et conueniebant ad eum undique ^{2.} Et iterum uenit capernaum post dies Et auditum est quod in domo esset. ² Et confestim conuenerunt multi. ita ut iam non caperent usque ad ianuam. Et loquebatur ad eos uerbum. ³ Et uenerunt ad eum adferentes paralyticum qui a quattuor portabatur. ⁴ Et cum non possint accedere prae turbam nudauerunt tectum ubi erat ihs. et dimisserunt crabbatum in quo paralyticus iacebat. ⁵ cum uidisset autem ihs fidem illorum ait paralytico fili remissa sunt tibi peccata tua — ⁶ Erant autem qui dam de scribis sedentes et cogitantes in cordibus suis ⁷ quid iste blasfemat quis

Fol. 157.

Fol. 158. potest remitte
re peccata nisi
solus dñs. ⁸ quo
cognito ihs in spū
quid cogitarent
intra se dixit il
lis. quid cogita
tis ista in cordi
bus uestris. —
⁹ Quid est facilius
dicere paralyti
co dimittuntur
tibi peccata tua.
Aut dicere sur
ge tolle crabatū
tuum et ambula.
¹⁰ Ut autem sciatis
quoniam potes
tatem habet filius
hominis remit
tendi peccata
Ait paralytico
¹¹ tibi dico surge
tolle crabatum
tuum et uade in
domum tuam
¹² Ille autem sur
gens tulit craba
tum coram om
nibus et abiit
ita ut admiraren
tur omnes
et honorificarent
dñm dicentes.
quia numquam
taliter uidisse se. ~ ~ ~
*¹³ Et processit rur
sus ad mare. .
* omnisque turba
* ueniebant ad eu
et docebat eos

¹⁴ Et cum praeteriret
uidit leui alfei
sedentem a telo
neum et ailli se
quere me et sur
gens secutus est
eum. ¹⁵ et factum
est discumben
te illo in domo
eius. et multi
puplicani et pec
catores simul
recumbabant cū
ihu et discipuli
eius Erant enī
multi qui secuti sunt
eum ¹⁶ Et scribe
et farisaei uiden
tes illum mandu
cantem cum pec
catoribus et pu
plicanis. dicebant
discipulis eius
quare cum pupli
canis et peccato
ribus manducat
et bibet. ¹⁷ Et cum
audisset ihs ait.
non egent fortes
medicos sed qui
male habent.
non ueni uocare
iustos sed pecca
tores. . . ¹⁸ Et erant
discipuli iohannis
et farisei ieiunan
tes et ueniunt et
dicunt illi quare
discipuli iohannis
et fariseorum ie
iunant. tui uero
discipuli non iei

nant. ¹⁹ et ait illis
numquid possunt
fili sponsi quam
diu cum illis est
sponsus ieiuna
re. quantum
temporis secū
habuerint spon
sum non possunt
ieiunare. ²⁰ Ue
nient autem dies
cum auferetur
ab eis sponsus
et tunc ieiunabunt
in illa die. ²¹ nemo
adsummentum
panni rudis adsu
it uestimento ue
teri. Alioquin
aufert supple
mentum nouum
a ueteri et peior
fit scissura. ²² Et
nemo mittit uinū
nouum in utres
ueteres Alio
quin dirumpit
uinum utres
et uinum effun
detur et utres
peribunt. Sed
uinum nouum
in utres novos
mittendum est
²³ Et factum est ite
rum cum sab
batis ambularet
per segetes. Et
discipuli eius
iter facientes.
coeperunt uelle
re spicas.

²⁴ pharisei autem
dicebant ei
ecce quid faciunt
sabbatis quod
non licet ²⁵ Et ait
illis nec hoc le
gistis quod fece
rit dauid cum
necessitatem
habuit et esuri
it et qui cum illo
erant ²⁶ quomo
do intrauit in do
mum dī. sub ab
iathar principē
sacerdotum. .
et panes propo
sitionis mandu
cauit quos non
licebat ei mandu
care nisi solis
sacerdotibus.
et dedit eis qui cū
illo erant. ²⁷ Et di
cebat illis sabbatū
propter hominē
factum est. non
homo propter
sabbatum. ²⁸ Ita
que dñs est filius
hominis etiam
sabbati. . . **3.** ¹ Et in
troiit iterum in
synagogam et
erat ibi homo ari
dam habens manū
² et obseruabant
eum si sabbatis
curaret ut accus
sarent illum.
³ Et ait homini haben
ti manum aridā

Fol. 159.

Fol. 160. surge in mediū .
⁴ et dixit ad illos .
 licet sabbatis
 benefacere aut
 male . Animam
 saluare aut per
 dere . At illi ^{tacu}
 erunt . ⁵ et circū
 spiciens eos cū
 indignatione .
 contristatus su
 per cecitatem
 cordis eorum .
 dixit homini Ex
 tende manum tu
 am et extendit
 et restituta est
 manus eius .
⁶ Exierunt autem
 farisei cum he
 rodianis . et con
 silium iniebant
 aduersus eum
 ut illum perde
 rent . ⁷ ihs uero
 secessit cum dis
 cipulis suis ad
 mare . Et mul
 ta turba a iudea
 et galilea ⁸ Et ab
 hierosolymis .
 et ab idumea .
 et trans iorda
 nen Et circa ty
 rum . et sidem
 multitudo mag
 na . Audientes
 quanta faciebat
 uenerunt ad eu
⁹ Et dixit discipu
 lis ut naui
 cula deseruiet sibi

propter turbā
 ne cum conpri
 merent . ¹⁰ mul
 tos enim curabat
 Ita ut inruerent
 in eum ut illum
 tangerent qui
 cumque habe
 bant plagas . ¹¹ Sed
 et sps inmundi
 cum illum uide
 rent procede
 bant ei . Et clama
 bant dicentes
 quia tu es filius
 di . ¹² Et increpa
 bat illos ne eum
 manifestarent
 quoniam sciebant
 eum . ¹³ Ascendens
 autem in montē
 uocauit ad se
 quos uoluit ipse .
 et uenerunt ad eū .
¹⁴ Et fecit duodecī
 ut secum essent .
 et ut mitteret eos
 predicare euan
 gelium . ¹⁵ et habe
 re potestatem
 curandi ualitudi
 nes . et eiciendi
 demonia . . . —
¹⁶ Et inposuit simo
 ni nomen petrū
¹⁷ Et iacobum zebedei .
 et iohannem fra
 trem iacobi —
 Communiter au
 tem uocauit eos
 boanerges quod
 est filii tonitruī

¹⁸ Et andream . et
 fillipum . et b^ar
 tholomeum
 et thomam et
 iacobum alfei
 et lebbeum
 e simonem cana
 neum . ¹⁹ et iuda
 scarioth qui tra
 didit illum . . . ²⁰ Et
 ueniunt ad uillā .
 et conuenit iterū
 turba . uti nec
 possent panem
 manducare .
²¹ Et cum audissent
 de eo scribae et
 ceteri exierunt
 ut tenerent eum
 Dicebant enim
 quoniam exentiat
 eos . ²² Et scribae
 qui ab hierosoly
 mis descenderant
 dicebant quonia
 beelzebul habet
 principem dae
 moniorum Et
 per eum eicit de
 monia . ²³ et uo
 cauit eos et ait il
 lis in parabolis .
 quomodo po
 test satanas
 satanan eicere
²⁴ Et si regnum in se
 diuidatur non
 potest stare
 regnum illud .
²⁵ et si domus su
 per semet ipsā
 dispartiat

non potest do
 momus illa sta
 re ²⁶ Et si satanas
 satanan eicit
 dispertitus est
 super se non po
 test stare reg
 num eius sed fi
 nem habet
²⁷ Nemo potest ua
 sa fortis ingres
 sus in domum di
 ripere nisi pri
 us fortem alliget .
 Et tunc domum
 eius diripiet
 †²⁸ Amen dico uobis .
 quoniam omnia
 dimittentur fili
 is hominum pec
 cata et blasfemiae . . .
²⁹ qui autem blas
 femauerit spm
 scm non habet
 remissionem
 sed reus erit
 aeternae delicti .
³⁰ Quoniam dicebant
 eum spm inmu
 dum habere .
³¹ Et uenit mater eius
 et fratres eius
 et foris stantes
 miserunt ad eum
 ut euocaretur .
³² Et sedebant circa
 eum turbae et di
 cunt ei ecce ma
 ter tua et fratres
 tui et sorores
 tui foris querunt
 te . . ³³ qui respon

Fol. 161.

Fol. 162. dens dixit illis .

quae est mater
mea aut fratres
mei . ⁸⁴ Et conspi
ciens qui in cir
cuitu eius sede
bant ait . Ecce
mater mea et fra
tres mei . ⁸⁵ qui e
nim fecerit uo
luntatem dī
hic meus frater
et soror et ma
ter est ~

* 4. ¹ Et coepit iterū

* docere ad ma

* re Et congre

* gata est ad eum
turba multa . ita
ut in nauem as
cendens . sede

ret super mare . .

et omnis turba
circa mare erat .

² et docebat eos in
parabolis multa .
et dicebat illis in
doctrina sua di
cens . ³ Ecce exi
it seminans
ad seminandum
⁴ Et dum seminat
aliud cecidit cir
ca uiam et uene
runt uolucres
celi et comede
runt illud .

⁵ Aliud uero cecidit
super loca pe
trosa . Et quoniā
non habuit ter
ram multam

statim exhortū
est . quia non ha
bebat altitudinē
terrae . ⁶ quando
exhortus est sol .
exaestuauit et
quoniam non ha
buit radicem
aruit . . . ⁷ Et aliud
cecidit in spinas
et crescentibus
spinis suffoca
tum est et fruc
tum non dedit
⁸ Et aliud cecidit
in terram bonā
et dat fructum
ascendem et cres
centem et ad
fert unum tri
cessimum . . .

et sexagesimum .
et unum centen
simum . ⁹ Et dice
bat qui habet au
res audiendi

audiat . . ¹⁰ Et cum
esset singularis
interrogabant
illum discipuli
eius quae esset
parabola ista .

¹¹ et ait illis . uobis
datum est cognos
cere mysteriū
regni dī . illis
autem qui foris
sunt in paraba
lis omnia di
cuntur . ¹² ut ui
dentes uideant
et non uideant

Et audientes audi
ant et non intel
legant ne quan
do conuertantur
et dimittam eis
peccata . ¹³ Et ait il
lis nescitis para
bolam hanc . Et
quomodo om
nes parabolas
cognoscetis . —

¹⁴ Qui loquitur uer
bum seminat .

¹⁵ Hi autem sunt qui
iuxta uiam semi
nantur qui neg
legenter uerbū
suscipiunt Et
cum audierint
confestim uenit
satanas et aufe

ret uerbum quod
seminatum est in
corde illorum . . .

¹⁶ Et hi sunt qui supra
petrosa seminan
tur . qui cum au
dierint uerbum
cum gaudio acci
piunt illud ¹⁷ Et
non habent radi
cem in se sed tē
porales sunt .

Deinde horta tri
bulatione et per
secutione prop
ter uerbum con
tinuo scandali
zantur . . . ¹⁸ Et hi
sunt qui in spinis
seminantur .

Qui uerbum audiunt

¹⁹ Et sollicitudine uic Fol. 163.

tus et errores mun
di simul inceden
tes soffucant uer
bum et sine fruc
tu efficiuntur . .

²⁰ Et hi sunt qui supra
terram bonam ce
ciderunt qui au
diunt uerbum
et suscipiunt et
fructificant .
unum tricessi
mum . et unum
sexagesimum
Et unum centensi
mum . . . ²¹ Et dice
bat illis numquid
uenit lucerna
ut sub modio po
natur aut sub lecto . —

Sed ut supra can
delabrum pona
tur . ²² non enim

est absconditū
sed ut manifeste
tur . nec factū
est occultum
sed ut in palam
ueniat . ²³ Si quis
habet aures au
diendi audiat .

²⁴ Et dicebat illis ui
dete quomodo
audiatis . in qua
mensura metie
ritis metietur uo
bis et adicietur
uobis qui auditis .

²⁵ Qui enim habet da
bitur illi et qui non
habet etiam quod

Fol. 164. habet auferetur ²⁴ Sine parabola autē
 ab illo... ²⁶ Et dicebat non loquebatur eis
 sic est regnum dī seorsum tamen
 quemadmodum discipulis suis dis
 si iacet homo se .. serebat eas
 men in terram ²⁷ Et ²⁵ Et ait illis. in illa die
 obdormiat et ex * cum sero esset
 surgat nocte et die. * factum transe
 et semen germinet * amus ultra. ²⁶ Et di
 et crescat dum ne mittunt turbam.
 scit ille. ²⁸ ultro enī Et acceperunt eu-
 terra fructificat ita ut erant in naui.
 primum herbam. et multae simul na
 deinde spicam. de ues erant cum illo
 inde plenum gra ²⁷ Et facta est procel
 num in spica.. ²⁹ Et la magna uenti
 cum produxerit et fluctus mitte
 fructum statim bat in nauem ita
 mittet falcem. qūm ut implearet nauē.
 adest messis — ²⁸ Et erat ipse in pup
²⁹ Et dicebat. cui adsi pe supra puluinū
 milabitur regnū dī — dormiens. et exci
 aut in quam parabo tantes eum dicunt.
 lam comparabimus magister non ad
 illud. ³¹ Sicut granū te pertinet quod
 sinapis quod cum pereamus. ²⁹ et ex
 seminatum est in surgens commi
 terram minimus natus est uento.
 est omnibus simi et mari dixit sile
 nibus quae sunt in commutesce et
 terram. ³² Et cum cessauit uentus.
 creuerit fit maius et facta est tranquil
 omnibus holerib. litas magna. ⁴⁰ Et ait
 et facit ramos mag illis quid timidi
 nos ita ut possint etis habetote
 sub umbra eius fidem. et timue
 haues celi inhabitat runt magno timo
 re.. ³³ talibus mul re. Et dicebant
 tis parabolis lo ad alterutrum.
 quebatur eis uer quis est putas iste
 bum. prout pote cui mare et uenti
 rant audire obaudiunt.

5. ¹ Et uenit ultra in re ¹⁰ Et deprecabatur
 gione geraseno eum multum ut
 rum. ² Et exienti ne se expelleret
 ei de naui Et statī de regione. ¹¹ Erat
 occurrit ei homo autem ibi circa m^{on}
 de monumentis tem grex porco
 in spū in mundo. rum multorum
³ qui domicilium ha pascentium. ¹² Et
 bebat in monu deprecabantur
 mento. Et neque eum sps dicentes
 cathenis quisqua mitte nos in por
 poterat eum ligare cos ut in eos intro
⁴ quoniam sepe con eamus. ¹³ Et statī
 pedes et cathenas permisit illis ihs.
 quibus ligatus fuis Et exeuntes spiriti
 set disruptisset inmundi. intro
 et comminuisset ierunt in porcos.
 nec quisquam pos et magno impetu
 set eum amplius grex precipitatū
 uincere. ⁵ nocte est in mare ad dua
 autem et die in milia. et suffoca
 ti sunt in mare.
 montibus et i^{mo} ¹⁴ Quiautem pascebant
 numentis erat eos fugerunt et
 exclamans et con renuntiauerunt
 cidens se lapidibus — in ciuitatem et
⁶ Uidens autem ihm in agros. Et in
 a longe adcur gressi sunt uide
 rit et adorauit eu re quid esset fac
⁷ Et exclamans uoce tum. ¹⁵ et ueniunt
 magna dixit quid ad ihm; et uident
 mihi et tibi ihs fi illum qui a demo
 li dī summi. adiu nio uexabatur se
 ro te per dñm ne dentem et uesti
 torqueas.. ⁸ Dice tum et sana men
 bat enim illi ihs. tis et timuerunt.
 exi spirite inmundi et timuerunt.
 de ab homine... ⁹ Et ¹⁶ Narrauerunt autē
 interrogauit eum illis qui uiderant
 quod tibi nomen qualiter factum
 est. et respondit est ei quid demoniū
 est mihi nomen habuerat et de por
 legio quia multisumus cīs. ¹⁷ Et rogare

Fol. 165.

Fol. 106. Coeperunt eum
ut discederet de
finibus eorum .
¹⁸ Cum quae ascende
ret nauem coe
pit illum depre
cari qui a demonio
uexatus fuerat
ut esset cum illo . —
¹⁹ Ihs autem non ad
misit eum . sed
ait illi . uade in do
mum tuam ad tu
os et adnuntia il
lis quanta tibi dñs
fecerit et miser
tus eius est tibi
²⁰ Et abiit et coepit pre
dicare in decapo
li quanta sibi fe
cisset ihs . Et om

nes mirabantur . —

* ²¹ Et cum transfre

* tasset ihs ultra

* rursus conueni

* nit turba multa
ad eum circa mare

²² Et uenit quidam
archisynagogus
nomine iairus

Et ut uidit eum pro
cidit ad pedes eius

²³ rogans eum et di
cens qm filia

mea in extremis
est . Ueni tange

eam de manibus
tuis ut salua sit

et uiuat . ²⁴ Et abiit
cum eo et seque

batur eum turba
multa . Et conprimebant mens procidit

illum . . . ²⁵ Et muli
er quae erat in
profluuiio sangui
nis ab annis duo
decim . ²⁶ multa
passa erat a con
pluribus medicis .
et erogauerat
omnia sua nec
quidquam profe
cerat sed dete
rius habebat . —

²⁷ Audito de ihu ue
nit retro et tigit
uestimentum eius
inter turba ²⁸ dicens
intra se . si uel
uestimenta eius
tetigero salua e
ro . . . ²⁹ Et confesti
siccatus est fons

sanguinis eius .

et sensit corpori
quod sanata esset

a plaga . ³⁰ cogno
uit autem et ihs

uirtutem quae exi
erat de se . et con

uersus ad turbā
ait quis tetigit

uestimenta mea .
³¹ discipuli autem

illius dicunt ei
uides turbam

conprimentem
te et dicis quis

me tetigit . ³² et ei
circumspiciebat

uidere quis hoc
fecerat ³³ et muli

er timens ac tre

ante illum et dix
it quod factum
est . ³⁴ ihs uero dix
it ei contans esto .
filia fides tua te
saluam fecit ua
de in pace Et esto
sana a plaga tua .
³⁵ Et adhuc eo loquen
te . ueniunt ad
archisynagogo
dicentes quia
filia tua mortua
est quid iam uex
sas magistrum . —
³⁶ Ihs autem audito
hoc uerbo ait
archisynagogo .
noli timere
tuntummodo
crede . ³⁷ Et non ad

misit quemquam
sequi se nisi pe

trum et iacobū —
et iohannem fra

trem iacobi —

³⁸ Et ueniunt in domū
archisynagogi —

Et uident turbam
flentem et lamen

tantem multum .

³⁹ Et ingressus ait
quid turbamini

et quid ploratis —
puella non est

mortua se dormit

⁴⁰ At illi deridebant
eum . . . Ipse uero

eiecta turba fo
ris . adsumto

patre et matre
puellae . et eos qui

secum erant . .

Introiit ubi erat

puella iacens .

⁴¹ Et tenens manum
eius et ait illi .

thalitha cumi
quod est interpre

tatum puella ti
bi dico exsurge .

⁴² Et confestim ex
surrexit puella

et ambulabat

Erat autem anno
rum duodecim .

Et obstipuerunt
omnes stupore

magno . ⁴³ Et pre
cepit illis ut ne

mo sciret Et dix
it dari illi mandu

care . . . **6.** ¹ Et egres

sus inde abiit in
patriam suam .

et sequebantur eū
discipuli eius .

² Et die sabbato coe
pit in synagoga do

cere et multi au
dientes admira

bantur in doctri
nam illius . omnes

dicentes unde
huic hec et quae

est sapientia que
data est illi ut uir

tutes iste per ma
nus eius efficiantur .

³ nonne iste
est faber filius

mariae . frater
autem iacobi . et

ioseph . et iudae .

Fol. 107.

Fol. 168. et simonis . nonne
et sorores eius
hic nobiscum sunt .
et scandalizaban
tur in illo . ⁴ Et di
cebat eis ihs quia
non est profeta
sine honore nisi
in patria sua et in
genero suo et in
domo sua . . ⁵ et no
luit ibi uirtutem
multam facere .
Nisi paucos infirmos .
ponens manum cu
rauit . ⁶ et miraba
tur propter in
credulitatē illorū —
* Et circuibat cas
* tella in cir
* cuitu docens .

⁷ Et conuocatis duo
decim discipulis .
coeipit illos mit
tere binos binos .
Et data illis potes
tate spūum in
mundorum .

⁸ Precipiens eis ne
quid tollerent
in uia nisi uirgam
tantum . non pe
ram . non panē .
neque in zona aes .

⁹ sed calciatos san
daliis . . et ne indu
erentur duas
tunicas . . . ¹⁰ et dicit
eis quocumque
introieritis do
mum illic mane
te donec exeatis inde

¹¹ et quicumque
non recerint uos .
Exeuntes inde
excutite pedes
uestros cum pul
uere in testimo
nium illis . amen
dico uobis . tole
rabilius erit so
domis et gomor
ris in die iudicii
quam illi ciuita
ti . . ¹² et Exeuntes pre
dicabant ut
penitentiam a
gerent ¹³ Et ali
qui ex illis mul
ta demonia eicie
bant . et uguen
tes oleo multos
egrotos sanaue

runt . ¹⁴ Audiuit
autem herodes
rex . manifestū
enim erat nomen
eius et dicebat
quod iohannes
baptista resur
rexit a mortuis .
et propterea ef
ficiuntur uirtu
tes in illo . ¹⁵ Alii au
tem dicebant quod
helias est Alii ue
ro dicebant quia
profeta est qua
si unus ex profe
tis . ¹⁶ Quo audito
herodes ait . quē
ego decollui hic
est iohannes .
hic surrexit

a mortuis . . . ¹⁷ Ipse
enim herodes
misit hac tenuit
iohannem et al
ligauit eum et mi
sit in carcerem .
Propter herodia
dem uxorem
filippi fratrisui .
quia duxerat eū
uxorem . ¹⁸ Dice
bat enim iohan
nes herodi quia
non licet tibi habe
re uxorem fra
tris tui . . . ¹⁹ Hero
dias autem insidi
abatur illi et
querebat occi
dere eum et non
poterat . . . ²⁰ hero

des autem time
bat iohannem .
sciens eum uiru
iustum et scm
et custodiebat eū —
Et audito eo quod
multa faciebat .
et libenter eum
audiebat . . . ²¹ Et cū
dies oportunitus
accedisset . He
rodes natalis
sui cenam fecit
principibus . et
tribunis . et pri
mis galileae .
²² Cumque introis
set filia ipsius
herodiadis et pla
cuisset herodi

Simulque recum
bentibus . . rex
ait puellae pete
ad me quod uis et
dabo tibi . . ²³ Et iura
uit illi multa .
Quod quidquid pe
tieris dabo tibi .
licet dimidium
regni mei . . ²⁴ que
cum exisset dix
it matri suae
quid petam . At il
la dixit . kaput
iohannis baptis
tae . . . ²⁵ Cumque
introisset ad re
gem . ait confes
tim . da mihi hic
in disco kaput
iohannis baptistae

²⁶ Et contristatus fac
tus est rex . prop
ter iusiurandum
Et propter simul
discumbentes
noluit eam contris
tare . ²⁷ Et confesti
mittens speculu
latorem prece
pit adferri caput
eius . Isque abiit
et decollauit illū
in carcerem . ²⁸ Et
attulit capud eius
in disco et dedit
puellae . puella
autem dedit illū
matri suae . . ²⁹ quo
audito discipuli
eius uenerunt
et tulerunt corpus

Fol. 169.

Fol. 170. eius et inposuerunt illud in monumento . . —
⁸⁰ Et conuenientes apostoli ad ihm renuntiauerunt illi omnia quae egerant et docuerant . —
⁸¹ Et ait illis ihs . uenite uos secreto in locum desertum —
 Et requiescite pusillum . Erant enim qui ibant et rediebant multi .
 Et nec dum manducandi spatium habebant . . . ⁸² Et ascendentes in nauē abierunt in desertum locum seorsū .
⁸³ Et uiderunt eos abeuntes et cognouerunt eos multi .
 Et pedestres de omnibus ciuitatibus concurrerunt illuc et praeibant .
 Et conuenerunt ad eum . ⁸⁴ Et exiens et uidens multam turbam ihs condoluit super eos —
 quia erant sicut oues quibus non erat pastor . Et coepit docere illos multa . ⁸⁵ Et cum iam horam multā fieret . accesserunt ad eum discipuli eius et dicunt ei

quia desertus est locus . et hora iam preterii . etiam multae turbae sunt
⁸⁶ Dimitte illos ut euntes in proximās uillas et castella emant sibi quos manducent quia non habent . ⁸⁷ Ipse autem respondens ait illis date illis uos manducare . Et dicunt ei ibimus et ememus denariis decentis panes et dabimus illis ut manducent .
⁸⁸ Et dicit eis ihs quod panes habetis .
 ite et uidete . Et cū cognouissent . dicunt ei quinque panes et duos pisces . ⁸⁹ Et precepit illis ut discumbent omnes areas et áreas supra uiride fenum . ⁴⁰ Et discubuerunt areas et areas per centenos et per cinquagenos . ⁴¹ Et acceptis quinque panibus et duobus piscibus intuens in celum benedixit et fregit et dedit discipulis suis ut adpoderent ante eos

et duos pisces diuisit omnibus .
⁴² Et manducauerunt omnes et saturati sunt . ⁴³ Et tulerunt fragmentorum duodecim cofinos et de piscibus . ⁴⁴ Erant autem qui manducauerunt quinquemilia uirorum .
⁴⁵ Et statim exurgens coegit discipulos suos ascendere nauem . ut precederent eum a bethsaida dum ipse dimitteret populum
⁴⁶ Et cum dimisisset eos . Abiit in montem orare . ⁴⁷ Et cum sero esset erat nauis in medio mari . et ipse solus in terra . —
⁴⁸ Et uidens eos remigantes et laborantes Erat enim uentus contrarius illis .
 Et circa quartam uigiliam notis uenit ad illos ambulans supra mare . Et uolebat transire illos .
⁴⁹ At illi ut uiderunt illum ambulantē super mare . —
 putauerunt fan-

tasma esse . ⁵⁰ Et ex **Fol. 171.**
 clamauerunt omnes et conturbati sunt . . et confestim locutus est ad eos et ait illis Confidete . ego sum nolite timere . .
⁵¹ Et ascendens in nauē ad illos et cessauit uentus et plus magis intra se stupebant et mirabantur . ⁵² non enim intellexerant de panibus . erat enim cor eorum obtusum . ⁵³ Et trans fretantes inderunt in terram genesareth
⁵⁴ Cumque egressus esset de nauis cognouerunt eum .
⁵⁵ Et circumcurrentes uniuersam confinem regionis illius . coeperunt in crabatis adferre omnes male habentes .
 Circumferebant autem eos ubicūque audiebant esse ihm . ⁵⁶ et quocumq; iret in castellis uel uillis uel ciuitatibus . in plateis ponebant uniuersos infirmos . Et deprecabantur eū ut uel fimbream

Fol. 172. uestimenti eius
tangerent . et quod
quod tangebant sal

— ui fiebant —

* 7. ¹ Et conueniunt

* ad eum farisei

* et quidam de scri

* bis qui ueniebant

ab hierosolymis .

² Qui cum uiderent

quosdam ex disci

pulis eius commu

nibus manibus .

Id est non lotis . man

ducare panem ui

tuperauerunt .

³ Farisei enim et om

nes iudei nisi pu

gillo lauent manus

non manducant .

Tenentes traditio

num seniorum .

⁴ Et a foro cum uene

rint nisi baptizen

tur cibum non ca

piunt . Et alia mul

ta sunt que tradita

sunt illis seruare . —

baptismos calicū

et urcaeorum . et

aeramentorum

et lectorum .

⁵ Et interrogabant eū

scribae et farisaei .

Quare discipuli tui

non ambulant se

cundum traditio

num seniorum .

Sed communibus

manibus mandu

cant panem . ⁶ At ille

respondens dixit

Quoniam bene pro

fetauit esaia de

uobis hypocritis

sicut scriptum est .

, Populus hic labiis

, me honorat . cor

, autem eorum lon

, ge est a me . ⁷ sine

, causa autem colunt

, me . docentes doc

, trinas precepta

, hominum bap

tismos calicum

et urcaeorum . et

alia similia quae fa

citis complura .

⁸ Relinquentes man

datum dī tenen

tes traditiones ho

minum . . . ⁹ Et dice

bat illis bene inri

tum fecistis pre

ceptum dī ut tra

ditionem uestrā

statuatis . ¹⁰ moyses

enim dixit honora

patrem tuum et

matrem tuam .

Et qui maledixerit

patri aut matri

morte moriatur —

¹¹ Uos autem dicitis

si dixerit homo

patri suo aut ma

tri coruan quod

est donum . quod

cumque ex me tibi

proderit ¹² iam non

missum facitis eū

quicquam facere

patri aut matri

¹³ Rescindetes uer

bum dī per tradi

tionem uestram

stultam quam tra

didistis et simi

lia huius modi mul

ta facitis . ¹⁴ Et ite

rum turbis dice

bat illis . audite

me omnes et intel

ligite . ¹⁵ nihil est

a foris hominis

introiens in eum

Quod possit in eum

coinquinare .

Sed quae de homine

procedunt illa

sunt quae coinqui

nant hominem .

¹⁶ Si quis habet aures

audiendi audiat .

¹⁷ Et cum introisset in do

mum ad turba-

interrogabant eū

discipuli eius para

bolam ¹⁸ Et ait illis .

Sic et uos impruden

tes estis non intel

ligitis quod omne

extrinsecus intro

iens in hominem

non potest eum

coinquinare . ¹⁹ Nec

enim introiit in

cor eius sed in

uentrem et in se

cessum exiit

purgans omnes

aescas . . . ²⁰ Dicebat

autem quoniam

quae de homine ex

eunt illa coinqui

nant hominem

²¹ Ab intus enim de

corde hominum .

cogitationes ma

le procedunt .

adulteria . ²² furta .

fornicationes .

homicidia auari

tia nequitia . dolus

inpudicitia . ocu

lus malus blasfe

mia . superbia .

stulti²³ . ²³ omnia

haec mala ab intus

procedunt et co

inquinant homi

nem . . . ²⁴ Et surgens

inde abiit in finē

tyri et sidonis . et

introiens in domū

neminem uolebat

scire . . et non potuit

latere . ²⁵ Cumque

audisset de illo mu

lier cuius filia ha

bebat spm inmun

dum . Uenit et

procidit ante pe

des eius . . ²⁶ erat

autem mulier

greca syrafinis

sagere . . et roga

bat eum ut expel

leret demoniū

filiae eius . ²⁷ Et ait

ihs ad illam . sine

prius saturen

tur filii . non est

enim bonum ac

cipere panem fi

liorum et catel

lis mittere . ²⁸ at il

la respondit ei

Fol. 174. dicens . etiam
dñe nam et catel
li subtus mensā
aedunt de micis
puerorum . ²⁹ Et
ait illi . uade prop
ter hoc uerbum
exiit demonium
a filia tua . . ³⁰ et cū
uenisset domū
inuenit filiam su
am iactatam in lec
to . et demoniū
eiectum . . ³¹ Et rur
sus egressus a
finibus tyri et si
donis Uenit ad
mare galileae .
Inter medios fin^{es}
decapolis . ³² Et of
ferunt ei surdū

Et mutum . et de
precabantur eū
ut inponeret illi
manum . . ³³ Et acci
piens eum de tur
ba seorsum . ex
puit et misit digi
tos suos in auricu
lis eius . et tetigit
linguam eius .
³⁴ Et aspiciens in celū
ingemuit et ait
eppheta quod est
adaperire . ³⁵ et a
perte sunt aures
eius et solutum
est uinculum lin
gue eius et loque
batur rectae .

³⁶ Et precepit illis . ut
ne cui quidquam

dicerent . . quan
tum autem eis
precipiebat at
illi tanto magis
predicabant
³⁷ et eo amplius mi
rabantur dicen
tes bene omni
bus fecit et sur
dos fecit audire
et mutos loqui —
* **8.** ¹ In illis autem die
* bus cum multa
* turba esset nec
* haberent quod
* manducarent .
conuocatis disci
pulis ait illis ² mi
sereor supra tur
bam hanc . quoniā
triduum adherent

mihi nec habent
quod manducant .
³ et dimittere illos
ieiunos domi nolo .
ne fatigentur in
uia . . Et aliqui ex il
lis a longe uenerunt .
⁴ Et responderunt il
li discipuli eius
unde eos poterit ali
quis saturare pa
nibus in solitudi
ne . ⁵ Et interroga
uit eos quod panes
habetis . At illi
dixerunt septem .
⁶ Et precepit turbis
discumbere supra
terram . Et accep
tis septem panibus

et dedit discipulis
suis ut adpone
rent et adposu
erunt ante turbas
⁷ Habebant autem
et paucos piscicu
los . et gratias a
gens . iussit et il
los adponi . ⁸ et
manducauerunt .
et saturati sunt .
Et sustulerunt
quod supe raue
rauerat frag
mentorū spor
tas septem .
⁹ Fuerunt autem
qui manducaue
runt fere quat
tuor milia homi
num et dimisit

illos . ¹⁰ et statim
ascendit in naui
culam cum dis
cipulis suis . et ue
nit in partem dal
manutha . . ¹¹ Exie
runt autem fari
saei et coeperunt
disceptare cum il
lo querentes
aliquod signum
ab eo de celo tem
tantes eum . ¹² Et
ingemescens spū
suo ait . quid gen
eratio hec signū
quaerit . Amen
dico uobis si da
bitur generati
oni huic signum
¹³ Et dimissis illis

Iterum ascen
dens in nauem
abiit transfre
tum ¹⁴ et obliiti sunt
panes sumere . .
Nisi unum panem
quem secum ha
bebant in naue^m
¹⁵ Et precepit illis di
cens uidete a
fermento farise
orū et a fermen
to herodis . ¹⁶ Et co
gitabant ad alteru
trum quod panes
non haberent . .
¹⁷ Quo cognito ihs ait
illis quid cogita
tis in cordibus
uestris quia pa
nes non habetis

Nondum intellege
tis . nec perspicis
tis . Adhuc obtu
sum est cor uestrū .
¹⁸ Oculos habentes
non uidetis . et
aures habentes
non auditis . nec
meministis ¹⁹ quan
do quinque panes
fregi in quinque
milia hominum
quod cofinos frag
mentorū tulis
tis . dicunt illi duo
decim . ²⁰ Quando
autem speptem
~~septem~~ panes in
quattuor milia ho
minum . quod spor
tas fragmentorū

Fol. 175.

Fol. 176. tulistis. at illi
dixerunt septem.
²¹ et ait illis quomo-
do non intellexis-
tis... ²² Et uenerunt
in bethaniam et
adferunt ad illū
cecum et roga-
bant eum ut eū
tangeret. ²³ Et ad-
prehendit manū
eius et eicit illū
extra castellum.
Et cum expuisset
in oculos eius in-
ponens illi manū.
interrogabat eū.
an aliquid uide-
ret. ²⁴ et aspiciens
ait uideo homi-
nes ut arbores

ambulantes. ²⁵ et
iterum inposuit
manum super
oculos eius et fe-
cit illum uidere..
Et restitutus est
ita ut uideret cla-
re omnia. ²⁶ Et mi-
sit illum in domū
suam dicens. ua-
de in domum tua.
et nemini in cas-
tello dixeris. ~

* ²⁷ Profectus est aute-

* ihs et discipuli

* eius caesaream

* filippi. Et in uia
interrogabat dis-
cipulos suos di-
cens. quem me
dicunt esse homines

²⁸ Responderunt ei
dicentes. iohannē
baptistam. alii au-
tem heliam. alii
uero quasi unum
de profetis.. ²⁹ Et
ipse interrogauit
eos. Uos autem
quem me dicitis es-
se. Et respon-
dens petrus ait ei
tu es. xp̄s.. ³⁰ et im-
perauit eis ut ne
mini diceret de
se. ³¹ Et coepit do-
cere eos. quia
oportet filium
hominis multa pa-
ti. et reprobari
a senioribus. et
principibus sacer-

dotum et scribis.
Et occidi et post tres
dies resurgere

³² Et palam uerbum
loquebatur..

Quem suscipiens
petrus coepit ob-
iurgare. ³³ at ille
conuersus et ui-
dens discipulos
suos increpauit
petrum dicens.
uade retro me sa-

tanus quia non sa-
pis que dī sunt sed
quae hominum. —

³⁴ Et conuocata turba
cum discipulis su-
is dixit illis. si quis
uult post me
sequi abneget se

sibi et tollat cru-
cem suam et sequa-
tur me. ³⁵ qui enim
uoluerit animam
suam saluam face-
re perdet illam.
Qui autem perdide-
rit propter me
et propter euan-
gelium saluam fa-
ciet illam. ³⁶ quid
autem prodest ho-
mini si lucretur
omnem mundum.
et detrimentum
patiatur anime suae.
³⁷ Quam enim dabit ho-
mo commutatio
nem pro anima sua
³⁸ Qui autem confusus
in me fuerit et uer-

ba mea in genera-
tione hac adultera
et peccatrice
Et filius hominis
confundet eum.
cum uenerit in ma-
iestate patris sui
cum angelis sc̄is.

9. ¹ Et dicebat illis amen
dico uobis quod
sunt quidam hic
stantes mecum.
qui non gustabunt
mortem. donec
uideant regnum
dī uenire in uir-

~ tute ~

in sc̄rum in dedecation

* ² Et post dies sex

* adsum. sit ihs

* petrum et iacobū
et iohannē —

Et ducit illos in
montem excelsū
seorsum solus
Et transfiguratus
est coram ipsis
³ Et uestimenta eius
facta sunt splen-
dida et candida
nimis uelut nix
qualia non po-
test quisquam
fullo supra ter-
ram facere can-
dida. ⁴ Et uisus
est illis helias
cum moyse Et
conloqueban-
tur cum ihu.
⁵ Et petrus ait ad
ihm. rabbi
bonum est nos

hic esse. et si uis
faciamus taber-
nacula tria. tibi
unum. et moysi
unum. et helie
unum. ⁶ non enī
sciebat quid lo-
queretur. timo-

re enim exterrī-
ti erant. ⁷ et fac-
ta est nubes ob-
umbrans illos.
Et uenit uox de nu-
be dicens hic
est filius meus
dilectus hunc
audite. ⁸ Et conti-
nuo circumspi-
cientes neminē
amplius uiderunt
nisi ihm solū secū

Fol. 177.

Fol. 178. ⁹ Et descen-
dentibus illis
de monte pre-
cepit illis ne cui
quae uidissent
narrarent. nisi
cum filius homi-
nis a mortuis re-
surrexisset.
¹⁰ Et uerbum conti-
nuerunt apud se.
conquirentes
quid esset a mor-
tuis resurgere
¹¹ Et interrogaue-
runt eum dicen-
tes. quare dicen-
tes. quare dicen-
tes. scribae heliam
oportet primū
uenire. ¹² Et re-
sponde^{ns} dixit illis
Helias ueniens
primo restitui
et omnia... et quo-
modo scriptum est
super filium ho-
minis ut multa
patiat et con-
temnatur. ¹³ Sed
dico uobis. quia
et helias uenit.
et fecerunt illi
quanta uoluerunt.
sicut scriptum
est de illo..
¹⁴ Et cum uenisset
a discipulis ui-
dit turbam mag-
nam cum illis.
et scribas con-
quirentes cum eis.
¹⁵ Et confestim omnis

multitudo uiso
illo expauit. et
adcurrentes salu-
tauerunt eum -
¹⁶ Et interrogauit
eos quid inter
uos conquiritis.
¹⁷ Et respondit ei u-
nus de turba.
Magister attuli
filium meum ad
te habentem spm
inmundum. ¹⁸ qui
ubicumquae eum
adprehenderit
adlidit eum et spu-
tat. Et stridet
dentibus et ares-
cit. Et dixi disci-
pulis tuis ut eice-
rent illum et non
potuerunt
¹⁹ Et respondens
dixit illi. o gene-
ratio incredula
quamdiu apud uos
ero quamdiu pa-
tiam uos. Adferre
illum ad me. ²⁰ et ad-
tulerunt. Et cu-
uidisset eum sps
ille conturbauit
puerum et heli-
sus in terram uo-
lutabatur spumans
²¹ Et interrogauit pa-
trem eius quan-
tum temporis est
ex quo factum est
ei. at ille respon-
dit ab infantia.
²² Et frequenter illū

in ignem et in a-
quam mittebat
ut eum perderet
Sed si quid potes
adiuuā nos dñe
et miserere nobis.
²³ Ihs autem dixit il-
li. si potes crede-
re omnia possi-
bilia credenti.
²⁴ Et continuo exclā-
mans pater cū
lacrimis et dixit
Dñe credo adiuuā
meam increduli-
tatem. ²⁵ Et cum
uideret ihs quod
concurreret tur-
ba. Comminatus
est spiritui in
mundo dicens.
surde et mutae
spiritalae. ego tibi
precipio exi ab il-
lo et numquam
introeas in eum
²⁶ Et clamans et mul-
tum illum lamen-
tans exiit. et fac-
tus est sicut mor-
tuus. ita ut mul-
ti dicerent quod
mortuus esset
²⁷ Ihs autem tenens
manum eius et
leuauit eum et sur-
rexit. ²⁸ et cum in-
troisset in domū
Discipuli eius secre-
to interrogabant
illum. quare nos
non potuimus illud

eicere. ²⁹ et dixit
illis. hoc genus
in nullo alio po-
test exire nisi in
orationibus et ie-
iuniis
* ³⁰ Et inde profecti
* transiebant
* in galileam. Et ne
* mo uolebat quē
* quam scribere. —
³¹ Docebat autem dis-
cipulos suos et
dicebat illis. quia
filius hominis
tradetur in manus
hominum. et occi-
dent eum. et oc-
cissus post tertium
diem resurget
³² At illi ignorabant
uerbum et timebant
eum interrogare
³³ Et uenit capernaū.
et cum domi esset
interrogabat eos
quid in uia disce-
plassent. ³⁴ at illi tacu-
erunt. Inter se
enim disquerebant
quis esset illorum
maior... ³⁵ Et sedens
uocauit duodecim
discipulos et ait il-
lis. Si quis uult
primus esse. fiat
omnium nouissi-
mus et omnium
minister. ³⁶ Et acci-
piens puerum
Statuit eum in medio
eorum. quem cū

Fol. 179.

Fol. 180. complexus esset
ait illis . ³⁷ quisquis
ex huiusmodi pue
ris recipit in
nomine meo me
recipit . et quicū
que me recipit .
non me recipit sed
eum qui me misit
³⁸ Respondit autem
iohannes dicens
Magister uidimus
quendam in nomi
ne tuo eicientem
demonia . quia
non sequitur nos
et prohibuimus
eum . ³⁹ Et respon
dens ihs ait no
lite prohibere
eum . nemo est

enim . qui faciat
uirtutem in nomi
ne meo . Et poterit
cito male loqui de
me . ⁴⁰ Qui enim non
est aduersus uos
pro uobis est .

⁴¹ Quisquis enim po
tum dederit uobis
calicem aque in no
mine meo quia xpi
etis . amen dico uo
bis quia non peri
bit merces eius .

⁴² Et quicumquae scan
dalizauerit unū
de pusillis istis
crentibus in me
Bonum est illi ma
gis si circūdare
tur lapis molaris

circa collo eius
et in mari mitte
retur . . ⁴³ Et si scan
dalizat te manus
tua abscede illa
Bonum est tibi de
bilem introire
in uitam quam
duas manus ha
bentem hire in
geheennam ig
nis inextingui
bilem . ⁴⁴ ubi uer
mis eorum non
moriatur et ig
nis non extingue
tur . ⁴⁵ Et si pes tu
us scandalizat
te amputa illum
bonum est tibi
claudum intro

ire in uitam aeter
nam . quam duos
pedes habentem
mitti in gehennā .

in ignem inextin
guibilem . ⁴⁶ ubi
uermis eorum
non morietur
et ignis non extin
guetur . . ⁴⁷ Et si o
culus tuus scan
dalizat te eice il
lum . bonum est
tibi caecum intro

ire in regnum di
quam duos ocu
los habentem
mitti in gehennam
nam ignis ⁴⁸ ubi
uermis eorum
non morietur

et ignis non extin
guetur . . ⁴⁹ omnis
enim ignis allie
tur . Et omnis
uictima salis al
lietur . . ⁵⁰ bonum
est sal quod si
sal insulsum fu
erit in quo illud
saliatis . habete
in uobis ipsis sa
lem . et pacem ha
bete inter uos —

~~~~~

* 10. ¹ Et inde sur

* gens uenit in

* fines iudeae

trans iordanem

Et conuenit

iterum turba

ad eum . et sicut

consueuerat rur
sus docebat eos —

² Et accedentes fari

saei interrogaue

runt eum . si licet

uiro uxorem di

mittere . temp

tante⁸ illum . ³ At

ille respondens

dixit eis . quid

uobis precepit

moyses . ⁴ qui dix

erunt . praece

pit libellum re

pudii dare scrip

tum et dimitte

re . ⁵ quibus res

pondens ihs ait

Ad duritiam cor

dis uestri scrip

sit uobis preceptu⁷ .

istud . ⁶ ab initio
enim masculum
et feminam fecit
eos dñs ⁷ et dixit .
Propter hoc relin
quet homo patrē
suum et matrē .
et adherbit ux
orem suam .

⁸ et erunt duo in
carne una . Ita
que iam non sunt
duo sed una ca
ro . ⁹ quod ergo
dñs coniunxit ho
mo non separet .

¹⁰ Et in domo iterū
discipuli eius de
eodem interro
gauerunt eum .

¹¹ Et dixit eis ihs

quicumque dimi
serit uxorem sua⁷

et aliam duxerit

moechatur super

eam . ¹² et si mulier

exierit a uiro et

alii nubserit moe

chatur . ¹³ Et of

ferebant ei pue

ros ut tangeret

eos . discipuli

autem commina

bantur offe

rentibus . —

¹⁴ quos cum ui

deret ihs indig

natus est . Et ait

illis sinite pue

ros uenire

ad me . Et nolite

prohibere illos

Fol. 181.

Fol. 182. talium est enim regnum dī
¹⁵ Amen dico uobis quicumque non receperit regnum dī sicut puer non intrabit in illud. ¹⁶ Et conuocans eos in ponebat manus super illos et benedicebat eos.

¹⁷ Et cum procederet in uia occurrens unus ad genuam eius se uoluens rogabat dicens. magister bone quid faciam ut uitam aeternam

possideam. —

¹⁸ Ihs autem dixit illi quid me dicis bonum ne mo bonus nisi unus dī. ¹⁹ precepta nosti. ne adulterabis. ne occidas ne fureris ne falsum testimonium dixeris. ne fraudē feceris. Honora patrem et matrem. —

²⁰ At ille respondens dixit magister omnia hec obseruaui a iuuentute mea

²¹ Ihs autem respi-

ciens eum os culatus est illum. et dixit ei unum tibi deest. Uade quaecumque habes uende et da pauperibus. Et habebis thesaurū in caelo et ueni sequere me tollens crucem. —

²² At ille contristatus est in hoc uerbo et abiit tristis. habebat autem diuitias multas. —

²³ Et circumspiciens ihs. dixit discipulis suis

quam difficile qui diuitias habent in regnum dī intrabunt. ²⁴ discipuli autem eius pauebant in uerbis eius. at ihs rursus ait illis Filii quam difficile est cofidentibus in pecuniis regnum dī intrare. ²⁵ facilis est autem camelum per foramen acus transire. quam diuitem in regnum dī intrare

²⁶ At illi magis admirabantur dicentes ad semet ipsos. et quis potest saluos fieri.

²⁷ Et intuens illos ihs dixit. apud homines quidem impossibile est sed non apud dñm. Omnia enim possible sunt apud dñm... ²⁸ Et coepit

petrus dicere illi. ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te.

²⁹ Respondens autem ihs dixit Amen dico uobis nemo est qui re-

linquit domum.

aut fratres.

aut sorores.

aut matrem

aut patrem

aut uxorem.

aut filios

aut agros propter me et propter euangelium

³⁰ qui non accipiet tantum in hoc tempore domos aut fratres. aut sorores. aut matrem. et filios et agros post persecutionibus.

et in uenturo saeculo uitam aeternam

³¹ Multi autem erunt primi nouissimi Et nouissimi primi.

* ³² Erant autem in uia

* ascendentes

* hierosolyma.

* Et praecedebat

* illos ihs et pauebant. et sequentes timebant... Et adsumens iterum

duodecim. coepit illis dicere quaecumque ei essent uentura

³³ Quia ecce ascensurus dimisso hierosolyma. et filius hominis tradetur principi-

bus sacerdotum et scribis Et condemnabunt eum morti. — Et tradent eum gentibus

³⁴ Et inludent eum. et conspuent eum Et flagellabunt eum

Et crucifigent eum. Et post tertium diem resurget.

³⁵ Et accesserunt ad eum iacobus filius zebedei discipulus. magis

Fol. 183.

Fol. 184. ter uolumus
ut quocumque
petierimus
prestes nobis.
³⁶ At ille dixit eis —
quid uultis fa-
ciam uobis.
³⁷ qui dixerunt
da nobis. ut u-
nus ad dextrā
tuam et alius
ad sinistram
sedeamus in
gloria tua. ³⁸ At
ihs respondens
dixit illis. ne
scitis quid pe-
tatis. Potestis
bibere calice-
m quem ego bibi-
turus sum.

aut baptismum
quod ego bapti-
zor baptizari.
³⁹ At illi dixerunt
posumus.
Ait illis ihs. Cali-
cem quidem
quem ego bibe-
ro bibetis.

et baptismum
quod ego bapti-
zor baptizami-
ni. ⁴⁰ sedere au-
tem ad dextra-
meam. uel ad
sinistram. non
est meum dare
sed quibus pa-
ratum est.

⁴¹ Quo audito cete-
ri decem indig-

nati sunt de ia-
cobo et iohanne
⁴² Ihs autem conuo-
catis illis dicit
eis. Scitis quod
hi qui uidentur
principari gen-
tibus dominan-
tur eorum. Et
maiores eorum
potestatem illo-
rum habent.
⁴³ Non ita erit in uo-
bis. Sed qui
cumque uolue-
rit maior esse
in uobis erit
uester minister
⁴⁴ Et quicumquae
uoluerit in uo-
bis primus esse

erit omnium ser-
uus. ⁴⁵ Nam et fili-
us hominis non
uenit ministrari
sed ministrare
et dare animam
suam redemptio-
nem pro multis —

— — —
de ceco

* ⁴⁶ Et ueniunt in hi-
* ierico. et profi-
* ciscenti eo inde
cum discipulis
suis. et turba
plurima. filius
timeae baritime
as caecus. Sede-
bat secus uiam
mendicans.
⁴⁷ Et audiens quia
ihs nazoreus est

coepit clamare
et dicere. fili-
dauid ihu mise-
rere mei. ⁴⁸ et in-
crepabant eum
multi ut taceret
At ille multo ma-
gis clamabat
fili dauid
miserere mei
⁴⁹ Et stans ihs ius-
sit eum uocari.
Illi autem dixe-
runt caeco ani-
mequior esto
surge uocat te.
⁵⁰ At ille dimisso
uestimento suo
exiit et ue-
nit ad ihm ⁵¹ Et
respondens

illi ihs dixit
quid uis tibi faci-
am. caecus autē
dixit ei. rabbi
ut uideam. ⁵² et ihs
dixit uade fides
tua te saluauit.
Et confestim uidit
et secutus est illū
Iñc: dominec in oliuo
in uia. . 11. ¹† Et cum
adpropinquaret
hierosolyma
et bethfage. Et
bethania ad mon-
tem oliueti.
mittet duos ex
discipulis suis
² et ait illis. Ite in
castellum qui
est contra uos.
et introeuntes

statim inuenie-
tis pullum liga-
tum super quē
nemo adhuc ho-
minum sedit —
Soluite illum et
adducite. ³ Et si
quis uobis dixe-
rit quid hoc faci-
tis. dicite quia
dñō necessari-
us est. et conti-
nuo illum remit-
tet huc. ⁴ Et abe-
untes inuenerunt
pullum ligatum
ante ianuam fo-
ris in transitu
et soluerunt eū.
⁵ Et quidam de illic
stantibus dixe-

runt illis. quid
facitis soluentes
pullum. ⁶ At il-
li dixerunt eis.
Sicut dixerat il-
lis ihs et permi-
serunt illis. —
⁷ Et aduxerunt pul-
lum ad ihm.
Et inposuerunt
uestimenta et
sedit super eū
⁸ Et multi uestimen-
ta sua sterne-
bant in uia. Alii
autem frondes
cedebant de ar-
boribus et ster-
nebant in uia.
⁹ Et qui praeibant
et sequebantur

Fol. 185.

Fol. 186. clamabant dicen
tes . o . sanna
¹⁰ benedictus qui
uenit in nomine
dñi . benedic
tum quod uenit
regnum in nomi
ne dñi di patris
nostri dauid . —
O . sanna in excel
sis ^{finem} . . ¹¹ Et intra
uit hierosolyma
ihs et in templū
Et circumspici
ens omnes Cum
iam uespæra
esset hora Exiit
in bethaniam
cum duodecim
discipulis . ¹² Et a
lia die cum ex^{is}
set a bethaniam
esuriit . . ¹³ cum
que uidisset a lon
ge ficum haben
tem folia uenit
quasi inuentu
rus aliquid in il
la . et cum uenis
set ad eum
et nihil inuenis
set in ea nisi
folia tantum —
non enim erat
tempus ficu^{um} —
¹⁴ Respondens
dixit ei . Iam non
amplius in ae
ternum quis
quam fructū
ex te manducet
Et audiebant discipuli
eius

¹⁵ Et ueniunt in hie
rosolyma . et in
gressus ihs in tē
plo coepit eice
re uendentes
et ementes in tē
plo et nummu
lariorum et ca
thedras uen
dentium colum
bas euertit . ¹⁶ et
non sinebat ut
quisquam trans
ferret uas per
templum . —
¹⁷ Et docebat dicens
illis nonne
scriptum est
domus mea do
mus orationis
uocabitur om
nibus gentibus .
Uos autem fecis
tis eam spelun
cam latronum .
¹⁸ Quo audito prin
cipes sacerdotū
et scribae quae
rebant quomo
do eum perde
rent . timebant
enim eum . quonī
uniuersa turba
admirabatur
super doctrinā
eius . ¹⁹ Et cum ues
pera facta esset
egrediebatur
de ciuitate . . . ²⁰ Et
cum transiret
mane uiderunt
arborem fici

aridam factam
a radicibus . ²¹ Et
rememoratus
petrus ait illi .
Rabbi ecce arb^{or}
quam maledix
isti aruit . ²² Et
respondens ihs
ait illis habete
fidem dī . ²³ Amen
enim dico uobis
quia quicumque
dixerit huic mon
ti tollere et mit
tere in mare .
et non haesitaue
rit in corde suo
sed crediderit
quia quae di
cit erunt . fiet il
li quodcumque
dixerit . . . ²⁴ prop
terea dico uobis
omnia quae oran
tes petitis . credi
te quia accipie
tis et fiet uobis .
²⁵ Et cum stabitis
ad orationem .
dimittite si quid
habetis aduer
sus aliquem .
ut et pater qui in
celis est dimit
tat uobis delicta
uestra . ²⁶ quod
si uos non dimi
seritis . nec pa
ter uester qui
in caelis est di
mittet uobis pec
cata uestra ~

* ²⁷ Et uenit iterū
* hierosolyma
* et in templo cū
* ambularet . .
Accedunt ad eū
principes sac^{er}
dotum et scri
bae et seniores
²⁸ Et dicunt illi in
qua potestate
hec facis et quis
tibi hanc potes
tatem dedit ut
ista facias . ²⁹ ihs
autem respon
dens ait illis . in
terrogabo uos
et ego uerbum u
num responde
te mihi . et dicam
uobis in qua potes
tate haec facio .
³⁰ Baptisma iohannis
de caelo erat an ex
hominibus repon
dete mihi . ³¹ At illi
cogitabant inter
se dicentes si dix
erimus de caelo
dicet nobis quare
non credidistis il
li . ³² si dixerimus
ex hominibus ti
memus plebem .
Omnes enim scie
bant iohannem quia
uere profeta erat .
³³ Et respondentes
dicunt ad ihm ne
scimus . et resp^on
dens ihs ait illis
neque ego uobis

Fol. 187.

Fol. 188. dico in qua potes
tate haec facio. —
12.¹ Et coepit illis in pa
rabolis loqui.
Uineam planta
uit homo Et circū
dedit sepem Et
fodit locum Et ae
dificauit turrē
et tradidit eam co
lonis. Et peregre
profectus est.
² Et misit ad colonos
in tempore ser
uum ut fructū
ex uineae daretur
ei. ³ Et adprehen
sum eum cecide
runt et dimise
runt uacuum

⁴ et iterum misit ad
illos alium seruū.
et illum ceciderunt
et contumelia adfe
cerunt... ⁵ Et iterū
alium misit seruū
et illum ceciderunt
et plures alios quos
dam ceciderunt.
et quosdam inter
fecerunt... ⁶ Adhuc
ergo cum haberet
filium unicum di
lectum. et filium
misit nouissimu.
dicens. utique fi
lium meum reue
rebuntur. ⁷ colo
ni autem illi. dixe
runt ad inuicem

hic est heres. ueni
te occidamus eum
et nostra erit here
ditas. ⁸ quem ad
prehensum occide
runt eum. et pro
iecerunt eum extra
uineam. ⁹ quid ergo
faciet dñs uineae.
ueniet et perdet
colonos et dabit ui
neam aliis. ¹⁰ Nec
scripturam hanc
legistis lapidem
quem reprobaue
runt aedificantes
hic factus est in ca
put anguli. ¹¹ a dño
factus est istae
et est mirabilis in
oculis nostris. —
¹² Et quaerebant eum
tenere et timue
runt turbam.
cognouerunt
enim qm̄ ad illos
parabolam dixit.
Qui relicto eo habi
erunt. ¹³ et mittunt
quosdam ex pha
riseis et herodi
anis ut eum cap
tarent uerbo —
¹⁴ Et illi uenientes
interrogauerunt
eum subdole.
Magister scimus
quia uerax es.
et de nullo tibi cu
ra est. nec enim

respicis in p̄r
sonas homi
num sed in ue
ritate uiam dī
doces. Dic er
go nobis si licet
tributum dari ce
sari demus aut
non demus. ¹⁵ At
ihs cum uidisset
uersutias illo
rum ait illis
quid me temta
tis hypocritae.
adferre mihi de
narium ut uideā
¹⁶ at illi attulerunt.
Et ait illis cuius
est imago haec
et inscriptio

dicunt ei cae
sar. ¹⁷ Respon
dens autem ihs
dixit illis. reddi
te ergo quae sunt
caesaris caesari —
et quae sunt dī dō
et mirabantur su
per eum... ¹⁸ Et ue
nerunt ad eum sad
ducaei qui dicunt
resurrectionem
non esse. Et in
terrogabant eu
dicentes. ¹⁹ magis
ter moyses scrip
sit nobis quod si
alicuius frater
mortuus fuerit
t habuerit uxore

et filios non
reliquerit.
Ut accipiat frater
eius uxorem eius
et resuscitet semē
fratri suo. ²⁰ Fue
runt apud nos sep
tem fratres et pri
mus accepit uxore
et mortuus est non
relicto semine.
²¹ Et secundus accepit
eam et mortuus
est et nec ille re
liquit semen. Et
tertius similiter
²² Et acceperunt eam
septem. nouis
sime autem om
nium mortua

est et mulier.
²³ In resurrectione.
ne. cum re
surgent cuius
illorum erit ux
or. septem enī
habuerunt illā
uxorem. ²⁴ Et re
spondens ihs ait
illis. non ideo
erratis ignoran
tes scripturas
et uirtutem dī.
²⁵ Cum enim a mor
tuis resurrex
erint nequae
nubunt neque
nubentur. sed
sunt sicut ange
li in caelis.

Fol. 189.

Fol. 190. ²⁶ de mortuis autē
quod resurgunt
non legis in li
bro moysi in ru
bo . sicut dixit il
li dñs dicens . ego
sum dñs abraham
et dñs isaac . et dñs
iacob . ²⁷ non est
dñs mortuorum
sed dñs uiuorum
Uos ergo multū
erratis . . . ²⁸ Et acces
sit unus de scri
bis qui audierat
illos conquiren
tes . et uidens
qūm bene illis
respondit . inter
rogauit eum

quod est precep
tum primum .
²⁹ Respondens autē
ihs dixit ad eum
Omnium primum
mandatum audi
ist dñs dñs noster
dñs unus est . ³⁰ et di
liges dñm dñm tuū
ex toto corde tuo —
et ex tota anima tua —

et ex toto sensu tuo —
et ex tota uirtute
tua . hoc est pri
mum preceptum
³¹ Et secundum simile
huic . diliges proxi
mum tuum tamqua
teipsum maius
horum aliud

preceptum non est .
³² Et ait illi scriba . be
ne dixisti magister
in ueritate quod
unus sit dñs . nec sit
alius preter illum
³³ et ita diligendus
ex toto corde et ex
omni uirtute . et ex
omnibus uiribus
et ex tota anima sua .
Et diligere proximū
tamquam seipsu
hoc maius est omni
bus holocaustis
et uictimis . ³⁴ Et ihs
uidens quod pru
denter sibi respon
disset . dixit . non
longe es a regno di

Et nemo iam aude
bat eum interroga
re quidquam . . —
³⁵ Et respondens ihs
docens in templo
dixit quomodo
dicunt scribae xpm
filium esse dauid .
³⁶ Ipse enim dauid in
spū sōo dixit dicit
dñs dño meo sede
ad dextram mea
donec ponam ini
micos tuos sca
mellum pedum tu
orum . ³⁷ ipse dauid
dicit eum dñm . Et
unde est filius eius
Et multa turba li
benter eum audie

bat . ³⁸ Et dicebat il
lis in doctrina
sua . uidete a scri
bis qui uolunt in
stolis ambulare
et saluari in fo
ro . ³⁹ Et in primis
cathedris sedere
in synagogis . Et
in primos discu
bitos in conuiui
is . ⁴⁰ qui de
uorant domos ui
duarum et pu
pillorum occas
sione longa o
rantes . hi accipi
ent prolixius iu
dicium . . . ⁴¹ Et con
tra gazofilaciu

sedens ihs . aspicie
bat quomodo tur
bae iactarent aes in
gazofilacium . Et
multi diuites iacta
bant multa . . ⁴² Cum
uenisset autem u
na uidua misit aera
duo quod est qua
drans . ⁴³ Et conuo
cans discipulos su
os ait illis . Amen
dico uobis quonia
uidua aegena hec
plus omnibus misit
in gazofilacium —
⁴⁴ nam omnes ex eo
quod abundabat il
lis miserunt Hec
autem de penuria sua

omnia quae habuit
misit totum uictū
— suum —

* ^{13.1} Et cum exiret de tē
* plo . ait illi unus
* ex discipulis suis .
* magister aspice
quales lapides et
quales structuras
templi . . ² et ihs res
pondens ait illis —
uidetis haec omnia
magna aedificia —
Amen dico uobis non
relinquetur hic la
pis super lapidem
qui non destruat
³ Et cum sederet in mon
tem oliueti contra
templum interro

gabant eum seor
sum . petrus
et iacobus et io
hannes et andre
as ⁴ dic nobis quan
do hec fiunt et
quod signum cū
coeperint haec
omnia consum
mari . . . ⁵ Et respon
dens ihs coepit
dicere illis .
Uidetis ne quis uos
seducat ⁶ multi
enim uenient
in nomine meo
dicentes ego sū .
et multos sedu
cent . . . ⁷ Cum autē
audieritis bella

Fol. 191.

Fol. 192. Et opini
ones proclioru-
ne timueritis. o
portet enim fie
ri sed nondum fi
nis... ⁸ Exsurget
autem gens ad
uersus gentem
et regnum super
regnum. et erunt
terrae motus per
loca. et erunt fa
mes. et turbele.
initium dolorū
haec. ⁹ Uidete uos
ipsos tradent
enim uos in con
ciliis. et in syna
gogis uapulabi
tis. Et ante re
ges et praesides
stabitis propter
me in testimoniū
illis. ¹⁰ Et in omnes
gentes oportet pri
mum predicari
euangelium. —
¹¹ Cum autem perdux
erint uos traden
tes nolite cogita
re quid loquimini
sed quod datum fu
erit uobis in illa
hora id loquimini.
Non enim eritis uos
loquentes sed sp̄s
sc̄s. ¹² tradet autē
frater fratrem
in mortem. et pater
filium. Et surgent
filii in parentes
et morti adicient
eos. ¹³ Et eritis odio
omnibus homini
bus propter no
men meum. qui
autem perseuera
uerit in finem hic
saluus erit ~
¹⁴ Cum autem uide
ritis abhomina
tionem desolati
onis stantem ubi
non oportet. quod
dictum est per
daniel profetam.
qui legit intellegat
Tunc qui in iudea sunt
fugiant in montibus
¹⁵ Et qui super tectum
ne descendat
in domum nec in
troeat ut tollat
aliquid de domo sua
¹⁶ Et qui in agro non
reuertatur retro
tollere uestimen
tum suum — ¹⁷ Uae
autem pregnantib
us et nutrientib.
in illis diebus. —
¹⁸ Orate autē ut non
hieme haec fiant.
¹⁹ Erunt enim diebus
illis tribulationes
tales quales non
fuerunt ab initio
creaturae ex quo
condit d̄s usque
modo. neque erunt

post haec. ²⁰ Et nisi
dñs breuiasset
dies propter elec
tos suos non fieret
salua omnis caro
Sed propter elec
tos quos elegit
breuiabit dies. ²¹ Et
tunc si quis uobis
dixerit Ecce hic
xp̄s aut ecce illic
nolite credere
²² Exurgent enim
pseudoxp̄i et speo
doprofetae Et da
bunt signa et pro
digia ad seducen
dum Si fieri po
test etiam elec
tos. ²³ Uos autem
uidete. ecce pre
dixi uobis omnia
²⁴ Sed in illis diebus
post tribulationē
illam. Sol obscura
bitur. Et luna non
dabit splendorem
suum. ²⁵ Et stillae
quae sunt in caelo
erunt decidentes.
Et uirtutes caelestes
mouebuntur —
²⁶ Et tunc uidebunt fi
lius hominis ueni
entem cum nubib.
cum uirtute multa
et gloria. ²⁷ Et tunc
mittet angelos Et
congregabit elec
tos suos a quattuor
angulis ab ultimo
terrae usque ad
terminum caeli.
²⁸ A ficu autem disci
te parabolam. cū
iam ramus eius te
ner fuerit. et nata
fuerint in ea folia.
Cognoscitis quod
in proximo sit aestas.
²⁹ Sic et uos cum uide
ritis haec omnia fie
ri. scitote quod in
proximo est in oste
is. ³⁰ amen dico uobis
qūm non transiet
generatio hec do
nec omnia ista fiant.
³¹ Caelum et terra tran
sibunt uerba autē
mea non transibunt.
³² De die autem illa et
hora nemo scit
Nequae angeli in cae
lo nequae filius
nisi pater. ³³ Uide
te ergo uigilate
et orate nesctis
enim quando tē
pus sit. ³⁴ sicut ho
mo peregre pro
fectus. relin
quens domum su
am. data seruis
suis potestate
cuiusquae operis.
Et ostiario prae
cipiat ut uigilet.
³⁵ Uigilate ergo ne
scitis enim quando

Fol. 193.

Fol. 194. dñs domui ueniat
sero an meridie
nocte. an galli
canti. an mane.
³⁶ ne cum uenerit
repente inueni
at uos dormien
tes. ³⁷ quae autē
uobis dico omni
bus dico uigilate. ~
* **14.** ¹ Futurum autem
* erat post bidu
* um pascha. Et
* azyma. et quae
rebant princi
pes sacerdotū
et scribae quo
modo dolo tene
rent et occide
rent eum. —

² Dicebant enim ne
in die festo tu
multus oreretur
populi. . . . ³ Et cum
esset ihs baetha
niae in domo simo
nis leprosi recū
bente illo uenit
mulier habens
alabastrum un
guenti nardi spi
cati pretiosi Et
fracto eo efudit
super caput eius.

⁴ Erant autem quida—
indignantes ad se
ipsos et dicentes.
Ut quid haec perdi
tio unguenti facta
est. ⁵ poterat enim

ueniri unguen
tum istud plus
quam denariis
trecentis et dari
pauperibus et fre
mebant in eam. . .
⁶ Ihs autem dixit il
lis. sinite eam quid
illi molesti estis.

Bonum opus opera
ta est in me. ⁷ Sem
per enim habebitis
pauperes uobiscū.
Et cum uoueritis
potestis illis bene
facere. me autē
non semper habe
bitis. ⁸ quod habuit
haec fecit. praeue
nit unguentum

unguere corpus
meum in sepultu
ram. . . . ⁹ Amen dico
uobis ubicumque
predicatum fue
rit euangelium
hoc in uniuersū
mundum. et quod
fecit haec narra
bitur in memori
am eius. . . . ¹⁰ Et iudas

scariothes unus
ex duodecim abi
it ad principes sa
cerdotum ut eu
traderet illis.

¹¹ At illi audientes
gauisi sunt Et
promiserunt ei
pecuniam dare.

Et quaerebant quo
modo oportune
~~eum tunc~~ eum tra
deret. ¹² Et prima
die azymorum
quando pascha im
molabatur di
cunt ei discipuli
eius. quo uis ea
mus et prepare
mus tibi ut man
duces pascha.
¹³ Et misit duos ex dis
cipulis suis di
cens. ite in ciuita
tem et occurret
uobis homo am
foram aque por
tans. sequimini
eum. ¹⁴ et quocum

que introierit di
cite patri familias.
Quoniam magister
dicit ubi est diuer
sorium meum
ubi cum discipulis
meis manducem
pascha. ¹⁵ Et ipse uo
bis demonstrabit
locum stratum
grande paratum
illic parate nobis
¹⁶ Et abierunt discipu
li eius. Et uenerunt
in ciuitatem et fe
cerunt sicut dixit
rat illis Et paraue
runt pascha —
¹⁷ Uespere autem facto
uenit cum duodeci

Fol. 195. ¹⁸ Et discumbentibus
illis et manducan
tibus dixit ihs.

Amen dico uobis quia
unus ex uobis me
tradet qui mandu
cat mecum. ¹⁹ At illi
coeperunt contris
tari et dicere ei
singuli numquid
ego. et alius num
quid ego. ²⁰ quibus
ipse ait. unus ex
duodecim qui in
tinguit mecum ma
num in acitabulo.

²¹ Et filius quidem ho
minis uadit sicut
scriptum est deo.
Uae autem homini illi

per quem filius ho
minis tradetur
Bonum ei si non fu
isset natus homo
ille. ²² Et manducan
tibus illis accepit
ihs panem et bene
dicens fregit et
dedit eis et dixit
Accipite. hoc est
corpus meum.

²³ Et accepto calice be
nedixit et dedit
eis. et biberunt
ex eo omnes. ²⁴ Et ait
illis. hic est san
guis meus noui
testamenti qui
pro multis effun
detur. ²⁵ Amen

Fol. 196. co uobis quod iam non bibam de generatione uitis usque in diem illum cum illud bibam in regno di. . . ²⁶ et hymno dicto exierunt in montem oliueti. ²⁷ Et ait illis ihs Quia omnes uos scandalum patiemini. quoniam scriptum est percutiam pastorem et oves dispargentur. . . ²⁸ Sed postquam resurrexero praecedam uos in galileam — ²⁹ Petrus autem ait ei et si omnes scandalizati fuerint sed ego non scandalizabor. ³⁰ Cui dixit ihs amen dico tibi quod hac nocte antequam bis gallus cantet ter me es negaturus. . . ³¹ petrus autem abundanti us loquebatur. Et si oportuerit me simul commorire tecum non te negabo similiter autem et omnes

dixerunt ~~~~~
³² Et ueniunt in praeduum quod dicitur gessemani. Et ait discipulis suis sedete hic donec orem. ³³ Et adsumit petrum et iacobum et iohannem secum. Et coepit pauperi et tediari ³⁴ Et ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et uigilate mecum. ³⁵ Et cum processisset paululum. prociudit in faciem super terram et orabat. si fieri potest ut transiret ab eo hora hec. ³⁶ Et dicebat abba pater omnia possibilia tibi sunt. transfer hunc calicem a me. Sed non quod ego uolo sed quod tu uis. ³⁷ Et hoc cum dixisset uenit et inuenit eos dormientes. Et ait petro simon dormis. non potuisti una hora uigilare mecum. ³⁸ uigilate et orate ut non

ueniatis in temptationem spiritus quidem promptus caro autem infirma. ³⁹ Et iterum abiit orare eundem sermonem dicens. ⁴⁰ Et ueniens inuenit eos iterum dormientes. erant enim oculi eorum grauari a somno Et ignorabant quid responderent ei. ⁴¹ Et uenit tertio et ait illis dormite iam et requiescite sufficit finis et hora — Ecce traditur filius hominis in manus peccatorum ⁴² surgite eamus Ecce adpropinquauit qui me tradet ⁴³ Et cum adhuc loqueretur. Uenit iudas scarioth unus de duodecim. Et cum eo turba cum gladiis et fustibus A principibus sacerdotum et scribis et senioribus — ⁴⁴ Dederat autem qui eum traditurus erat signum dicens

Fol. 197. Dicens. quemcumque osculatus fuero ipse est tenete eum et abducite diligenter. ⁴⁵ Et cum accessisset ait illi rabbi et osculatus est eum ⁴⁶ Tunc illi manus ei iniecerunt et tenuerunt eum. ⁴⁷ Et unus de circumstantibus exemto gladio percussit serum principis sacerdotum Et amputauit illi auriculam. ⁴⁸ ihs autem ait illis tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me ⁴⁹ cotidie eram apud uos docens in templo et non tenuistis me. sed ut impleatur scripturae. . . ⁵⁰ Et relinquentes eum omnes fugerunt ⁵¹ Adulescens autem quidam sequebatur eum amicus sindone super praenudum Et tenuerunt eum

Fol. 198. iuuenes . ⁶² At ille

relicto sindone
profugit ab eis
nudus . ⁶³ Et ad
duxerunt ihm
ad principem sa
cerdotum . Et
conuenerunt
omnes sacerdo
tes et scribae
et seniores ⁶⁴ Et
petrus a longe
sequebatur eū
usque intus in
atrium princi
pis sacerdotu
Et erat sedens si
mul cum minis
tris calefaciens

se ad ignem . ⁶⁵ prin
cipes autem sacer
dotum et uniu
sum concilium . que
rebant aduersus ihm
testimonium . ut
eum morti trade
rent et non inue
niebant . ⁶⁶ multi
autem falsum testi
monium dicebant
aduersus eum .
Conuenientia autē
testimonia non erat
⁶⁷ Et alii surgentes
falsum testimoniū
dicebant aduersus
eum dicentes . ⁶⁸ qūm
nos audiuius eu

dicentem Ego
soluam hoc tem
plum manu factū
Et post triduum
aliud aedificabo
non manibus fac
tum . ⁶⁹ Et nec sic erat
conueniens testi
monium illorum .

⁶⁰ Et exsurgens prin
ceps sacerdotum
in medium interro
gabatur ihm dicens
non respondis ad
ea quae tibi obiciun
tur ab his . ⁶¹ ille au
tem tacens nihil
respondit et dicit
ei princeps sacer

dotum . tu es xp̄s
filius benedicti .

⁶² Ihs autem respon
dens dixit illi ego
sum . Et uidebitis
filium hominis ad
dextram sedentē
uirtutis . et uenien
tem cum nubibus
caeli . ⁶³ Adhac prin
ceps sacerdotum
scidit uestimenta
sibi . et ait quid ad
huc desideramus
testes . ⁶⁴ audistis
blasfemiam eius .
Quid uobis uidetur .
Et omnes condem
nauerunt eum

reum esse mortis .

⁶⁵ Et coeperunt qui
dam conspuere
eum et operire
faciem eius et co
laphis agere
eum . Et dicere ei
profetiza . Et mi
nistri cum uolū
tate alapis cede
bant eum . ⁶⁶ Et cū
esset petrus in a
trio uenit ad eū
una ex ancillis prin
cipis sacerdotum .
⁶⁷ Et cum uidisset pe
trum calefacien
tem se aspiciens
ait illi . et tu cum

ihu nazoreno eras
⁶⁸ at ille negauit di
cens neque scio
neque noui quid dicas
Et exiit foras ante
atrium et gallus
cantauit . ⁶⁹ iterum
autem cum uidis
set eum ancilla .
coepit dicere circū
stantibus quia hic
ex illis est . ⁷⁰ at ille
rursus negauit .
Et post pusillum itera
to qui stabant dixe
runt petro uere ex
illis es nam et galile
us es et loquella tua
similis est . ⁷¹ ille aut

coepit deuotare
et dicere quia ne
scio hominem istū
quem dicitis . ⁷² et sta
tim iterum gallus
cantauit . . tunc
commemoratus
est petrus uerbū
quod dixerat ei ihs
quia priusquam
gallus cantet ter
me negabis . et coe
pit flere ~ ~

* ^{15.1} Et confestim mane
* consilium fecerunt
* principes sacer
dotum cum senio
ribus et scribis
et uniuerso concilio

Et uinctum ihm dux
erunt in atrium
et tradiderunt pi
lato . ² Et interro
gauit eum pilatus
Tu es rex iudeo
rum . at ille
respondens ait
tu dicis . ³ Et accu
sabant eum prin
cipes sacerdotū
multa . ⁴ pilatus
autem interro
gauit eum iterū
dicens non res
pondis quidqua
Uides quanta te ac
cussant . ⁵ Ihs au
tem nihil amplius

Fol. 199.

Fol. 200. helias depone
re illum . . ³⁷ ihs au
tem emissa uoce
magna tradidit
sp̄m . ³⁸ Et uelum
templi scissu
est in duabus
partibus a sum
mo usque deor
sum . ³⁹ Uidens
autem centurio
qui adstabat ibi
quia sic clamans
emisit sp̄m . dix
it uere hic homo
dī filius erat .
⁴⁰ Erant autem et
mulieres de lon
ge uidentes

inter quas erat
maria magdalenae
et maria iacobi
minoris et ioseph
mater et salome .
⁴¹ quae cum essent
in galileam se
quebantur eum
et ministrant ei
Et alie multae quae
simul ascende
rant hierosoly

— ma —

* ⁴² Et cum iam sero
* esset factum
* qui erat post
* parascue . quod
est ante sabbatū

⁴³ Unenit ioseph abarima ² Et uenerunt ualde
thia prima sabbati ad

diues decurio qui
erat . et ipse expec
tans regnum dī
Et constanter intro
iit ad pilatum et
petit corpus ihu
⁴⁴ . pilatus autem
mirabatur si iam
mortuus esset
Et acersito centuri
onem interroga
uit eum si iam mor
tuus esset . ⁴⁵ et cum
cognouisset a cen
tutione donauit
corpus eius ioseph .
⁴⁶ Ioseph autem mer
catus sindone . in
uoluit . et posuit eū

In monumento quod
erat excissum in
petra . et aduoluit
lapidem ad ostiū
monumenti . ⁴⁷ Ma
ria autem magdale
nae . et maria iacobi
notauerunt locū
ubi ponebatur . —
Et abeuntes eme
runt aromata ut
eum unguerent .
¹⁶ . ¹ et transacto sabbato
maria magdalenae .
et maria iacobi . et
salome emerunt
aromata ut uenien
tes unguerent eū .
² Et uenerunt ualde
prima sabbati ad

monumentum .
Et sole oriente ³ di
cebant adinuice
quis nobis reuol
uit lapidem ab os
teo monumento .
⁴ Et aspicientes uide
runt reuolutū
lapidem . Erat enī
magnus nimis .
⁵ Et introeuntes in
monumento ui
derunt iuuenem
ad dextra indutū
stolam candidam .
et expauerunt . ⁶ Il
le autem dixit ad
illas . nolite expa
uescere . ihm que
ritis nazorenū .
crucifixum sur

rexit non est hic .
uidete ecce locus
eius ubi positus
erat . ⁷ Sed ite dicite
discipulis eius Et
petro quia praece
det uos in galileam
ibi eum uidebitis
sicut dixi uobis .
⁸ Et exeuntes ille de
monumento fuge
runt . inuaserat
enim illas timor
et pauor Et nemini
quidquam audebant
dicere quā time
bant . ⁹ Surgens au
tem mane prima ^v ^f ^{irias}
sabbati apparuit

Primum mariae
magdalenae de qua
eicerat septem
daemonia . ¹⁰ at illa
precedens nuntiauit
illis qui cum ipso
fuerant lugetib;
et flentibus . ¹¹ at il
li ut audierunt
uiuere eum . et ui
sum esse ab ea . non
crediderunt . —
¹² Post hec autem duo
bus ex illis ambu
lantibus . Appa
ruit in alia effigiae
euntibus eis in uilla
¹³ et illi euntes nunti
auerunt ceteris .

Sed nec illis credi
derunt . ¹⁴ nouissi
me autem . Conqui
rentibus illis un
decim apparuit
Et exprobauit in
credulitatem il
lorum . et durtiā
cordis illorum .
Propter quod ui
derant eum re
surrexisse . et nun
tiantibus non cre
diderunt . ¹⁵ Et dixit
illis . Ite in uniuersum orbem Et
predicate euangelium uniuersae creaturae

Fol. 201.

Fol. 202. ¹⁶ Et qui crediderit

et baptizatus fue

rit saluus erit

Qui uero non credi

derit damnabitur .

¹⁷ Signa autem haec

credentibus sub

sequentur . in no

mine meo demo

nia eicient . et lin

guis loquentur

nouis . ¹⁸ serpentes

tollent et si mor

tiferum quid bi

berint non illis

nocebit . supra

egros manus in

ponent et bene

abebunt . ¹⁹ Et dñs

quidem ihs post

quam locutus est

illis receptus est

in caelis . et sedit ad

dexteram dī . ²⁰ illi

autem profecti

predicauerunt ubi

que . dño adiuuante

Et uerbum confir

mante prose

quentibus signis . . . .

. EVANGELIVM .

. SECUNDUM .

. MARCVM .

. ΕΞΠΑΙΚΗΤ ΦΕ .

. ΑΙΚΙΤΕΡ . . AMEN .

* Finit liber s̄ci

* euangelii . dic

* ta adque facta

* dñi n̄ti

* ihi x̄pi amen

Qui legis

* intellige

* quia dñi sunt

* uerba ista s̄ca

Et ora pro scriptore

* sic mereas corona

* a saluatore .

* et uitam cum s̄cis

* eius cultores .

Et legentes memen

tote mei peccatori

quia tribus

digitis scribi

tur . . .

* et totus

* membrus

* laborat .

* labor qui

* dem modi

* cum . . . gra

* tia autem mag

* na a creatori . .

pax legentibus

pax audientibus

pax et caritas

et gaudium spiri

tui s̄co utentibus

in x̄po amen

EDITORIS NOTULAE.

- Fol. 1. Initium s̄ci euangelii · sec · matheum · scripsit m. p. In ima pagina scripsit aliquid manus posterior, scriptura autem euauit, ita ut nihil legi possit.
- Fol. 2. In capite paginae scriptum est m. 3 liber iste est s̄cē marie s̄cīque corbiniani frisinge; 1. 16 qu o catur m. p. i o superscr. corr. m. p. 17. Et ad dauid: ad m. p. d a corr. semi-. erasa est. 18 † addidit m. 2, quae etiam in margine initium | lect de | natiuitate | dni ut udtur scripsit; scriptura paene erasa est.
- Fol. 2. b. 21 post eorum addidit † m. 2, quod finem lectionis forte significat.
- Fol. 3. 2. 1. Super Cum ergo scripsit m. 2 in die s̄cō epefanie | lectio prima. C in Cum littera capitalis est, uariis coloribus depicta, in qua scriptum est a m. p. in natiuitate dni ita ut haec uerba in litterae decoratione implicita sint. Post hierosolyma in margine scriptum est s̄c̄tam manu 2 ut udtur, sed scriptura paene euauit. 3 hierolyma ita Cod.
- Fol. 4. 9. setit ita Cod. pro stetit. 11. intrntes m. p., a superscr. corr. m. p. 13. Ante Ecce ponitur † manu 2 quod finem ut udtur lectionis significat. angelus: punctum super e positum e lapsu calami esse udtur.
- Fol. 4 b. In capite pag. super Usque quo dica- scripsit secunda natal sc. m. 2, quae item † † post meu- et ante Tunc addidit. 15. qud m. p. o superscr. corr. m. p.
- Fol. 5. 18. prorans ita Cod. 23 Post habitauit addidit † m. 2, finem forte lectionis notans.
- Fol. 5 b. 3. 1. ilis m. p., l superscr. corr. m. p.
- Fol. 6. 5 et nis m. p., om superscr. corr. m. p. 7. e in uenientes (ante t) expunxit et perlineauit corr. m. p.
- Fol. 6 b. lege in apparitionem dni a m. p. uariis coloribus scriptum est. 14. tu enis ita Cod. Post v. 15. amisit Codex folia ut udtur duo.
- Fol. 7. 5. 1. † ante accesserunt addidit m. 2 finem forte lectionis notans cuius prior pars deest.
- Fol. 7 b. 9. fi dī m. p., li superscr. corr. m. p. 12. qūmercestra: ita Codex, pro qūm merces uestra.
- Fol. 8. 18 transibia m. p., t superscr. corr. m. p.
- Fol. 8 b. 20. nontrabitis: ita Codex, pro non intr-. rgnum m. p., e superscr. corr. m. p.
24. mus: ita Cod. Post v. 25 perierunt ex Codice folia ut udtur duo.
- Fol. 13. 6. 5. scut m. p., i superscr. corr. m. p. In capite paginae scripsit calami experimentum agens m. 2 et erren ss freter hec. 9. noster duplicauit scriba, incuria; expunxit et perlineauit sua manu.

- Fol. 13 b. 14 dimit uobis *m. p.*, tet *superscr. corr. m. p.* 16. inc ante Cum autem addidit *m. 2.*
- Fol. 14. 19 thensaurizare : n *semi-erasa est.*
- Fol. 14 b. 23 qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* Post v. 28 excidit folium unum.
- Fol. 15. In capite paginae scripsit *m. 2.* in caput quadragisim eademque manus ante intrate (7. 13) posuit †, initium ut udtur lectionis exprimens.
- Fol. 15 b. 15 . u . as ita Codex. 17. bnus *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 20. cognoscetis ex cognoscitis correxit *m. p.*
- Fol. 17 b. 8. 14. † ante Et manu 2. finem lectionis forte significat. 16. uebo *m. p.* r *superscr. corr. m. 2.*
- Fol. 18 b. In calce paginae scripsit manus post^r et ma quasi calami experimentum agens ; scriptura paene deleta est. 28. periculosi : i finalis erasa est.
- Fol. 20. 9. 11. puplicanibus et : post et posuit \ scriba quasi a scripturus.
- Fol. 20 b. In ima pagina scriptum est manu 2 uenes scriba forsan calami experimentum agente. 18. † ante Haec manu 2 initium ut udtur lectionis significat.
- Fol. 21 b. 27. nostri *m. p.*, tri erasit *corr.* 28. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 29. uobs *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 30. st *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 22. 10. 1. languorem *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 23. 11. ciuittē ita Codex. 12. salutateam ita Cod. 13. reuertetur *m. p.*, ut credo ; sed tetu paene erasum est.
- Fol. 23 b. 16. scut *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 18. prpter *m. p.* o *superscr. corr. m. p.* 19. enim duplicauit, incuria, *m. p.*, perlineauit et expunxit eadem manus.
- Fol. 24. 23. ilſ. ita Cod. 25. famlias *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 24 b. 29. dupassers *m. p.*, e e *superscr. corr. m. p.* sine : s in rasura n scripta est a *m. p.* 32 † † ante omnis et me coram manu 2. scriptae sunt.
- Fol. 25. 37. qum *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 25 b. 11. 1. consummaset *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.* ae in praeciapiens scripsit *corr. m. p.* in rasura e. 4. respndens *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 26. 13. omnes : primam n erasit *corr.*
- Fol. 26 b. 19. ppuplicanorum *m. p.* incuria ; primam p expunxit et perlineauit *corr. m. p.* 21. Credo istae ante uirtutes a *m. p.* scriptum esse, sed erasit corrector : uncis igitur inclusi.
- Fol. 27. 22. s finalem in remissius erasit *corr.*, et in v. 24. 27. trasunt *m. p.*, dita *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 27 b. 28. me : e in rasura scripta est a *m. p.* es in estis ex et correxit *m. p.* 12. 1. ilo *m. p.*, l *superscr. corr. m. p.* segetes : s finalis erasa est.
- Fol. 29. 20. done ita Cod. 24. belzebul *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 26. ecit *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 29 b. 29. qumodo *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 30 b. 42. ea . . plu : ita Cod. Post ista scripsit *m. p.* Co quod deleuit *corr.*

- Fol. 31. 46. fratr*s m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 32. 13. 12. qu*d m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 14. uideb*ibitis ita Cod.*
- Fol. 32 b. 15. intelleg*t m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 16. aure *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 33 b. 28. aieis *m. p.*, t *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 34. 30. hrreum *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 31. qu*d m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 34 b. 35. abscondita *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 37. At erasum est. 38. Post est posuit h *m. p.*, uelut hic scriptura; perlineauit et expunxit eadem manus.
- Fol. 35. 42. Ante Tunc ponitur + manu 2; initium lectionis? 46. inueta: ita Cod.
- Fol. 35 b. 54. uenin incepit scribere *m. p.*, quod in ueniens correxit.
- Fol. 36. 55. ioseph *m. p.*, expunctis p h, *superscr. s corr. m. p.* In capite pag. scripsit *m. 2.* + IIII calendas sebtembres pustridie iohanni bapteste, eademque manus ad cap. 14. 1. in sinistra margine + iñc scripsit; necnon ante In illo iterum + et in dextra margine lectio sc̃i iohannis bapteste addidit.
- Fol. 36 b. 8. sa *m. p.*, u *superscr. corr. m. p.* mihic *m. p.*, c perlin. et expunx. corr. *m. p.* 9. autem erasum est. prpter *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 37. 14. finet post eorum *m. 2* scriptum est, et ad lectionem sc̃i iohanni bapteste spectare uidetur. 15. acceperunt: a in ras. s scripta est a *m. p.*
- Fol. 37 b. 17. ic *m. p.*, h *superscr. corr. m. p.* uel certe *m. contemporanea.* 19. s in turbis semi-erasa est.
- Fol. 39. 15. 3. trationem *m. p.* quod in tradi- correxit eadem manus.
- Fol. 39 b. 11. Secundum intrat erasum est.
- Fol. 40. 17. intelexistis *m. p.*, l *superscr. corr. m. p.* 20. Secundum manibus quod incuria duplicauerat scriba, erasum est. 21. + ante Et manu 2 scriptum est; initium ut udtur lectionis.
- Fol. 40 b. 23. Dimittea- *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 24. sumissus *m. p.*, m *superscr. corr. m. p.* 26. respndens *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 29. + ante Et posuit *m. 2*, quae item in calce pag. titulum lectionis scripserat; litterae pleraeque abscissae sunt.
- Fol. 41. 32. + ante Ihs manu 2; initium uel finis lectionis. 34. piculos *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 41 b. 39. + post magdalan manu 2; finis ut udtur lectionis.
- Fol. 42. 16. 4. nstris *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* nn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 5. e in eius in ras. scripta est a *m. p.* tras *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 42 b. 11. nde *m. p.*, on *superscr. corr. m. p.* adtendendi *m. p.* incuria expunxit et perlineauit ndi corr. *m. p.*, et i *superscr.*
- Fol. 43. 17. nn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* ruelabit *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 18. prte *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 19. m in terram (primo loco) semi-erasa est. quecumque ex quicumque correxit *m. p.* 21. In marg. ante Exinde scriptum est in timo | thei et in manu 2.
- Fol. 43 b. 25. prpter *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*

- Fol. 44. 17. i. -atrem eius a m. p. in rasura scr. est quae prius litteras purpureo colore scriptas continuerat. 2. trns- m. p., a superscr. m. p.
- Fol. 44 b. 10. optet m. p., o superscr. corr. m. p.
- Fol. 45. 14. Ante Et ponitur † manu 2: initium ut udtur lectionis. accessit m. p., c superscr. corr. m. p. 16. ptuerunt m. p., o superscr. corr. m. p. 18. e in est ex t correxit m. p.
- Fol. 46. 24. didragmas m. p., s erasit corr. nn m. p., o superscr. corr. m. p. 25. simn m. p., o superscr. corr. m. p.
- Fol. 47 b. 18. 15. peccauerit m. p., e superscr. corr. m. p. 16. audirit m. p., e superscr. corr. m. p.
- Fol. 48. 23. Ante Ideo in margine adponitur † manu 2: initium lectionis (?).
- Fol. 48 b. 26. adorabt m. p., a superscr. corr. m. p. 31. contrista sunt m. p., ti superscr. corr. m. p.
- Fol. 49. 31. enrrouerunt m. p., a superscr. corr. m. p. 34. quoadusque ex -asque correxit m. p. 19. i. trns m. p., a superscr. corr. m. p.
- Fol. 49 b. 3. taemtantes m. p., temtantes corrector.
5. ppter m. p., o superscr. corr. m. p., et in v. 8.
9. quicumcumque m. p., perlineauit et expunxit cum corr. m. p.
- Fol. 50. 10. cum ore m. p., ux superscr. corr. m. p.
- Fol. 50 b. 16. Ante Et scriptum est † manu 2; initium, ut udtur, lectionis. ece m. p., c superscr. corr. m. p. unus acce unus m. p., incuria; expunxit et perlineauit acce unus corr. m. p.
- Fol. 51. 25. s finalis in discipulis erasa est.
- Fol. 51 b. 29. urem m. p., xo superscr. corr. m. p. 20. 2 diurnu m. p. incuria forsan; in diurno correxit eadem manus.
- Fol. 52. 10. singulo denarios m. p., s superscr. corr. m. p.
- Fol. 52 b. 12. pndus m. p., o superscr. corr. m. p. 14. Ante huic est rasura unius litterae. 17. seorsum ex suos, purpureo colore scripto, correxit m. p. atramento usa.
- Fol. 53. 20. Ante Tunc. addidit in marg. m. 2 Apostolorum †, quae etiam in ima pagina scripsit in passione sc̄m maccaeorum lectio euangelii secundum mattheum. accessit m. p., s superscr. corr. ut udtur m. p., minio usus. 21 usede. . . fili mei m. p., t . . . i superscr. corr. m. p. 22. qud m. p., o superscr. corr. m. p., et in v. 25.
- Fol. 53 b. 28. Hic in margine adponitur manu 2, domineca in oliuo ut mihi udtur, sed scriptura ambigua est.
- Fol. 54. 34. fine post eum manu 2 scriptum est, eademque manus ad cap. 21. 1, ante Et, posuit †. 2. qud m. p., o superscr. corr. m. p.
- Fol. 54 b. 3. uobi dixerit m. p., s superscr. corr. m. p. 4. qud m. p., o superscr. corr. m. p. 5. Hic in margine adponitur titulus alicuius lectionis, cuius maior pars abscissa est.
- Fol. 55. 11. dicebt m. p., a superscr. corr. m. p.

- Fol. 55 b. 16. numnumquam *m. p.*, incuria; secundum num erasit corr. Post qum ex ore scriptum est aliquid manu 2, lectionem forsan explicans; sed scriptura partim abscissa est partim evanuit.
- Fol. 56. 23. principes *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.* 25. iohannis *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 56 b. 25. Crediditis *m. p.*, s superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 57. 32. credidistis ex credis- correxit *m. p.*, delendo s.
- Fol. 58. 44. u in eum in ras. scripta est a *m. p.* 45. qud *m. p.*, o superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 58 b. 22. 7. cuitatem *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 59. 13. dntium *m. p.*, e superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 60. 28. ert *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.* 29. erras *m. p.*, erasit s corr. *m. p.* et tis in margine addidit. 31. qud *m. p.*, o superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 60 b. 39. est in ras. hu scriptum est; inceperat scriba simile huic scribere, sed in simile est huic correxit ipse. 45. dauid ex dauit correxit *m. p.* e in est ex t correxit *m. p.*
- Fol. 61. 46. ausus est : us est in ras. scriptum est a *m. p.* 23. 3. dierint *m. p.*, x superscr. corr. *m. p.* 6. conuiuis *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 61 b. 9. uocare ex uocari correxit *m. p.* vv. 13-28. omittit Codex: nec supplem correctores: eadem uerba uero et v. 13 et v. 29 in initio habent 'Uae autem uobis scribe et farisei hypocritae,' unde facile scriba per incuriam posterius Uae etc., pro priore legendo, sic in codice poneret.
- Fol. 62. 32. mnsura *m. p.*, e superscr. corr. *m. p.* 35. efunditur *m. p.*, f superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 62 b. 37. sub alas, *m. p.*, h superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 63. 24. 8. parturitionis ex -nes correxit *m. p.*
- Fol. 63 b. 10. tradnt *m. p.*, e superscr. *m. p.*
- Fol. 64. 22. omis *m. p.*, - addidit manus posterior.
- Fol. 64 b. 27. ert *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.* 29. stillae *m. p.*, e superscr. corr. *m. p.* 31. sumis *m. p.*, m superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 65. 34. † ante Amen manu 2, initium ut uidetur lectionis notat. donc *m. p.*, e superscr. corr. *m. p.*
- Fol. 66. 51. g in ignorat ex n correxit *m. p.* 25. 1. † ante Tunc manu 2; initium lectionis (?).
- Fol. 66 b. 7. composurunt *m. p.*, e superscr. corr. *m. p.* 3. 10. clusa *m. p.*, a superscr. corr. *m. p.* 12. Post uobis est ras. 8 aut 9 litterarum; nec, quid scriptum fuerit, liquet.
- Fol. 67. 17. ad fin.; addidit manus posterior.
18. dñiamdñi sui *m. p.* incaute; erasit am dñi sui et sui in loco am dñi posuit : v. 19. Post in rasura sui scriptum est.
- Fol. 67 b. 20. taleta *m. p.*, n superscr. corr. *m. p.* alia quinque su | perlucratum sum scripsit *m. p.*, talenta omisso : erasit su corr. *m. p.*, et talenta in rasura posuit : su in margine sequentis lineae ante perlucratum addidit.
21. fusti *m. p.*, i superscr. corr. *m. p.* 22. alia addidit in margine *m. p.* 25. talentum *m. p.*, quod in talentum tuum correxit eadem manus.

- Fol. 68. 27. oprtuit *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 31. † ante Cum manu 2, initium ut uditur lectionis.
- Fol. 68 b. 34. patrs *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 69. 41. m in sinistram expunxit et perlineauit *corr. m. p.*
42. dedisti *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 69 b. 46. aet in aeternas ex at correxit *m. p.* 26. 3. congat scripserat *m. p.*, quod in congregati correxit eadem manus.
- Fol. 70 b. 17. In margine scripsit cena dī *m. p.* 2. 19. uer in parauerunt in ras. scriptum est, sed a *m. p.*
- Fol. 71. 21. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 24. h hominis *m. p.*, sed prior h erasa est. 26. accipte *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 3.
- Fol. 71 b. 29. uobs *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 72. 34. note *m. p.*, c *superscr. corr. m. p.* 3. 37. cotristari *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.* 3. 40. entes in dormientes subter lineam scripsit *m. p.*; mi a *m. p.* scriptum, paene euauit, quod notans corrector posterior addidit mi subter lineam ante entes.
- Fol. 72 b. 41. nn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* similiter in v. 42.
47. loqunte *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 73 b. 54. quomdo *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 55. In illa: ni in ras. scr. est Forsan Illa scribere inceperat *m. p.*, quod in In illa mutauit ipse scriba. comprehendere . . . docen . . . nn *m. p.*, e . . . s . . . o *superscr. corr. m. p.* 58. Inter c et u- in cu- est spatium quasi unius litterae; membrana uero lacerata est, ita ut forsan ui diuulsa speciem dederit ut si littera olim in loco lacerationis exstiltisset.
- Fol. 74 b. 66. uobs *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 67. colapis *m. p.*, h *superscr. corr. m. p.* 70. dicis in ras. dicas scr. est a *m. p.* 71. r in nazoreno in ras. scripta est a *m. p.*
- Fol. 75. 73. illis es tu: scripserat *m. p.* ilest, quod correxit *corr. m. p.*, l superscribendo, i in ras. e scribendo, atque t in e mutando.
75. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 27. 2. etradiderunt *m. p.*, t *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 75 b. 8 inodiernu- *m. p.*, h *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 76. 12. respndebat *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 13. o in testimonia ex i correxit *m. p.* 16. Habant *m. p.*, eb *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 76 b. 19. nihl *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 77. 27. Tunc milites pre in ras. scriptum est. in *superscr. corr. m. p.* 29. uae in hauae in ras. scr. est.
- Fol. 77 b. 37. super ex supra correxit *m. p.*
- Fol. 78. 42. salum *m. p.*, u *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 78 b. 48. dabaei *m. p.*, t *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 79. 56. qus *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* mter *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 79 b. 62. princeps *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*

- Fol. 80. *In capite paginae scripsit manus 2 lectio in uegiliis pasce per altare.* 66. sepulcrum *m. p.*, h *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 80 b. 28. 8. *Ante et posuit + m. 2, lectionis finem ut udtur notans.*
11. nntiauerunt *m. p.*, u *superscr. corr. m. p.*, item nti in ras. tia *scr. est.*
- Fol. 81. *In capite paginae scripsit m. 2 lectio tertia ad Fontes.* 15. diuulgatum *m. p.*, primam u *perlineauit et expunxit corr. m. p.*, deinde erasit *corr. posterior.* 16. *Ante Undeci- posuit + m. 2, finem ut udtur lectionis notans.* 18. *Ante data posuit eadem manus + quae etiam in sinistra margine in uigi | liis | pasce scripsit.*
- Fol. 81 b. *In capite paginae scripsit m. 2 seconda firia in albas. initiū. euangelii secund. iohannē a m. p. scriptum est.*
- Fol. 203. 1. 7. utestimonium periberet *m. p.*, t et h *superscr. corr. ut credo, m. p.* 8. lumn *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
9. 10. hun . . . hc *m. p.*, c . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 203 b. 15. *Ante iohannes posuit + m. 2, finem ut udtur lectionis notans.*
- Fol. 204. 22. quies *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 204 b. *In calce paginae scripsit m. 2 lectiones que debeant legi per vii domenecas lectio prima domeneca.*
- Fol. 205. 42. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 205 b. 43. 44. iuenit . . . erattem *m. p.*, n . . . au *superscr. corr. m. p. ut credo*
45. que *m. p.*, - addidit manus posterior ut credo. 48. *Inter Respondit et ihs est rasura quasi trium litterarum.*
- Fol. 206. *In capite paginae scripsit m. 2 tertia lectio in die scō Epefania.*
- Fol. 206 b. 2. 9. 10. ignorabt . . . inbriati *m. p.*, a . . . e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 207. 15. 17. qusi . . . effudt . . . comdit *m. p.*, a . . . i . . . e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 207 b. 22. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 24. Ipse ex Ispe correxit *m. p.* 25. eset *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
in: n in ras. scripta est; scribe ut udtur ihomine scripserat, quod in in homine correxit ipse.
- Fol. 208. *In capite paginae scripsit m. 2 lectio prima ad Fontes.*
3. 4. homo (*secundo loco*) erasum *est.* 5. *Ante Respondit est rasura quasi m. 2 primo + scripserat, deinde eraserat: ante Amen in marg. est in uigiliis pasce manu 2. 6. qūm de carne natum est erasit corrector.*
8. enim *superscr. corr. m. p.* 10. *Post iſl posuit + m. 2 et subter lineam duas uel tres litteras, quas omnes erasit corrector.*
- Fol. 209. 18. atem *m. p.*, u *superscr. corr. m. p.* *In ima pagina scripsit m. 2 seconda domeneca lectionem que debeat legi.*
- Fol. 209 b. 29. habesponsam *m. p.*, t *superscr. corr. m. p.*, ut credo. spnsi *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 210. 34. dſ spm ex dſpm correxit *m. p.* 4. 1. *In margine scripsit m. 2 tertia dominica post pasca.*
- Fol. 210 b. 5. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 10. et. quis | est quis est *m. p.*, erasit et quis *corr. m. p.*, item sequenti linea est erasa, et in rasura posuit, ita ut et quis est legeretur. dicit ex dict correxit *m. p.*

- Fol. 211. *In capite paginae scripsit m. 2 lectio secunda ad fontes.*
 12. ex ex ix *correxit m. p.* 13. *In margine scripsit m. 2 in uigiliis pasce.* 14. *Post aeterna- posuit † finet eadem manus.*
- Fol. 212. 27. *muliere ex mulieribus correxit m. p.* *Ad finem uersus posuit † m. 2, finem lectionis, ut uidetur, notans.* 33. *Primam l in attullit perlineauit et expunxit corr. m. p.*
- Fol. 212 b. 35. *uestrs m. p., o superscr. corr. m. p.* 36. *et ante qui seminat a m. p. in margine additum est.* 41. 42. *prpter . . . quiaam m. p., o . . . i superscr. corr. m. p.*
- Fol. 213. 45. *feto m. p., s superscr. corr. m. p.*
- Fol. 213 b. *In capite paginae scripsit m. 2 lectio in albas die sabbatorum.*
 50. *eifhs m. p., i subscripsit corr. m. p. ut credo.* 51. *descendenteo m. p., e superscr. corr. m. p. qum erasum est.* 52. *hesterna die ex hestern die correxit m. p.*
- Fol. 214. 5. 2. *poticos m. p., r superscr. corr. m. p.* 3. *iacebat m. p., n superscr. manus paene contemporanea sed non prima, ut credo.* 9. *grabattum m. p., cra- corrector.* 11. *crabattum m. p.*
- Fol. 214 b. 12. *Interrogabant ex Interrogabant correxit m. p.* 14. *contigat m. p., n superscr. corr. m. p.* *Post contingat addidit finit m. 2.*
- Fol. 215. 19. *potesfilius m. p., t superscr. corr. m. p.* 23. *honorifica m. p., t superscr. corr. m. p.*
- Fol. 216. 37. *uo uocem m. p., uo expunxit corr. m. p.*
- Fol. 216 b. 46. *credidisseti moysi m. p., s superscr. corr. m. p.* 47. *creditis ex credstis correxit m. p. m in quomodo in ras. scripta est.*
- Fol. 218 6. 15. *ipe m. p., s superscr. corr. m. p.*
- Fol. 218 b. *In capite paginae scripsit m. 2 post ascensione dñi lectio euangelii iohanen die domenecorum.* 24. *erat ex eat correxit m. p., r scribendo in rasura a, et a superscribendo.*
- Fol. 219. 29. *ille scripserat m. p. in eadem linea ac in eum quem : deinde deleuit eadem manus, ac il in hac, le in illa linea posuit.*
- Fol. 219 b. 35. *esurit m. p., e superscr. corr. m. p.* 39. *qud m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 220. 44. *resuscitab m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 220 b. 57. *prpter m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 221. 57. *ipse ex ipsi correxit m. p.*
- Fol. 221. b. 66. *hc m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 222 b. 7. 11. *dicebnt m. p., a superscr. corr. m. p.* 14. *Ante Et posuit † m. 2, eademque manus in ima pagina scripsit mediantem penteconste lectio euangelii secundum iuhande.*
 17. *dctrina m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 223. 19. *uobs m. p., i superscr. corr. m. p.* 21. *omns m. p., e superscr. corr. m. p.*
- Fol. 223 b. 28. *undesundesu- scripserat incuria m. p., sed erasit secundum unde eadem manus, et in unde sum. et a correxit.*
 31. *cu- m. p., erasit- corrector.* 32. *Prima s in ministros in ras. scripta est.*

- Fol. 224. 38. scriptura *in ras. scriptum est, sed a m. p.* 39. Ho autem *m. p.*, c *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 224 b. 48. principibus *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 225. 8. 15. non erasum est.
- Fol. 225 b. 18. perhibeo de *in ras. scriptum est, sed a m. p.* 19. responpondit *m. p.*, secundum pon *perlineauit et expunxit corr. m. p.*
20. ueba *m. p.*, r *superscr. corr. m. p.* locutus est ex locutust *correxist m. p.*
- Fol. 226 b. 35. serus *m. p.*, addidit u *in margine ante us corr. m. p.*
- Fol. 227. 37. 38. serm . . . qud *m. p.*, o . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 227 b. 43. 47. uerbumeu- . . . prpterea *m. p.*, m . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 228. 52. prfetae . . . nn *m. p.* o . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 228 b. 59. pr *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* ibat sic ex ibsic *correxist m. p.*
9. 3. opera *in ras. in isl scriptum est, sed a m. p.* In ima pagina scripsit *m. 2* post mediantem pentecuste sequenti domeneca lectio euangelii secundum iuhanne de ceco.
- Fol. 229. 12. ille ex illi *correxist m. p.*
- Fol. 229 b. 16. r *in fariseis in ras. s scripta est, sed a m. p.*
- Fol. 230. 22. dixerunt . . . timebnt *m. p.*, i . . . a *superscr. corr. m. p.*
24. da *in rasura scriptum est, sed a m. p.*
- Fol. 230 b. 27. 29. audstis . . . noscimus *m. p.*, i . . . s *superscr. corr. m. p.*
30. nesnescitis *m. p. incuria: erasit primum nes corrector.*
34. eum *in ras. nos scriptum est, sed a m. p.*
- Fol. 231. 38. Ante adorauit scripsit *m. 2* procedent, et post eum eadem manus finet.
39. † ante Et manu 2, initium lectionis, ut uidetur, notat.
- Fol. 231 b. 5. nagnoscunt *m. p.*, on *superscr. corr. m. p.* Post hanc paginam amisit Codex ut uidetur nouem aut decem folia.
- Fol. 232. 12. 40. intellegnt *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 232. b. 49. 50. patr. . . . loquor *m. p.*, e . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 233. 13. 3. 5. pter . . . misaquam *m. p.*, a . . . it *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 233 b. 12. ergo uisset *m. p.*, la *superscr. corr. m. p.* uesuestimenta scripsit primo, incuria, *m. p.*, deinde primum ues *perlineauit et expunxit corr. m. p.*
13. et primo loco, ex er *correxist m. p.* 17. t *in feceritis in ras. d scripta est.*
18. qus *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 234. 20. accepert *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 234 b. 29. habebt *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 31. 32. honrificatus . . . hnorificabit *m. p.*, o . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 235. 34. us *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 14. 2. uobis : punctum super s e lapsu typogr.
- Fol. 235 b. 3. sits . . . qu *m. p.*, i . . . o *superscr. corr. m. p.*
10. patre ex patrem *correxist m. p.*
- Fol. 236. 12. prpter *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*

- Fol. 236 b. 21. quia bet *m. p.*, h *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 237. 27. pacemea- *m. p.*, m *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 238 b. 15. 23. † ante qui, manu 2, initium lectionis notat; et in ima pagina in penteconste eadem manu scriptum est.
- Fol. 239. 24. patremeū *m. p.*, m *superscr. corr. m. p.* 25. 26. scriptum . . . uenert *m. p.*, i . . . i *superscr. corr. m. p.* 26. ica in testificabitur in rasura scriptum est, sed a *m. p.*
- Fol. 239 b. 16. 5. qua *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 240 B. b. 21. memr *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 241 A. 26. potulabitis *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 241 A. b. 32. uenietora *m. p.*, h *superscr. corr. m. p.* 17. 1. ne post pater erasum est.
- Fol. 241 B. 6. nomn *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 241 B. b. 12. qus *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* o in nemo ex i correxit *m. p.* 14. tum *m. p.*, u *superscr. corr. m. p.* o in odit ex d correxit *m. p.* 15. magno *m. p.*, li *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 242. 24. quo *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.* 18. 1. cum dixisset purpureo colore depictum, deleuit ipse scriba, atque easdem litteras uiridi depinxit colore.
- Fol. 242 b. 1. 2. ert . . . iuds *m. p.*, a . . . a *superscr. corr. m. p.* 3. accepta *m. p.*, c *superscr. corr. m. p.* principibus *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*; cipibus in rasura scriptum est, sed a *m. p.* 4. entia in uenientia in rasura scriptum est, sed a *m. p.*
- Fol. 243. 10. 11. malcus . . . teca *m. p.*, h . . . h *superscr. corr. m. p.* 12. m in ihm in ras. s scripta est a *m. p.*
- Fol. 244. 22. prncipi *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 26. non ego *m. p.*, n *superscr. manus contemporanea, quae uoluit, ut uidetur, nonne ego; debuit autem et e addidisse.*
- Fol. 244 b. In capite paginae scripsit manus posterior esset, calami, ut uidetur, experimentum agens.
- Fol. 245. 38. in ante illum ex il correxit *m. p.*
- Fol. 245 b. 40. o in non in rasura scripta est, sed a *m. p.* 19. 2. milits *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 246. 8. uebum *m. p.*, r *superscr. corr. m. p.* 11. sum (in sursum) propter hoc in rasura scriptum est a *m. p.*
- Fol. 246 b. 15. u in uestrum, secundo loco, in rasura scripta est a *m. p.* 16. trdit *m. p.*, adi *superscr. corr. m. p.* ut mihi uidetur. 17. 19 potans . . . conscrpsit *m. p.*, r . . . i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 247. 20. 22. ert . . . qud *m. p.*, a . . . o *superscr. corr. m. p.* 23. crucifixerunt uiridi colore depictum est, sed priorem u in rasura scripsit *m. p.*, atramento usa. 24. e in dixerunt in rasura scripta est a *m. p.*
- Fol. 247 b. 28. pot *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.* 31. qūm semi-erasum est.
- Fol. 248. 34. percusit *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.* 35. s in scit in rasura scripta est a *m. p.*

- Fol. 248 b. *In capite paginae scripsit m. 2 lectio in domeneca in prima pasca. 39. auferens m. p., adferens m. 2. ponda m. p., pondo m. 2.*
- Fol. 249 b. 20. 8. monumentum m. p., o superscr. corr. m. p. 12. sedentes in rasura scriptum est a m. p.
- Fol. 250. 17. o in ascendo in rasura scripta est a m. p. *In capite paginae super dextram columnam scripsit m. 2 lectio in plena (?) pasca diae dominicarum ut mihi uidetur; sed scriptura difficilis lectu est: eadem manus ante Iam v. 19, posuit †, initium lectionis.* 18. dicipulis m. p., s superscr. corr. m. p.
- Fol. 250 b. *Sinistra huius paginae columna tota in rasura scripta est a m. p.; scriba enim quum per incuriam primam columnam Folii 249 b iterum perscripsisset, erasa sua ipsius manu scriptura, ea quae nunc leguntur uerba ibidem posuit.*
- Fol. 251. 27. afer m. p., f superscr. corr. m. p. 30. sc bta tantum ex scribta quod scripserat m. p., superfuit; nam inter c et b membrana periit.
21. i. tem s (in autem se) in rasura scriptum est a m. p. 2. simn m. p., o superscr. corr. m. p.
- Fol. 251 b. *discipulis scripserat m. p., ut credo: sed inter s et p membrana periit.* 3. ns. m. p., o superscr. corr. m. p. 8. *Membranae hic maior pars deperiit tineis conterebrata; haec enim pagina secundum codicis ligaturam nunc temporis finem tenet.*
- Fol. 82. 23. moritur m. p., e superscr. corr. m. p. 25. per singula nec uniuersum potuit scribere m. p., sed post u lacerata est membrana: similiter poss pro posset stat.
- Fol. 82 b. *In capite paginae scripsit m. p. initium euangelii sec'd Lucan.*
- Fol. 83 b. 1. 18. und hoc m. p., e superscr. corr. m. p.
- Fol. 84. 20. 21. hc . . . qud m. p., o . . . o superscr. corr. m. p. 23. in superscripts corr. m. p. 24. postos m. p., h superscr. corr. m. p.
- Fol. 84 b. *In capite paginae scripsit m. 2 † de aduento.* 27. 28. dispnsatam . . . ingrssus . . . eamgelus m. p., o . . . e . . . an superscr. corr. m. p. 29. eam ex aeam correxit m. p.
- Fol. 85. 35. respndens . . . suprueniet m. p., o . . . e superscr. corr. m. p. 38. autemaria . . . scundu- m. p., m . . . e superscr. corr. m. p., m in uerbum ex t correxit m. p. discesit m. p., s superscr. corr. m. p. *Ad finem uersus scripsit m. 2 in marg. fine; eademque manus et in margine et ante Exurgens, posuit ††.*
- Fol. 85 b. 49. quia potens scripserat m. p., incuria; sed a finalem erasit eadem manus.
- Fol. 86. 54. 55. Sucepit . . . nostrs m. p., s . . . o superscr. corr. m. p.
- Fol. 86 b. 62. au in autem scriptum est in rasura a m. p. 63. t in scripsit superscr. corr. m. p. 65. mntana m. p., o superscr. corr. m. p. 66. Post illo scripsit m. 2 † fine- lectio sci iohanni.
- Fol. 87. 75. iustiam m. p., ti superscr. corr. m. p.
- Fol. 87 b. 80. *In margine scripsit m. 2 † in natale dñi.* 2. i. dibus m. p., e superscr. corr. m. p.; a ante cesare superscr. eadem manus. 4. betlehem m. p., e superscr. corr. m. p. 5. uxore su a m. p. scriptum, perlineauit m. 3, eademque manus expuncto ei, addidit sibi. o in utero euauit.

- Fol. 88. 7. inuluit *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 10. euangelizauit *m. p.*, addidit o *corr. m. p.*
- Fol. 88 b. 17. *Post de uer addidit incuria, unt m. p. (lapsu calami ex cognouerunt), quod erasi eadem manus.* 21. *In margine scripsit m. p.* † in octaba dñi †.
- Fol. 89. 22. illum *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 89 b. 29. *Ex ante nunc erasum est.* dimitis *m. p.*, t *superscr. corr. m. p.* 34. tre in matrem in rasura scriptum est.
- Fol. 90. 37. octuinta ex noctu ut udtur, correxit *m. p.* 41. solemnus *m. p.*, l *superscr. corr. m. p.* 42. i fin. in diei erasa est. 43. diebus *m. p.*, ebus erasi corrector.
- Fol. 90 b. 44. i fin. in diei erasa est. 48. uisio *m. p.*, quod in uiso mutauit corrector, eradendo i. ue in expauerunt in rasura scriptum est a *m. p.* e in pater ex u correxit *m. p.* 49. optet *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 91. 3. i. ituraeae *m. p.*, prior a erasa est. 3. iordanis *m. p.*, r *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 91 b. 6. caro *m. p.*, uoluit cara corrector posterior. *Post dñi posuit m. p. 2 †; eademque manus in margine † de aduento scripsit.* 7. corā *m. p.*, erasi corrector. 9. nn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 92. 12. ilum *m. p.*, l *superscr. corr. m. p.* 16. inqua *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 92 b. 19. tetrarcha *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* suae *m. p.*, sui *corr. m. p.*
- Fol. 94. 4. 14. Prior u in reuersus in rasura scripta est, sed a *m. p.* 15. nificabatur ab omnibus in rasura scriptum est, sed a *m. p.* 16. Ante nutritus est rasura unius litterae quam e fuisse credo.
- Fol. 94 b. 18. prpterea . . . pauribus *m. p.*, o . . . pe *superscr. corr. m. p.* 19. re in redditionis *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 95. 25. annis tribus et : scripserat primo, incuria, scriba annibus et mens, quod deleuit ipse et annis tribus et posuit. magna *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 29. supercilium *m. p.*, sed ci secundo loco erasum est.
- Fol. 95 b. 34. prdere *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 96. 39. ministrabat *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 41. et daem- in rasura scriptum est a *m. p.* 5. i. au in audirent *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 96 b. 5. simn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 97. 13. dicessit *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 97 b. 17. 22. ert . . . cognuit *m. p.*, a . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 98 b. 30. 33. bibt . . . frequenter *m. p.*, e . . . e *superscr. corr. m. p.* 35. re in auferetur *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 99. 6. 3. erant ex irant correxit *m. p.*
- Fol. 99 b. 9. interrogabo ex interrogabo correxit *m. p.*
- Fol. 100. 13. 14. elegt . . . cgnominauit *m. p.*, i . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 100 b. 20. a in Beati in rasura scripta est a *m. p.*
- Fol. 101. 28. pr *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 29. tibi tu in rasura qui au scriptum a *m. p.*, quae lapsu qui aufert duplicare inceperat.

- Fol. 101 b. 34. nn . . . peccators *m. p.*, o . . . e *superscr. corr. m. p.* 35. *In margine ad altissimi scriptum est manu ut uidetur prima sci uigiliis ut credo; atramentum autem adeo euanuit ut difficile legatur quid scriptum fuerat.*
- Fol. 102. 41. n in in *primo loco*, in *ras.* o *scripta est a m. p.*
- Fol. 102 b. 45. Et *addidit in margine corr. m. p.*
- Fol. 103 b. 7. io. *secunda e in inuenerunt ex t correxit m. p.*
- Fol. 104. 19. msit *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 22. auditistis *m. p.*, erasit *tis finale corrector.*
- Fol. 104 b. 28. o *in maior, secundo loco, ex r correxit m. p.*
- Fol. 105. 30. bptizati *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 32. fo *m. p.*, ro *addidit corr. m. p.*
- Fol. 105 b. 40. 43. qud . . . iudicati *m. p.*, o . . . s *superscr. corr. m. p.* 44.: *inter mulierem et dixit addidit corr. m. p.*
- Fol. 106 b. 8. 6. e *in petram ex i correxit m. p.* 8. ci *in cecidit superscr. corr. m. p. ut credo.* 9. dicipuli *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 107. 10. Ceters *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 13. qui *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 107 b. 19. tuba *m. p.*, r *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 108. 24. cssauerunt *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 27. neneque *m. p.*; *sed primum ne erasit corrector.* o *in monumentis ex u correxit m. p.*
- Fol. 108 b. 32. n *in pascentium euanuit.*
- Fol. 109. 36. illi | lis *m. p.*, erasit *primum li corrector.*
- Fol. 109 b. 43. ert *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 47. tremns *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* quemadmodum *m. p.* *incuria, sed primum mod erasit corrector.* 48. de *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 110. 50. audto *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 55. dari *ex dare correxit m. p.*
- Fol. 110 b. 9. i. current *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 3. ue *in neque superscr. corr. m. p.*
- Fol. 111. 11. ex *in excepit superscr. corr. m. p.* 13. c *in escas in ras. a scriptum est.*
- Fol. 111 b. 17. cofino *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.* 18. es esset *ita Codex.* 22. pst *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 112. 29. spectus aspectus *m. p.*, *incuria; erasit spectus corrector.*
- Fol. 112 b. 32. somn . . . uigilantes *m. p.*, o . . . i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 113. 40. nn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 113 b. 45. e *in et, primo loco, in rasura scripta est a m. p.*
48. receperit *ex recepirit correxit m. p.* 50. nn *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 114. 52. ra *in paraturi superscr. corr. m. p.*, et *similiter ni in uenit v.* 56. 57. hieri *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 114 b. 59. pe *in sepelire superscr. corr. m. p.* 60. ei *ex ii correxit m. p.* autem *ex autem correxit m. p.* 61. altr *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 10. i. bins *m. p.* o *superscr. corr. m. p.*

- Fol. 115 b. 13. egissnt *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 17. snt . . . tu *m. p.*, u . . . o *superscr. corr. m. p.* 19. uitutem *m. p.*, r *superscr. corr. m. p.*, ut credo. 20. subicti *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 116. 21. ab in abscondisti ex aeb correxit *m. p.* 24. Post uiderunt addidit † *m. 2.*
- Fol. 116 b. 27. tu *m. p.*, a subscripsit *corr. m. p.* o in tota (ante mente) in rasura n scripta est a *m. p.*, quae cum primo ut udtur in scripserat, postea i in t mutauit, atque n deleta, o in loco eius posuit. 29. se *superscr. corr. m. p.* 30. hierco *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 117. In ima pagina scriptum est manu 2, in uiliis (pro in uigiliis); et manu ut uidetur eadem, sed atramento minus nigro in nate (pro natiuitate) scē Marie. 40. stetiet *m. p.*, t *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 117 b. 11. 3. d in cotidianum in rasura scripta est. 5. comoda *m. p.*, m *superscr. corr. m. p.* ut credo.
- Fol. 118. 12. pe in petierit *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 118 b. 15. autem dixerunt scripserat *m. p.*, quod postea, dixerunt eraso, correxit in autem ex illis dixerunt eadem manus.
- Fol. 119. 27. m in mulier ex u correxit *m. p.* (quippe quedamulier scribere inceperat *m. p.*, quod in quedam mulier correxit ipse scriba).
- Fol. 119 b. 29. Punctum inter generatio et nequa addidit manus posterior. 33. o in ponit in rasura it scripta est a *m. p.* 34. corporis est ex corporis tui correxit *m. p.*, eraso tui.
- Fol. 120. 34. aut in autem scriptum est in rasura a *m. p.*
- Fol. 120 b. 43. conuiuis *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 46. o in portare *superscr. corr. m. p.*; item por in rasura scriptum est.
- Fol. 121. 51. uque *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.* 52. a in absconditis in rasura b scripta est a *m. p.* (quae ut udtur quiabsconditis inceperat scribere, sed postea correxit.) 53. legispriti *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 121 b. 12. 4. Ante dico scripsit *m. p.*, incuria, enim uobis, quod erasit corrector.
- Fol. 122 b. 17. cogitaut *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 21. n in tansaurizat erasa est. 22. prpterea *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 123. 25. Priorem e in adicere ex r correxit *m. p.* ta in statum *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 123 b. 32. Ante Nolite posuit † *m. 2.* 35. lucerne *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 36. m in cum ex t correxit *m. p.* 37. bit illos in iubebit illos, in rasura scriptum est; nam scriba cum primo iubebebit ut uidetur, scripserat, erasit bebit ipse, et in iubebit illos correxit.
- Fol. 124. 38. trnsiet *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 124 b. 48. e in cognouerit in ras. r scripta est a *m. p.*
- Fol. 125. 50. 52. quomodo . . . trs *m. p.*, o . . . e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 125 b. 57. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 126. 13. 4. 5. omns *m. p.*, e *superscr. corr. m. p. bis.* 6. plantatam ex plantatum correxit *m. p.*

- Fol. 126 b. 11. infirmitatis *ex* infirmitis *correx*it *m. p.* 14. indignans *ex* indignis *correx*it *m. p.*
- Fol. 127 b. 23. *et erasum est.*
- Fol. 128. 30. nouissimi *secundo loco, in rasura* qui erun *quod incuria duplicauerat m. p., ab eadem manu scriptum est.* 34. Hirusalem *m. p., e superscr. corr. m. p.* congregare *ex* conragare *correx*it *m. p.*
- Fol. 128 b. 14. 3. sabato *m. p., b superscr. corr. m. p.* 7. elegerunt *ex* eligerunt *correx*it *m. p.*
- Fol. 129. 12. fcis *m. p., a superscr. corr. m. p.*
- Fol. 130. 22. s *est in locus est, in rasura scriptum est a m. p.*
25. Ibant bant *m. p., secundum bant perlineauit et expunxit corr. m. p.*
- Fol. 130 b. 27. nn *m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 131. 15. i. Erat *m. p., n superscr. corr. m. p.* minio usus.
- Fol. 131 b. 6. e *in* mecum *ex* i *correx*it *m. p.* 9. couocat *m. p., n superscr. corr. m. p.*
- Fol. 132. *In capite paginae scripsit m. 2. seconda domeneca post XL ut credo.* 12. contigit *m. p., n super g scripsit corr. m. p.* 13. 14. -oriosae | Et postquam om-
in rasura scriptum est a m. p.
- Fol. 132 b. 19. tuorum *duplicauit incuria m. p.; secundum tuorum perlineauit et expunxit corr. m. p.* 20. eset *m. p., s superscr. corr. m. p.* Et ante Accurrens *in margine additum est a m. p.* cicitid *scripsit primo m. p.; deinde, erasa i, superscr. e corr. m. p.*
- Fol. 133. 24. coperunt *m. p., e superscr. corr. m. p.*
- Fol. 133 b. 29. c *in* amicis *in ras. s scripta est a m. p.* 30. illum *duplicauit m. p.; priorem illum perlineauit et expunxit corr. m. p.* 16. i. et *primo loco, in ras. ihs scriptum est a m. p.*
- Fol. 134. 4. ca *in* uilicatione *in rasura scriptum est a m. p.* domosuas *m. p., s superscr. corr. m. p.* 6. cinquaginta *m. p., ut credo; cinquaginta corr. m. p.* 3. 7. uctuinta *m. p., quod corr. m. p.* 3 *in* octuaginta *mutauit mutando u in o atque a et g superscribendo.*
- Fol. 134 b. 9. cula *in* tabernacula *duplicauit m. p., incuria; erasit secundum cula corr. m. p., atque in rasura punctum primamque sequentis uerbi litteram posuit.* 10. inicus *m. p., u superscr. corr. m. p.* 13. aterum *m. p., l superscr. corr. m. p.* 14. Prior d *in* deridebant *in rasura scripta est.*
- Fol. 135. 21. diutis *m. p., i superscr. corr. m. p.*
- Fol. 135 b. 24. ips *m. p., e superscr. corr. m. p.* 25. u *in* uero *in rasura scripta est.*
26. stablitus *m. p., i superscr. corr. m. p.*
- Fol. 136. 30. qui *ex m. p., s superscr. corr. m. p.*
- Fol. 136 b. 17. 8. minista *m. p., r superscr. corr. m. p., ut credo.*
- Fol. 137 b. 19. Post saluum addidit † *m. 2.* 25. reprbari *m. p., o superscr. corr. m. p.*
- Fol. 138. 26. 28. li *in* fili *atque in similiter superscr. corr. m. p.*

- Fol. 139 b. 18. 11. orabt . . . gratia *m. p.*, a . . . s *superscr. corr. m. p.* 15. um *in cum superscr. corr. m. p.*
- Fol. 140. 18. Ante Et posuit † *m. 2*: et in calce paginae scripsit calami experimentum agens a b c d e manus posterior.
- Fol. 141. 35. Ante Et posuit † *m. 2.*
- Fol. 141 b. 42. dixilli . . . saluu *m. p.*, it . . . m *superscr. corr. m. p.* 19. 1. In margine scripsit *m. 2.* [lec]tio zacch., eademque manus ante Et ingres posuit †. perambulabt *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 2. prnceps . . . ipe *m. p.*, i . . . s *superscr. corr. m. p.* 4. Prior o in sycomorum in rasura scripta est a *m. p.*
- Fol. 142. 11. d in audientibus in rasura scripta est. similitudnē *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 142 b. 15. t in ut *superscr. corr. m. p.* 21. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 143. 24. habt *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 143 b. 35. ux in duxerunt in rasura scriptum est. 38. finem addidit *m. 2.*
- Fol. 144. 39. tus *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 144 b. 48. inueniebnt *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 20. 1. principes *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 145 b. 14. 16. uidernt . . . dabiuiueam *m. p.*, u . . . t *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 147. 37. ure *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
39. Respondens *m. p.*, te super ns scripsit *corr. m. 3.*
- Fol. 148. 21. 7. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 148 b. 17. prpter. *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 149. b. 32. 33. donc . . . eterra *m. p.*, e . . . t *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 150. 37. iterdio *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 150 b. 22. 8. mnducemus *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 151. 16. 19. mnducabo . . . acepto *m. p.*, a . . . c *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 151 b. 30. mea mea *m. p.*, primum mea perlineauit et expunxit *corr. m. p.*
- Fol. 152. 31. 32. 35. uetilet . . . fids . . . calciametis *m. p.*, n . . . e . . . n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 152 b. 47. ucabatur *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 153 b. 55. bat et in sedebat et, in rasura scriptum est a *m. p.*
56. sempr *m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 154. 66. ut *superscr. corr. m. p.* 71. dierunt *m. p.*, x *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 154 b. 23. 4. principes *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.* 7. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 155. 8. gausis *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 155 b. 15. namisi *m. p.*, m. *superscr. corr. m. p.* Post v. 23 folium unum ex Codice periit.
- Fol. 9. 38. superscriptio *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 9 b. 46. mgna *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 10 b. Post 24. 11. deest folium unum.

- Fol. 11. 44. *Ante hec posuit* † m. 2, *eademque manus in calce paginae scripsit* in die ascensiones dñi nostri ihu xpi second carnem lectio euangelii secundum luca. 45. *Secundum aperuit perlineauit et expunxit corr. m. p.*
- Fol. 11 b. 49. *patrs m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 12 b. *In capite paginae scriptum est m. p.* initium sci euangelii. 1. 7. *ueniet ex uenit correxit m. p.* *Post hunc uersum deest folium unum.*
- Fol. 156 b. 34. *demnia m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 35. *exurgens m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 157 b. 2. 2. b *in uerbum ex u correxit corr. m. p.* 3. *ne in uenerunt a m. p. omisum, addidit in margine corr. m. p.*
- Fol. 158. 13. *pocessit m. p.*, r *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 158 b. 14. 15. *te in praeteriret atque cu in secuti a corr. m. p. addita sunt.*
- Fol. 159. 22. *disrumpit ex disrumpet correxit m. p. corr.*
- Fol. 159 b. 27. b *in sabbatum superscr. corr. m. p. bis.* *Post propter secundo loco, posuit s scriba quasi sabbatum eadem linea scripturus: erasit corr. m. p.* 3. 2. *curaret ex curarent correxit m. p. corr.* 3. *ti in habenti ex tem correxit corr. m. p.*
- Fol. 160. 4. *ta in tacuerunt superscr. corr. m. p.*
- Fol. 160 b. 12. *sciebt m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 13. *ne in uenerunt superscr. corr. m. p.* 17. o *in tonitruu ex n correxit m. p.*
- Fol. 161. 18. *brtholomeum m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 161 b. 27. u *in uasa in rasura t scripta est a m. p.* 28. *Ante Amen posuit* † m. 2. 29. *aeternae ex aeterni correxit m. p. corr.* 30. b *in habere ex r correxit m. p.*
- Fol. 162. 4. i. *congrega est purpureo colore a m. p. scriptum est; ta superscr. corr. m. p.*, *atramento usus.* 3. *Pro seminans scripserat seminandum m. p.*, *quod in seminans correxit ipse scriba.* 5. *Pro super loca scripserat circa uiam m. p.*, *quod erasit corr. m. p.*, *atque super loca in rasura scripsit.*
- Fol. 162 b. 7. *spinas ex spinis correxit m. p.* 8. *crscentem m. p.*, e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 163 b. 19. *sie m. p.*, n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 165. 5. 5. *imonumentis m. p.*, n *superscr. corr. m. p.* 9. *ga in interrogauit superscr. corr. m. p.*
- Fol. 165 b. 11. *mntem m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 14. *pascebnt m. p.*, a *superscr. corr. m. p.* 15. *Puncta inter ihm et et a manu prima addita sunt.*
- Fol. 166. 18. a *inter qui et demonio superscr. corr. m. p.* 19. d *in sed in ras. scripta est, sed a m. p.* *misertusertus m. p.*, *secundum ertus perlineauit et expunxit corr. m. p.* 20. *copit m. p.*, e *superscr. corr. m. p.* 24. *con in conprimebant superscr. corr. m. p.*
- Fol. 166 b. 25. t *in erat in ras. scripta est a m. p.* 31. t *in dicunt ex e correxit m. p.* 32. *circumspiciebat m. p.*, *primum cir perlineauit et expunxit corr. m. p.*
- Fol. 167 b. 41. d *in dico ex t correxit m. p.* 6. i. *sequebatur m. p.*, n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 168. 5. *infirmis m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*

- Fol. 168 b. 11. us . . . gomrris *m. p.*, o . . . o *superscr. corr. m. p.* 12. et a *m. p.* omissum, addidit *corr. m. p.* inter ciuitati et Exeuntes.
 13. 15. demnia . . . qud *m. p.*, o . . . o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 169. 21. oportunus *m. p.*, oportunus *corr. m. p.* ut mihi uidetur. pricipibus *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.* 22. dia in herodiadis in ras. scriptum est a *m. p.*
- Fol. 169 b. 22. ad. *m. p.*, d *perlineauit et expunxit corr. m. p.* 28. dico *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 170 b. 36. 38. 39. 41. proxims . . . qud . . . precipit . . . benedixit *m. p.*, o . . . o . . . e . . . e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 171 b. 51. in auē *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 172. 56. qud *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 173. 7. 17. cum *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 173 b. 22. stultia *m. p.*, ti *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 174. 29. prpter *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 30. 31. iatatam . . . fins *m. p.*, c . . . e *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 174 b. 8. 4. undeosporit *m. p.*, e . . . te *superscr. corr. m. p.* 5. dixerunt *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 175. 6. 7. turbs . . . piciculos . . . gratas *m. p.*, a . . . s . . . i *superscr. corr. m. p.*
 8. supe rauerauerat *m. p.*, inter pe et ra est rasura unius litterae; necnon primum uera *perlineauit et expunxit corr. m. p.*
- Fol. 175 b. 16. quo *m. p.*, d *superscr. corr. m. p.* 20. septem *perlineauit et expunxit corr. m. p.*
- Fol. 176. 26. e in nemini ex i correxit *m. p.* dixeris *m. p.*, i *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 176 b. 34. post duplicauit *m. p.*, secundum post *perlineauit corr. m. p.*
- Fol. 177. 35. t in propter, primo loco, in ras. p scripta est a *m. p.*
 9. 1. on in non *superscr. corr. m. p.* 2. Hic in margine scriptum est manu 2, in sc̄rum in dedecation.
- Fol. 178. 12. respondes . . . quomo *m. p.*, n . . . do *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 178 b. 15. adcurrentes *m. p.*, r *superscr. corr. m. p.* 20. spumns *m. p.*, a *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 179. 22. misere *m. p.*, re *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 179 b. 32. iinterrogare *m. p.*, i ad initium erasit *corr.* 34. tacuruerunt scripserat *m. p.*, incuria, quod in tacuerunt Inter correxit *corr. m. p.*
- Fol. 180. 38. it a in Respondit autem in rasura scriptum est a *m. p.*
 39. respndens *m. p.*, o *superscr. corr. m. p.* 42. irc in circū daretur in rasura scriptum est a *m. p.*
- Fol. 180 b. 45. inextinguibilem *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 181. 49. ignis allietur . . . salis allietur ita Codex. 10. 2. temptante *m. p.*, s *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 181 b. 9. coniuxit *m. p.*, n *superscr. corr. m. p.* 13. cominabantur *m. p.*, m *superscr. corr. m. p.*
- Fol. 182. 17. o in uoluens ex u correxit *corr. m. p.*

- Fol. 182 b. 22. uebo *m.p.*, r *superscr. corr. m.p.* 23. circumspectus *m.p.*, secundum
cir perlineauit et expunxit *corr. m.p.*
- Fol. 183. *Spatiolae quae inter litteras cernuntur, e uitiis in membrana fiunt.* 30. uen
in uenturo *superscr. corr. m.p.*
- Fol. 183 b. 32. Erat *m.p.*, n *superscr. corr. m.p.* 34. *Spatiolae inter litteras e uitiis
in membrana fiunt.*
- Fol. 184. 35. ter in magister in rasura scriptum est a *m.p.* 37. 39. sinitram . . .
dierunt *m.p.*, s . . . x *superscr. corr. m.p.*
- Fol. 184 b. 45. In margine scriptum est manu 2 de ceco. 47. nazoreus *m.p.*, n.
superscr. corr. m.p.
- Fol. 185. 11. 1. Ante Et cum scripsit m. 2 + in c; eademque manus in margine ad-
posuit dominec in oliuo.
- Fol. 186. 10. e in nomine (secundo loco) ex i correxit *m.p.* Ad finem uersus
scripsit m. 2 finem. 11. uespaera *m.p.*, priorem a perlineauit et expunxit *corr.
m.p.* 12. exisset *m.p.*, s *superscr. corr. m.p.*
- Fol. 187. 21. arbr *m.p.*, o *superscr. corr. m.p.* 23. tollere e tollire correxit *m.p.*
- Fol. 187 b. 27. sacerdotum *m.p.*, e *superscr. corr. m.p.* 33. respondens *m.p.*, o *superscr.
corr. m.p.*
- Fol. 189. 12. 14. prsonas *m.p.*, e *superscr. corr. m.p.*
- Fol. 189 b. 19. semn *m.p.*, e *superscr. corr. m.p.* 24. respondens e repondens correxit
m.p., s in margine addens.
- Fol. 190. 27. sed s . . . eratis *m.p.*, d . . . r *superscr. corr. m.p.* 30. et in margine
addidit *corr. m.p.* 31. c in huic in ras. scripta est a *m.p.*
- Fol. 190 b. 32. illi scriba, sic *m.p.* ut credo: illi autem in ille correxit *m.p. corr.*, atque
erasit s eadem forsitan manus.
- Fol. 191. 38. uidete ex uidite correxit *m.p. corr.* 39. conuiuiis ex conuii- correxit
m.p.
- Fol. 191 b. 13. 2. ru in destruatur in ras. scriptum est a *m.p.* 3. mntem *m.p.*, o
superscr. corr. m.p.
- Fol. 191, 192. *Spatiolae longiores quae inter uerba et litteras in his foliis hic illic cer-
nuntur, e uitiis in membrana sunt.*
- Fol. 192 b. 13. etritis *m.p.*, e *superscr. corr. m.p.* 14. qud *m.p.*, o *superscr. corr.
m.p.*
- Fol. 193. 20. tos in electos (primo loco) a *m.p.* omissum, addidit in margine *corr.
m.p.* 22. pseudoxpi e pseudoxpi correxit *corr. m.p.*
- Fol. 193 b. 28. in (secundo loco) a *m.p.* omissum, addidit in margine *corr. m.p.*
- Fol. 194. 14. 2. o in festo ex um correxit *m.p.*, eradendo m et u in o mutando; quippe
festumultus incepit scribere *m.p.*
- Fol. 194 b. 5. 9. dri . . . qud *m.p.*, a . . . o *superscr. corr. m.p.*
- Fol. 195. 11. eum tune incuria a *m.p.* scriptum perlineauit et expunxit *corr. m.p.* 12.
pacha *m.p.*, s *superscr. corr. m.p.*
- Fol. 195 b. 19. coperunt *m.p.*, e *superscr. corr. m.p.*

- Fol. 196. 25. *rgno m.p., e superscr. corr. m.p.*
- Fol. 196 b. 32. *in predium : in pre purpureo colore in rasura unt scripsit m.p., quae primo unt ut uidetur per incuriam duplicauerat.* 34. *t in est in rasura scripta est a m.p.* 37. *in in inuenit in rasura scripta est a m.p.* 38. *g in uigilate ex l correxit m.p.*
- Fol. 197 b. 44. *e in eum in rasura u scripta est a m.p., quae ut uidetur teneteum scribere inceperat.* 49. *impleatur m.p., n superscr. corr. m.p.; im in rasura em ut uidetur scriptum est a m.p.*
- Fol. 198 b. 59. *si ert m.p., c . . . a superscr. corr. m.p.*
Post fol. 199. folia ex Codice perierunt duo.
- Fol. 200 b. 15. 44. 45. 46. *em . . . iosph . . . qud m.p., u . . . e . . . o superscr. corr. m.p.*
- Fol. 201. 16. 9. *Ante Surgens posuit † m. 2, eademque manus in margine scripsit aliquid difficillimum lectu, quod forsā V fīrias sit.*
- Fol. 201 b. 10. *nun in nuntiauit superscr. corr. m.p., nn m.p., o superscr. corr. m.p.*
 14. 15. *nniantibus . . . uniursum m.p., u . . . e superscr. corr. m.p.*
- Fol. 202 b. *tia in gratia in rasura scriptum est a m.p.*
utentibus: sic Codex ut mihi uidetur; huic consentit Tischendorfius; contra, Meyer uientibus pro uiuentibus.

INDEX LOCORUM UEL A PRIMA UEL A POSTERIORIBUS MANIBUS
CORRECTORUM QUARUM EMENDATIONES IN TEXTUM NON
RECEPIMUS AD COMMODUM LECTORIS E NOTULIS DECERPTUS.

- Mt. 9. 27. nostri *m. p.* nos *corr.*
 „ 11. 21. istae *erasum est.*
 „ 12. 1. segetes : s *fin. erasa est.*
 „ 13. 37. At *erasum est.* 55. ioseph *m. p.*, ioses *corr. m. p.*
 „ 14. 9. autem *erasum est.*
 „ 15. 11. intrat *sec. erasum est.*
 „ 16. 19. terram *pr. loco* ; m *semi-erasa est.*
 „ 17. 24. didragmas *m. p.*, s *erasit corr.*
 „ 19. 3. temptantes *corr.* 25. discipuli *corr.*
 „ 20. 2. diurno *corr. m. p.*
 „ 21. 16. numquam *corr.* (num *duplicatum, sed scda uice erasum*).
 „ 24. 22. om̃is *corr. post.*
 „ 25. 7. composuerunt *m. 3.* 10. clausa *m. 3.*
 „ 26. 26. accipite *m. 3.* 34. nocte *m. 3.*
 Jn. 1. 45. quē *corr. post.*
 „ 3. 6. qūm de carne natum est *erasit corr.*
 „ 4. 10. dī et quis est qui *corr. m. p.* 51. qūm *erasum est.*
 „ 5. 9. grabattum *m. p.*, crabattum *corr.*
 „ 19. 31. qūm *semi-erasum est.*
 „ „ 39. auferens *m. p.*, adferens *m. 2.* ponda *m. p.*, pondo *m. 2.*
 Lc. 2. 5. uxore su *m. p.* ; *perlineauit m. 3.* ei *m. p.*, sibi *m. 3.*
 „ „ 10. euangelizaui *m. p.*, addidit o *m. 3.* 29. ex *erasum est.*
 „ „ 42. 44. diei *m. p.*, i *fin. erasa est.* 43. diebus *m. p.*, ebus *erasum est.*
 „ „ 48. uisio : i *sec. erasa est.*
 „ 3. 1. ituraeae *m. p.*, a *pr. erasa est.* 6. caro *m. p.*, cara *m. rec.*
 „ „ 7. corā *m. p.*, *erasit - corrector.* 19. suae *m. p.*, sui *corr. m. p.*
 „ 4. 29. supercilicium *m. p.*, ci *sec. erasum est.*
 „ 7. 22. auditistis *m. p.*, tis *fin. erasum est.* 32. fo *m. p.*, ro *addidit m. 3.*
 „ 8. 27. neneque *m. p.*, ne *pr. erasum est.* 36. illilis *m. p.*, li *pr. erasum est.*
 „ „ 43. quemadmodum *m. p.*, mod *pr. erasum est.*
 „ 9. 29. spectus *erasum est.*
 „ 12. 21. tēnsaurizat *m. p.*, n *erasa est.*
 „ 13. 23. et *erasum est.*
 „ 15. 12. contigit *m. p.*, contingit *m. 3.*
 „ 16. 6. cinquaginta *m. p.*, quinquaginta *m. 3.*
 „ „ 7. uctuinta *m. p.*, octuaginta *m. 3.*
 „ 21. 39. respondens *m. p.*, respondentes *m. 3.*
 Mc. 6. 21. opurtunus *m. p.*, oportunus *corr. m. p.*
 „ 12. 32. illi scriba *m. p.*, ille criba *corr. m. p.?*

FRAGMENTUM UINDOBONENSE (v) EUANGELII SECUNDUM JOHANNEM

CAP. XIX. 27 — XX. 11.

IN Bibliotheca publica Uindobonensi (*Hof- und Stadt-Bibliothek*) ad initium codicis Latini 502, saec. IX, cui titulus 'Pactus legis Ripuariae,' folium hoc uersionis ante-Hieronymianae repositum est. Litterae fragmenti saeculi VII ineuntis uidentur, quamuis in catalogo saeculo nono tribuatur.

Folium ex membrana binis columnis, lineis in unaquaque triginta, ad normam ordinatis, scriptum est. Litterae breuiores sunt et crassiores, non tamen crassae nec turpes, quarum in prima pagina umbrae tantum restant, adeo atramentum fere totum interiit. In altera non sine magna cura legi possunt. Dexterâ parte folium truncatum est; quod superest hic illic mutilum est, altum centimetros 23.5, latum maxima amplitudine 16.5 et minima 15.4. Exscripsimus summa cum diligentia diebus Octobris XXIV, XXV, A.D. 1887.

Lectiones non semper concordant cum codicibus notis uett. latt. ubi a uulgata Hieronymiana discrepant. Exempli gratia legimus xix. 27 *in sua potestatem* (εἰς τὰ ἴδια, *secum* e; *in sua* a, b, f, ff, q, vg; *om.* c). Ib. 29 *pertice* (-ae) *circumponentes*, cum ff solo; ib. 34 *latus eius pepugit* (*pupugit*, b) ex graeco ἐννῆξε (cf. *percussit* a, ff, *percussit et perfodit* q, *perfodit* c, *inseruit* e; contra *aperuit*, ex itacismo ἡνοιξε, f, vg). Ib. 37 et iterum *om. alia scriptura dicit* vel simile, quod in ceteris habetur. Ceterum negligentius scriptus est codex, litteris et uerbis hic illic per incuriam perditis (e.g. *inclito* pro *inclinato*), et grammaticae regulis non seruatis.

J. S.

H. J. W.

XIX, 27-40.

discipulo ecce mater
tua ex illa hora acce-
pit illam discipulus in
sua potestatem

²⁸ Postea ihs sciens quia ia-
omnia consummata
sunt ²⁹ et consummen-
tur scripturae
dicit sitio ²⁹ uas positum
erat aceto et hysopo
plenum spongiam er-
go plenam aceto perti-
ce circumponentes ob-
tulerunt eius ori

³⁰ cum ergo accepisset ihs
acetum dixit consum-
matum est inclito capi-
te tradidit spm

³¹ iudaei ergo quonia- para-
sceu^eerat ut non re-
manerent in cruce cor-
pora sabbato erat eni-
magnus dies sabbati
rogauerunt pilatum
ut frangerentur eorum
crura et tollerentur

³² Venerunt ergo mili-
tis et illius quidem pri-
mi fregerunt crura
et alterius qui simul

crucifixi sunt cum ihu

³³ Ad ihm autem cum uenis-
sent et uiderunt eum
iam mortuum non fre-
gerunt eius crura

³⁴ unus militum lancea la-
tus eius pepugit et exi-
uit continuo sanguis
et aqua ³⁵ et qui uidit testi-
monium perhibuit et
uerum est eius testimo-
nium et ille scit quia ue-
ra dicit ut et uos creda-
tis ³⁶ facta sunt enim haec
ut scriptura impleatur
os non comminuetis ex
eo ³⁷ et iterum uidebunt
in quem transfixerunt

³⁸ Post haec autem rogauit pila-
tum ioseph ab arimath-
ia quia erat discipulus
ihu^d et permisit pilatus
uenerunt autem et sustu-
lerunt eum

³⁹ Uenit autem nicodemus
qui u^erat ad ihm nocte
primum ferens mixtu-
ram . . . . .
quasi . . . . .

⁴⁰ Acceperunt ergo et

.h. occulte ergo propter metum
iudeorum ut tolleret corpus

ligauerunt eum lin
teis cum aromatibus
sicut mos iudaeis est
sepelire ⁴¹ erat aute—
in loco ubi crucifixus
est hortus et in horto
monumentum nouu—
in quo nondum positus
est quisquam ⁴² ibi ergo
propter parasceuen
quia iuxta erat monu
mentum posuerunt im (?)

XX. ¹ Una autem sabbati ma
ria magdalene uenit
mane cum adhuc tenebre
essent ad monumen
tum et uidet lapidem
? remotum a monume—
to

² Cucurrit et uenit ad si
monem petrum et ad ali
um discipulum quem
amabat ihs et dicit eis
tulerunt dñm de mo
numentum et nescimus
ubi posuerunt eum

³ exiit ergo petrus et il

. . . . .
. . . . .
. . . . . ⁴ currebant

autem ipsi duo simul et
ille alius discipulus prae
currit citius petro et
uenit primus ad monu
mentum ⁵ et cum se in
clinasset et prospexit
uidit posita lintiamina
non tamen introiuit

⁶ Uenit autem simon petr
us sequens et introi
uit in monumentum
et uidit lintiamina po
sita ⁷ et sudarium quod
erat super capud eius
non cum lintiaminibus
separatim erat inuolu
tum in unum locum

⁸ Tunc introiuit et ille dis
cipulus qui uenerat
prius ad monumentum
et uidit et credidit ⁹ non
dum enim scriptura—
quia oportet eum a mor
tuis resurgere .

¹⁰ Abierunt ergo iterum
a semetipsos discipuli

¹¹ maria autem stabat
ad monumentum plo
rans dum ergo plorabat
inclinauit se et prospexit

Cap. xx i uidit m. i ; uidet corr. qui et t supra lineam addidit.
In eadem columna lineae ultimae prorsus euanuerunt, et hic illic a manu recentiori perperam
redintegratae videntur.

ADDITIONS AND CORRECTIONS

TO

OLD-LATIN BIBLICAL TEXTS, NOS. I AND II.

We are able, partly from our own revision, partly from the kind information given by reviewers and friends, to point out the following additions and corrections to the two previous volumes of *Old-Latin Biblical Texts*, which we earnestly request our readers to note in the margin of the pages where they occur. The most important corrections of No. I are re-printed here for convenience together with a few marked with an asterisk, which have been since discovered.

- NO. I. p. x, line 3 from bottom, *read* intona eterne.
p. xi, line 18, Haec insunt *for* Haec sunt.
p. xii, line 2 from bottom, *read* mandata *ac* similitudines.
p. xiii, line 1, uisionum num . I . (*for* uisiones).
p. xxxii, note 1, *read vor Hieronymus* (*for von*).
p. xxxiv, line 22, *for* v. 72 *read* v. 47.
p. xxxv, line 14, *for* corb. 1. 2 *read* corb. 2.
Matt. iii. 7 Sudducaeorum : *read* Sadducaeorum.*
    11 baptizauit + *in* spū ‡.
vi. 29 uobis + *quia* ‡.
ix. 9 uidet hominem (*for* uidit).
    31 diffimauerunt : *read* diffamauerunt*.
xii. 1 per segetis ‡ (*for* super).
xvi. 23 At ipse (*for* Et).
xvii. 9 Nemine dixeritis (*for* Nemini).
xix. 28 in sedem maiestatis (*for* sede).
xxii. 35 Et interrogauit (*om.* eum) unus.

Matt. xxiii. 2 super cathedra (*for* cathedram).

8 uocare rabbi (*for* uocari).

34 sapientes + et scribas ‡.

35 et altarem (*for* altare).

xxv. 16 Statim abiit (*om.* autem; and in the notes *read* 49 for 48).

41 aeternum + quem ‡.

xxvi. 70 quid dicis ‡ (*for* quod).

The sign ‡ implies that the Appendix *Martianaci Errores* also needs correction.

No. II. p. vi, Ernest von Ranke : *read* Ernest Ranke.

p. xxviii, Mark xv. 22-23 should be 22-33.

p. xli, The reference should be to p. 93, not p. 91, throughout; and to p. 94 not p. 92.

'*eo*. Hagen reads *illo*.' should be '*illo*. Hagen reads *eo*.'

p. xlviii. 22, 'maximus vocabitur' &c. should be placed above 'Audistis iudicio' &c.

p. xlix. 26, gehenna *a b* &c. : *read* gehennae.

p. lv, *f f*₁ *g*₁ read 'respicite' as well as *a b*, &c.

p. clix, footnote, Luke iii. 26 should be Luke iii. 29.

for 'my BMMTOX' *read* 'my GH@MMTOX.'

p. ccxxi, *b* does not read 'exstimabo regnum,' but agrees with *f* &c. in reading 'aestimabo.'

p. ccxxxvi, Luke xix. 9, 'ipse sit filius Abrahae' is also read by *q* (Abrahe).

p. ccxxxvii. 12, 'dixit' is also read by *q*.

13, 'ad illos' is also read by *q*.

p. ccxxxix. 34, 'dominus operam eius desiderat' is also read by *q*.

p. ccxli. 43, 'circumdabunt . . . vallo' is also read by *r*.

We should be extremely obliged if those of our readers who discover other inaccuracies will kindly point them out to us.

THE END.

CLARENDON PRESS, OXFORD.

Anecdota Oroniensiâ.

Classical Series.

- I. *The English Manuscripts of the Nicomachean Ethics*, described in relation to Bekker's Manuscripts and other Sources. By J. A. STEWART, M.A. 3s. 6d.
- II. *Nonius Marcellus*, de Compendiosa Doctrina, Harleian MS. 2719. Collated by J. H. ONIONS, M.A. 3s. 6d.
- III. *Aristotle's Physics. Book VII.* Collation of various MSS.; with Introduction by R. SHUTE, M.A. 2s.
- IV. *Bentley's Plautine Emendations.* From his copy of Gronovius. Edited by E. A. SONNENSCHNEIN, M.A. 2s. 6d.
- V. *Harleian MS. 2610; Ovid's Metamorphoses I, II, III. 1-622; XXIV Latin Epigrams* from Bodleian or other MSS.; *Latin Glosses on Apollinaris Sidonius* from MS. Digby 172. Collated and Edited by ROBINSON ELLIS, M.A., LL.D. 4s.

Semitic Series.

- I. *Commentary on Ezra and Nehemiah.* By RABBI SAADIAH. Edited by H. J. MATHEWS, M.A. 3s. 6d.
- II. *The Book of the Bee.* Edited by ERNEST A. WALLIS BUDGE, M.A. 21s.
- III. *Mediaeval Jewish Chronicles and Chronological Notes.* Edited from Printed Books and MSS. by AD. NEUBAUER. 14s.

Aryan Series.

- I. *Buddhist Texts from Japan. I. Vagrakkhedikâ.* Edited by F. MAX MÜLLER, M.A. 3s. 6d.
- II. *Buddhist Texts from Japan. II. Sukhâvatî Vyûha.* Description of Sukhâvatî, the Land of Bliss. Edited by F. MAX MÜLLER, M.A., and BUNYIU NANJIO, M.A., Hongwanji, Japan. 7s. 6d.
- III. *Buddhist Texts from Japan. III. The Ancient Palm-leaves* containing the Pragñâ-Pâramitâ-Hridaya-Sûtra and the Ushnîsha-Vigaya-Dhâranî, edited by F. MAX MÜLLER, M.A., and BUNYIU NANJIO, M.A. With an Appendix by G. BÜHLER. With many Plates. 10s.
- IV. *Kâtyâyana's Sarvânukramanî of the Rîgveda.* With Extracts from Shadgurusishya's Commentary entitled *Vedârthadîpikâ.* Edited, with Critical Notes and Appendices, by A. A. MACDONELL, M.A., Ph.D. 16s.
- V. *The Dharma Samgraha.* An Ancient Collection of Buddhist Technical Terms, prepared for publication by KENJIU KASAWARA, and after his death edited by F. MAX MÜLLER and H. WENZEL. 7s. 6d.

[P.T.O.]

CLARENDON PRESS, OXFORD.

Anecdota Oxoniensia (*continued*).

Mediaeval and Modern Series.

- I. *Sinonoma Bartholomei*; A Glossary from a Fourteenth-Century MS. in the Library of Pembroke College, Oxford. Edited by J. L. G. MOWAT, M.A. 3s. 6d.
- II. *Alphita*. A Medico-Botanical Glossary, from the Bodleian Manuscript Selden B. 35. Edited by J. L. G. MOWAT, M.A. 12s. 6d.
- III. *The Saltair Na Rann*. A Collection of Early Middle Irish Poems. Edited from a MS. in the Bodleian Library, by WHITLEY STOKES, LL.D. 7s. 6d.
- IV. *The Cath Finntrága, or Battle of Ventry*. Edited from MS. Rawl. B. 487, in the Bodleian Library, by KUNO MEYER, Ph.D., M.A. 6s.
- V. *Lives of Saints, from the Book of Lismore*. Edited, with Translation, by WHITLEY STOKES, LL.D. (*Nearly Ready*).

ALSO UNIFORM WITH THE ABOVE.

A Record of Buddhistic Kingdoms; being an Account by the Chinese Monk FA-HIEN of his travels in India and Ceylon (A.D. 399-414) in search of the Buddhist Books of Discipline. Translated and annotated with a Korean recension of the Chinese Text, by JAMES LEGGE, M.A., LL.D. 10s. 6d.

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected, Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403-1458. With an Introduction by J. E. T. ROGERS. 10s. 6d.

The Editio Princeps of the Epistle of Barnabas, by ARCHBISHOP USSHER, as printed at Oxford, A.D. 1642, and preserved in an imperfect form in the Bodleian Library. With a dissertation on the Literary History of that Edition. By the Rev. J. H. BACKHOUSE, M.A. 3s. 6d.

Old-Latin Biblical Texts.

- No. I. *The Gospel according to St. Matthew*, from the St. Germain MS. (g₁). Edited, with Introduction and Appendices, by JOHN WORDSWORTH, D.D. 6s.
- No. II. *Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew*, from the Bobbio MS. (k), now numbered G. vii. 15 in the National Library at Turin, &c. Edited with two Facsimiles by JOHN WORDSWORTH, D.D., Bishop of Salisbury, W. SANDAY, M.A., and H. J. WHITE, M.A. 21s.
- No. III. *The Four Gospels*, from the Munich MS. (q), now numbered Lat. 6224 in the Royal Library at Munich. With a Fragment from St. John, in the Hof-Bibliothek at Vienna (Codd. Lat. 502). Edited, with the aid of Tischendorf's transcript (under the direction of the Bishop of Salisbury), by HENRY J. WHITE, M.A. With a Facsimile.

Oxford:

AT THE CLARENDON PRESS.

LONDON: HENRY FROWDE,

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER, E.C.

Old-Latin Biblical Texts

DRAWN FROM MSS. WHICH ARE EITHER UNPUBLISHED
OR HAVE BEEN INADEQUATELY PUBLISHED.

Parts already Published.

NO. I. *THE GOSPEL ACCORDING TO ST. MATTHEW FROM THE ST. GERMAIN MS.* (g₁), now numbered Lat. 11553 in the National Library at Paris, with Introduction and Five Appendices, edited by JOHN WORDSWORTH, D.D. *Price 6s.*

NO. II. *PORTIONS OF THE GOSPELS ACCORDING TO ST. MARK AND ST. MATTHEW FROM THE BOBBIO MS.* (k), now numbered G. VII. 15 in the National Library at Turin, together with other Fragments of the Gospels from six MSS. in the Libraries of St. Gall, Coire, Milan, and Berne (usually cited as n, o, p, a₂, s, and t). Edited with the aid of Tischendorf's Transcripts and the printed Texts of Ranke, Ceriani, and Hagen, with two Facsimiles, by JOHN WORDSWORTH, D.D., Bishop of Salisbury, late Oriel Professor of the Interpretation of Holy Scripture; W. SANDAY, M.A., D.D., Dean Ireland's Professor of Exegesis, Fellow of Exeter College; and H. J. WHITE, M.A., Curate of Oxted, Surrey. *Price 21s.*

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 20 19 06 001 6